

Aquarius

Lissen Seligmann

2021

Kapitler

0.	Indledning	3	Skyggetvist
1.	Livet og døden står lige	5	Efterårs-jævn døgn
2.	Som i urokkelig tvist	11	Stjernepiraten
3.	For begge er en og samme	17	Den lille pige...
4.	Ego og Ånd forvist	23	Skønheden
5.	Men dødens del er kun lille	30	En Søjlehelgen
6.	Hvor stor den end pustedes op	36	Ø/JE/G
7.	En skygge vi aldrig ville	43	Ny Poesi
8.	Når regnskabet er gjort op	50	Indiskutable tegn...
9.	Altså viger den langsomt	56	Den ukendte Edda
10.	Styret af AIA m/k	63	Dwapara-bristefærdig
11.	Så Jordlivet ikke omstyrtes	70	Abekager
12.	Af kraft ingen kan forstå	77	Ymirs Dimission
13.	Og sagte formes et menneske	84	Himmeltrappen
14.	Som la'r dyret bag i respekt	91	Klimax-vished
15.	Værdigt til fremmere tider	99	Den dumme Blondine/+ ny Tone
16.	Når sårene omsider er lægt	106	Udløb

0. INDLEDNING

Den skønneste Drøm, DsD, var tilbageblik over et spand af år, *Sneglespor*, Ssp, over de lige foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt at starte på, men fik besked indefra om at skrive i NUet. Javel, ja, naturligvis. Det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff, egentlig Fønix, og *Merlins Gry*, MG og videre i *Merlins Morgen*, MM, hvor Fønix stadig var i gang.

Fønix blev færdig og lyslegemet skabtes. Det krævede en stillesiddende, væren som var svær for mig. Jeg er realiseret, kunne være draget herfra men er blevet for at opleve det helt ny at danne en lyskrop til den ny mulighed vi har som realiserede i denne æon: at fortsætte her i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst, erstatte forliset i det gamle med et sus på falderebet. I det mindste give det en chance i *Merlins Formiddag*, MF. Og ja, det gik i gang og fik fodfæste, men som sædvanlig tager det længere tid end jeg havde ventet, så jeg fortsatte ufortrødent i *AlMahas Sang*, AS. Forsidebilledet var malet: "Den hellige Gral". Efter starten fra startboxen med *Indgangsduetter med Aquarius*, IDA, fortsætter jeg nu med *Aquarius*, A – passende.

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig – i tilnærmet alfabetisk orden:

AlMaha = min indre JEG-følelse, "Al Maj/mig" og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha)

C19 = Covid 19 – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet

DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger

1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, "Tonal", og 2.att. = drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrives meget i Kry)

GT/NT = Gamle og Nye Testamente

hnf/ej = hellignat før/efter jul

jf = jordforbindelse

kh og ku = kollektive hypnose og ubevidste

m og f og k = maskulin/mand alt efter sammenhæng og feminin og kvinde – ML = Memory Lane

SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som er ophav til Krishna/Kristus = titel der betegner krystalenergien

Rat = rationel kontrol-position, Silk = tavs viden-position, Ånd

s = den "sorte" negative pol/fraktion, h = "hvide" positive pol/fraktion

TTT = ting tager tid!

ØÅ = Ørnen/Ånden – fra kap. 8 *AIA*, AlMaha og ØÅ samlet og id med

Kærlig hilsen,

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatter og bog, se sidste side)

21.09.0674

SKYGGETVIST

**Livet og døden står lige
som i urokkelig tvist
for begge er en og samme
ego og Ånd forvist
men dødens del er kun lille
hvor stor den end pustedes op
en skygge vi aldrig ville
når regnskabet er gjort op**

**Altså viger den langsomt
styret af AIA m/k
så Jordlivet ikke omstyrtes
af kraft ingen kan forstå
og sagte formes et menneske
som la'r dyret bag i respekt
værdigt til fremmere tider
når sårene omsider er lægt**

1. LIVET OG DØDEN STÅR LIGE

I IDA tilpassede jeg indledningsdigtets linjer til bogens kapitler. I A(quarius) er de enslydende, og jeg opgav at skrumpede Åndens 16 linjer til mine 14 kapitler. Det lod sig ikke gøre, altså 16 kapitler, punktum. Der foregår en synskhed som lille jeg ikke mestrer, kun videregiver i de her bøger i respekt og gradvis opvågning til at administrere det, harmonisering Ånd-ego. Med DJ's ganske let omskrevne ord: "... human beings reek of the mystery of awareness... of darkness... things which are inexplicable. To regard ourselves in any other terms is madness" (paradox: og vi *skal* forsøge at forklare det... lineært!!!) **23. september**, i dag skal jeg spille igen. Natnyt indikerer at jeg holder det nede nu ved at undlade. Sagt, gjort, av mine guitarfingre, men rart alligevel. **24. septembers** natnyt var en vild forvirring jeg ikke orker at nedskrive og nem nok at tyde – tørt mudderstøv bankes af de gamle røde/♥-rosa løbere hen til mit, jeg er nede på den ny vej omsider, kører ikke mere ovenover i yderkanten af den gamle på min pegefingers knivsæg, som afbildet sidst i IDA. Hnf/ej for okt er indledt, også her var der signaler om at der er ryd-renset til udøvelse igen... men kun for mig selv, for glæden, foreløbig. Vi bliver i 2-3 og heler op. Og selvom der ikke er vildt flow til udøvelse er det en følelig lettelse at måtte alt igen. Jeg var altid frihedsapostel. - Jeg fandt at jeg *havde* malet IDA's forside, lavede altså fotostudio-, ikke malearbejde, men så får *den* nøgne forside da tøj på snarest. A's er længst skitseret, der mangler kun en smule maleri på MF's, men den er snart af staffeliet og foto-graferet/-studeret – MF klædt på. - **25. september** efter meget realistisk drøm. Ingen tvivl – det var fint at jeg startede igen, jeg har gået lidt over tid. Hvor længe? Nå, ja, efter lang inertie går jeg ikke fra 0-100 på 1/10 sekund, drømmene siger en lille uge. Det kan jeg leve med. Male? Guitar? Klaver? Vi ser. - Det blev male + en gåtur med gym og sang og et nyt udkast til A. Jeg glæder mig til at male det. MF's skal tørre, have reflexmaling og initialer. Ahhh! **26. september** og ret tydeligt at jeg havde lavet lovlig meget, men – som kattermor citerede en netfyr for – for spirituelle mennesker er det ren tortur at holde sig tilbage, der er så meget tryk på indefra. Vi bliver syge eller mismodige, og når der så er "go" kan vi overdrive. Skidt med det. Forresten har jeg indset at jeg kunne have fordel af at se nærmere på beskrivelser af hhv. stjerne- og englemennesker. Jeg er selv begge, overvejende stjerne-, men har vist en søn af hver. Jeg havde en voldsom diskussion med stjernen i går – så ubøjelig lidet ydmyg og rummelig overfor andre mulige veje til Ånden (ØÅ) end hans at hans ellers overvældende spirituelle intelligens aot. bliver til dumhed. Jeg kan ikke bebrejde ham, har meget været der selv, ser det som en slags bolværk imod både Ånd og kh, men var dog mere til accept. Det kommer nok... satte jeg søn 1 og 2 ind i chakrasystemet, ville 1 dække 1-5 men have svækket tilgang til 6-7 og 2 lige modsat, de *er* hinandens næsten nøjagtig omvendte. Derved ender begge med mangelfuld jf, blindhed overfor hver sin ende af spektret. Teknisk ret interessant, lærerigt i bakspejlet for mig. Eksistentielt er det mindre sjovt. Jeg trøster mig med at med deres stærke åndelighed vil det løse sig i de nærmeste år hvor de lukkes op. Jeg har bestilt Asger Lorentzens bog om typerne på biblioteket. Det skader just ikke at se andres vinkler på samme sag, og specielt Lorentzens... for ham har jeg haft et lidt anstrengt forhold til fordi han var så meget m viden frem for f, selvbearbejdning. Hans "fans" bar præg deraf, jeg har set nogle stykker. Men det er jo ikke hans fejl. For f kunne de gå andetsteds – til psyko-log/-terapeut eller mig, *deres* valg. Han tilbød sit, viderebragte det. **27. september**, endnu en dag uden drømmetydning men med et tydeligt indtryk af 2 ting: den første at der er overfladiske indflydelser der søger at hæmme et influx men bare skal lades passere. den anden at der er et usædvanlig kraftigt influx i mig som lover lys og lykke længere fremme. Det har forstyrret min søvn nu i 3 dage, og nej, det skyldes ikke min aktivitet, det er omvendt. I IDA skrev jeg i slutkapitlet at søn 2 var begyndt at høre **Heavy Metal** og at jeg så det som oppustet jf. Ja, i slutningen af Kali, men det kunne være en hjælp til start Dwapara/Aquarius. Musikken der overdøves er ofte både intelligent og veludført, og det ny/søn 2 kan have brug for

hjælp til jf. Jeg aner at det er derfor den tiltrækker, qua ovf. HM startede trods alt i 60'rne, samtidig med det 80-års "vindue" ind til centralsolen ifm. det kosmiske skift til forår og Aquarius.

Iflg. kapitlets titel står liv og død lige, men kun tilsyneladende. Når alt kommer til alt er døden det ny liv i anmarch, retableringen af fs hellighed, som udtrykt i "Da Vinci Mysteriet". For en uge siden på vej hjem fandt jeg den og "Hunger Games", uåbnede DVD'er, i en kasse med ting til gratis afhentning. I fredags tog jeg mig sammen til at se HG, og den var som ventet Kali der udåndede. Den gider jeg ikke se mere. Lørdag og søndag så jeg DVM (visse film ræser så jeg ikke helt når at følge med 1. gang). Jeg synes at det var værdige varsler. For er alle ikke Yeshua og Marias royale blodlinje, hvis de følger ØÅ? Tid og magtbrynde gjorde Maria "prostitueret". Snarere præstinde for helligt samleje, Hieros Gamos, æret overalt oprindelig, og k som midlet dertil. Er det ikke på tide igen? I øvrigt hørmer Maria af Magdala af Ægypten. Det hed engang Magan = det sorte land, dala = dal, så er der ikke langt til Nildalen hvor der boede mange jøder, forløberne for de nu udvandrede etiopiske... i betragtning af de sorte Madonnaer i Sydfrankrig og Nordspanien er det sært, Dan Brown (eller filmen?) ikke har med at hun muligvis var mørk.

Da jeg malede "Hænderne" fik det f aspekt af ØÅ automatisk negride træk. Dion Fortune er inde på lignende... nå, tankespind. - Forresten fik natteadvarslen ret. Det blev en dag med forhindringer – som sku' la's passere. **28. september** og den ubehagelige anelse at *det* kan vare lidt længere. 9.-10.ds. vistes min overflade trevlet op. Det er lidt sådan jeg føler mig aot., i pludselige "anfald", samtidig med at der tydeligt kommer mere flow. Nåja, logisk, så mærkes den løse, vakkelvorne jf jo, og så er det nok netop vigtigt at udøve, hvorfor jeg får så stærkt "go". Apropos er mine sønners situation også begyndt at føles henad fysisk smerte i mit hjerte. Alt har været lagt på is og vågner nu ved muligheden for aktualitet – inkl. negative spor. Knuste håb, frygt... tja. **29. september** og den direkte erkendelse at smerten, sorgen er den gift der kommer ud ifm. at være optrevlet og søge heling, jf for de martrede talenter ved bl.a. at hjælpe søn 1. Det og selve det at spille og male vækker det hele igen. Alt er plettet af verdens afvisning. At sætte (den 13.ds.' tilkastede lotus-)krone på værket genkalder den alleroprindeligste smerte i mit liv.

Jeg havde en skrækkelig aften i går hvor jeg så hvor meget jeg har svigtet min ældste søn præcis som jeg selv blev det, og det til trods for at jeg gjorde mig umage for ikke at gøre det. Det er nådesløst at have (flere) børn. Jeg ved ikke om det er værre i vor tid end i andre, men det var bare konstant arbejde, tillod man sig en slapper var der strax noget man svigtede som hævnede sig, og de 2 andre overdøvede ham. Jorden er hårdt arbejde, jeg havde slet ikke kræfter til extra og fatter ikke de forældre der havde overskud til at farte land og rige rundt med deres børn til alt muligt. Som barn måtte jeg klare det selv, med kun sporadisk hjælp i starten, barsk, men lærerigt. Ergo måtte mine børn do – men verden havde ændret sig siden min barndom. Det var for meget. I deres skulle forældrene involveres (hvis!), de skulle have hvad ved jeg til det. Det orkede, kunne jeg ikke acceptere, synes stadig det er hul i hovedet at alt skal sættes så meget i system til samfundet lige fra barnsben. At udøve sport, alt, bør være fri glæde, ikke indslusning i samfundet. De fik hvad jeg savnede, lys, legeplads og grønne områder nærpå. Frihedsapostel i strid med verden ab start.

Efter timers pisken mig selv med skorpioner trængte en anden stemme igennem. Hvorfor valgte min søn lige mig hvis ikke det just var frihedsapostelen han behøvede? En ting er hvad man ønsker overfladisk, en anden overordnet. Jeg var kun et menneske, og jeg gjorde mit bedste, traumetyngt fra min tidligste tid. Der er grænser for hvad man så kan overkomme på faldereb. I '5-86 kom der fokus på hvorfor helbredet generelt skrantede, livet lagdes om, biopatstudiet indledtes, i '87 blev jeg skilt og gift igen, i '88 kom søn 2 og først i '90 da søn 1 var 8 begyndte min traumebearbejdning. Hvordan være god mor med gale basale signaler var *min* omsorgsvinkel. Jeg var ikke til det igangværende samfund, søn 1 heller aldrig. Længselen efter at høre til har vi alle, men tilhøre *hvad?* Det lykkedes at tilgive mig selv så jeg kunne sove sådan omkring 2 nat. Og samtidig blev den 2 gange optrevlede strikbluse jeg er i gang med strikket *korrekt*. Sic. I dag tog jeg en status

igen over mit liv. Jeg må begynde nu, er trukket totalt fri af gamle hypnoser her sammen med xx, en ren m-manifestation af arbejden på at tilpasse energi til overfladen fornuftigt.

Noget må jeg have gjort rigtigt, ellers sad jeg ikke her i denne fred. Al smerten handler om at blive nægtet tilgang til overfladen som ”skruebrækker” bare fordi jeg havde Ånd. Screw them! Også på søn 1's vegne – min gode dreng der har fået så mange knubs. Hvad Fanden er meningen?! Som han sagde i går i reaktion på at jeg ikke ønskede verdensberømmelse eller særligt bifald, bare så gerne ville ud at optræde med det jeg kunne: ”Vi har dæleme fortjent bifald!” Enig. Får vi? - Jeg gik en tur og det blev øsende regnvejr, men jeg gad ikke skynde mig, slog hættten op og gik og sang så det klang. Man kan tørre bagefter. Det er år siden stemmen har været så klar... der integreres iflg. natnyt. **30. september** – det er nu 1 uge siden jeg har dybdetydet en drøm. Sært, da det har fyldt så meget i min tilværelse det sidste par år, men det føles unødigt, dag og nat er overens, og større overblik kommer ikke hver dag. Vel derfor jeg heller ikke så let husker episoderne, kun enkelte highlights i det ellers ret harmoniske forløb. I nat fik jeg f.x. klemt en voksprop på hagen lang og definitivt ud. Derpå nærmest exploderede et afstandsstykke ud af mig også:

processen med søn 1 gav øget tilgang til overfladen. Den sad som en gammel torn i kødet selvom jeg før har erkendt det, dog nok mere teoretisk. Det fik jf, jeg forstår omsider hvorfor jeg altid har følt jeg skulle holde lidt afstand trods den så tydelige – smertelige – affinitet. Synskhed... det var ikke tid. AlMa på staffeliet blev yderligere fini og maling klargjort til næste skitserede projekt, A's forside. **1. oktober** og natnyt anbefaler nu også mig og søn 2 kiropaktor og kalder mig udbrændt! Jeg testede naturligvis efter... da søn 1 skulle kunne jeg næsten have regnet det ud, men jeg har ikke særligt besvær, kun de dér sener foran i lårhalsene helt fra '19 af og så den dér ur-lændesarthed uanset andre kiropaktorbesøg, og søn 2 har ingen, mig bekendt. Men vi har jo været tvungent passive længe. For nylig testede jeg kattermor, hun skulle også i behandling – med det næste jeg fik anbefalet: Resium, kraftig udrensning. Nå, så går vi til den! Den eneste der ikke skal noget – før december nok – er xx, han er jo også i gang med at binde sløjfer. Men der lukkes op nu, det er da nyt og positivt! Det kan nok fjerne den misstemning der ligger og lurder under alt.

Jeg har ikke lige kaldt den det, den har heddet *forhindringer, ikke helt vildt flow, evt. også del af smerte med sønner*, men den er der og skal hele tiden ignoreres, overvindes. Et ekko. Søn 1 foreslog mig et træk (hihi) mod min forfrossenhed, anbefalet af en ”is-vismand” på nettet. Det havde haft stærk virkning på ham: iskoldt brusebad morgen for at chokere hud/hjernes funktion i gang med varmeregulation. Som jeg sagde til ham – *det gamle råd har jeg prøvet før i mange former, ikke mindst ved stranden, men – jeg har prøvet ting, søn 2 foreslog, nu prøver jeg noget 1 foreslår.* Og ja, overfladen går i gang, men hidtil er den også som vanlig bare faldet tilbage til status quo, kolde extremiteter og næse inden længe. Jeg ville give det en uge, men det er egentlig ret behageligt, så måske fortsætter jeg. Da flowet er ved at vende fra væk fra jf til ned til den gennem mig kan det jo ændre sig. Intet er endeligt, alt er foranderligt. Apropos, stadig i sving med sidste maleri, der var flere detaljer der krævede obs end ventet, de tog tid i går, der blev spillet klaver og gået gå-gym-sangtur, og blusen er næsten strikket færdig.

Kattermor har ikke råd til en kur jeg satte hende på, så jeg betaler den, det er ingen stor udskrivning, og jeg har råd. Og så fik jeg lavet den mail til hende om div. midler til heling som jeg lovede... ikke nogen lad dag, hvilket også figurerede i natnyt **2. oktober**, ikke ifa. advarsel, men: der ligger en hel del gammel-modus i vejen for fuld udfoldelse som skal væk nu, så vær overbærende med dig selv. Støv dannes hele tiden, vælter ud af det gamle, TTT. - Det er ”ingenting-dag”. Knap en vind, gråhvidt skydække, småregn, stilhed, kun brudt af vaskemaskinens enstonige, rytmiske summetone. Efteråret tilstunder. Det er let at kalde det en røvsyg dag. Jeg gider 0 af alt det jeg kunne efter at jeg blev færdig med strikblusen for en times tid siden og lagde den på hylden til de andre... men sidder over et krus varm chokolade og lytter til stilheden, en kvalitet i sig selv i en larmende tid. Jeg er uenig med Paul Simon i ”Sound of Silence” som jeg har hørt søn 2 spille et par gange på

sidsten med en dyb baryton. Stilhed er ingen cancer, grunden til at vi ikke når hinanden er alle spillene. Uden var der ikke stort behov for snak. Måske skriver jeg et efterårsdigt.

Det følger kapitlet og passer stadig godt med dets titel. Endnu mere efter natnyt: før søvn bad jeg ØÅ vise mig dybere positioner, som de CCA fik vist, hvis jeg nu kunne klare et sådant samlepointsflyt og huske det. Udbad mig status. Jeg gider ikke tvivl om det hele, jeg ved bedre – men den er der, 1.att.'s forsvar mod ØÅs vælde. **3. oktobers** svar: jeg er færdig med mormor-programmerne, bundrens af de helt basale er opover til proces før jeg kan gå dybere, ellers kan jf ikke klare belastningen, jeg har ingen DJ vsa., er alene med ØÅ i det. Afvis tvivlen, bliv ved, K/AlMaha siger al jf er rigelig til det. Jeg fjerner allerede urgamle h spind, bevidsthedsfibre fra fokus, processen blev forudsagt 15.seps natnyt hvor jeg lige skulle i et par gamle vinrøde bukser med spindelvæv nederst først... tja, jeg er startet på Resium og skal til kiropraktor tirsdag. Søn 2 var ikke så modvillig som frygtet, men vil først træffe afgørelse efter tirsdag, indtil da er han forudsagt i en hvileperiode hvor ting falder på plads så det måske vil vise sig unødigt. Fair nok, hvilebehovet kom jo til mig selv 2.ds. - Jeg kom ind i nogle spekulationer over musik.

Jeg så en "Pirates of the Caribbean", og musikken til er stærk, flot, men ekstremt emotionel, alle komponister før/nu ved alt om drama – i egen stil, men drama, og pludselig lød det som en hul kliché for mig, kun overflade, selvom serien ikke just er Åndløs. Sparrow (og Depp!) er en outsider, *laver* ikke spil, får kun magtstyr til at kløjs i egne, overlever det, nyder det, henad DJ's stalkere... det smitter let og er slut for mig. År tilbage sagde en i drømme- og meditationsgruppen til mig at mine viser var "for pæne". Bedre kunne hun ikke udtrykke det. Jeg har tænkt tit over det – kontrol? Flinkeskole? Nej, de var *efter dramaet var kortsluttet* og havde så ingen existens i den kh der *har været*. Det der kommer nærmest er gospel, "Amazing Grace", bare uden religionen. Jeg bruger ikke drama, men *ren* passion. Liv med Ånd er ikke kedeligt uden torsk til at nægte alle andre deres rimelige andel, kun retfærdigt. **4. oktober**, og den hyper-åndelige proces er stadig kun ca. 2 år og stadig mest 1-2, selvom jeg strikker/hækler på en ny overflade på luxushotellet her – og fortærer den aller-essentielle gamle overflade mens en ukendt m fascineret ser til.

Det er en konstant viljesopgave at forblive udadledelig kriger, ikke blive dyster i isolationen og den gentagne trækken tilbage til 1-2s non-persona når man lige fik go på udøven. Bedste middel er at flyde med... søvnig, introvert dag, også for xx. Hm, jeg har altid halvsovet, kan man sige, eller været naturligt meditativ, introvert. Xx morede sig tit når jeg fór sammen fordi han uventet stod der, selv altid nærværende, og dog forstod han det. Bedre end jeg oprindeligt. **5. oktober** og kiropraktor, denne gang både søn 1 og jeg. Spændende. Resium tager nu følbart fat på at rydde gammel jf, det øger sløvheden, alt er på hold, også i natnyt. Jeg har klart brug for kuren, men næppe før nu. Jeg har ikke før fået anvisninger og har dog testet mig aot. Fra 15.sep op til 2.ds. kom de første signaler i natnyt, h støv der trak ud i overfladen for at fejes væk... kattermor er omtåget af smerter overalt, også her vælter det ud, det bevidsthedsstof ingen af os ønskede, men blev påtvunget for at overleve i en giftig tid. Klart at det gav aldrig og smerte. - Hun ringede i dag meget glad: på én førstedosis havde Resium lettet smerterne henover natten.

Tro ikke at kun allopatisk medicin virker tjept. - Kiropraktoren betalte sig – godt nok ingen kiro, men fin forklaring på lårhalse og lænd: Psoas'erne. Jeg kunne aldrig klare at stå, gå langt, på museer osv., årsag: overspændte psoas'er fra psykisk stress – som *også* gav PMS, fordøjelsesvrøvl, oppustethed => rekyl på psoas'erne, som går fra tilhæftninger i hele lænden ind gennem bækkenet og tilhæftes på lårhalsenes inderside. Naturligvis sætter man sig for at lette spændingen, men det afkorter muskelen, den bør strækkes, hhv. afspændes. Den styres af nyrerne, der kanaliserer livsenergien og derfor ved blokering af den har med al mulig angst ud i fobier at gøre, så Resium er logik. Jeg har ærlig talt klaret flot frisag med al den stress lige fra start af. Nu skal de psoas'er strækkes, og han viste mig en øvelse jeg kan lave jævnlige. Kiro betalte sig også på anden vis, jeg forstod pludselig søn 1 bedre. Mønsteret er jo d.s. Altså kan jeg virkelig hjælpe ham nu, hvis han

vil. - Ny test af søn 2 siger *stadig* kiropraktor m.m. Hvad siger *han* mon? Vi slippes fri nu, lader det til. Omsider! Glædeligt! Men TTT skal stadig huskes...

Jeg fik hentet Asger Lorentzens bog (26.sep) og skimmet den. Mange klokker rang, men... det er fint at *han* siger f.x. at nogle her kommer fra Plejaderne (Guds lys), fra Sirius- (Guds kærlighed) og andre igen fra Orion-billedet ud fra teosofi og clairvoyancer, men jeg *må* selv huske/høre/se, som f.x. at Karlsvognen/Store Bjørn (Den Enes vilje) landede hos mig 13.nov '19 (MG). Asger siger selv at info hele tiden ændres, eftersom vi bliver klar til mere... og klar bliver man kun ved at rense tungt stof ud, ikke indlære info fra andre. Men fin inspiration. Hnf/ej for okt hævder at jeg får en masse gamle lexica + et nyt bind med h smudsomslag installeret i pande-reolen, så bogen synes et varsel. Egen kanalisering melder meget kontant korrekt at sønner og jeg kommer fra Sirius-egnen, men søn 2 og jeg fra en anden planet end 1 og xx fra Orion-billedets *positive* afdeling. Info fra for 25 år siden via en kanal der kom ud til os var altså stort set korrekt, jeg havde bare ikke helt fidus til ham. **7. oktober**, og jeg tydede lige natnyt, for i aftes efter bogen og 0 lyst til mit var jeg igen usikker på min plan og bad om kommentarer.

Intet er ændret, tværtimod. Status er quo, som ovf. Kanalisering fortsat: at den ikke-indfødte del af jordens højere frekvente befolkning kommer fra lige disse systemer inkl. de hyper- fra Andromeda-supergalaxen, ikke fra alle mulige fjerne galaxer/universer, er meget rimeligt. Det er unødvendigt. Alle den Enes universer påvirker hinanden uanset, og de nærmeste solsystemer, hhv. galaxer burde være de nærmest vor chakraudvikling, både hvis vi ser vor galaxe som et væsen i sig selv, indeholdt i et universelt væsen, og hvis vi iagttager vor omverden her. Alt omgiver sig med lignende, om ikke just altid familie. Ægypternes fokus på Orion (pos./neg.) i deres religionsfilosofi bliver logisk for *den* meget disciplinære fase. Alt føles rigtigt. Så kom det på plads, lige som hierarkiet i MF, 2.sep. Resten af Lorentzen var jeg også meget enig i, men der er denne tunge, støvede, GT/NT-følelse... CcA/DJ har 0... Asgers baggrund kan ikke være nok selvoplevet, skønt korrekt. Så bliver alt til hypnosestof, og jeg kan altså personligt ikke fordrage det dér "du kære" i kanaliseringer fra højere entiteter... er det kun mig der føler det halv-manipulerende?

Men bogen virkede. Jeg lader den simre lidt mere før retur. Oveni dette besøgte jeg en gammel skolekammerat der var et smut ovre fra Fyn. Det var hyggeligt, men også som en afsked med gammelt stof, en Resium-reaktion, et varsel. Jeg drømte en del i nat derpå og vågnede kl. 4, kunne ikke sove igen og satte mig til at meditere på det hele. Hun var tynget af alt det stof jeg stort set er fri af nu trods sit ret fri sindelag, og hendes forhold til sin søn bar præg af hvordan det kunne have været mellem søn 1 og mig, hvis jeg ikke havde tiltrukket muligheden for at bearbejde min situation så let og tidligt. Eller man kan sige at *vi* nu vender karmisk og reablerer vha. Resium m.m., hvor *de* lige er på vej til oprydningen. Mit natarbejde var kun en sætten ting i relief her hvor Ånd-jf etableres et nøk mere til Dwapara-flow, og tydning af natnyt bekræftede alt. Hun ville gerne have en test, og jeg lavede en til morgen og ringede til hende og fik – yderligere – en god snak. Jeg håber at hun går i gang. Hun er en fin k med en fremtid der burde få et løft, hvis hun vil. Jeg mener, løfter hun *sig*, løfter hun også sønneke, hendes fremtid.

Det kunne synes som om jeg allerede så småt er i gang med at virke for Aquarius, dog ex show – endnu da. Jeg vil be om kommentarer til min stjerne-kanalisering før natten. **9. oktobers** svar var ikke entydigt – svært gennemskueligt – jeg har jo også altid mere i gang. Hovedbesked tålmod. Jeg er midt i slutrens efter alt det gamle, rekreation, *oveni* rekreation endda. 4 er totalt spærret, men med lidt god vilje: på grænsen høstes p.t. masser af modnet livsenergi (havtornbær/stjerner i massevis) fra universet til Dwapara som skal mediteres på her i freden (syltes) før brug. Der skal summeres mere på noget i øvrigt ur-ægte. Havtorn: vild, *meget* forsvars/levedygtig i nok lys, "Nordens Citron", utroligt C-, A- og fedtsyre, heler slimhinder, øger vistnok stofskiftet, skal have frost før velsmag – en vinter, selvfølgelig. Måske skulle man spise nogle! Buskene har hver sit køn... eneboer... tjah. - Søn 1 er blevet syg, hurra! Div. virker nu, han renser ud – og kommer sig.

21.10.0675

EFTERÅRS-JÆVNDØGN

Himlen er trukket i uld-undertøjet
somren har brugt, udøvet, fornøjet
sig til sin grænse
hvor den må rense

forlængst er den vendt om for at fordøje
indtryk der kom fra det lave og høje
på milde blå bølgers
lokkende "følg os"

fornægtede noget at leve og lide
kom dundrende, piskende slag fremfor blide
berøringers fordren:
"lyd livet, ordren..."

Efterårs-jævndøgn i alle måder
ingen trang mer til gættens af gåder
derude i verden
knap nok til færden

Nu går det indad for summen og helen
i vinteren halvvågen gabende i selen
hvor vil læres
om indtryk der bæres

for at bli' klar til den kommende sommer
med renskuret fokus og struttende lommer
af spirende planer
helt uden vaner

2. SOM I UROKKELIG TVIST

– Så jeg borede/summede lidt mere på de stjernesystemer. Jeg har før været inde på den teosofiske lære om dem. Enig, vort system er ♥-center, Pleiaderne strube-, Dragen pande- og Sirius kronecenter i et kæmpestort kosmisk væsen... hvis sidste center er korrekt også er det soleklart at væsenet ikke kan være hæmmet af en decideret krop, for så ville det vist have hårdt brug for en kiropaktor, og sidst jeg læste om det her kom der konflikt mellem Karlsvognen og Sirius. Jeg så denne gang let at Karlsvognen er kronen i den *Ene*, egentlig Brahma, som bl.a. vort ubeskrivelige kosmiske væsen lever i. Det gav en heads-up ifm. Karlsvognens landing 13. nov '19, for så var den ulige meget mere vigtig for mig. Det var direkte forbindelse til ØÅ. Det var det vel også hvis Sirius var kommet gående, for *noget* er ændret siden ur-Ægyptens Orion, den store jæger og vejleder for de døde, ledsagedes af jagthunden Sirius. Jægeren er underordnet nu, han forblev for lavfrekvent. Hunden var en bedre menneskeven. Under alle omstændigheder er der gået tid. Vi (og xx fra pos. Orion) har alle rensset, hævet vor sirianske frekvens i inkarnationerne *her*.

Hele turen om de stjernesystemer kom af at jeg blev klar over at sønnerne virkelig var fra hver sin planet, hvilket kom af den stadig voxende erkendelse at alt er ufatteligt individuelt. Der er virkelig gode grunde til forståelseskløfter trods en lang inkarnationsrække, men vi nærmer os dog alle hinanden i C. Jordens lidelser er vejen, for uden ofre og smerte, hvordan forstå hinanden? Vi flytter os i hvert fald ikke frivilligt fra vore ”sandheder”. Det sker imidlertid på Jorden. Hvilken helt fantastisk planet, og hvilken gunst! Søn 1 begyndte at grine da jeg jublede over – at han var blevet sløj! Sikken en mor, ikke? Søn 2 og jeg er fra en anden planet... og så lidt mere teosofi jeg ikke før har bemærket. Det siges at 4. stråle, min personlige, for harmoni, skønhed og kunst (♥!), bliver aktiv efter '25. Det er jo interessant da jeg holdes tilbage men hele tiden loves at jeg vil komme til snart. Også SB sagde at afgørende ting ville ske op til '25. ”Vær optimistisk” som et kortoplæg sagde i går. Jeg har brug for alle små tegn til humøret. - Ups, nu forstår jeg ét, nej to kort mere der typisk optræder i forhindringerne bedre. Det er jo *det*, det handler om!

Man kan ikke tvinge noget igennem i 4 der overhovedet ikke er understøttet andet end hos én selv. **10. oktober** og natnyt fløj væk, men meditation på rester viste blot billeder af reaktion på Resium. Den tager rigtig fat nu, efter ca. 10 dage. Det er svært at løfte benene for psoas-ondt, pegen værker, der kom kløe som efter en eksem for 10 år siden på skulderåget i aftes, også i skridtet, indre/ydre, og belægninger i halsen løsnes så jeg må rømme mig konstant. Øjnene – det er som at se gennem en osterude (hvor vand løber ned over) aot. ”Huden er 3. nyre” passer absolut. Så nu kan jeg juble over mig selv som over søn 1, og det gør jeg skam. Jeg mærker at nok har jeg rensset ud før, men denne gang arbejder ØÅ med. Kali-overfladen forlangte specifikke belastninger som jeg ikke kunne tåle, så uanset om jeg smed dem ud konstant kom de uvægerligt tilbage. Altså var jeg en glimrende transformator, men kunne kun manifestere noget til messerne, prøve-Dwapara. Omsider ændrer det sig, sløret fjernes, derfor fik jeg vel også først besked om kure til sønner, kattermor og mig selv nu, før var det jo til dels omsonst, kun til overlevelse.

Altsammen fordi vi har valgt ikke bare at forlade Jorden, som DJ og team, men løfte med. Det kræver at man *bliver på positionen selvom man ikke passer der, uden tilgang til ellers selvfølgelige evner for ens stadium*. Det er da ikke så svært man kommer i konflikt med sig selv. Jeg har længe haft en lille pjece om strålerne af Hardy Bennis i reolen. Den satte et nøk mere på plads i går med 4. stråle i '25. Også om 7. og magi (søn 2). Jeg kom i sin tid i psykospirituel udvikling via chakrasystemet som jo *er* strålerne, regnbuebroen, teosofien er sand, men må ikke blive religion, dogma. Den skal efterprøves meditativt, info om mestre forandres f.x. løbende selvom så den dybere funktions-forklaring er samme, og vi uddybes selv. Jeg har derfor hidtil kun dykket lidt i den og andre om teosofi når jeg fik signaler så det ikke blev dogma... der sker en syntese p.t. mellem info erkendt fra gamle skrifter, myter, oplevelser, med den højere teosofi. Jeg har brugt det

erkendte længe, nu genfinder jeg det i teosofien og forstår. Den gamle mesterlære i funktion, læren ved væren, gøren, bedste metode, ØÅs metode. Teosofien bliver levende og mig.

Det er som at få fjernet en ubarmhjertig glasklokke. Jeg har følt mig *så* begrænset i mit liv, konfliktfyldt, usikker, tryghedssøgende, af og til decideret uforståeligt afvisende overfor nyt, kaldt det ”sundt skeptisk”. Faktisk fordi jeg ikke havde brug for at oversvømmes af mere evt. traume-inficeret jeg savnede kapacitet til at lodde for traumer, hypnoser. meget DJ's beskrivelse af en f nagual. Jeg aner at jeg skatter CCA's bøger fordi de genspejler mig *ren*, uden alt det jeg har været nedsænket i som GT/NT. Sandheden bag hypnosen. Hvilket lige fører til en anden ting. Karlsvognen, del af Store Bjørn, ses altid fra N-polen. Jeg har en dokumentarfilm om kosmologisk forskning, ”The Principle” fra ca. '14, på en webside jeg havde tabt, men lige fandt igen. Heraf fremgår ret stærke beviser ifa. baggrundsstråling for at Jorden ligger i universets C, dvs. ♥, og de er *videnskabelige*. Hvis de holder vand er det ret logisk at Brahmas kroncenter ligger N, og at vort – eller mit – er fraflyttet Sirius. Jeg er tydeligvis ikke mere kun sirianer, men universel... og nu må jeg simpelthen have bad, hårvask og mad til jf.

Håret venter, resten er gjort. Det er irriterende at dybere dokumentarfilm kun kort kan lokaliseres på det generelle net. Det følte intimiderende oprindelig men skyldes jo at hovedparten af menneskeheden ikke finder dem interessante, snarere irrelevante (truende!) og derfor typisk endda nedgør dem. Folk/bøger som har vundet ry kan ikke bare ties væk, men kan nedgøres på Wiki som CCA f.x., og/eller på div. fabrikerede sider som i tilfældet SB. Nettet er til +/- kræfter såvel som resten af verden. Det må man leve med. Som regel finder dybere film spirituelle net-havne. At ”The Principle” ligger på christiancinema.com bør ikke undre, eller skræmme. Jeg så den ca. '18 og ville se den igen nogen tid efter – og det var det eneste sted jeg kunne finde den! Jeg vil gense og revurdere den nu. Jeg var lige tilbage i pjecen om strålerne og nød den enkle og helt klare (nu) forklaring alene på 1900=>nu, konflikter, rivende udvikling, frustrationer. At have oplevet og grejet meget af det personligt giver strålerne fuld mening bagud og forud. De passer fint på alle de kontakter jeg plejer omgang med og mig selv, ikke mindst.

Sønner, xx og jeg er alle sjælsstråle 2 for kærlighed og visdom (let nok at se) + personlighedsstråle hhv. 7, 7, 3 og 2, arbejder mentalt med 5, 6, 5, 3 og astralt med 6, 6, 3, 4 på at få det til at fungere og er æt-fys alle på 7 (syntesestrålen, Aquarius' stråle) iflg. *pendul*. Overraskende, for først tænkte jeg noget lidt andet, men ved eftertanke er pendulresultatet egentlig bedst. - Jeg så filmen og forstod den helt godt denne gang. Den er absolut en bombe under div. teorier siden Ptolemæus. For drejer universet og solen rundt om Jorden eller omvendt? Det skulle jo have samme virkning, og der lader endda til at være regelmæssige lag af div. stjernehober og galaxer om os til alle sider (a la et løg, som os selv) og også et op og ned overens med N og S på Jorden. Der kunne særdeles godt være en bevidst styrelse af det her kæmpeur... det er dog meget upopulært at sige, ikke bare fordi det lugter af kirke, men fordi det kan rokke ved rigtig manges status. Det er det sædvanlige med videnskaben. Den var for dikteret af kirken, nu er den for dikteret af materialismen. Og naturligvis kom filmen lige her i indledningen til Aquarius hvor ØÅ skal tilbage på sin rette plads.

Jeg fandt ikke at jeg behøvede at søge kritik af filmen. For mange prominente figurer var med i et bredt, repræsentativt udvalg, alt virkede sobert og pragmatisk – og passede sådan, *tilfældigvis*, med teosofien. Jeg glæder mig til at hypnosen er ude af ligningen så vi kan tænke frit og vide, vi er et udsnit af ØÅs enorme også videnskabelige bevidsthed, klar til at overtage styringen af Jorden så den bliver hellig planet. Og det var vist et passende dagsværk. Meget tilfredsstillende dag, men **II. oktobers** natnyt siger: ”Nok er du draget fra limbo til den perfekte startposition for at integrere til den og det er gjort fint, lavere er samlet med højere nu til det hele vejen over magi til teosofi, men ♥-sorg og udmattelse fra Kali præger stadig m og hindrer jf i overfladen.” Ja, jeg mærker den hver dag, og udrensning er i gang og det der gælder p.t. Natnyt nævnte direkte Eliphaz Lévi (hebr. for *Alphonse Louis Constant*). Han skrev især ét værk om magi, basis for al senere – Waite, Mathers,

Crowley, Fortune – siden han blev nævnt så tydeligt har jeg bestilt det på bib. Jeg har tit nok bemærket værket via Fortune, og det har med animalsk energi og jf at gøre.

Og så satte jeg mig til at græde sorg ud. Midt i det huskede jeg at det var blevet mig forevist i natnyt, bare glemmt, men overensstemmelsen 1.-2.att. løser al den slags. Jeg har ikke grædt meget de senere år, samlet 15 års 1 times daglig gråd burde være nok syntes jeg, men det var da, og det opløser traumelimen mellem mig og jf, en formidabel udrenser vi k'r har til alle tider. Og da jeg nys anbefalede veninden det var det nok smart at følge det varsel til dørs! Så lagde jeg kort på det næste år. Hovedbeskeden var et valg, noget skulle ofres for at komme videre. Det er dukket op nogle gange før. Hvad? Og så løb dominobrikkerne, for det var ifm. bolig, og natnyt bar præg af noget med xx i går. For 117. gang næsten flygtede han fra theen da jeg knap og nap havde fortalt ham den lysende erkendelse jeg havde fået. Det er vildt sårende og nedslående. Jeg skal ikke bo med en usynergistisk m, det stækker mig. Ordningen har store materielle fordele, men jeg er ikke kalkulerende, det bandt mig aldrig, ulemperne vil tiltage ab nu, og nu får jeg pension, kan og skal flytte. Ny kort viste bolig om ca. 8 mdr., meget sandsynligt. Så der er tid til det hele.

Jeg har informeret xx og mailet til Bo-Vest, og de har allerede sat mig som aktiv på 2-vær. boliger. Det er sjovt, som sådan en beslutning ændrer hele ens energi. Man er halvvejs flyttet allerede. Jeg har hele tiden anet at jeg nok skulle flytte trods fordelene, de dér episoder har jævnligt mindet derom, kort har meldt det, men huslejen... det kunne ikke ske før. Enormt smart arrangeret af de højere selver i tidens Ånd, som alt i mit liv. Begrænset psykospirituel liv til ca.'84, så gik dørene op, hold da fast, så lukkedes de igen fra ca.'05 til nu, hvor de er ved at åbnes igen, og xx har været både været og benspænd. Han var selv pionér, men teknologisk. Nu er han mere humant anlagt, men vil dog ikke være med på mit plan. Jeg har vel som sidst sået frø, for hvad har jeg lavet her? Forårsaget fornyelse af køkken-inventar, udbedring af installationer i baderum, gjort hovedrent sm.m. ejendomskontoret, smårepareret, shinet hele underetagen op inkl. haven, rekreeret mig og forberedt hans rekreation, vel. Læg dertil hvad jeg har sagt og vigtigst af alt: min energipåvirkning. Jeg har ikke ligget på den lade side her, men nu nærmer det kapitel sig en afslutning.

12. oktobers natnyt går fint med hnf/ej for okt, det står meget klart i lyset af g.d. beslutning. Jeg har været her længe nok, alt er klar til videre ud i det ny, større liv. Samtidig har jeg det mindre godt fysisk. Det var svært at sove i aftes for brændende nyre- og blæremeridianer i højre lyske, lår og balde, Resium o.a. har taget virkelig fat fra 10.ds. af, og i går og i dag startede med hovedpine og let brænden nedom. Det generer ikke når jeg går tur. Smerte skyldes hhv. udmarvet eller tilbageholdt energi. Min har generelt været holdt tilbage hele mit liv som iflg. sidste afsnit. Nu vil den altså flow, så gåture er fint. Jeg har observeret større lyst til at komme ud at gå samtlige gange jeg har været på vej ud af en situation der var blevet for snæver, med xxx, med xx og med xy, og alle gange tabte jeg mig også, så det glæder jeg mig til. Ikke at jeg er fed, men alligevel. Mon tilbageholdt energi i start betyder mere overskud til slut? - Alt hernede er en metafor, men nogle er tydeligere end andre. Jeg har nylig set alle "Pirates of the Caribbean". Først får *rødpandede* Jack sit usædvanlige kompas, der ikke peger mod N, men mod det han ønsker mest.

Som tiden går medfører det problemer så han snart ikke ved hvad han vil. Han følger så de som *gør* og klarer sig, endda via levende død; men tilsidst er alle ego-veje blokerede, og helt indsyttet i Jordens møg opgiver han sit elskede kompas for en sølle flaske rom, står og ser på det over disken, smiler barsk og siger: "Pirate's life." SÅ er 360° på kompasset fuldført, ØÅ kan styre via k, stjernerne få jf, spøgelser og modstande forsvinder i mysteriets hav, han får liv, skib, kompas igen (men følger stjernerne!) og Elizabeth og Will får hinanden efter 40 år. Depp er den rette i rollen... og gjorde jeg ikke do via xy/Torrig? Og skønt sidste film er lovlig meget er den også træffende, for stiller det kosmiske år ikke alt om lige nu på dødens rand til ren Aquarius? **13. oktober** er meget apropos, fokus på igangværende rens Ånd/jf i tempi til Dwapara fra ny grundplan hvor mer energi så småt ledes igennem til 3, men endnu ikke kan bruges der, jeg er jo ikke flyttet, kun i tidlig

forberedelsesfase. Dog er omstilling i gang, altså prioriteres energi til mine talenter ikke lige nu, som jeg spurgte ind til i aftes (skal Aquarius først males det ny sted... nå, næppe).

Der er jo også den kollektive forberedelse. Iflg. teosofi inkarnerer der samlet 60mia. på Jorden efter tur, af dem udgør de højere frekvente ca. 1/6. Lyder rimeligt. I '19 mente FN at vi ville være 10mia i 2050. I juli '20 (C19-tid) fandtes det at Jordens befolkning vil falde frem mod 2100, mindre fattigdom fører logisk nok til lavere tilvæxt... men lad os sige vi nu er 9mia. $9/6=1\frac{1}{2}$, dvs. at hver højere frekvent løfter $7\frac{1}{2}$ andre, lidt af en vægt. Altså udrensning. Rugbrødsarbejde. Og i det er det som skæl falder fra mine øjne. Jeg forstår pludselig mine sønner på en anden måde. Den kunstneriske 1 har end mere end jeg valgt at løfte stoffet, er derfor mere syg af det end jeg har været, jeg var i det mindste funktionsduelig i Kali. Hans medfølelse har sat ham i den opgave som også jeg: gennem følelserne, løfte dem. 2, derimod, er den ny tids videnskabsmand. Han sprang dem over, kunne det uden at få kræft som mange af SBs devotees fik ved at gøre det, er her ikke trods sit gode ♥ som medfølger, men for "magi" på ny vis, skønt også han løfter. Jeg kan følge ham teknisk endnu, fordi jeg er så fri af slørene, men søn 1 er for udfordret til det.

Om jeg vil kunne blive ved står hen, og søn 1 vil kun komme til det med nok energi igen, fri af slør. Hvilket jeg naturligvis ser frem til. **14. oktobers** natnyt melder slut på $\frac{1}{2}$ jf, sidste projektioner hjemtages, den langtrukne 2-situation centreret om 1 ender forsommer '22. Nu er der praktisk oprydning efter den lange sorg, en udrensning der skal afsluttes før ærkelivet med en partner og ny inspiration til mine uopslidelige evner kan komme og det destruktive jord-jord-missil-skriveri kan blive den rumraket som altid var meningen. Så jeg græd igen til morgen. For et helt liv. Måske jeg skal gennemgå noget tøj også, det eneste jeg kan forestille mig at kunne rydde ud i. Men jeg gad ikke. Jeg tog mig sammen til at spille lidt og ringe til Villafjordhøj hvor Aslaug nu har overtaget efter Lis. Hun overvejede at udskifte billederne og inddrage Skælskørs kunstnergruppe mere, som hun skulle have møde med. Sund fornuft. Men Aslaug vidste 0 om hvad jeg kunne tilbyde, Lis har åbenbart intet sagt... nå. Jeg fortalte om det og Aslaug blev interesseret og trak lidt i land. Hun har lige overtaget, så hun foreslog at vi snakkede igen til dec.

Ned- og optur. Måske skulle jeg genmaile hvad jeg har af lydfiler og fotos. Hvorpå jeg blev overvældet af et sort humør jeg længe ikke har oplevet lignende. Jeg sagde det til xx som foreslog et glas rødvin. Det endte med $\frac{1}{2}$ flaske. Somme tider er det smart at gøre noget helt uvant, flytte samlepunktet ud af rækkevidde. Jeg spurgte lidt til verden som vi sad der. I Rusland, Rumænien, Bulgarien og omegn, Indien, Asien, Kina slår C19 ihjel for fode, men ingen melder rigtig ud. Smittetallet stiger igen herhjemme, men ikke ud af kontrol, vaccinationerne skærmer noget, trods alt. Der er fokus på at visse børn som har klaret C19 er længe om at komme sig. Det svarer til min erfaring i '20. Situationen går hårdt ud over likviditeten, der gældsættes i EU, vi er hovedkulds på vej ind i en økonomisk krise. Forsyningen svigter, kinesiske virksomheder og havne lukker, det vil gøre at produktionen trækkes hjem (fint, handl lokalt, så kan der ikke udøves pres mere med svinsk lave omkostninger), alt ser dystert ud. Vel ikke så sært at humøret skranter. Kattemor havde oplevet samme dyk som jeg, følelsen af afmagt for et helt liv. Rødvin var godt.

Danske forskere siges at have fundet et middel der får skovlen under vira, men de tør ikke komme ud med det før mange flere forsøg (tak!). Producenter står selvsagt i kø med \$-tegn i øjnene. Både kolloidt sølv og Echinaforce virker, uskadelige – men kan ikke patenteres... - Solstrålehistorie: William Shatner, nu 90, der spillede kpt. Kirk på stjerneskibet USS Enterprise i den oprindelige sci-fi-serie Star Trek fra '66-'69 og i de 7 efterflg. film har været på rumturist-tur lige udenfor Jordens atmosfære, inviteret med af en millionær. Fin gestus. **15. oktober**, føj, uro-nat, men nåda, et natnyt. "Hullet" i går skyldtes et s angreb, hm, 14.10.2021 synes ikke velegnet dato, men $5.1.5 = 11$ (lige før 12, 13, mystisk velegnede tal). Wiki melder både krig-og-fred-dato, og Mikaelmesse 29.sep er pænt fjern og 5 fornyende planeter er retrograde p.t. I natnyt afviste jeg angrebet OG knuste endeligt *kvælerslangens* hoved, den kan ikke kvæle mig via reptilhjernen mere. Så skidt at

det var lidt forfrossen op-ad-bakke i cyklen i går, fremtiden har allerede tøet hænderne, og xx oplyste at jeg ikke fuldt har fattet implikationen af 11.okt:

et helt livs blokering og støttebehov fra især ham er ovre, det er tid at se tilbage på dramaet, le ad det og det absurde i at ren Ånd har måttet have støtte i 1.att.! Så skulle alt jo begynde at glide lettere, og ja, jeg kan betale husleje selv fremover fra om 14 dg., flytte snart, komme fri af modstand i det psykiske og fysiske område, hvorfor så så lidt jubel? Var det for bare 10 år siden... det skal være realiseret mere, er ikke NU, der har været slemme skuffelser... men jeg *er* optimist. Jeg fik ikke meget søvn i nat, så efter X-tjek med hnf/ej for okt lagde jeg mig – og så kom implikation II: hnf/ej okt viste mig at jeg er færdig nu med at bære for 7½ på de indre linjer, æt-fys Kalirester skal de selv fjerne, det er ikke mit bord. Det betyder yderligere befrielse for mig – og nok mere pres på de der ikke er klar, dvs. sygdom og død, ill. ved min søsters familie i hnf/ej okt – de er nu *begge* syge, men det vidstes åbenbart allerede dec '20 i mig. Mad, hvad og bad, og så kom implikation III: reptilhjerne indikerer langt tilbage, jeg har siddet 3 kosmiske år = 75.000 år over for at hjælpe med at løfte resten, det er slut. Stort, regnet for intet i sansningens sfære.

Hvad jeg forudså clairvoyant for sidste halvår '21 lader til at passe. Ret behageligt. 13.ds. nævnte jeg skæl der faldt fra øjnene. Jeg kunne også sige at mine projektioner trækkes hjem til forøget energi eller at jeg ikke længere skal bære 7½ andre giver mere overskud til at forstå. Det er en meget tydelig fornemmelse og underbygger glimrende natnyt. - Jeg tænkte det en god idé at lave en samlet mail til Aslaug og satte mig til det, men efter natnyt **16. oktober** er jeg lidt i tvivl – jeg er meget tidligt ude, hvad jeg ikke vidste i '19. Hvis jeg tager højde for det er det nok alligevel OK. Jeg sendte den og en separat med lydfilerne, men en jeg ville genmaile med fotos fra feb '20 forsvandt! Jeg bad dem finde den på deres mail. De skal vel udskiftes. Ikke så sært, de var ikke helt gode. Så fandt jeg dem alligevel og sendte! Hm... natnyt. Tja, hovedet haster forud for resten, der er flytning af jf med død/livsrens/pleje og *moderat* motion vinteren inden, og 4. stråles 2-års kar til skønhed, harmoni og kunst kan kun luftes/løftes ud af det gamle nær 1 i 2 i *længselen efter at fyldes fra 1*, ren Eva, men også kattermor og jeg fik tidligt dødstanke. Vi er *meget trætte* af Kali.

Nå, men den ny kunsts form forberedes og min Store Bjørn-M, Al, skoles til at skabe det ny liv... og jeg kan godt glemme alt om at søge derude fordi jeg ikke vil forsømme noget. Alt vil komme indefra, er kun lige over trapperne i ØÅs gymnasium. Jeg er "slet ikke påklædt". Næ – fotos i mailen af mig i kontrafejret stak af og gemte sig... men de var der! - Tanker om parforhold: SB sagde at han som PS skal vise hvordan den ny tids parforhold kan lade sig gøre. Synergi må da bare være fint, så udtalelsen undrede mig... men kan indikere meget (Indien = sten-/jetalder!), men ét er sikkert, *mine* erfaringer. Jeg har levet og kørt død i et traditionelt lettere vampyrisk, et smukt spilfrit supplerende og et der afsluttede al Kali, men ikke et synergistisk. Har nogen? Det første trak snart ned, det næste løftede først, spændte så ben, det sidste trak næsten strax ned. Jeg har genoplevet løft og benspænd i det andet nu, så alt er helt klar til det ny. Igen er DJ oppe at vende. Et sådant ♥-forhold gik ikke i fortidens extreme omgivelser, og partneren drog over med den forrige naguals gruppe for at sikre at den næste fulgte efter. Nu skal det kunne lade sig gøre *her*.

Hvor meget jeg end har nydt at læse CCa, så er det mindst lige så udfordrende at forblive på positionen og manifestere ØÅ ned i 1.att., i matricen. Eller det er bare tid og kan og skal derfor ske nu vi går ØÅ imøde i det elliptiske kredsløb. **17. oktober** viser natnyt stor udrensning af Kali og anbefaler mig dels ikke at gøre/rense mere med, dels holde også "sekretariatet" mere i ro, nattesøvnen forstyrres. Der anbefales eucalyptus, menthol og pebermyntepastiller til luftvejene. I øvrigt sætter hele mit team alle mulige positive energier ind i min krop der letter, helbreder, forløser, giver ånderum. Forjættende for én der har været halvkvalt 66 år – i *dette* liv. Jeg gad også godt snart se det lette for søn 1. Var lige derovre... også *hans* natnyt meldte glæde på vej nu. Åh, vi trænger sådan til at det snart *sker*.

21.10.0676

STJERNEPIRATEN

Stjernehimlen har taget Jord
under Karl Bjørns karet
Harmoniernes skønne kunst
bli'r nøjere forberedt
Vi mister nu men altsammen pes
ergo: vi OPTImister
Ånden går ned i register

Kali Pisces ud, Dwapar-
Aquarius intonerer
over regnbuebroen
hvor skyer af slangeskæl detonerer
Fødderne flytter til sorgfri Jord
som sorgen støt mister grebet
Piraten narrede rebet

Trodsede konger for sit kompas
i søgen hjertet og Ånden
Alle forbandelsers ærtesupper
blev dis, viftet væk med hånden
Matricen gisper i løsnede skæl
at kvæleren slap og knustes
gør at DEN nu forpustes

Men piraten får tifold liv
i en – eller to – vintres heling
hvor alt længst længslet loves hertil
for smuk, synergistisk deling
Intet fra uden, alt fra inden
vil udvide brystets vacuum
med hjertets salige lysrum

3. FOR BEGGE ER EN OG SAMME

18. oktober, det lykkedes først at sove ca. 3. Delvis vel fordi jeg indåndede eucalyptus, men til morgen fandt jeg ud af at andre i min kreds også havde haft søvnbesvær, lort vælter op overalt, gamle magtovergreb afregnes, ellers kan ØÅ ikke få jf til det ny. Natnyt afspejler med den smule jeg endnu skulle rense væk vha. Resium og Spenglersan G – som er nok. Lidt sorg over xy anes endnu, men æterlegemet *er* befriet, jeg er snart helt present i den korte (?) tid hos xx før min egen lejlighed og den kreative m fremtid (søn 1). Sidst kommer 4. stråle dragende ifa. Eva, lysende gylden og smuk, i heling efter at sidste torn i de lidt hærgede følelser (ve. ansigtsside) nu er fjernet, og jeg siger til søn 1: ”Kan du se hvor smuk hun var/er?” Skønhed er også ØÅ, men kun fuldt gennemlyst af den, fri af alle hypnoser og traumer. Eva var billedkunstner, men endnu mere *parforhold*, og ingen af dem gik, qua spil, ego, matrix, det nedtonede altid kunstneren og var jo også vigtigere – spirituelt, det var bare os forældre der gerne så hende del af matricen, m/u partner, fri af os. Vi forstod ikke at hun var af min sjæl, ikke til et eget, fuldt matriceliv.

Hun var den del af mig der først skulle have jf i de kommende år, efter en tur op om ØÅ, trænede mig til det fra start til slut. Og nu er det undervejs. Også søn 1 har været dybt nede at vende, en Jack Sparrow, men hans g.d. natnyt viser ham i start nu, og alt står i digtet lige før kapitlet kan jeg se, as spooky as ever, beviset på at 1. og 2.att. (og m/k) er ”en og samme” – kapitlets titel. Det sker bare så langsomt, vi er så små, det kommer i ioner, ”ins-pirat-ioner”, hihi. Af natnyt **19. oktober** kan jeg se at der indstilles på nov, ”ny ion”. I IDA blev M tilbageholdt 14. jun i regnskabets hal, en blank periode til at konsolidere at ”bucket list” blev slettet (juli for søn 1). I nat reintroduces M til integration. Jeg er kommet ned på den ny, udbyggede vej, men på det tålmodige fortov i ve. side. Ferietøjet lægges væk, jeg er dog ikke påklædt til matricen, M inviterer mig blot til intro bag, jeg har alt til den og M har redskabet, bilen. Arbejdet via bøgerne her har skabt Ånd/jf. I forlængelse af det siger M at min evige syntesetænken ikke er ekstrem, blot den jeg er, så er der andre der er hhv. omsorg og helt tilbagetrukne, fin beskrivelse af de 3 veje. Lettelse...

for der er sjældent stilhed i kysen. Og jeg har fået Eliphaz Lévis *tykke* ”Transcendental Magic” hjem. Hm. Nå, knap gennem indledningen. Rart at kunne holde egen erfaring op imod. I øvrigt vælter misbrugstemaer ind via klienter og slår strenge fra rester af det i mig an. Til morgen følte jeg mig, skønheden i mig så misbrugt i al min tid istf. fejret som ØÅs udtryk. I matricen slås der kun mønt af det den vil/kan bruge af den, det har virket så dumt m kynisk og hårdt. Jeg ved at det er logisk, Kali osv., men det gjorde det ikke lettere. Et skuespillernavn som ”Peter O’toole” (stenpik) siger alt. Det ofrede mig på Atlantis, et vildt, faktisk intuitivt desperat forsøg på at tilegne sig skønheden ved fysisk rov, fortsat lige siden. Imens har skønheden som f.x. min 4. stråle kunst vansmægtet indestængt, ringeagtet, frygtet, gudsjammerligt savnet. I ’25 er jeg 70! **20. oktober**, natnyt: sekretariatet har kun en rest blegblåt gitter tilbage af en jf (*I* ternet blok), et *læs* blanke ny skal til, jeg har intet forsømt ved ikke at udøve, der var kun *liiige* jf. I 10 års proces var den ny jf limet til kontorstolen, men færdes omsider på det fysiske lager, forbereder konkret.

Her ases med at opløse de sidste seje æt-fys rester (de blå stribetern) så min selvskabte hellange buddhiske jf bliver lim-pletfri, imens er den for sart til andet, men det afslutter lager- og fortid. Stort set samme besked som 19., og ja, sej slim i halsen (siden 12 år...) – kuren løsner. Og så? Hnf/ej for nov melder mere flow fra 1 til evnerne, harmonisk baxen dem tilrette i helhed i 2 efter udrensning af de kønsbalancer vi ser, men stadig 1-2. Nå, det har jeg vidst hele året, jeg gider ikke selvmedlidende tidsspilde. Natnyt passer også fint med at til samlepunktet er endeligt på den ny position flukturerer det lidt = tvivl => humørsving jeg bare må fravælge. **21. oktober:** efter en lang tur gennem isolation, kulde og xy 4-1 flytter samlepunktet fra overfladetvivil til dyb Åndssikkerhed og lunere miljø for integration af Dwapara. M skal spille i 4, men først må slavefortidens offentlige prygl forvindes, den misbrugte følelse. Australiske Kunama (sne) om igen. I hnf/ej ’19-’20 kom

hun/id først hjem fra slaveri '20-'21, kom sig *helt* væk fra overfladen '21 (føllet Baringa = lys fødes vår '22 og drager *meget tidligt* ud '23 som kronprins i det ny land og møder strax sin ægtepartner). '25 er altså absolut et nøgleår. Siden synskheden synes ufejlbarlig med Kunama er den det nok også med Baringa – parentes da Baringa ikke optræder (endnu) i min drøm, blot antydes: næste step, men det er logik, især sammenholdt med dags-natnyt, og Australien er, evt. mer end Amerika siden jeg har drømt så tit om landet de senere år, den ny rodraces springbræt (New Zealand!). - Hvad Lévi mangler i grundig kildebehandling og -info og moderne kvindesyn gør han op for i inspiration, men han er tung. Alligevel vil han givet vise sig en guldgrube, inkl. Waite's kommentarer til unøjagtighederne: den sen-latinske (600-tal) ”Hermes' **B**og” ”Smaragdtavlen” inkl. i bogen kan f.x. iflg. ham ikke tilskrives den legendariske **M**ercurius (Hermes) **T**rismegistos, og ”en græsk original er der 0 beviser for...” MT var Thoth, ærkeoriginalen ergo ægyptisk?... øhh? *Al* info kan gå krakemut... jeg fik HBS fra bib for en tid siden men blev så skuffet over de første sider at jeg ikke kom videre, den var mindre genial ift mig end ventet. Nu afdækkes der måske skjult viden deri via Lévi. Det er de særeste steder man finder den slags i, gamle myter fra overalt – såvel som Pirates 5. Jack vil bl.a. have **216** tønder rom for at klappe i, skjult allusion til det kosmiske år – se IDA 25.jun. Filmforfatterne har moret sig ifm. Aquarius, har de! - Jeg var til tandlæge med søn 1 i går som energi-tank efter at have lavet lidt gymnastik og dans formiddag. Det blev uventet hårdt især pga. tidspunktet, sen eftermiddag, mylder, larm, proces tandlæge var dog ultrakort. Jeg var helt *færdig* aften, og natnyt **22. oktober** bar præg deraf naturligvis, viste behov for påfølgende heling efter fysisk udsugning (dans desværre inkl.) men sagde også at det bragte mere i orden. Min ældre søster var metafor. Hun udsuger sig selv fysisk, men ofrer forældet stof med, og her i omsorg. Så kan jeg fylde op igen indefra hjemme til fremtiden, beskyttet... tankevækkende metafor. Nogle skal fjerne det yderste stof, hun, manden og delvis søn 1 er eksempler. Ofret gavner samtidig dem selv i et kommende liv. Søs + mand overlever som mange i matricen næppe, men jeg har håb for søn 1, hans indsigt er høj, til det ny. Jeg er glad for kun at vikariere i den sfære. Sø 2 og jeg færdes lige på grænsen, men bliver næppe yderligere involveret. Tak for at være nagual, så ét med den højere forståelse. Rent jordisk er det ren tragedie som jeg vælger ikke at lide i fsv. angår søn 1, men aot. er det ikke helt nemt. Vi har kollektivt været afskåret fra ØÅ så længe i konstruktionen af den tunge fysiske sfære, egoet, så at komme tilbage til ØÅ *inkl.* er åbenbart vanvittig kompliceret. For øvrigt havde jeg her til morgen en klar følelse af at g.d.'s proces har øget den psykospirituelle kapacitet. Der kom nogle indsigter. Vore øjne er det som er mindst 1.att. De er direkte f.m. ØÅ, lyser, jo mere f.m., og nuets syn er en biting. De ligner mest af alt vores boble med samlepunkt, har kontakt til alt hvad vi har set i tidligere liv/nu, de nødvendige dybe positioner behøver ikke generfares (voldeligt) i kunstig ”dagsøvn” via en DJ. Jeg får dem i natnyt, sikrere, kun betinget af befrielse af matricespild for øget energi, vilje og kontakt til det nøgterne jeg/ØÅ. Kristus-energiens in-liner giver adgang til de rette fibre når tid er. Jeg har altid følt mig ”Den lille pige i flade Sko”. I VVG hadede k'rne visen, så den som prisning af k-undertrykkelse, en har lavet en fortørnet retortvise... så jeg holdt bøtte. Jeg har lige genlæst den, den behøver ikke revision, men læseres tilsødede briller gør. Mange k'r har været undertrykt dumme, men kunne befri sig, især i nutid i DK, *blive* naturlige... for pigen er spirituel. Hvad skal hun med matricens falske overdrivelser? Husk, vi taler extremer. K'rne i VVG overså at det er mændene og i sidste ende matricen Pheiffer skælder ud, han var en forbundsfælle, han *så*. Skal ulve få en til selv at blive ulv?! Ikke tale om! Jeg er tit lidt melankolsk før natten, og der var vild uro i kroppen, så jeg sov sent. **23. oktober** sår heller ikke tvivl om at Aquarius renses med storm og slagregn til start – med et optimistisk udtryk – igen forsikres jeg at min kreative fremtid nu konstruerer en lovende jf, selvom processen p.t. er ude af mine hænder, kun skal bruge omsorg til forbindelse aot., f.x. ledsage søn 1. *Måske* metafor også for at opsøge guitar og staffeli. Lyslegemet er i jf nu, alt omstillet æt-fys, 40 års død/gnfødsel for ♥ gjort, forening, ikke for sent,

men hold transmutationsbalance her i slut/start, vær selvuhøjtidelig kriger (Julian, DJ's praktiske lærer, nok også ”jul”). Og det er der lidt modvilje imod fra lille ego...

Fantasi, intuition er lænken til ØÅ, al sandhed. Men trækker mange imod astralt svækkes den, selvom vi har ret (utide). Og – forklaring på udtale af ”Jehova/Jahve”, tetragrammatonet IEVE (4 tegn udtaltes, ikke et ord) duade og triade (IEV) i monade (samlet). I = ”Jod”, far, Chokmah, He, mor, Binah, lyset, Vau søn, evig kærlighed, He hans brud, k, Eve/va = Iodcheva = Joshua/Yeshua, m/k, lat. Iesus. Bacchanernes råb: Io EvoHe, Iao, Yeshua = Guds Ord, passende og logisk, mestrende urslangen (astr. felt) der æder sin egen m hale med k konstant – jeg'et, Midgårdsormen! – i øvrigt er TM som Fortune's Qabalah om Taro(t), Rota(ry, hjul, Jesu monogr.), fik også (endelig) fattet det især katolske jomfru-moderprincip. Sært, jeg ikke har set det før, men det hævder det f princip passivitet, stoffet der rummer, altid jomfrueligt, dog altid Binah, Moderen, Helligånden. Hun taber nemt ansigt i det set-up som lugter lidt af Peters krig mod Maria. Det aktive princip er i det passive og omvendt (yin/yangtegnet), stoffet er ikke dumt, intelligens er et f princip. Lévi ved det, men er/ser også tiden. Teosofien startede først i hans dødsår, 1875.

Han er en skæg starut. Studerede oprindeligt til/blev rom.-kat. præst, men hans ØÅ var for ustyrlig, han blev gået, begyndte at studere okkultisme 1825, var omkring et hovedløst forhold og endte som mester i traditionel Rosenkreuzer-fortolkning af Kabalahen. Kampen for lige- og valgtret til kvinder blussede op i hans tid, vandt i Vesten omkring hans dødsår. I Fortune's ”Demon Lover” tages emnet k-løse loger op, k skulle med på lige fod. Den lille pige i flade sko *skulle* vel aot. ulvehyle for at høres da... min tid var *noget* lettere, mine hyl blev ultrakorte, for tungt, dumt, jeg skred hellere, var jo også introvert... fantasintuitive Lévi. Det ene nu et latterligt forslag til Perpetuum Mobile, så en flygtig påstand om kilde, så katolsk øhhh... hallo, du – reinkarnation? Så ”belyses mere i kapitel xxx” (glemmes), så en perlerække: ”søvn = extase” – nåhja, integration af højere ØÅ, død, kærlighed – drømme afhænger af personlig udvikling... helt fornuftigt. Meditation, darshan/sang med SB – extase. Ordet var ikke faldet mig ind, men dækker meget bedre end lille død. Lévi skal muligvis cleare de sidste rester før ny manifestation. Jeg læser ham i alt fald færdig.

Natnyt **24. oktober** overraskede, og dog ikke ved nærmere eftersyn. I går var der endnu en – meget skjult – episode med xx. Jeg skal klart flytte. Videreudvikling af 23.ds., 1 er under forening med 4, jeg ønsker det, men sporene skræmmer... (kanin!) kan nu også læses ”kan ind”, et meget versatilt dyr, her snart en hest. Så kommer det: under afsløring af mit gyldne Åndslink afdækkes en udefra kommet bums der vil dræne. Han skal kun ud, ikke slås med, og snart har M fjernet ham og linket er yderligere afdækket. Romantik er skønhed. At være for praktisk slukker dens lys, ofte oplevet med xx. Jeg har tit fulgt hans forslag da de absolut var mere praktiske i en travl tid, men den tid er slut, og mindre romantisk flow er også at bremse min energi. Man bliver mere træt af mindre arbejde i så fald, og det gælder alle livets tiltag. Jeg tror jeg alligevel steger en *hel* and i år, ikke forskårne stykker. Måske laver jeg også en juledekoration. Jeg gider, og det er tid. Tilbage til Lévi, for, tja, jeg opfordres til at holde mig væk fra 4 og læse/skrive i stedet, så det gør jeg. Han gentog en konstatering jeg har hørt andre steder fra og som startede en ny tankerække:

”Hele manifestationen er en drøm ØÅ drømmer”. Sic: hvis extase er højere bevidsthed er **VI** altså ØÅs, det den endnu ikke har integreret i sit næste, yderste niveau... ”som forneden, så foroven”, i lige så høj grad som omvendt – ”de nedstegne mestre”. Alt efter extaselag er der så nogle vi gider, ikke mere gider (”ØÅs søvn” er evt. ved at slutte for os) og nogle over eller under vi ikke kan se. Materielle extaser er *især* hobbies, sport, dans, musik, film, sex, spil. Dem jeg ikke gider er alle de nedbrydende varianter af dem, og de sorteres fra p.t., så jeg er ikke tiltrukket meget af de der ellers er min jf, ikke kun fordi de afvistes så ofte men fordi ØÅ lige nu drømmer udskillelse af extremer, hvad min jf er god til. Imens sidder id i ØÅs øje, iagttager processen, se forsidebilledet (når det kommer!). Skabelse har 4 stadier, far, 1. stråle: idé, vilje, intention – mor, 2.: tanke- og formudkast – barn, 3.: manifesteret form – scenen, 4.(-7.), 1-4. Do afskabelse. Vi afslutter far/mor

nov iflg. hnf/ej, og ”genier adskiller sig fra simple seere ved at kunne kommunikere fængende, sympatisk og forståeligt hvad de selv opfatter til andre så de tror på det.” Kun enig, Lévi... til lidt længere henne hvor psykoterapiens f kommen m disciplin til hjælp i 1900 til opløsning af (egne) demoner blev logik. Han skal læses med et vågent øje til kirke, tid og hjertesår, men det er vel dér jeg er. Og: ”Skriv, geni!” **25. oktober**, natnyt ekko af sidste afsnit. Efterspillet i matricen får den ny jf til nærmest at dø igen, og alt kan virke forgæves og tabt, men er det ikke, venter bare lige udenfor 2. Jamen, jeg fik jo 15.okt at vide at de 7½ andre vipper af linkforbindelsen nu...? ØÅ: ”Det gør de, også vist 24.okt, men så vil de 7½s jf jo udskille selv, og det mærkes, om ikke bæres, en druknen-i.” STØN. Men slutfase, masser dør lige nu. I efterårsferien blev smittetallet alene herhjemme ca. x 3, og alle er endnu ikke hjemme fra udlandet. Delta-varianten smitter afsindigt, og hvad mere kan ventes? - Via Lévi var jeg lige forbi kvælerslangen fra 15.okt. Det er jo et bibelsk symbol, ”kvinden(s sæd) knuser slangens hoved”. Det er en meget lang periode der får ende nu, ”Adams synd, ærkesynden”. Jeg har flere gange haft ur-beretningen i Mose bog om menneskets fald oppe, Sitchin do, og jeg tror han udtrykte noget meget sandt.

Med få egne ord ville jeg sige at historien omhandlede et sexuel indgreb i ur med smag af misbrug. Det medførte tab af ØÅ-forbindelse for os, vi løb næsten af sporet ved introduktion til noget vi ikke var modne til, skulle egtl. have fulgt egen vej, men det kan have fremmet os i sidste ende. At vi, Adam fik skylden er den sædvanlige historie. Vi blev misbrugt, men fik også konsekvenserne, fald, syndflod, så hvordan kunne vi andet end have syndet? Det skete gennem k, som desuden først havde magten. Alle mulige kulturer melder at magten blev frastjålet k i ur, og taberen lander lorten altid på. Det er tankevækkende så meget sexuel misbrug der vælter op her i dommedag hvor intelligens og visdom (f kvaliteter) knuser slangens hoved... den er også symbol på astrallyset, ”både Satan og Helligånd”, m/k's vexlende balance, det fysiske sjæl (lyset, søvngængere ser ved i mørke), hvor ØÅ, det mentale, er menneskets og kan regere det astrale via magikerens pentagram ☆ eller de to trekanten lagt over hinanden = balance i ♥. Forklaringen – alt skabt intercom'er vha. tegn som er bestemte sandheders former. Tænk på lydfrekvensers former i vand.

Alle ånders former perfektioneres med udvikling, de reneste intuit'r prompte om viljen bag tegnet er stærk eller svag, hvilket bestemmer graden af udøverens magt. Ånder kan fås til af sig selv at fremtræde i visioner for os dag som nat, også fra andre verdener. Gravide omsværmes af astrale former, og en højfrekvent k kan influere på barnets udseende ved at vælge formtræk fra det astrale, bevidst/ubevidst, i så høj grad at de synes at have bedraget faderen. Det skriver også Fortune om. Jeg tror heller ikke på genernes ultimative diktat, personlig bevidsthed har betydning. Og nej, man skal ikke nedvurdere det astrale felt ang. dårlighed eller død forårsaget af andre viljer. Vi kalder det noget andet, men i '90 kostede det mig en dags stærke angstanfald. Det er sund fornuft ikke at skaffe sig fjender – og holde sig fra matricens smitter, især lige nu med stærk psykisk (som også er blevet) fysisk forurening. Historien om basilisken der dræber med et blik er ingen skrøne. Ét blik kan ændre ens liv, det skete (pos.!) for mig med xx. Forresten har jeg jo brugt ☆ i årevis ifm. min biopat-uddannelse: Taos 5-element-teori – som *virker*, kan jeg sige!

Jeg gik på nettet efter det for at kopiere det ind, det gav extra. Opr. Venus' symbol, hvis bane antyder formen, også engang Jerusalems stempel (retfærd, nåde, visdom), i tidlig kristendom repræsenterede det Jesu 5 sår, og Gawain's 5 dyder, generøsitet, venskab, renhed, ridderlighed, fromhed og omvendt ☆ tolkes ikke kun Lévisk, bukkehorn, perversion i loger, men også ØÅ over os, nedstigen i stoffet, mestren de 4 elementer. ☆ er i flere flag (universet, Sirius), Baha'is mærke, og i visse loger er den, omgivet af den indre pentagon, stormesterens mærke – formen på USA's forsvarsministerium i Washington D.C. Historisk vingesus via Lévi. I natnyt **26. oktober** er der som åbent mellem 2 og 3 i mig, gane-næsefelt, lyshul, og der advares – Lévi både lyser og skygger, børnelære til det højere plan. Jo, jo, men det er fint at gense, finde overens med DJ **og** id. At se at jeg *ved*, bruger det umagisk som mystiker, ikke ”mystisk”, men integreret ØÅ, i fuldendelse af ”the

Great Work". Sidste kiropraktordag med søn 1 formodentlig, slut/startvarsler over hele linjen, lettelse. Lévi-projektet har gjort mig sikker på hvad jeg virkelig ved.

Jeg føler jeg reelt kan hjælpe Søn 1 nu. Han havde nys en drøm (med skjult hint til ØÅ/mig/Lévi: franskrød!) der, som hans dagens natnyt viste den enorme energi der venter, hidtil nægtet adgang til. Den gamle skulle følges til dørs først, ca. nu. Rart at se ham mere optimistisk. Jeg følger op i morgen, ingen af os havde sovet nok. **27. oktober**, ikke mere gammelt at hente over i 1, ny impulser fra den hidtil lukkede krone via jf – der åbnes til overfladen. Jeg mærker det faktisk, det kildrer bag ørerne (blæremeridian, partner til nyre-). Id har lidt rest-rens og afslappet træning (joggingdragt) af stemmen i sigte, men længe forudsagt sker, den endelige åbning 1.maj – til jul forlades den gamle, lavere frekvente "Glade Jul" og tages fat på den ny, højere. Til sidste jul var der lovet nogle pakker lang tid i forvejen, blå og røde. Det passede fint, der har været megen instinktiv og konstruktiv jf-udpakning i '21. Som sædvanlig forestillede jeg mig mere tagen hul på et resultat som ikke var der endnu. Den fejl vil jeg ikke gentage. Til jul starter den højere frekvens, til maj flytter jeg til ny lejlighed/basisposition. Søn 1 vil se ad. 0 energi, 0 meditation. Logik. Det kommer...

Lévi citerer et gammelt digt, mnemoteknik til Tarotkortene og deres betydning (De 4 stråler er kendt fra ur!). Jeg skrev det ned... genial gammel teknik, alle følger den mer/mindre, jeg fra start af min proces, et digt over hvert tema, og nu – et billede og et digt tegner hver bog samt dens kapitler. Der sker som en forening af 3. stråle, kærlighed og visdom med 4.s, harmoni og skønhed lige så stille op til '25 i mig så det kan realiseres bredere. Der er i det hele taget meget om skønhed oppe. Ægte skønhed er harmoni, ikke "gennemsnit" – forårsager ærefrygt, er ØÅ, manifesteret direkte. Iflg. Qabalah bliver vi logisk nok grimmere jo længere væk fra ØÅ, altså til vi rydder op, genspejlet i de uhyrlige idoler vi har tilbedt gennem tiden. Spejlet der splintrer hvis reflexionen er for grim er en fin metafor, og ØÅ har overhovedet ingen uden manifestation. Jeg spillede "Glade Jul" og flere andre gamle julesalmer i dag. De er religiøse skrøner, kun få kan jeg få mig til at synge i dag, dog er melodierne mættede med hellig kollektiv stemning fra århundreder, en skønhed som fik mig til at savne min barndoms jul. Jeg vil have helligheden igen, den skal bare være helt ægte.

Jeg genopøver melodierne til jul, så kan jeg gå ind at spille dem for egen glæde, om ikke andet. Apropos spejle, Lévi minder mig konstant om Harry Potter, Rowling har da læst ham, "Flamel", "Philosopher's Stone", "Deathly Hallows"... gu' har hun så. Stenen er (den rensede) lærdommens lampe, kappen diskretionen som gør usynlig, tryllestaven styrken i den direkte ØÅ-forbindelse, bemærk at den har 7 chakras... åhjo, der var en grund til at magien oprindeligt blev kaldt "Sacerdotal Art/Royal Art" pga. de vises magt over andre sjæle. Spådom er trods alt kun viden om årsagers effekter gjort videnskab, i sidste ende intuitiv, integreret. Jeg tænker meget på søn 1 p.t., det har været så uforståeligt og smerteligt at se hans energi ubarmhjertigt løbe tør, trods så spirituel. Men vi lever i en speciel tid. Hans liv har handlet om at være kollektiv kloak for gammel astral energi så den ikke kunne forurene den ny. Vi fødes med en vis mængde energi (her meget begrænset) som drænes af det astrale element for at holde den (her af-)skabende proces +/- i gang. Perpetuum Mobile lader sig ikke gøre. Belønningen vil komme for hans uselvskhed.

Magiske indvielser skulle beskytte ved at give en til trinnet passende kæde af analogier så man ved hvad man tør. Det har været irrelevant for mig, mystikeren er niveauet over, jeg fulgte Yeshuas vej indad for at fri mig af skidne astrale tåger, ikke vedligeholde dem ved kamp med dem, Lévi giver mig den ene sikkerhed efter den anden i at jeg har bestået alle prøver i realitetssans, og min kæde af analogier til ØÅ har jeg set 15./24.okt i drømme før i TM. Det er interessant ifm. Kalis udgang og Aquarius. Før og kort efter 2000 kom en Dwapara-prøve, og så sank alt ned i materialisme igen. Jeg forstod ikke... der skulle renses, af os 1½mia. ("144.000", Jehovas Vidner!). Tider har strømme fra ØÅ i det astrale og fra Jorden som vil fri sig for ubalancer fra/via os med +/- klister, små og store kæder det kan være skæbnsvangert at krydse, hhv. svært at borde hvis man ikke er i tide, med navn/penge nu (Lévi). Alt ændrer sig. Min er af guld, jeg skal, navn kan komme... til tiden.

Den lille pige i flade Sko

Melodi: Knud Pheiffer - Tekst: Knud Pheiffer

Høje hæle, røde negle, læber ditto do,
er faktorer, som kan få manden til at glo.
Efterhånden er det blevet ham en fiks ide:
Sådan er en kvinde, nej, prøv engang at se
en lille pige i flade sko,
hun har kuløren, og den er go'.
Den smitter ikke af, nej, nej, den sidder fast,
den stammer nemlig ikke fra en pudderkvast.
Og hendes rødme er ikke 'rouge',
hun ta'r hver morgen den kolde douche,
hun er naturlig, det kan De tro,
den lille pige i flade sko.

Lille hue, halstørklæde, brun spadseredragt,
hun er alt for takkelig, det har mange sagt.
Hun kan sagtens 'majes ud' med fjer og kæmpehat,
ja - men hvorfor sku' hun det? Ved De ikke, at
en lille pige i flade sko
kan gå fra Nyhavn til Vesterbro
på hele Strøget ubemærket og diskret,
hun går der nemlig ikke for at blive set.
La' kun de andre se 'dyre' ud
med store hatte og 'kalket hud',
hun går alene i fred og ro,
den lille pige i flade sko.

Verden vil bedrages og især den kloge mand,
kvinden ved det, og hun gør osse hvad hun kan.
Unge mand, hvad er det dog, du går og kigger på,
skal du ha' en kone så prøv om du kan få
en lille pige i flade sko
hun spø'r dig aldrig, hvor I skal bo.
Det er så ligegyldigt, hvor I slår jer ned,
når bare det I bygger på, er kærlighed.
Den stærke sminke den gør dig hed,
men hvis din lykke skal vare ved,
så ta'r du, hvis du er psykolog,
den lille pige i flade sko.

4. EGO OG ÅND FORVIST (ikke forviist...)

Har du prøvet foundation? Det føles som mæg på huden, materialistisk falskhed til aggressive mandkvinder. Jeg kan lige gå med til det på scene eller tv foruden det ellers *lidt* på øjnene til at understrege hvad der er i forvejen. Læberne vil ikke finde sig i læbestift, skaller af det. Neglelak, føj, neglene kan ikke ånde, det føles som skidt under dem. ADDD! Kunstige må være værre. Det kan da kun tiltrække mæg. Do de høje hæle – av mine tæer, fødder, ben, ryg, hvad H skal det til for, udover (behersket) til at afhjælpe sceneforhøjningers synsforvrængning? Indlede de kunstige knæ og hofter? For slet ikke at tale om andre in-operater, cyborg – nej tak. Heller ikke donor-organer, fra eller til, der står nej på en seddel i min pung. Døden er ikke en fjende. Den har en årsag, og ingen i min familie opfører sig så dumt at de tiltrækker den i utide... lidt kølvand efter de Flade Sko. Lévi har fået det blå stempel, alt til trods. Han har virkelig illumineret min forståelse af min families Tarotkort, skønt jeg har læst både Fortune's og Crowley's kommentarer. Det er dog længe siden jeg læste dem, jeg har vel også udviklet mig siden... alligevel.

Nogle steder hævder Lévi at alt kommer igen, andre er der total fortabelse. Pletvis dogme-isglat? Nå, magi afhænger ikke af reinkarnation, hans arbejde var "groundwork" og der er 2/3 tilbage af TM. Waite burde for øvrigt kritisere sig selv lige strengt med Lévi. **28. oktober** meldes at kh + eget pres vil kvæle mig p.t., isolation og midlertidig given-slip afbøde. Lyshullet gane/næse heles mhp. manifestation af Dwapara i 4, og skriveriet heler og balancerer astralfeltet, men (pust) *hånd*piske "mayonnaise" = min næse, jf via astralfelt og franske Lévi... du kan piske rundt i det så meget du vil, det er fin start men hænger først sammen når inspirationen (citron, livsvitamin C fra centrum) tilsættes og gennemtrænger det hele. Lidt melankolsk før natten, det er som da jeg lige teen havde mistet den... **29. oktober:** min genskabte naturlige jf er lige trukket på græs igen, det er lidt opadbakke p.t. at kun eksistere, men der *er* ikke energi til andet, "tillad dig ligeglæde, det letter". Ordren *er* i gang (inspiration) bag disken i ØÅs café, kommer snart, men der kører en udrensning imens jeg må deltage i som del af noget meget større, "dusting the BIG link".

Jeg bær ikke mere 7½ andre på mit (slut besat), men er stadig med-støvsuger i astralfeltet til det lort de hælder ud i konsekvens, træt som i en enOrm husrensning. Hhh. Nå, alle havtornbærrerne fra 9.okt er dog blevet én citron! Jeg digtede om hellig skønhed, inspireret af julesangene og gik en gymnastiktur. Det var rart at komme ud, og jeg "piskede" kun lidt. Hjemme faldt det for første gang totalt på plads at DJ's system, Qabalahan og teosofien var samme, sidste kun repetitionen. Jeg har ikke *set* så samlet klart før at vi repeterer, broen er der, men grænsetolden tillader kun *små* inspirations-gnister til overgangen så der ikke slipper skidt med over. **30. oktober** og digtet er lige indsat efter kapitlet. Tidligt, men resultat af oktobergnisterne på nov's tærskel, pigen i flade sko afsløret. 11.ds. *så* jeg flytning, tapningen af min energi (mit link!) blev evident, der broderes videre i nat: min jf var alle dage vandmærket til at bære ud via ægte skønhed, jeg *ved* støt klarere igen. I den er min royalitet, ikke dum nej, liv, C, Ånd. Søn 1 er do. Erkendelser renser for- og fremtid, forældres hjælper børns, denne især hans. Jeg savner skønheden Åndssmerteligt i 4.

Nå! Endelig! Hvad jeg kalder reinkarnation kalder Lévi åbenbart forlænget skærsild med stadig påtagelse af ny kroppe for at lære at hæve sig over det astrale skidt og drage hjem til startstjernen. Ser alle katolske præster det sådan, hvad slås der så om?! Jeg genkender alt omkring naturlig, ubevidst brug af s magi, er længst nået til som han beskriver det, men det føles sært nok først endelig vid med ham, jf. Jeg ser f.x. tydeligt min og søn 1s proces: h magi er lige så mertelig for s omgivelser som omvendt, og de vil slå fra sig. Det kan man dø af, ja, men også lære af og overleve... s hjælp at fjerne vor egen forurening i vor hjælp som spejl og kloak for deres. Den trætte kloak bad om at se min modpart i natnyt... **31. oktober** fortæres skygger og fæle lugte meget apropos via basis, hør pegefinger er øm deraf (colon-meridian), slutproces – jeg vil absolut mit show, men energien dertil skal/kan kun rekreeres *hver for sig* i frisk inspiration fra 1, in- og externt, små

umodne "uskyldige" rovfølelser nasser stadig i astralfeltet. Foregribes støt dybere, transmutteres, rester arkiveres stadig i 2, og det kan kun gøres af "de inkarnerede mestre".

En griner over theen. Xx var interesseret i at se min første pensionist-lønseddél fra kommunen. Jeg sagde: "Hvordan kan man have *lyst* til *det*? Hvad *så* du i kunstner-mig at forelske dig i? En lønseddél fra kommunen?!" Hirhir – men det er nu ikke helt galt, via mig blev xx bevidst forbundet med ØÅ og dens ægte skønhed. I Kali kunne der kun suppleres, der var ingen synergi – ret længe – og skønheden blev misbrugt. Med xx var jeg ret skærmet imod det, skulle dog forsyne ham. Åbenbart lidt endnu. - Åh, i dag blev jeg omsider færdig med at male AlMaha! Nu skal det bare have finish, fotograferes og blive forside på MF. Og jeg fik gym-gået, og spillet klaver. Man lærer taknemmelighed for de små ting i disse tider. TM er dyb, latinske citater, ældre eng., knudret (oversat fra fr.!)... god hjerne-gymnastik. Forbi nærmere intro i filosofien kommer nu proceduren, nok indblik værd uanset... jeg er virkelig glad at jeg lånte ham, han sætter på plads. Selv termen illuminati (vs. illumineret): overtroiske kabalister af "2. order" fulgte blindt, fanatisk loven om analogier og endte i s magi. - Og det blev morgen, **1. november**.

Jeg vågnede i chok over at udvise nasserøven (nu 1/1) utvetydigt. Den nylige proces tilbagetræk i 1 har isoleret den nok i 2 dertil, gamle rester af angst-og-tvivl-induktioner fra Kali inkl. deres sorg – citronen har støvet besættelsens skygger af linket. Jeg opfordres til igen at spille mit på guitar med den nu rene energi, ikke klaver, selvom tiden endnu ikke er inde og der stadig harmoniseres i mig, i kh. "Og glem alt om at lodde stemningen i Kulturium Ishøj for dit." Jaja. Natnyt er en nærmest utroligt tro kopi af hnf/ej for nov, og der er skæren i blæremeridianen over hø øje, for lidt søvn, chok. Nok en ur-trosse kappet. - Lidt mere maleri-finish og -start og showet spillet igennem uden særlige svipsere, træthed i skulder eller ømme fingerspidser som ellers, og klaverspil alligevel. Ryggen behøvede strækøvelser efter ståen længe, som vanlig. Pyh, hul igennem? **2. november**, ja, og som frihed efter fængsel svær at styre. Jeg har fået 2 liter lysende gylden extase over disken. Alt er extase, hvis der kommer livsenergi dertil. Derfor uroen i kh. Alles onde ånder returnerer fra projektion og den øgede livsenergi strides med dem, vil ikke kvæles igen...

som med alle traume-programmerede, agenter, ofre: på et tidspunkt vil ØÅ fri af kvælergrebet, de bliver løse psykotiske kanoner, depressive, kronisk syge til resocialisering – eller likvidering. Men vi 1½ der bar skyggerne for de 7½ så længe lettes, tak for dommedag og Dwaparas vår efter den lange Kalivinter hvor al den uret lod sig gøre. Hvor opmuntrende at se det man *så* realiseres, at skulle beherske befrielsen som nu støt vil komme iflg. natnyt som advarer mod over-reaktion, en gylden lyskæmpe-M... som nu altså selv viser hvordan der sættes grænser... fint, Håååhhhh. - Nå, nu ved jeg da hvor Rowling har "drageblod" fra... Lévi/Joh. Åb.: i makrokosmos vidner Fader, Ord og Helligånd (astralfelt) om ØÅ, i mikro Ånd, vand og blod, **Ånd** her æter, symbol svovl – **Ord** her vand, filosofisk/Azotisk/Mercurisk, Logos' ord - **Fader** her blod, symbol salt, drageblod = *Jordens* "mensesblod"... krone/rod opposition. Vi bør være udtryk for ØÅ i vor fysik, realisation, men det kniber jo. Pyh, hvor har Kabalister tænkt i sammenhæng mellem tal, bogstaver og stof. Og havde de ikke ret? Jeg så da de symboler i drømme ab start tydning uden viden om dem.

Jeg kan selvfølgelig have haft den med fra før som så meget andet, men det ændrer ikke dens validitet. Selvfølgelig er der da sammenhæng, alt er symboler, vi selv er. Og kabalister var nødt til at tænke i koder for at skjule deres viden, for modstandere, s, uvidende. **Gematri**, sammenhæng mellem tal og bogstaver, lidt obskurt nu om dage – vort alfabet er ikke det oldhebraiske... og div. **Temura**, kryptering jeg som barn lærte af en legekammerat, brugt i bibelen til at skjule esoteriske meninger: *Atbash*, skift a ud med å, b med ø osv., *Avgad*, skift a ud med b, b med c osv., og *Albam*, skift a ud med nr. 12, l, b med nr. 13, m, osv. Og så **Notaricon**, en slags stenografi ved at udelukke visse bogstaver, alle koder brugt til at kryptere ord og sætninger. Hm, intet nyt under solen. Jeg så på tv for ½ år siden at man ikke i V har kendt til et efterretningsvæsen som i dag ret længe. Nok ikke. Men Abraham fra Mari og Ur var da nok agent... på rutefart i en uro-periode mellem

Ægyptens konge og hele Mesopotamien, bl.a. leder af et kamelkompagni på mission, stjernekyndig, vidende, viis – fårehyrde som dække? Næppe kun mytologisk – 19.årh. f.Kr.!

3. november efter afslutning af maleritemaet til MF, nu skal det kun behandles i Photostudio til div., og så dansede jeg, spillede, men mest klaver, og læste videre i TM. Sjovt, jeg *er* til symbolik men har modvilje mod alle ritualer mhp. at provokere div. I alle fald ser jeg det som integreret nu, altså automatik. Lucifer (Enki?) er igennem den død og genfødsel han gik ind i i Jobs bog for frihed (citeret af Lévi) og restitueres nu til den lysets engel han var forudbestemt til, harmonisk indordnet under ØÅ. Do jeg. Opmuntret af natnyt lagde jeg kort på os, dødræt, lige før søvn. Sært, for vi har lige indledt vintertid, men jeg er jo både støvsuger og mere aktiv end længe. Kort viste... hvad natnyt viste: der afsluttes endnu kh omme i 1, men jeg samler til manifestation efter afsluttet proces i 2s arkiv til 3 og 4 som det hele tiden var meningen. Det er nu velkendt (min Akasha), jeg har alt værktøjet til stoffet, men det er svært at forene og styre. Sidste tvivl om min selvfølgelige ret skal bortvejres, derpå exit. Det hedder heling, og det kan kun ØÅ gøre, der venter en spirituel operation for de astrale skader efter alt det som ♥ så godvilligt lagde ryg til helt fra barn.

Jeg er ikke sikker på jeg helt kan lide det sidste, M genviser mig et valg via søn 1, mere en bekræftelse, men alligevel, mellem dyb og overfladisk glæde, og jeg er jo generelt den dybe, så hvilket valg? Skal jeg – meget forlangt, synes jeg – ofre tungere, skal søn 1 evt. opsuges, som Eva? Jeg længes sådan efter at se ham blomstre op, men det er jo sandt at han også kun har afsluttet, så hvis må egoet bare græde, alt andet er ryddet, smukt og forløst. Jeg er forberedt på alt... ren kuk, natnyt exponerede bare spildt tid på overfladepjat istf. dybets skat. Ville jeg virkelig det? Hihi, reaktionen sagde alt... meget vil nok ændres op til jul. Begge sønner vil komme til at skabe helt from scratch, den ny tids formere. Det er faktisk en cadeau at have sådanne to sønner. Blot aot. barsk. Puh, på plads igen. God dag med fuld musik, gåtur, læsning og færdig forside til MF her på falderebet. Nøj, jeg er træt. Jeg sidder og ser skiftevis på "Sneglespor"ovre ved vinduet, Ssp hvor sneglen æder det gamle og på "AlMaha" nu over min seng, på vej *ud* i ØÅs yderfelt, det astrale, i MF. Forbi AS og IDA er hun nu på vej ind igen med A, næste forsidemaleri.

4. november, og der pointeres at showet er primært, ikke sekundært som de sidste dage, efter bl.a. forrygende rock på klaveret. Der er kun lige kræfter, og jeg har godt mærket at de var lidt tappede når jeg gik over til showet. Gamle julesange og rocknumre er indiskutabelt mere overfladisk ikke-mit, så der er genklang fra 3.nov også. Det er fristende for en løsladt fange med lovlig rigelige armbevægelser efter lang tids passiv tortur, 8 år iflg. natnyt ('13-'21), mere et helt liv, siger jeg – men hørt. I dag fik showet en grundig skalle først. - Søn 1 ringede, nu er der en 3-års plan fra myndighederne til ham som *kunne* møde alle krav. Hul igennem! Kattemor meldte at efter megen forvirring de sidste dage sad hun til morgen og søgte at lande samlet over en kop kaffe i køkkenet da en rude i bondehusvinduet sprang bagved hende, ->BANG!<- af sig selv, så hun var ved at lette. Astralfeltet er i så stærkt forløsningsoprør at det er tæt på at forandre det fysiske for øjnene af os. I mit natnyt invaderede en Ø-musiker min stue via glas-terrassedøren, faktisk meget lig hendes oplevelse. Nye tider er i anmarch.

5. november. Jeg følger planen for jf... øv, intet mål i sigte, men Kalis grænse er fint passeret, opsuget, kun småskygge resterer. Ult. jan '19 MG/MM var "Den flyvende Hollænder" oppe første gang ifm. xy. Nu går det sidste over scenen jfr. "Pirates III" hvor fine *Will* begynder at færgе sjæle istf. faldne Davy. En større transmutationsproces er i gang i 2.att., og viljen følger ØÅ's, sletter (som xy klargjorde mig til). Ja, jeg tænker da på hvor jeg skal hen med mit, har også stadig xy-dis, nu så lidt at det er glemt til natnyt sladrer, men nok til at kunne støvsuge 2.att.'s astralfelt. - Indkøb med søn 1 i dag, han så meget bedre ud, mærker også bedring, tør bare ikke stole for meget på den. Kiro og homøopati har virket, ØÅ arbejder med nu... åh, jeg var så glad da jeg slæbte mig hjem. Træt igen som pokker, aser mig igennem TM, snart slut... godnat. Før søvn så jeg på hvad jeg føler mht. xy nu. Der er ro på, han var jo ikke klar til noget, udbrændt og sagde det... selv sorgen er

egentlig bilagt. Natnyt **6. november** var en stærk reaktion på indblikket. Xy var totalt Kali-færdig og levede som mine sønner – og jeg – i luften over tærskelen...

nu fjerner jeg "hans" sidste skygger (ikke uventet også xx' energi) i ½-trance. Over ♥ samles, etableres, fås kontakt med den ny jf for at udvikle potentialerne til ny start, det lægger yderligere afstand til Kalis som slipper dem. At bruge den ny, i mit tilfælde sølv-energi skal læres, især ikke at være ON ret længe i starten. Det må være det der gør så træt, ikke kun støvsugning. Det har aldrig været værre. Jeg lægger mig lidt igen. Men jeg kunne ikke sove mere, æv. Xy var altid så træt. Er han mon metafor for det? Nå, jeg fik dog spillet nogle timer. Og læst, snart igennem TM. Så vil jeg gøre status. Nu? Sove! Hvorfor er jeg så træt? **7. november**, og xy var (også) metafor for træthed, især af fokus. Jeg har lige født den ny alt-i-et-jf, anstrengende i sig selv, jeg er reelt en meget bevidst, stor – baby. Alt er nyt og trættende og i indre ping-pong, stor omsorg behøves. Det er fint at spille, leg, ikke målrettet show, så går lysten; men alt er undervejs. Jeg så 9mdr. tilbage til 6.feb, en SB-drøm hvor den hellige jf absolut forberedtes og sæd såedes ifa. flere milde blikke fra SB. Nu er resultatet født. Tålmod. Helt i tråd med hnf/ej nov.

Flere meridianer har reageret nogen tid: en øm pegefingertip (colon), neglevinklerne på høj lillefinger kilder (endepktr. tyndtarm og hjertes), sidstes andet endepkt. i høj bryst (nu!) har længe været øm aot., ve øjenlåg har vibreret konstant i 3 dage (blærens) og så er der jo smerten i høj lyske fra nyrens. "Man bør være glad for et lavt blodtryk" - hvem? Lavere pres slider mindre, men jeg har frosset altid og haft andre irritanter jævnligt af den nedsatte energi. Nu lader den til at øges. - Der meldes kraftig smittetigning i DK og sanktionerne overvejes fornyet. Vi åbnede af pengene, ok, men hvorfor skal folk absolut til udlandet NU? Vaccinen virker, mildner hos mange alligevel smittede, men nogle er blandt de alvorligt syge indlagte – og nu er det influenza-sæson, firmaer skriger på tvangsvaccinering! Regeringen afviser, tak for grundloven... C19 har nu ww kostet 5.007.540 indrapporterede dødsfald. Xx mener tallet reelt er x 6, Afrika, Rusland, Asien, Brasilien har slet ikke fod på. På indkøb med søn 1 stod næste i køen lige oppe i nakken. Folk lærer godt nok langsomt. Solskin. Måske går baby lidt i dag. Det gjorde hun. Og sang.

Resten af dagen læste baby TM færdig. Nu skal der tænkes lidt. Traaat, men for tidlig søvn = do vågen. Kort på partner startede en genganger: "Ikke én fuser mere!" Natnyt **8. november** efter en skidt søvn exponerede den: efter 3 fuser (sorry, alle) har ego ikke helt tillid til ØÅ = at vælge ♥ fra, disintegrere – og få én til! Jeg kunne have sat mig op og set, egoet trak mig jo ud af extasen, i stedet centrerede jeg mig, ind igen, og fik lærerigt natnyt... ikke mere energi til den. ØÅ og jeg = 1. I natnyt smed jeg den også ud. Stilhed bringer alle nasserøve op. Jeg kedede mig i går, men det var ikke spildt. Og kort afhænger af lægger. De øger skygger eller hjælper med at opløse dem. - Lévi. Inspireret, vidende, går lige på grænsen fantasi og ØÅ så Waite tit synes han går for langt. Han overgiver sig let til extasen, ikke udelt en vinder, og dog. Waite er som en kold Graham vs. Sitchin; men begge skal være der for jf. Jeg har fået megen symbolik på plads, fin repetition til bakspejlets integration ØÅ/jf. Qabalah er klart den oprindelige ww visdom, yugaer, stjerner, psykospiritualitet, det hele, Thoth/Enoch (også Sydam.)/Cadmus (føn.)/Palamedes (gr.) – samme.

Jeg overvejer extra highlights, men hvilke? At jeg nu forstår evangelistsymbolerne tyr, løve, menneske, ørn og dermed Johannes' apokalypses genialitet? Tarots? Jeg må nærlæse noterne. - Gjort, tjekket efter og renskrevne, men i mellemtiden kom mere C19 på bordet. Statsministeren har lige beskyldt de uvaccinerede for at smittetallet er steget støt til alarm siden skolestart august. 80% af aktive DK er stukket, 2 af 3 er vaccinerede af de nysmittede. Øh? De 20%'s fejl?! Xx er blevet tjekket smittefri ugentligt længe. En klient fortalte mig at undersøgelser i USA af eftervirkninger af vaccination med de dér spike-proteiner som ændrer dna'et (gisp, og fejlinfo!) viser at vaccinerede smitter x 6 de uvaccinerede, måske især efter Delta-varianten... 2 klienter har hver for sig nævnt at vaccinerede om dem bliver længere og mere syge af gemene forkølelser end før. Altså, vi er efterkommere af de der overlevede tidligere epidemier, det ses i vort dna. ØÅ har lavet os til at

klare den slags. Skulle det nu have ændret sig? Kollektivt hysteri. Svaret er og bliver højere udvikling, ikke indgreb fra arrogante lille ego, det trækker ned, meget jfr. dagens natnyt.

Et par linjer fra en gammel salme af Brorson dukker op: "Gik alle konger frem i rad i deres magt og vælde, de mægted' ej det mindste blad at sætte på en nælde." Jeg forudså det her, men det er ikke rart at se ske. Jeg forstår alle signaler om at blive hjemme stadig. Højere udvikling handler om at blive herre over de 4 elementers ånder, energier, i (også) TM fremstillet som sylfer (luft), undiner (vand), salamandre (ild) og gnomer (jord). Kh opfylder alle kriterier for ballade med samtlige: overfladiske sind, ♥-løse følelser, fejlpassioner og griskhed. Et valg forestår mellem Ursa Major, kronecenteret, og Minor, der ligner en forlængelse af halen på Dragen, pandecenter (husk, den vingede drage symboliserer også jf, meget passende). Grækerne kaldte Minor Cynosoura, af hund (kyon, lat. canis) og hale (oura) = hundehale = kynisk, motiveret af selvsk interesse, som en hund. Kh har ikke fattet noget endnu, og det skal ske. Vi har snart jul. Grundtvig kan stå som modvægt til Brorson: ..."vi har og en ledestjerne, og når vi den følger gerne, kommer vi til..." Kristus er den energi der fører os til frihed. Mange tanker før nat til **9. november...**

som fortæller at inspirationen lige er lukket igen til hensigtsmæssig pause i det svære arbejde. Jeg åd en kage i går, og natnyt understreger gode grunde til det lige nu, trøst er fint (når jeg nu gerne vil tabe mig lidt kommer der jo visse tanker når jeg sådan lige spiser en kaloriebombe), for både i højere og lavere perspektiv må m/k holdes adskilte i udrensning p.t. Min jf er ryddet så meget til Dwapara at den vil være meget udsat for angreb og derfor må stuves væk, usynlig bag store bombe. Det store dyr drager over Jorden. Jeg blev ked i går over at lægges for had som uvaccineret, havde lyst til at fare i blækhuset til statsministeren, men som xx sagde: "Du *dyr* dig!" Hun, de vil ikke fatte det alligevel og jeg skal ikke være skydeskive. Så jeg arbejdede videre på mine TM-noter. I søgen efter en Davidsstjerne til teksten (som med ☆) fik jeg et tiltrængt grineflip da jeg faldt over en enestående respektløs vittighedstegning af Jesus meget sjusket ophængt på en Davidsstjerne med to romere stående under, udvexlende flg. betragtning: "Måske skulle vi prøve med et kors." Jeg kunne næsten ikke stoppe. Jeg griner igen nu –

og tanken går uvægerligt til responsen på Muhammed-tegningerne. Selvhøjtidelighed exponerer frekvens. Hvilket laver en glidende overgang til de highlights fra TM. De fleste er vel, som jeg, uvidende om at de gamle traditioner fra Ægypten såvel som Indien og Judæa ifm. ofring indebar 2 helligede syndebukke. Den ene ofredes for renselse af synder ved retfærdighed, den anden sattes fri i ørkenen, dyb symbolik for tilgivelse og syndsforløsning ved frihed. Strenge Geburah, nådige Chesed. Alle har genkendt Yeshuas dødsoffer, men den fri buk? Yeshua "købte os fri" i meget større forstand, vi fik lov at rende, for sjælen kan kun renses gennem syndens lidelse, ikke straf. Hvorfor er der forbrydere der undslipper? Ikke så få bliver klogere. Tilgivelse er h magi og gør at den lige så guddommelige s magi kan virke med lidelse til forløsning, men den blev lagt for had i selvforskyldt uvidenhed og måtte søge ly. Men hvad, Peter overtog dens krabask: Marias gnostikere, katharer, tempelridderne med deres Baphomet, div. hexe, et veritabelt s blodbad. ØÅ har både h og s, at halvere den giver kun ekstrem ubalance, og hvad fik vi netop?

S magi gik i blodofre, lige netop så ekstrem som den blev tvunget til, Davidsstjernen, balance, blev trukket fra hinanden, ▲▼ (ufyldte, altså). Tarot XVI, tårnet! 150 år fra hinanden er Lévi og jeg grundlæggende enige. Den fuldt udviklede magiker bruger 0 ceremoni, magi udøves ved vilje, selvforbedring og tilgivelsens forhexelse af ondt som gerne giver hurtigt resultat, ignorerede projektioner returnerer til udsender eller modvirkes, balanceres og evaporerer derved. Et helvede er kun for sjæle i udløb, indledning til nyt liv. Frygt øger astral smitte, det går videre i det fysiske, ved epidemier rammes de angste først! Meget apropos. Frihed er alt. Lévi er endda med på at de første mennesker må have været rå skitser, store, grove, for det underbygger ØÅ's udvikling via kreativitet og ræsonnement, som vi selv, han nævner at Skt. Thomas kom frem til flg.: "Noget er, eksisterer ikke med rette fordi Gud vil, Gud vil det, fordi det er det rette." Jeg har vist nævnt at jeg ikke

forstod at Nostradamus (1503-66) i sine forudsigelser brugte faste talsystemer (givet kabalistiske) ifm. planeterne. Jeg kunne ikke se hvordan det kunne lade sig gøre.

Det kan jeg stadig ikke, men jeg er ikke talfænomen og han sagdes at træffe ret godt. I TM står div. skemaer for de 7 kendte (da) planeter i solsystemet. Hvorfor skulle de gamle mestre ikke have den slags over planeter og tegns indbyrdes kredsløb? Vi skifter tegn inkl. planethersker ca. hver 2000 år, men han nævner også et hver ca. 200 år, igen titalsskalaen, samtidig skifter vi tegn ca. hver 30 dage, og gennem dem rejser alle planeterne. Visdom er tidløs. Homøopati, som jeg har fin erfaring med, totalt uskadelig, brugtes af Paracelsus (1493-1541) længe før Hahnemann (1755-1843), homøopatiens fader i mit studiemateriale til biopat. Den kabalistiske Tarot er en erfaret kombi-cyklus, og dens trin sker afhængigt af vor egen cyklus' individuelle beskaffenhed. Tarots væsens-, personligheds- og også årskort har passet ret godt med mig, men sidste ses som al anden forudsigelse bedst efter, er altså af liden nytteværdi. Nu er det der tæller, og leves det godt skal ønsker nok opfyldes, hvis de har værdi. Tak for repetitionen, Lévi. Jeg fristes til et andet citat, af Piet Hein: "Herrens visdom svigter ej, derfor mener han som jeg."

Søgen på nettet efter Hahnemann, til tider voldeligt forfulgt, jaget fra by til by af sine ædle, mindre succesrige lægekolleger, gav flg. fra uafhængige Wiki som jeg for en gangs skyld er enig i: "...på Paris' berømte Kirkegård Père Lachaise er der et kæmpe monument ved Hahnemanns grav, der ærer den store, geniale læge, hvis modige arbejde har kureret og lindret millioner af brugere på verdensplan. Homøopati er i mange af vore nabolande en del af det officielle behandlingssystem. I Tyskland undervises læger i homøopati og får pluspoints i deres videreuddannelseskrav når de tager homøopati-kurser, i U.K. er der 5 homøopatiske hospitaler, og læger praktiserer sammen med homøopater. I U.K. regnes det som medicinsk uddannelse at tage en homøopatisk uddannelse på college. I Schweiz var der for et par år siden folkeafstemning, hvor befolkningen (67%) stemte ja til at sidestille homøopatisk behandling med skolemedicinsk. I Grækenland bor en af verdens største homøopater, Professor George Vithoulkas, som den svenske regering har tildelt den Alternative Nobel Pris." Skade at DKs magtfulde medicinalindustri blokerer alternativer.

Jeg forstår C19-skrækken, men jeg skal i alt fald ikke vaccineres årligt imod livet som anbefalet. Måske bliver vaccinerede endda lettere smittebærere (8.nov), evt. i falsk tryghed. Masser af midler ville virke, klassisk homøopati, kombi, urter og olier, behandlingen er bare individuel modsat den allopatiske der fokuserer på ondet. Test på midler i mit arkiv gav flere logiske resultater, klassisk hom. bl.a. Bryonia – nettet, "Soc. of Homoeopaths", UK: Gelsemium 30c og Bryonia 30c som bruges generelt ved influenza er det eneste de foreslår. At være særlig generel er useriøst for homøopater. Tjek-op på C19: vaccination virker kun et par måneder, evt. kun mildnende, derpå kan man hente sig en ny omgang... ikke tale om. Vacciner svækker sandsynligvis langsigtet til kroniske onder. Sent på dagen følte det hele som surrealisme og mistet jf, har jeg sovet i timen? Næ, jeg er forud! ØÅ, og så renlighed, fornuftig afstand og uskadelige midler. **10. november** spejlede, jeg har været omkring gammelt røre og er centreret igen. Pyh! Der *må* vente vor griske, ubalancerede medicinalindustri nogle lammende øretæver.

Katolik, www.sproget.dk: "via lat. fra gr. katholikos 'almen, universel'"... i går drømte jeg den almene Moderkirkes høje prælat bestormedes af bestyrkede munke, men tog det roligt, og jeg var enig (se 9.ds., og jeg dyr mig!). Jeg spurgte xx hvordan den har det? Nylig blev en masse franske præster anklaget for seksuelle overgreb. Fint, ventet, al grim urtid bør slutte i det universelle. Siden – larmende tavshed. Skal romerkirken overleve er det vigtigste også at vide *at* der renses, ikke detaljerne. Lidt rest-TM på falderebet til et nyt kapitel. Waite synes vist at Jesu monogram ifm. Taro/Rota (23.okt.) er fantasi. Jeg er uenig. Bemærk at T, A, R, O (og T igen) også kan sige Tora, og Yeshua *var* Ordet, skriften, Toraen opfyldt. Lidt kedsomhed. Så for en gangs skyld dr.tv. Det satte lige nogle danerkonger ind mellem Skjoldungesagn (Attilas spor) ret bekræftet af Lejrefund og før Thyra, Gorm og Harald. Historien er samlet et nøk mere efter AS i april...

21.10.0677

SKØNHEDEN

**Der er skønhed som er ægte
fri af bånd til det store fordækte
som en sindets sommerfugl
vingelet
silkesæt
dog til jord hvor vi bor**

**Den er harmonien, hellig
æres strax hos alle og skellig
om end undren på hvorfor
Åndesyn
Freias bryn
uden lyst til grådig trøst**

**Bare lykke at den er der
synke i dens favnende hjerter
sikker mod den mindste svig
Evnerig
Byrdefri
Ingen krav, ingen grav**

5. MEN DØDENS DEL ER KUN LILLE

11/11-2021, ny nov-port, 5 1-taller, 2 2-taller + 0, masser af kraft, ØÅndsllys trænger frem i alle facadens zoner i natnyt, syndebukken er hjemme fra ørkenen hnf/ej-nov-tro. Lege, hvile, vokse, kun lige æter nok, men ”pudsning” vil fri sølvet for belægnings, få stemmen samlet, transformeret, frem. Alt kræver tid, arbejde, men kan det komme bag på nogen? Igen er der støtte i CCa: krigere arbejder sig fortrøstningsfulde igennem al modstand, in charge uanset rollen og glade i tålmodig vished om at frihed/lønnen spares op til *tiden*. Ret kristent, begge (+ Lévi) er jo også krystalvejen. Håb – Hahnemann blev gift igen som 70-årig... Mat dag som endte stærk. Motion, sang, hårvask, støvsugning og klaver – ikke guitar, jeg får let øm ryg p.t. Klokkeren er knap 20 og baby er lige til at putte... så jeg sov 21 – og vågnede 3, **12. november** og kunne ikke sove igen. Så satte jeg mig op og følte ind: 0 personligt. Ud: ikke mere uro end ellers i tiden. Jeg begyndte at tyde et sært natnyt og afdækkede endelig at jeg var dybt rystet over det begyndende vaccinetyranni, ren USA. Jeg vil jo gerne ud igen, men underlægge mig? Jeg gennemgik hele karusellen på ny:

Dalai Lama og Geoffrey Hoppe/Adamus har ladet sig vaccinere, sidste trods hidtil påstået modstand mod det – såvel som kosttilskud: ØÅ alene! Jeg kan forholde mig til at de ved sig over skade i bevidsthed og al modstand er kamp. Man slipper for en masse bøvl, og begge er ret offentlige personer, Hoppe dog fortrinsvis med spirituelle, der typisk ville vælge det fra. At bøje sig for gruppepres er dårlig PR, og PR har Hoppe sans for, der må være en anden grund. I den omstilling der er fra Kali til Dwapara, kunne vaccination da være et led til det ny fra ØÅ? Om at underlægge sig medicinalmafiaen?! Jeg endte med at lægge kort. Selv dem var jeg i tvivl om..... Jeg blev syg i sin tid af at følge kh. Så snart jeg gik egne veje blev jeg rask, og søn 1 som var blevet skadet af Di-te-pol-vaccinen blev kureret homøopatisk. Alt jeg lærte som biopat har vist sig at holde vand ifm. at tage ansvar for sit helbred i st.f. at lade kh. Også andre, typisk spirituelle og behandlere, vil ikke vaccineres, har en dårlig følelse på det. Kort sagde gå alternative veje og afvent (blev jeg endelig sikker på!). Jeg kan jo bare blive testet inden whatever, som xx.

Alle signaler til mig siger ”bliv hjemme, var dig for kh”. I min meget sårbare tilstand lige nu er der vel risiko for smitte og jeg behøver ikke sygdom p.t. skønt jeg har midler til det; men jeg venter faktisk at der vil vise sig andre grunde henad vejen. Lad de til nuets overflade behandles af den. De der dør er så overfladiske at de dratter af i oprydningen, resten fortsætter. De eneste uhjælpelige for mig har været de der var for meget på medicin og/eller så lidt selvbevidste at kroppen ikke mere kunne helbrede sig selv m/u hjælp, evt. pga. fysiske skader. Ingen i min kernefamilie hører til dem. Vi er den overflade der er ved at vokse ud, rask og ny. Det lykkedes at sove lidt igen, og så drømte jeg en diskussion med nuets overflade om folk burde have valgt før 21 år. Jeg mente nej og sagde at oprindeligt var alderen 33, Kr. tal. Men alle har ret til deres valg, **især nu i oprydningen**, også før 21 år, kh eller ØÅ, vaccine eller nix, sindssyge eller ej. Der er 22 trumfer i Tarot (0-21), i alt 32 ”stier” + smålektier. Fra 0-12 er grundlaget, start til fuldendelse, så er der integration, død, ødelæggelse op til de 21, det er som at se liv og efterliv, i levende live for nogle af os.

Trumfen Ypperstepræsten (V, xys og årets tal), Mars, er uselvsk, forstår at gammelt skal ryddes for ny væxt, aldrig grusom, kun hensigtsmæssig, altid underlagt ØÅ, og C19 er et af Mars' sværd. VII er mit årskort, Vognen, klar, men jeg vil hellere spærres inde end lade mig tryne. Statsministeren fik hård kritik heldigvis, men der er strax firmaer der har indført vaccinationstvung eller generer uvillige med dumme særregler, og nu vil man vaccinere børn ned til 2 år. Samtidig stiger tallet af ligeglade med de kloge påbud støt i centre og på stier, vaccineret modreaktion evt. – ”intet sikrer alligevel”. Sikken en 11.11.-port! Men hvis min angst for gentagen tort og svie fra overfladen som i hele mit gamle liv lagdes balanceret bag (qua 10.ds.' prælat) var det da gevinst. Hvordan bliver mon 12.12.2021, 21.12.2021 osv.... vi lever i nuet. **13. november**, ”der kører lidt nostalgi p.t.”, korrekt. Jeg overvejer den ny tids ansigt, der mangler liv, glæde, skønhed, men alle kendte udtryk

er ”udslidt karneval”, der fortæres s skorper og kasseres tomme h pynteskaller. Nyt og større er ankommet, men der fraspaltes stadig jf, enormt trættende...

spejler at jeg omsider har fundet vilje til vægttab og gerne vil danse, men ikke om et juletræ, gerne synge, men ikke gamle julehynoser, højst spille de kønneste og sjoveste. Gaver gider ingen af os – film er ikke mer noget at samles om, kun mad skønt jeg ikke kan æde ret meget – for lidt aktivitet. Der er virkelig limbo/død på bordet, kapiteltitlen passer igen. Forhåbentlig helt, alle stønner efter nyt. Om jeg begriber at nogen voksen kan udelukke ØÅ af alt det her. Hvor kommer nyt fra, om ikke indefra – hvorfra? Nåja, jeg ender altid med at flertallet vel ikke har kapacitet til andet og det må politikerne rette sig ind efter, demokratiets bagside, men har folk større kapacitet i GB, D, S og CH? Dér er homøopati/naturmedicin accepteret. De for små sko har kostet mig *ligtorne*, og støt flere syge belaster systemet, tvinger det til udblokning. Kampen kan ikke vindes af medicin-industrien, hvorfor ikke lære samarbejde på det lille dk-marked? Det er dåmt at monopolisere – og overfavorisere en industri der lever af at folk er syge og påvirker sundhedssystem og læger så meget, især yngre. Selvom de sidste vil det er det svært at helbrede på de vilkår.

14. november og igen vågen 3 nat. Slankeprojektet bider nu, ikke slemt, men det føles. Alle signaler er positive, ubehaget passer bare ikke lille ego som ikke vil decimeres. Nu er det heldigvis ikke stor overvægt som hos en klient der skulle i gang (207kg) lige som jeg var startet – ét signal – der er også fin hjælp til den sunde fornuft på nettet til at tage sult og fremme eliminering. Jeg prøver Metaburn, for hvorfor ikke støtte viljen? Og så er der 8419-the fra Natur-drogeriet. Det korte af det lange er at der foruden snærende tøj og tarmluft er følelsen af ikke at være i så fuld kontakt med ØÅ som jeg kunne være, evt. pga. bufferlaget? Siden viljen nu kan mobiliseres er det tid. ”The farewell-party is over.” De sidste dage har en fugl småpippet tidlig morgen – november! Den *har* pip. Men en VÅR *er* på vej. Så sov jeg lidt mere og så et par astral-fysiske dæmoner passere. Det minder mig om ”La Gorda” (”Fedesen”) fra CCa. Hun sættes på en psykisk opgave og prøver skam, men kan ikke lykkes. Så går hun lettere tvungent på skrump, og voila! Det lykkes! Det kan være hvad der skal til her også, skønt jeg ikke *er fed*.

Faktisk har jeg jo bedt om hjælp til det en tid, her er den altså. Nogle lidt spooky drømmesymboler rinder i hu, med nogle manipulerende k'r fra div. fortid, alle lidt småfede... måske signalerende ”undervejs”. Jeg skrev en vise for længe siden på ”Stenka Rasin” – passende, berømt oprørsleder mod russisk overherredømme, men det vidste jeg ikke da – den passer godt her, også pga. sidste 4 linjer. Jeg vidste ikke da hvor meget ret jeg havde. Jeg er langt mere kunstnerfilosof end behandler og *så* at jeg ville indlede et sandere liv snart. Medio '97 meldte jeg mig på turen til SB i Indien. Efter det, jan '98, ændrede mit liv kraftigt kurs. Igen. Jeg blev atter skilt, flyttede, og hvad skal jeg snart igen fra et lignende, højere trin? '97 indledte hvad man kan kalde en længere rejse, årskort Trumf X, Lykkehjulet, jf. 21 år, se 4 afsnit oppe, længere tid end ventet, men det giver god mening nu. PS skulle blive aktiv i '32. Bare *det* ikke også handler om mig, men der refereres til tidligere tider, dog. - Det blev en spekulativ dag. Vaccinationer kom op igen med kattermor i lyset af at det hurtigt kan blive til total udelukkelse af samfundet, som det ser ud nu.

Hun er ked af at være så isoleret fra alt og vil gerne på udstilling igen og sludre med de andre opdrættere. Både angst for sygdom og for vaccine spærrer inde og er vrang. Hvis det ikke kan være anderledes, så er måden at drage sine forholdsregler før og efter stikket og så i øvrigt velsigne vaccinen og modtage den kærligt i kroppen, og der er midler mod alle effekter og skader. Men hvad så om ½ år – fremover? DK bruges typisk af div. forretningsgiganter til prøvemarked, ret udviklet, homogent og af en praktisk størrelse. Det er ikke utænkeligt at de passer på at det ikke ændrer sig ad politisk vej, og vil jeg være prøvekanin? Svaret er vel at overgive det hele til ØÅ, for hvad kan jeg gøre andet? Jeg gik en sangtur og oplevede en meget fri stemme, kuren renser også den, uventet, allerede og skønt, samtidig vendte jeg det hele én gang til. Rent bortset fra at min situation er anderledes, slet ingen kontakt udad næsten, så hvorfor stikkes, har jeg en udpræget følelse af at

alle tiltag bør vente til foråret. Som jeg sagde til kattermor: der er knap æterlegeme nok hos os begge. Det er ikke tid til energifråds. Vi enedes om at spørge natnyt om vaccination.

Hvorpå jeg gik ind og spillede nogle timer, dejligt. **15. november**, svar i hus. Min smukke k som tilkæmpede sig respekt i kh har været fraværende nogen tid men genses nu på grænsen til det ny (*mellemøstlig!*), præget, men stærk, karismatisk på rette vis. Åh, de spor (12.ds., svie), jeg frygter at trækkes ned af extremer fra kh som ikke ønsker genstridig ØÅ-kontakt, søger at re-introducere dyriskhed, traumer ellers næsten uddøde (det store dyr farer over Jorden, 666); men jeg lader til i min reablerede balance at skulle finde min jf (mobilen) op af affaldskurven inden længe (efter kuren, jul?) fordi jeg via den (og lyd), får en rolle i det ny spil. Show eller behandler? Jeg arbejder med klienter via den... det var en htc-mobil som xy skaffede til hver af os i sin tid, hm... jeg har alle sfærer i Qabalah, skal kun opad mod det mere og mere sande. Svar hvor enhver kanyles fravær siger alt. Desuden var der også svar på et andet tema, og det var at jeg ønskede at se klarere, sandere – det er ikke meget galt og går rette vej. *Jeg skal nok først i hug efter jul, men måske ikke kattermor i en drøm fra i går jeg gik lidt dybere i til morgen.*

Der er en rastløs uro, et pres som samtidig er et låg. Det giver trang til udfaren, stress på skift med apati, der er ikke for alvor kræfter til noget. Kattermor er meget påvirket, *vil* måske derfor på en udstilling i Hedensted om et par uger. Unødig spild af energi mener jeg; hun har mindre hold på emotionerne end jeg. Vi glemmer let at vi er i Dommedag, i dag er jo som i går... men pulsen i energierne bag er voldsom nu og de gamle spirituelle beskyttelser vi lærte nytter ikke særligt ude i de extreme energier der tungt buldrer afsted i Kalis sidste astrale kædereaktioner med alt deres kaos (f.x. C19), hvorfor vi beskyttes med isolation. Selv en stærk, klar forbindelse afbøjer ikke, alene imod flokken i disse lærekæder som jo *skal* udånde (ørken-gedebukke!). Kom på tværs, og du bliver nedlagt, og vores astrale kæder er kun lige undervejs. DJ og Lévi har givet mig meget. Rationelt sober realisme er den nødvendige basis for *syn, inspiration*, ellers giver det allerhøjest noget smuk intuitiv digtning og ellers bare 0 jf. Nå, kattermor er ikke dum, og hun *er* jo til den slags, så drømmen kan indikere at hendes kæde lige er der. Fint, hvis, så GO.

Det sendte jeg hende lige en sms om **16. november** kl. 6 i erkendelsen af evt. at have været lidt for negativ. De buldrende kæder og isolationen kan let tage modet fra en. Jeg har vendt og drejet mig siden 5. Alle drømme blæste væk, tilbage blev kun en opfordring til primært at spille mit eget, ikke julens, det skred i går ved klaveret; men det er jo også nok. Kort på både kattermor og mig gav det indtryk at nok lukkes der lige lidt op for posen, men stort tålmod vil kræves videre frem, i tråd med øvrige anelser – og hnf/ej. - Efter en dag med dans, kommunalvalg og spillen hele showet + julesange samt en klient der nok ikke kommer igen fordi han var mere til konspirationer end jeg har jeg lige fået en sms fra en anden med flg. fra Rigets traumeafdeling: 68% flere hjertestop efter vaccine 2 er rullet ud og over 4000 døde efter vaccination inden 6mdr. efter stik 2, klienten kendte selv 2 døde, sunde og raske inden. Jeg videresendte til xx, klient 1 og kattermor. Vi burde lave en Sverige, de har erkendt at naturligt erhvervet immunitet er eneste vej. Kattermor har drømt at vaccination ikke vil skade men overvejer, især efter den videresendte sms.

Hun ved derimod alt om smittenix, vil bruge det på udstillingen i weekenden og underholdt om smuttere til valget: kuglepenne, døre, pulte, forhæng... sikkerhedsfarce, jeg tænkte selv mit da valgkortene kom. Hvorfor fraråde kæmpebryllupper med sådan et stunt... det kan blive interessant. Xx spurgte hvor mange døde det vil ende med i Ø og S? Jeg fik lige så slemme tal som sidst. Søn 1 sagde nys at der i WWII døde 70mio ud af 3mia. Det forslår ikke nu vi er 9, jeg *så* at op mod 1/3 dør i Ø, i Afrika/Sydamerika 1/2... søn 2 fik do, xx: "økonomien bryder sammen." Av, ja. Føj, hurtigt tilbage til nuets nattesøvn. - Aften **17. november** efter dag med dans og korrekt spil. God dag, men yderligheder p.t. Jeg er i stormens øje, halvvejs søvn/meditation hver morgen og tit over dagen, andre er lige så trætte, men farer afsted med tungen ud af halsen: kattermor overvejer at blive hjemme alligevel. Søn 1 takkede mig pr. sms for *ikke* at have lavet noget hygge i disse dage som

han ellers havde opfordret til! Natnyt havde jeg glemt alt om indtil nu fordi dagen blev forstyrret af søvnigheden, men det var meget apropos:

jeg vil gerne vide lidt om stedet min isolerede vej fører mig til, men næ, ”rens ud” + hyg videre med showet. Den lange isolation og disciplin gi'r pote nu. Lidt sul kom på, men alt samles/heles extra med kuren, faktisk et 34-35 års resultat. Lyset har taget tid at bane sig vej ned via æterlegemet til det yderste stof, er stadig undervejs. Hurtigere døde jeg vel, eller lavede en DJ, opløstes. Åh, søvngig. Natnyt **18. november** er nærmest hellig (hel-lig!). Yeshua-status kommer til mig og vice versa med julesalmen ”Her kommer, Jesus, dine Små”, jeg samles nu lyset trænger ud i stoffet med det ny æt-fys plasmalegeme til at dække det brette skelet jeg (vi, sønner!) p.t. nøjes med. Der holdes ikke tilbage (pga. skrump!), lyset har astrale konsekvenser, jeg må vælge de billeder der er mine der, ikke xx'. Men alt mit var udvist så længe. Skønt jeg nu spiller showet uden problemer krymper jeg mig stadig i det skjulte. Al xx fik (ab start) thumbs-up, det har jeg set på i 42 år, jeg blev ”forsmået” ab start, undtagen af ham og messerne i 15 år (dog med forsmåede shows!), så slut – og så xy... klart at jeg begyndte at liste for ikke at få flere showe klø. **Det vil jeg ikke mere!**

Jeg ”løber Yeshua-status med sang imod, mens jeg forvandler støvet for min fod”, beklager ikke omskrivningen, Brorson, slankekuren synes forresten at optræde i hnf/ej nov også. Meget sker op til jul, også for søn 1 der lige drømte at han sagde endeligt fra overfor xxx's ”forsmåen” ham. Klienten jeg nok mistede har sagt fra/op overfor sit arbejdes ”forsmåen” ham, han kunne ikke det jeg foreslog, altså den rette beslutning, og det sms'ede jeg. Vaccinen i sig selv ville ikke skade ham hvis han hævdede sig over den og/eller traf forholdsregler, men bøje sig for at blive i et galt job ville. Han skal sig selv. For mig er alt det jo gjort irrelevant, men var jeg i gang derude med alt mig ville jeg nok gøre som Dalai Lama nu. Det er jeg endnu ikke, lyset er nys nået ned, stofligt født til en AlMahaLissen ude i 4. - Klienten blev ved at nage. Jeg undrede mig over min fremfærd, den var ulig mig selvom jeg mente alt, jeg fik næppe hørt ham før han afbrød. Desuden, når det bliver ved at nage er det ofte fordi modparten tænker på mig. Jeg gik i tænkebox...

det var lige hvad han behøvede for selvstændigt at træffe sin beslutning om at skippe jobbet. Han behøver ikke mig mere, fint (det hele siger også *slankekur*, ud med al kontrol og tvivl). Jeg er kanal og promptes sommetider udenom min vilje. Men jeg kunne ikke have at det hang og dinglede, så jeg sendte ham en forklaring og fik det bedre, især da han lidt senere sms'ede meget kærligt tak. - Gået, sunget og spillet alt. Stemmen er lidt anløben, reagerer vel på det hele. **19. november**, kuren giver gensyn med gammelt der frisættes og arkiveres, tag det roligt. *Nogen* oversvømmelse fra æt-astralt kan ikke undgås når man sådan fjerner den fysiske prop, men det vil ikke gå dybere, hurtigt gå væk og bedre kontakt til ØÅ resultere. Jeg bliver ved til jeg får stop. Selvom jeg er sulten og lidt svag indimellem er der velbehag ved at føle sig tom, og tanker om kager o.a. giver lede. **20. november**, får jeg allerede stop? Jeg vil da af med mere sul... fortsætter lidt, men synes kommet til mildere, centrale himmelstrøg allerede. Her en uvidende indvandrer opfordres jeg til at indse at showet er ”sølvet”, ikke futterne, de må ikke tage kræfterne fra det.

”Pligt før fornøjelse” spøger fra barn. Mit var *FINT!*... men højst desserten efter det vigtige, en gift der udåndes p.t. i mørket før lyset der tegner en balanceret plan via mig. Alle ar efter dette er oppe i tiden, i dag. Træt af processen er sangen gået lidt, men der knyttes kontakt med styrken nu og advares mod at ”spasse ud” eller fyre energien der nu kommer til jf af på det gale. Der stilles et lækkert, nysseligt dækket bord frem efter dagens slid (dessertportioner til *bagefter* i midten), og m skovler ind, men kunstneren blæser på den ”orden”, uanset hvor nysselig, tramper lige til desserten hen over bordet. Jeg ER desserten, skønheden, lige livsvigtig. Årh, svært at lave om. Nå, i gang. Forespurgt om det på nogen måde generede når jeg sang sagde xx at han altid nød det og ville savne det når jeg flyttede. Så hørte jeg at hans forældre altid sang da han var lille, gik begge i kor da! Indtil jobbet tog al tiden... irrelevant for mig. Dér har jeg været. - En dag med prioritering af mit

show, masser af spil og ingen overvejelser. God, uforstyrret følelse over det hele. Rart til en afvexling. Næsten som da jeg begyndte at komponere.

Jeg læser stadig CCa, og da jeg mener mig ret langt i den form som psykospirituel udvikling har nu søgte jeg før søvn at slå min intention sammen med ØÅ's vilje mhp. tidløs. Jeg kunne ikke se noget galt i det. Men det er lige som med De 5 Tibetanere. Gåture eller dans er naturlig bevægelse, de ikke, manipulerer energien, magt, Kali, siger natnyt **21. november**. DJ's modus *var* korrekt, men magt er nok integreret nu ww (det skal bare findes ud af!), og i mig fuldautomatik. Fysisk smart håndtering af magtspil (stalking) fokuserede DJ gavnligt hvor det over-fokuserede mig skadeligt. Jeg var forbi det fra start, det var nok at forstå det, jeg skal undgå det helt. Så nix pille trods ØÅ-kontakt, "alt kommer af sig selv som følge af udrensning af gammelt stof, koncentrer dig om det!" Skrump er altså stadig in – det gælder også showet (åhja, det rodede jeg med i går). Der er så mange saftige bær, høstede perler jeg gerne vil have med, men et "overvægtigt" show duer ikke... synes også igen at lægges lidt på køl? - Nåda, jeg har lige solgt et af mine dyrere billeder på Fjordhøj, forsiden på DsD! Det lover jo godt også for showet, som det deltager i...

men nej. Ifm. salget ringede jeg til Aslaug som nu gjorde det klart at mine malerier skal hjem dec. Ah + Øv. Nå, vel rimeligt med de mange lokale kunstnere i Skælskør, afbrydelse signalerer ny begyndelse og jeg mærker nok at Aslaug ikke er dér hvor jeg er, så selvfølgelig skal de væk osv. osv. Men jeg troede faktisk på det... hvad nu? Flad følelse... som jeg strax slap, det vil vise sig, jeg må jo hverken-eller, natnyt: "Kh skal også "slankes", om på bagsædet." Og dog siges træen, syng. Hvorfor? Fordi det er mig og nu skal jeg have jf? Jeg gik en gå/gym/sangtur i dag, og det slankede show holdt sig indenfor 1 time. Jeg nød at musicere med det og klaveret, men natnyt fik ret: "Du kan ikke lyve dig fra skuffelse." Jeg håbede på natnyt 22., men der kom kun tågestumper. Skidt, som 18.ds. salmevarslede, stadig hjem med gamle projektioner, for små/forsmåede. Fjordhøj var altså som IKF/VVG. Tro ikke at slankekure kun virker lokalt! Alle forankringer i kh er væk, jeg har kun ØÅ i et pseudoliv hos xx, ikke engang et sted at bo. Jeg skal naturligvis ikke ud med showet før jeg *er* i mirakellivet, troværdig. *Det* har jeg jo længe vidst –

så bare ikke varslet 20.ds. ifm. energien der nu kommer ud i jf: at et håb var for lille, fortvivlet, spild, vildskud... det er sveda godt *den* projektion hentes hjem til supplerende af energien – med kr. 5.000,-. Fjordhøj var en Kali-skabt option – det solgte billede var DsD, så "nu giver Drømmen pote" og kapper en af de i hnf/ej for nov viste sidegrene på stammen på vej ned til jf. "Kh's slankekur" blev forevist som en tyk klassekammerat fra min gamle skole. Hun hed faktisk, oversat, "from mandhaftig". Jeg har bemærket at sexmisbrugte k'r har tendens til at polstre sig i den snurretop-form... og har nu fået to fra barn af seksuelt misbrugte klienter indom, det har da fået min egen episode op at vende, ret mild, men nok til at præge med generelt mindreværd og skam i 26 år. Præget af det i forvejen fra mormor er det selvfølgelig svært at sige hvor hun endte og han begyndte... hurra at alt det er i slutfase. Den m klient der sagde sit job op er meget f og følte f chikaneret i jobbet. Sex-chikane og gamle overgreb myldrer stadig op og supplerer det øvrige kaos ifm. C19. Godt at ØÅ presser giften ud – og at være klar til de *mere* forgiftede.

23. november, skrump *lodser* projektioner hjem til ØÅ til øgning af basisenergien samt ombygger hals til udtryk af den større, sølverne jf så længe klar mhp. Dwapara. Der meldes "snart slut", hm. Vemod. ØÅ er meget arktisk aot. og kh's humane overflade er generelt kvalm, men en ægte ØÅ's går via ♥, og den smerter p.t. ved især sønnernes kvaler, uanset hvor hensigtsmæssige. Søn 2's proces dehumaniserer ham en hel del, han *er* næsten kun ØÅ, og det kan svide. Han rådfører sig med mig, jeg bakker bedst muligt op, han gør det rette, men gid han var lidt mere behøvet... Jeg *ser* ham trækkes helt fri for at komme ned igen på sin ny måde som jeg på min og *genser* vips et af hans tidligere liv. Det "gode akademiske selskab" frøs ham totalt ude skønt/fordi han havde ret, hans soiale usmarthed gjorde ham et let offer... han begik selvmord på et lille hummer, situationen ligner den nuværende meget, men i modfase, heling, denne gang kommer han igen – karmaslut!

97.01.0201

EN SØJLEHELGEN

Der er stille på klinikken, telefonen er så tavs
De klienter jeg ku' have er til lægen, så jeg har paus'
lægen er gratis og tænker for dem, de kan læne sig tilbags
de skal ikke revidere deres liv og al den slags
Hel're kniv og stik og piller end et greb i egen barm
sku' man ændre på sin livsstil, tak, så hel're gi' en arm
snup en pille, kvæl symptomet, bliv for himlens skyld dog ved
livet bli'r måske lidt kort men går i skøn bevidstløshed

Jam' så æd dog røde bøffer fyldt med grill-carcinogen
slik Jer til en sukkersyge og et pænt poleret ben
bare sut Jer til en ølvom og en lever som en rosin
og stå af med en yndig engel overskrævs på Jeres sten
lev da bare livet hårdt og hæmningsløst og fyldt med støj
Ryg cigaren og foruren og gå da capo op i røg
Råb og skrig mod fanatisme religiøs og asocial
SNITTERNE FRA VORES ØL *er* fanatisme men social

Ak hvad skal man stille op med denne lidende men'skehed
Vil du frelse verden regn da med du selv kreperer ve'd
Ingen gider luge ud i deres eget agurkebed
de vil grine ad de andres afgrundsdybe tåbelighed
Altså skriver jeg nu viser om de andre og mig selv
kanske gyngen blir en vinder mod klinikkens karussel
Det er koldt at stå alene på en marmorkapitæl
nu forlader jeg min søjle for at gå på jorden sæl

6. HVOR STOR DEN END PUSTEDES OP

Det står klart at flere klienter tager skeen alvorligt i egen hånd, det lover nogen opvejning af de mange flere i begynderstadiet i den kommende tid. Min ubehøvlede søn ringede, undskyldte – han havde bedt mig se på noget personligt og opdagede først da han blev vred på mig at han ikke kan have den slags indblanding mere. Jeg svarede som til klienten – fint, du kan selv, det er tid. Men han ville gerne spørge mig stadig om dit og dat... ”Søn, spørg mig når- og om hvadsomhelst, også dig selv hvis du alligevel får behov.” Og så videregav jeg visionen af det gamle liv. Han kan ikke (endnu?) se den slags. Tomhedsfølelse, mismod aften. **24. november** – overblik over mit *store (!)* æterfelt. Primært foregår/tilrådes meditatív medflyden under den astral/æteriske udvexling nu grov oprydning er slut, *al karma slettes* mens den ny værens indtog forberedes. Gid det *er* det sidste gamle. Tomhed, mismod stadig – som jeg ikke vil give energi – givet fra karmasletningen. **26. november**, jeg har gået længere de sidste dage, afslappet syngende, der er jo ikke meget at lave og det er dejligt at røre sig lidt og mærke stemmen bedres...

hverken de indre 3 gyldne el 7 ydre sølverne lysstråler er fokuserede endnu og de 3 er vigtigst – hvil mere! Tja, også varslet i går udefra – søn 1 afmeldte indkøbstur efter nat uden søvn. **27. november** svar på vage idéer om at slutte slankekuren: den støtter lyslegemets indtog, den selvhøjtideligheds-helende centrering, så den er slet ikke omme. Nu fortæres hofteflæsket = fra liv i en ”hantid”. Projektions-tovenes energispild trækkes, hvile er essentiel, ellers – mavevrøvl. De indre linjer er OK. Døren ud, nu en let svingdør, hæmmes af de gamle reb... alt harmonerer med indledningen til dec som iflg. hnf/ej. Rart at der er harmoni hos *mig*. Nyheder varsler mylder af slemme (og milde) C19-mutationer ww, en særlig giftig i Afrika. I DK ser medicinalfolk noget værre: bakterier udvikler hastigt resistens overfor div. antibiotika. At forvente. Tilbage til naturens alsidige apotek! Natnyt **28. november** viser mig søge min bus (her ligner Skælskør), ruten, 634, er åbenbart nær nedlagt. Bussen meldes her om lidt, jeg skal ikke gå *den* ørkenvej længere, men hjemtagning af projektioner (forankring i fortid) er vigtig... og hvad er de, andet end billeder?

Fjordhøjs energier er for lave. Xx gav mig 4 bildatoer – tor 16. dec, alt arrangeret, AlMaha må være tilfreds, alle tov kappede. Jeg tror faktisk et natnyt for længe siden (+ hnf/ej dec) indikerede at de skulle hjem, jeg forstod bare ikke, det var ikke ”surfaced”. *Nogen* værdsatte dem jo da også. Men altså fortsat ”hold kæft”, som også fra messeslut? I poser hjemme ”taler” billeder da slet ikke. Nå, natnyt *har* jf'r på vej ned, rute 673, -74... (efter 666 vel!)..... spring: CCA's bøger er utroligt værdifulde. Jeg får stadig meget ud af dem, sammenligner. Min rejse har klart fulgt samme vej, blidere, men jeg genkender stadierne... ingen spirituelle bøger jeg kender når hans til knæene. - Ovf. om 28. ser enkelt ud, men tog en hel dag som forståelsen banede sig vej igennem egomørkets angst for svigt af ØÅ, for aldrig at opleve det jeg ønsker, og så prøver lille ego at forsikre sig... Fjordhøj var forsikringen, og den slap jeg definitivt i går. Alt er ØÅ's nu. G.d.'s proces forstås først nu, **29. november**. Jeg kan (især efter natnyt) se i retrospekt hvordan jeg ændrede det skrevne som lyset vendtes og banede sig vej fremad.

Natnyt melder øget balance og neutralitet og blikket rettes derfor udad med lys igennem til ny start nu intet er bagudrettet. I natnyt forekom en jeg har kendt og som absolut repræsenterer ”no pity”. Han fulgte nådesløst antroposofien, selvom hans drømme sagde at en kødløs diæt torterede ham. Min kur er midlertidig, men hjælper stadig retur til det enkle, uforplumret af selvhøjtidelige emotioner. Lyset bryder igennem ifa. Eva som jeg udvexler lidt med. Igen helt som hnf/ej, nu dec. - De kolde dage er omsider begyndt. Jeg gik en gå-gym-sangtur sen eftermiddag i skumring, og frosten kom mens jeg gik. Jeg kan ikke længer holde varmen i gummistøvler med uldsokker. Det kneb også med resten, selv i dynejakke. Vinteren er altid et helvede, jeg kan ikke holde varmen, selv i fornuftig stuetemperatur. Jeg mærker den naturlige temperatur med hele mit væsen. Da jeg kom hjem fik jeg hurtigt varmen – og mistede den igen. Jeg gik i seng og spurgte indad. Hvorfor

kan jeg ikke holde varmen? Svar: Omgivelserne dræner dig.” Naturligvis, ny vinkel, men vist det samme alligevel – at jeg mere end nogensinde kun lige har jf.

Tidligere har jeg nævnt at al min energi løber mod ØÅ og væk fra jf, et andet aspekt af do. Der er 2 poler, den ene tager, den anden giver. Jeg giver altså ultimativt, restvarmen opsuges lynhurtigt af den sultne verden og jeg ender kold, især hvis jeg ikke er fysisk aktiv, men det er jo ikke svaret. Hvad jeg skal gøre? ”Centrer.” Altid svaret, men det har aldrig hjulpet. ”Nej, for du var ikke en helt samlet enhed med jf.” Ergo centrering, men med dyne, det var mest den der hjalp, for hænder og næse er stadig kolde! Hvorfor flytter AlMaha/ØÅ ikke mit nu ret flexible samlepoint hen hvor jeg er varm når jeg prøver? ”Så ville du ikke være et effektivt redskab i kh.” Suk. **30. november** ja, jf var utilstrækkelig ab start. Det viste sig også i min situation, skiftespor, svage rammer, brillen. Børn der mister forældre fryser – jeg blev sat til selv at skabe rammer fra fødslen... en ud af mange, men ikke alle er så nøgent ØÅ. De er bygget såvidt muligt, men jf af dem har først kunnet starte nys hvor strømmen vendte ØÅ=>jord, og jf er skrift. Ændringerne skal skrives til jords, og det foregår, se selv, med deltagelse af både erfaring og ny indsigt.

Det skal ske hvor jeg står, for dér står kh, og kh skal ændres nu, jeg skal ikke trække mig, som DJ der måtte være ”trickster” i en verden som ikke var klar, jeg skal stå frem ærlig, når tid. Apropos tid - uld -bluse og hellang -nederdel holdt min varme i dag, et nøk mer væk fra sommerbomulden. Lévi nævnte at de vise gik med uldkapper fordi det isolerede imod *alt*. Ja, uld leder ikke godt men kroppen ånder fint deri. Jeg gyser over hvad andre går i..... spring til samlepoint-skift: alle oplever dem hver dag – i våg, i sov, drøm. Jeg har drømt meget dybt aot., husken og tydning er risikofri fastholden positionen. Det er mere mystisk når det sker vågen, men – hov – visualisering og meditation! Nej, det er ikke som CCa i Mexico, men jeg tror mere end DJ på intuition som redskab. Sindet kan ikke skelne realitet fra visualisering i våg eller sov, men intuitionen kan snildt trænes op til troværdighed i 1.att. Jeg har fået mange overbevisende oplevelser i den proces. De sker stadig, men jeg behøver ikke bevise for ØÅ som CCa, mere varsler. Mit problem er at tro på et nyt liv med det jeg kan, uanset hvor tit jeg forsikres. Disciplin i Limbo...

er ikke let. **1. december**, efter en laaang, tung tur i 1 ”trækker jeg cyklen hjem” i 2 og skal hvile ud – alt er her til...? Jeg er sært fandenivoldsk, sengetiden skrider... naturligvis! Reaktion på Fjordhøj. Sidste ankertov, håb, karma. Lille ego er rådvild og spasser ud - ”Så ka' det osse være ligemeget!” Jeg går ind og spiller. - Læste videre i CCa og holdt min drømmeprocess op imod. Mine drømme har ændret sig det sidste år især, jeg *ser* ofte kun energistrømme, sjældnere genkendeligt fra mit liv, boliger, steder mere. Kun kernefamilien. Det besvarer nogle spørgsmål jeg har haft, om hvorfor jeg ikke ser dybere i drømme – men det gør jeg jo. Tydning og meditation på dem har støt, roligt ført mig indad. Jeg har set alt muligt af det CCa beskriver, men skal næppe bruge drømmekroppen på DJ's vis nu eller senere. ØÅ fører an. Jeg vil gerne *se* ØÅ's emanationer mere direkte... men alt vil ske når det passer. Det løber ingen vegne. **2. december**, sne, herlig udsigt fra vinduet, men jeg har ingen trang til at komme ud i den, har aldrig haft, selvom jeg ”spillede med” og den var sjov nok at lege med, havde den bare ikke været så forbandet kold.

Natnyt melder at energierne søger ud i jf og splitter gammel karmisk blokering på vejen. Vel derfor det var ret let at spille show m.m. i går. Blokeringerne har distance, er kun voldsomme i drømme, og intet derude tiltrækker mig nok til at ønske en mere dagsdirekte proces. Jeg har nok i at bevidne kattermors særdeles nærværende helvede – alt løser sig, men Fruherrebevares. Dog er der en følelse af vemod. Med jul og nytår i anmarch har jeg tænkt på moster. Vi var ret lig hinanden, ulineære, og hun evnede at gøre overfladen sjov, tiltrækkende, var altid et frisk pust, og så vil jeg blæse på resten. Jeg kneb en tåre, savner ikke *tiden*, men hende. Jeg vil gøre julen smukkere i år, huske hendes eksempel. Nuet, vi trænger til noget smukt. - Klokken er 04.19, jeg kunne ikke sove efter et par krimiafsnit. Ikke at jeg tænkte på dem, kunne bare ikke, så så resten og vurderede. Velspillet, intelligent, psykologisk-etisk forståelse omsider i top... selvhøjtidelig følelseslir, så vammelt close-

up som muligt i ubevidst savn af ØÅ – forudsigeligt, gab. Kh er alt for snæver for mig nu, intet nyt siden sidste krimi jeg så, faktisk værre. Som om selv forfatterne er krøbet i ly bag kontrol... den Sydafrikanske C19-mutation har nået Norden. Cirkus fortsætter. Iflg. den *godkendte* info til offentligheden er alle der dør uvaccinerede, meget sandsynligt, vaccination *har* virkning, men den her kortvarig og sandsynligvis langsigtet skidt. Jeg har *set* på om jeg er på gal kurs, men får stadig samme svar. ØÅ, centrering var altid *min* vej, de døde var givet uvidende om alternativer (hvem bliver syg?!), evt. argumenter imod får 0 sendetid, intet er ændret siden jeg blev biopat (jo, youtube m.m.). Alle undt. xx i min kernefamilie er jaget hjem af ØÅ og han klarer sig med Corona-pas, så vi afventer. Hvis jeg begynder at skulle ud kan jeg tage det op da; omvendt kan der blive brug for uskadte (!), og alle epidemier brænder ud. Al egoets *intimeste* indbildning om styr på livet er udfordret og skal opgives, som jeg ser det. Eneste valide spørgsmål: ”Hvor længe?” **4. december**, døgnret vendt igen. Må disciplinen holde. Jeg er inviteret på restaurant i Middelfart d. 19. af min ældste skolekammerat, helt usædvanligt – har lige bestilt tid til Corona-pas d. 17. Jeg må vel overnatte, men det går nok trods mine problemer med søvn ude.

Sært pludselig at skulle noget længere hjemmefra, endda 2 gange samme måned. Det bragte kuren på banen. Jeg kan nu se at jeg er skrumpet, hurra, men begynder at blive mere sulten... tilrådes en uge mere, dog. Det passer fint. God dag, ligevægt og alt spillet. **5. december** viser mig at kuren integrerer sidste fortid fra sulet mhp. fremtid, ”bliv endelig ved.” Lyset har *nået* jf, al anden mig er klar, kh/fysisk væren ikke, ongoing – ”kuren” indebærer snarlig flytning. Øv, ah, slap af, tjah. **6. december** melder at urinstinkter retableres fra C og opfordrer til bad daglig. Jeg har undladt det fordi jeg bliver så kold resten af dagen... badede altså, og med køkkenaktivitet og flere lag uld gik det fint nok. - I øvrigt pludselig ny inspiration som gør show mere kollektivt vedkommende i Aquarius – og jeg *ser* mig simpelthen oplært forud, messer, the lot, til at skulle bringe det ud. Derudover *så* jeg at ét overset afgørende argument ifm. søn 2's tanker om det er OK at leve så farfinansieret og tilbagetrukket: en magiker må være meget højfrekvent, og skulle han samtidig være i arbejde/forhold kom han aldrig derop, så hvordan ellers?

7. december, Middelfart m.v. aflyst. Natnyt: jeg er for nøgen, sart, uanset hvad ude vil trække min frekvens ned, men min fremtid ”er vaccineret”. En gigakrabbe er på himlen, familietegnet Cancer kom lige efter katastroferne inkl. Atlantis – vær beskyttet hjemme, koll. karmaudløb, fejr jul i højere forstand. Og biltilgangen blev beskåret i går... bliv hjemme! Nå, pyt. - CCa afføder stadig tanker. Der er én stor gevinst de koll. traumer med deres påfølgende hypnoser har medført. ØÅ, dvs. vi bagom, vidste hvad vi gjorde. Før var det fysiske plan, 1.att., langt mere sart overfor indbrud fra den lavpsykiske åndeverden der begærer vor energi nu som da. Jeg har læst det mange steder men først helt forstået nu qua CCa's personlige udviklingsrejse via den gamle metode. Lavpsyken er stadig repræsenteret, men går *dog* mindre dybt i dag, især i V. Jeg selv har slidt for at åbne åndedøren, men hellere det end uhæmmet lavpsykisk invasion, tak, som resultat af f.x. tåbelig brug af hallucinogener. Distance giver nøgternt overblik... måske er det bare den måde en ny sfære skabes på, mørkekræfterne vil altid være nødvendigt anti-grundlag og tærskel.

8. december viser mig at første, spritny overflade til livet er der til sommer. Der vendes stadig (giver følelsen on-off), kur-afbrændes gammelt, transformeres. Som i hnf/ej dec er vejen ud snær, men **mesteren (SB) arriverer om få dage** (hnf/ej'r) til fest i den *tomme* jf jeg har slutforberedt, samlet balanceret vinterbevidsthed til i 2 med forbindelse til 3. Sidst SB/PS hilste på var vist forår. Tak! Jeg har bedt om besøg og føler mig næsten så klar som jeg kan blive... den ny overflade *lignede* ikke, men *hed* Tom Cruise... net: Thomas (hebr. ”tvilling”) var et tilnavn, han *hed* Judas, og var han ikke Yeshuas bror så Y ham evt. som sjælsbror – en gr.-filosofisk (esot. viden!) fyr, først overbevist om Ys genopstandelse via de uhelede sår... *kunne* navnet snarere sige ”tvesind”? Han spyddræbtes af en ukristen i Sydindien år 72 hvor der den dag i dag er Thomaskristne – helgendag 21/12! Cruise = X, -togt, kors(vej), rig metafor, også sammenholdt med indiske SB – der *sendte* Y.

Hvorfor tvivle mer? Min forbindelse er *superb*, jeg *kommer* ud, Tom X (Scientology) retvendes klart til sommer. De metaforer kunne apostelen Lissen squ ikke have natsnydt sig selv med.

9. december, nu skal kuren slutte så sagte. Det ny liv, forprøvet i messetiden, skal genstartes nu, og jeg lader til at skulle spise lidt kød. OK, så. **10. december** efter en 9. der, som 8., bar præg af at jeg stort set kun udøvede juleklaver, og jeg irttesættes i natnyt, mit har 1. prioritet... hvorfor er der så ikke drive? Lærredet står også og venter. "Vejen ud er snæver", så sandelig, måske ytrer den ultimative vending sig sådan. Hele mit liv har været "hold kæft, vi vil ikke have dit" alle andre steder end i korte jfr som messerne, mit indre drive og viljen holdt mig gående, men de er som udtømte. Tomme Cruiser, crucial. Lille egos skuffelse spærrer for at ØÅ's vilje og drive bruger det som redskab. Det føles let, tomt, nok behageligt men ikke helt så selvtilfredsstillende for lille ego. Slip, Lissen, løsenet siden terapistart i '90. Lang proces. Og SB/PS er lige om hjørnet, altid fint, men lover også gerne mere besvær. Besvær? At give slip? Efter 10K/75K år JA! Så det gør jeg. Scientology har ret i noget. Alt skal overgives til ØÅ, de forlanger det gjort via deres kirke, det er forældet, ufrit, rummer mulighed for magtmisbrug, men princippet er korrekt.

Jeg var i anlægget i går efter div. til en juledekoration, og med gran, lys og ler fra i dag er der nu en smuk dekoration for første gang i årevis. Jeg fik nok af det i familietiden, men det er fint nu... og mit show o.a. viser fik tid i dag. Jeg *er* unægtelig hele vejen ud i mit. Alt andet er kun fremmed, installeret overflade, hvor smukt og let end at id med. **11. december** viser mig nu igen "på" efter yderligere overgivelse af ego, dog også skeptisk. Ikke sært, med mine spor; men det ny liv er genstartet. Tolkien's Ring spørger: egoets magt gives tilbage til Jordens ild hvor det opstod, derved overgives Frodo selv til ØÅ og kan ikke mere interesseres for Jordens småtterier. Men jeg har ikke før tænkt på at Saurons øje er ØÅ's (dets s side)... DJ beskriver øjet do, inhumant, ild-agtigt... helt enig. Egoets overgivelse udjævner alles s og h, Sméagol, Bilbo, Frodo, så Sam er alles jf, slut på s-extremet – og så er der jo ikke brug for h'r som Galadriel et al mer – eller DJ's troldmænd – nu hvor kollektivet overtager ansvaret for Jorden. At Tolkien forlagde historien til fortiden er ligegyldigt, den er lige valid nu, og jeg er og bliver en Sam og må hellere opføre mig som sådan.

12. december, decemberportal, 12.12.20(næsten 1)21 nu, *signalerer* nærmest slut/start. Natnyt svarer på om en extra rekapitulation af mit liv ville give extra energi? Nej, der kræves kun let fortsat rens, al energi er klar fys/æt men tages ikke hul på endnu, frustrerende, men integration af den ny overflade er indledt. Det var også kun en idé, foranlediget af CCa/DJ. **13. december**, større jf = meget arbejde, jeg bygger opad mod ØÅ i 1, tilføjer blok på blok af gammelt stof, "får fod på"... transmutterer stof der aldrig var mit – til en smuk svanesang hvis vemod er og bliver falsk, tom, 0. Natnyt **14. december**, 1. hnfj, jan '22 – nu "lægger jeg hånd på", skal til at jf den rene ur-overflade, slank, klar, harmonisk skal den – lidt agtsom – ud nu som 100% redskab for ØÅ i Aquarius. - Xx kom hjem med et slemt hold i nakken som jeg healede hele aftenen. Det satte fokus på at jeg skal gøre det anderledes, for jeg fik noget af hans hold. **15. december**, 2.hnfj, feb '22 – bar præg deraf, fint, det har været oppe før og nu har jeg regnet den ud. Natnyt: det er forældet omsorg at transformere andres fysiske energi, svaret er hjælp til centrering...

"kvalitetsmåltidet er forberedt til jf" når jeg er færdig med at forurene min sfære og rens efter! Resten af dagen forberedte jeg Fjordhøjturen, lavede plads til malerierne og suppe til nogle dage, for xx er sløj – på de første trin af en kur, måske inkl. skrump. Alt konvergerer lige i tiden. **16. december**, for lidt søvn trods umage for at sove mere, typisk, når jeg har noget i gære og netop har brug for at være udhvilet. Natnyt blev derefter, men er vel nok til 3.hnfj, mar '22: ud af en h-grå tåge til klarhed. - Malerierne blev hentet og stuvet uden mas, søn 2 var ikke nødvendig, men det var fint, han hjalp også da vi hængte dem op... energien var ikke til ny tid mere på Fjordhøj – den ny leder er ikke. Det mærkes strax. Suppe med xx + søn 2, med skaldyr i... uhmmm! **17. december**, 4.hnfj, apr '22 – sidste abesind hentes hjem fra hvor det startede, C, Afrika, integreres. Natnyt er ikke uventet utrolig kedelig for '22 foreløbig. "Alt flyder endeligt ud før nyt startes." **18.**

december, 5.hnfj, maj '22, jeg sindsafluses, har ikke mange, nogle få, men det er nok, gammel lav energi i overfrakken trækker desuden endnu ned, men den er vid som et slag midtfra-ned... snarere ved at slippe, jeg har en langt bedre tilpasset, bevidst hellang frakke klar. I det her uvejr må jeg bare stadig bruge den gamle/hjælpe det gamle ud. En tur i 3-4 viser at den uorganiske konstruktion er fin, klar, så jeg færdes via den for at nå hen til min plads, under den organiske jf. Den er for lille, kh's gamle tåler den liiige, men skønt det er længe siden jeg har været her behøver jeg intet af *den*. Den er på museum for at lege-udmatte sig til jords. Den ny integrerer æterlegeme og stof stadig, en lilledød at takle med omsorg, udholdelig – vær fast i troen, processen er det rene guld. Hm, hvis det ikke var fordi jeg fik udpeget mit eget fremfor noget udefra... jeg *har* overvejet at låne bøger om græske myter, latin og matematik af ren interesse, områder jeg ikke fik studeret nok i sin tid – som en veninde sagde nys: ”mens vi venter på at dø skal vi jo lave noget”. Skønt f.x. dybt seriøse Grancock & Co. slår interessant ny arkæveri op dér er jeg ikke youtube-fan, hellere CCa forfra igen, resp. visdomsnettet.dk. Indbilder jeg mig mindre sensation, drama i bøger? Nej, men jeg foretrækker personlig billeddannelse og mere tid til fordybelse.

19. december, 6.hnfj, jun '22 – alle projektioner nu samlet til fremtiden, men visse stjæler energi = nagualen skal slappe af nu, det ny liv omstilles og gammel overflade gennemtrænges med ren æter til ØÅ, derpå Dwapara-overfladen. Hint flytning maj-juni? Jo ikke uventet. Lige nu *er* jeg også til NADA – huskede så at skulle låne søn 1 energi til at vaske og hægtede en rar gå/gym/sangtur på. Så skulle der laves suppe, og jeg spillede lidt klaver, ikke guitar, fyyy... som barn var jeg god til bare at glo. Kh luger det ud, skønt evnen er essentiel... og jeg var ”udødelig”, *det* er slut, og jeg vil ting inden, men de skal netop bruge indre ro... suk. Søn 2 nævnte at have været ret bitter på ØÅ, følte sig svigtet, narret – jeg svarede at det er præcis hvad ØÅ gør når man er klar, er nødt til, for hvem ved sine fulde fem tager den ultimative proces frivilligt? Det trodser jo al ”sund fornuft”! ”Åhh... tak, mor”. Så lidt, søn. Svigt af ØÅ – det har jeg også følt, især med xy som ØÅ udpegede for mig; jeg anede dog fra start at noget skulle læres, om så det ville gøre ondt, det mildnede, men ih, hvor jeg lærte! Ikke at jeg frivilligt gik klø imøde, jeg håbede og troede da noget andet...

Covid har lukket alt igen, og især i Ø dør folk som fluer. DK kræver igen mundbind i det offentlige rum og nu Coronapas i alle busser/tog og fabler om vaccinationer. Så glem dog de dyre stik og styrk den gængse modstandskraft! Kun afstand sænker jo smittetallet! Nej, jeg vil ikke være *uorganisk*, dø nu, så jeg passer på mig selv, og jeg føler med de døendes kære, men dø skal alle før eller siden, nogle før, og det har vi alle dage måttet sande. **20. december**, 7.hnfj, jul '22 – endelig lander AlMaha, kanalen får egen jf i dyb forstand, først liiige, men h og guld, senere mere integreret med omgivelserne. - Ang. krimier: de – visse især – viser Kristusenergiens arbejde med at rette veje ud i stoffet. Derfor gider jeg dem. - Endnu mere overens mellem a) kristen o.a. esoterik og b) DJ: 1) a) ”Du ser ØÅ”, b) ”ØÅ's manifestationer, 2) a) ”Du er i ØÅ”, b) ”ØÅ banker på”, 3) a) ”ØÅ er i dig”, b) ”ØÅ's trickeri”, 4) a) ”Du er ØÅ”, b) ”ØÅ's nedstigning” og 5) a) ”Dødsskyggens Dal?”, b) prøvetid, årevis i limbo hvor rester dør, hverken-eller, disciplin, stilhed. Passer med indvielserne i MG før kap. 7. Sønner/jeg = 5. - Guitarshow og suppe, ahhh!

Vintersolhverv 21. december og 8.hnfj, aug '22 – præges af Shelley fra en Lewis-krimi hvori han spøjte så meget at jeg tjekkede ham – viljestærk/hypersensitiv/mishandlet/ustabil, genial/ubevindt spirituel, ♥, kvæstet/forhærdet... xy/Torrig småspøger stadig. Der isoleres støt med ØÅ (ålegræs!), skal hviles, integreres forud for m – nær, men usynlig, først ”da Shelley skal have sko” når han mig. Hvad er de idéer Shelley tilbød foruden skønhed andet end ØÅ, og hvor ironisk er den posthume pris af dette traumbundet ikke – for *spirituelle* træk – af matricen! Også jeg skriver, digter, maler det ideelle, kan ikke andet, men *jeg* ved det kun kan realiseres med folk der er klar, inkl. partner. Ikke flere Shell(ey)shock, tak. Natnyt synes at sige at det hele kan være nærmere end troet, og jeg har før fået hints om efteråret '22 i den sammenhæng. Nå, 16 hnf/ej'r tilbage. **22. december**, 9. hnfj, sep '22 lader cyklus til at føre forbi sidste Kali-post, jeg kan ikke mere spille eller berøves, gives

hemmeligt en sikkerhedsnøgle til jf, farvel til spillet og jeg cykler ud af alt Rat-rotteri og videre langs hovedruten – isoleret. Kristus-energiens udredning er slut, nyt starter.

Og jeg opfordres til omsorgsfuldt at spise mere fordi processen er krævende, vist mere en p.t.-besked. Jeg er nede på ”kampvægt” og *vil* ikke op igen, så jeg har knebet lidt de sidste dage... **23. december**, 10. hnfj, okt '22 loves igen at alt kommer, *se* i mørket (ugle), hold ud, klimaet er p.t. for barsk, ændring ca. jul '22 hvor det peger mod jf. 0 nyt, men beroligende i 0-flow. Xx købte and i dag, det var svært, alle har hamstret pga. forsyningssituationen. Elprisen har taget himmelflugt pga. C19, kattermors regning er skyhøj, hun kan kun ringe til elselskabet og høre ang. afdragsløsning og ellers afvente ØÅ. Hun kalder det surrealistisk, men at *vi* har styr på andet end fernis *er* surrealisme, ØÅ er eneste garanti... så det bør gå for hende. Jeg takker midt i min utilfredshed ØÅ for min situation, xx. - Alt planlagt – og julesneen er faldet. *Noget* er da ”rigtigt”. **24. december**, 11. hnfj, nov '22 er der mørkespil at passere og tjek og retjek af overfladen til det ny ØÅ-liv. Al gammel s rest-jf afsluttes og balancen øges, nyeste jf-com lades bag, energien er der, men der er liiige det sidste... imens stiger angsten for at lades tilbage i tomhed...

unødigt, det er kun sidsten, alt er klar, 1, 2, 3, endelig 4, grunden er lagt. Men stadig mørke derude, Rat-rotteriet fra sep. - I går skrev jeg ”Ø/JE/G”, øjet er allermest ØÅ på os, og vores boble ligner ét eneste øje, alle sanser *er* synet. Min manglende drive på mine talenter skyldes vel at jeg ikke mere er id med Jordan (0 flow til jf p.t.) men ØÅ bag, fint til optræden: 0 selvhøjtidelighed. - Juleaften, fin and, forædt trods al forsigt og aktiv oprydning men smadderhyggelig aften skønt ingen af os holdt særlig længe, fra 17 til 19:30. **25. december**, 12.hnfj, dec '21, '22 **og** 1. hnej, jan '22 viser omsorgsfuldt både at kun det ny lyslands basis er klar og fastholder spådommen om tidlig tur ud i det '23 (sidst nævnt 21. okt). Min ny m nøkker ud af 1, men trappen *op* til 3 (hnfj 5) er en smal lyskasse, jeg kan komme i ♥-klemme – arbejdet er stadig *tilladen*. Kun i 1 gror mit lille livstræ selv i det ny højbed, i 2 er det en stor potteplante jeg kandevander før 3. Ydre partner får sært nok obs: giv tid, alt er klar, der skal *kun* ventes. 8.hnfj viste selvsagt at indre partner, egen handlekraft skulle ”skoes” ab aug; det bør tiltrække, og jeg er måske også ved at være klar da, hvis...

Jeg trænger til en status, for her, dybt nede i den fysiske sfæres kaos er skellene imellem faserne i processen nærmest væk... emotionelle programmer slettet på vej ned, instinktive basale slettet, ”bucket list” 14. jun, så helt ned i det ”døde” mineralske, knogler osv., ØÅ's direkte manifestation, selv den kan forurenes, var forurenat. Den er jeg på vej op af nu (sep-nov), lys pøses ind i æterlegemet. Og selvom der blev rensat ud på vej ned foregår det tydeligvis også på vej op... der vil blive ved at være noget så længe vi er her, også efter, selv hos både en DJ, St. Germain og SB, bare så lidt at det ikke trækker dem herved mere, det kræver kun opløsning hvis de inkarnerer alligevel... det viste sig i den smalle trappe op, fastholden, kontrol, og lige på sidsten har jeg døjet med 2 mindre herpes-mundsår i rap foruden den ømme pegefinger. Alt symptomer på bitterhed, fastholden, ♥-klemme på trappen op. Jeg mærker disse følelser, men kun som spøgelse jeg lader passere, alligevel kan jeg godt give mere slip altså. Så før søvn gav jeg det bevidst udtryk, og det viste sig tydeligt i natnyt 26. december... som indleder næste kapitel.

Det siger sig selv at hellignætte har dage, år '22 spås *hele* døgnet, og andres angst ved ikke at have styr på noget overhovedet kan kun vibrere i én hvis man selv har restfrekvenser – som derved tydeliggøres, tak, kh. Alle+jeg har jo tumlet med det især de sidste måneder, og det lader til at fortsætte, med en befrielse i mar og et næste niveau til forløsning mhp. den ny jf's overtagen. Alt i alt som ventet, et helingsår, det år hvor ”Baringa”, lyset formes til verden i '23.

21.12.0678

Ø/JE/G

Skulle *ØJE* bare beskrive ét sanseorgan på et dyr
mellem 5 helt forskellige, anbragt i toppen som på et fyr?

Skulle *ØJE* der fanger hele vort livsløbs fantastiske sværm
bare være en klump gelé, ingen storladen hellig skærm?

Skulle *ØJE* snarere være samtlige sanser i *JEG*
og alle os ét øje en Ånd sendte ned i en magisk leg?

Skulle *Ø/JE/G* så ikke være/blive en lysende sfære
når nok var set, lyskanalen klar af mere *UJEG* at lære

7. EN SKYGGE VI ALDRIG VILLE

26. december, 2. hnej, feb '22 – som lovet stadig gang i at slippe istf. at kontrollere, som vi ellers har gjort i Kali. Jeg synes dog meget mere samlet og bevidst derom, og det er jo godt... sidste nats erklæring gav den mest tilfredse dag i en lille uge og ork til både at gå, synge og spille show, med pauser. Alligevel – iflg. **27. december**, 3. hnej, mar '22, optimerer omsorg, ikke vold cyklen på lager til det ny. Fremtidens m er lige under 1.att., men uklar til 3, og TTT med at udskille, det duer ikke at *hale*, hyper-integrere det gamle ud, kontroltema fortsat. Ih, altså! Jeg sluttede dagen med at læse introen til en af CCa's bøger (igen!) og faldt over at DJ foretrak alene at *se* og *vide*, andre f.x. *dansede* og vidste... jeg maler/spiller/digter/skriver *nu* og ved. Min synskhed blev altid udtrykt automatisk i mine værker, men bevidstheden til at *se* det vokser, nys fandt jeg div. i showet jeg ikke har *set* før og klart vil bruge. Prosa er mere jf, derfor kræves **det** nu på vej derned fra ♥: billeder/digte/musik, så prosa, først indlært, så brugt på egen vis til at kreere ny jf. Logisk. I dag og før søvn slap jeg bevidst yderligere kontrol. **28. december**, 4. hnej, apr '22 svarer:

manifesteret rest-struktur fra xy-skuffelse (kun ord) kræver ♥ og al jf stadig for at slettes = hvile. Transformation kører selv, transmutation behøver endnu lidt OBS! Det sagt er kun *glade* småfjæs tilbage i spejlet, ren fest skønt jeg synes det slæber. Hnf/ej'r passer fint sammen, 4. hnfj sagde ”sidste abesind hjem”. 5. siger ”jf-energirøveri stoppes”, spændende hvad 5. hnej siger. - Øv, tema oppe fra juleaften. Søn 1 og 2 kan bare ikke finde ud af det. Jeg har for sidste gang prøvet at mægle. Skriftligt, endda, for at være sikker på at få alt med. Søn 2 er meget, meget klog men også alt for hård. Højest sandsynligt en konsekvens af hans målrettede arbejde med at blive ét med ØÅ's nøgne vilje. Det gør at han ikke kan læse det jeg skriver dybt nok, lyset blinder ham faktisk på sin vis. Søn 1 sidder i en mørk sky af materie han knap orker at få kløgten op over fordi han i dén grad bruges af ØÅ's vilje til at løfte stof, tenderer så til let manipulation (iflg. 2!), nok til at 2 bliver vred. Sjovt nok det samme 1 bliver vred på sin far over. Det foregår overalt, jeg synes bare ikke det skulle foregå i min spirituelle kernefamilie. Tidens hugtand på grænsen, vel.

Jeg har givet hele min fremtids 4-spektrum liv i to sønner, og deres konflikt river i ♥, som kan *de* ikke slå bro får *jeg* heller aldrig harmoni... ”ego, de er ikke **dine** sønner, blot kommet ned igennem dig, er deres egne.” Sluppet. Integrationsarbejdet ifm. den ny tid må klare resten af forsoningen. Vi er trods alt i gang med det, men al Kali skal være væk først – i begge ender. 2022 (6) bliver det ultimative vaske-hele-år, 2023 (7) ny spirituel start. **29. december**, 5. hnej, maj '22, for- og fremtids overfladeflow tovtrækker, men går dog frem mod harmoni k og m imellem (energirøveri slut). I alt fald er facit bedre, mere C og lysfyldt jf efter pløret i vente, opladning... a la flytteforspil? **30. december**, det gik op for mig i aftes at den ømme pegefinger som jo er det fysiske ego, fokus og fastholden, ikke ophober gigt, men forløser den i led og bøjesene som i tommelen på ve. hånd da Eva døde i '12 og ring- og langfinger på hø. for nogle år siden, blot i midte og rod af hånden. Kontrol(d)en forlader mig, er længere ude af min sfære end nogensinde før. Hurra!

6. hnej, jun '22 følger igen hnfj fint, ekkoer af ældste nuliv slettes omsorgsfuldt mhp. jf i 4, men der er smitsom sygdom derude at energibearbejde indeni mig i 2 og desuden uro vel ifm. flytning, et nøk mer udad der renses efter – næsten slut, klar. Alt samlet i 2 til intro 4, id opbakker og påbygger æter til manifestation i oprindelig storhed (KB-hallen, brændt '11, genopført '19), både rådgivning og musik klargøres til mere flow igennem end før, stadig præmaturl. Jeg behøver bare at se på min pegefinger – både en gigtagtig bule på yderste led og nogle småudvæxter i huden på 2. led fra knoen er forresten forduftet uden jeg har bemærket det før nu, sene/led er åbenbart det sidste. Både hammer-ydertæer og skæve -fingre (jf), især lillen på højre hånd helt fra barn af har også rettet sig meget med årene. Mindre desperat klamren til en trådtynd jf... **31. december**, 7. hnej, juli '22 ankommet til en kæmpebygning, to lige sammenføjede med ikke helt integreret central trappe op til

æterplanet og min ny m – tom, nøgen, *ved/er* bare. Stadige nøk mod C mhp. ny, ukendt jf med smårens, afventen. Jeg mindes 9.ds.' ”Tom Cruise, kors”, tomt kors, uden jf.

Id for-forener sig stille og roligt med min hårdt prøvede m og foreningen giver fred. Og ja, det er virkelig OK at *lade ske!* I går og især i dag er jeg vågnet meget svimmel – svag jf. I juli synes en ny ved at indtages så småt. Fin nytårsaften... forædthed kommer hurtigere, hæmmer mere... men ret afslappet omgang. Som kattermor sagde i dag, **1. januar '22**, alle gamle traditioner forlodes denne jul, præcis som jeg også har set det de sidste mdr. Både 8.hnf og -ej, aug '22 melder ind bag/under facaden en tid igen, nåja, med tomhed i 3-4 er det for sent/tidligt alligevel. Alle år vender jun, det fattes gerne i aug... processen følger året, det ændrer ikke den højere plan. Alt skal/vil cyklus, (natnyt-nøgleord!), id trækker min udtjente mc = powercyklus hjem. Den ny m føres af det ny flow – mod C. **2. januar**, 9.hnej, sep, efter konflikterne samles harmoniske æterforbindelser i 1 og id + AlMaha lover lys igennem vår '23 for M. Alt samarbejder om at tilrettelægge 2 til et nyt liv. Hnf/ejrne frem til jan '23 er positive, skønt fulde af signaler om at tage det roligt. - Kattermor havde martyri oppe i går... for 2. gang *så* jeg at et spil er et mini-spejlbillede af en større sandhed.

Selvfølgelig afspejler alle spil noget større, sandere, ønsket om at være *det*, og den sølle genpart spilles så til det sker, ”fake it till you make it.” Små krimier. Apropos, ”Lewis”... p.t. må vi virkelig læse/se/høre mellem linjer, det blev mig dog først klart efter 2. syn. Tolkien, Williams, C.S. Lewis m.fl. *Fantasy* writers (nå, ikke *intuitive?!)* inkl. Rowling, alkymi, loger, intelligent design får tid modsat i andre krimis; som i dem spørger lidt medier også, og kun useriøse sables ned... analytiker-Lewis er også – *liiige* – åben for inspiration. Det velkamouflerede indtryk = forfatteren gik gerne dybere, men vi har nær omvendt inkquisition og man skal jo æde... sympatien er hos det ægte medie, forfatterens ”slægtning”, Oxford uni er udvidet papegøjeri, intet følges ind til subjektiv realitet for objektiv anseelse, opblæst ego. ”Road to Nowhere”. Exponeringen er jo ren hævn! I et afsnit siger en uni-fracalden fritænker ifm. tyveri af hans bærbare at Shakespeare kunne nøjes med papir, det kan han også. Og forresten er Lewis værdsat *efter* pension, ret nyt siden Marple/Foyle... er der nu håb for visdom? Vi *må* gå ”Fantasi”=>”Intuitiv”. Hvorfor ellers den exponering?

Hvorfor ellers mit talent, *se* og oversætte metaforer i billed- og skriftsprog til jf? Der *må* være efterspørgsel efter andet udbud bag facaden... hos bier skaber og topstyrer dronningen samfundet, men i sidste ende gør slaverne: duer hun ikke mer, afliver de hende og opfodrer en ny – som da jeg blev ofret på Atlantis ifm. overgang til m-styre. Næsten kun hos menneskeaber har m en mere social rolle, og i det humane spektrum skulle den udvides for langsigtet kønsligevægt, det er nu gjort... her **3. januar**, 10.hnej/okt '22 (kan knap skilles ad, især efter snak med søn 2 og kattermor) meldes slut på al 2-struktur med xx (supplerende parforhold) i førnutid mhp. udvikling af evner og fremtid. M afventer ids lysinjektion til mælet (tungen) hvilket først kan ske når der er rundet af. Gaaab. Alt er klar i det ny, men sidste formørkede anker-jern(kali)kæde løber ud nøk for nøk fra min materies dyb og kan ikke forceres. Det ny gulvtæppes smukke mønster er blegt og egen lysæterbund kun lige lagt på jf (aug). Efterflyt i bred forstand – tydeligt hos kattermor psyk/fysisk mens det mere er følelsen af slut og tomt hos søn 2 og mig her og nu.

Xx har været mit supplerende fundament i en tid hvor det var umuligt for mig at have et selv. At det fases ud okt '22 efter 35 år er svært at forudse virkningen af. Jeg har faktisk aldrig stået 100% alene al selvstændighed til trods, før eller efter xx. Xxx var henad mig, og da jeg opgav kontorslaveriet for rengøring for ungerens skyld kunne det ikke køre rundt pga. Schlüters tiltag. Vi havde håbet på inflationens hjælp til ejerlejligheden og fik det modsatte, for sent ude og ikke typer til den slags tricks. Xx var *hjælpen*, men det slutter? OK. **4. januar**, 11.hnej, nov '22 lader til at blive noget angst- og tvivlmørk, men jeg føres uskadt igennem af Kristus-energien, tilsidst i følgeskab med m. Kold tid for jf. Jeg gider intet – og keder mig. I går fik jeg dog en idé til et digt og skrev det så. Jeg tænkte på hvor højt poesien, til en vis grænse også intuitionen prises, men begge er i og for sig spøgelse. Hvorfor prise det? Længsel efter skøn bevidstløshed? Uangribelighed i poesiens niche?

Jeg forstår, og alligevel... digtet følger kapitlet. - Svimmelheden lige op til nytår spøger stadig ind imellem, det elendige energiniveau hører givet til. Udfordret jf.

I dag tænkte jeg at jeg måske bare var dum at tro at min kreativitet kunne få mere kollektiv interesse når *jeg* ikke engang gider den. Og tænkte så at det da var for dumt at tænke sådan. Et kort tjek viser klar hovedrollekapacitet, bare ikke (hidtil) midtstrøms. Energien kommer – til tiden. Hvis ikke, tja, dronninger er mål-eksempler, men trues det generelle bisamfund akut har arbejderne vigtigere opgaver, præcis situationen nu, og jeg arbejder med bagom. Snart skal der findes ny eksempler, og jeg er, bliver klar i min celle. Somme tider føler jeg bare at jeg vil dø i den. **5. januar**, 12.hnej, dec '22 men også lidt om '23 er jeg sikker på, langt, udførligt natnyt. Skidt renses stadig væk ved grunden af antennerne men valid gammel info om 3-4 tages ned fra hylden, jf-genstart: Kali-anker kæden fra okt til materiens dyb er væk, men der udfældes stadig stof – evt. hoste. Resten af de seje belægnings? Endnu behov for omsorg ifa. fred til udfasning. Tyndt forhæng mellem 1 og 2, jf under det er ét. Kristusenergien vil for alvor føre nu hvor de kali-modi der spændte ben for min jf – hvilket åbnede for ny bevidsthed til jf – er trukket.

Min rette indre M er arret (som fra indre/ydre kometregn!) men sund, skal have fornuftig kost osv. (understreges – jeg havde kortvarigt Livingonlight oppe nys) men vil så pleje talenterne mens/så det ny livs konstruktion fuldendes. Lad vokse, slid ikke, afsløringen er ikke endnu, Dwaparas æterlag er knap lagt på. - Oversigten over alle hnf/ej'r er færdig til konsultation henover året '22, og der er ingen afvigelse fra tidligere. Baringa, lys-jf, søger udad i '23, ikke før, og stadig så småningom. Vi har **6. januar**, natnyt: hjemme fra alle hnf/ej'r til dagligdagen – og alt mit. Som før også nu med ny inspiration, og alt er lige levedygtigt, skal bare vandes lidt. Men det understreges at den gamle tids model for m (*explosive* Sean Connery) er yt for mig, jeg går ny veje mens dens skygge forlader mig uden at tage yderligere energi. Fokus er *indad* fra 2.att., og herindefra kommer der befrugtning til min lille, oprindelige jf hvis jeg er villig, og ja! Der er meget opmærksomhed derpå fra ♥-niveauet i 1 nær 2. Sean/John/Johannes/James/Oannes (Enki) = ”Gud er nådig/Guds højre hånd, modig kriger”, og det *var* de alle, men nu er der hul igennem til en ny type...

understreget i går ved en øm, hævet pegefinger efter en aktiv dag med lidt for få pauser, selvom alt gjaldt den personlige sfære. Der skal passes på konsonanterne – flyd med er ikke fyld med... hihi, det er som den gamle med podagraen der reagerer på omslag i vejret... iflg. ”Lewis” skal C.S. Lewis have sagt at hovedet altid skal regere ♥. Han fulgte en sand religiøs etik (i.d. med naturlove), i alt fald i det skrevne jeg kender (Narnia), *den* var hans hoved, fint, men ufrit, et ideal. Ligegyldigt hvilken kh-fraktion skiller, medfører uenighed om hvad div. nøglepersoner i den har sagt og ment – han var jo også fortaler for ”mere Xanity”... Miauw! Foren dine legemer, og hoved og ♥ (+ røv) *er* samme, og qrlxvz andres mening! Så er alt C, exit podagra/øm pege, men man går jo glip af alle de sjove småkrige om ord... ØÅskelov. Jaha, Lewis bidrog nok mest **litterært** – katolikken Tolkien, friere fantasintuitivt flydende (”alle de f... elvere”) ved ØÅ's ”tricks”, Gollum/Bilbo/Frodo/Sam... bemærk at der ikke forekommer *troer*, kun naturlove/-ånder, lidt magiske formuli og ”The One” bag alt... sidespring. Jeg skal vist kreere igen iflg. natnyt. Overvinde inertien – igen.

7. januar, mit kreative arbejde forberedes genstartet inde fra 1, usmittet af al fortid, og mht. hvad jeg skal vælge anbefales det fuldt planlagte maleri. ”Kyllingen” (angst) er stegt og klar til transformation, samlen-mig til i gang, en jordfugl, jf, gry. Der skal besluttes før handles... jeg frygter den kø ”to nowhere” jeg gradede op i fra '05, stigende uvilje og 0-synergi kølnede min passion. Men sådan er det vel at lave spor i intet. De fysiske kræfter er der – psyken? Da jeg begyndte at male i '90 var der flow via messer og mange udstillingssteder, og messerne er der endnu, har tjekket... men nej, jeg skal det her h-grå intet. Jeg kommer altid i hug, orker bare næsten ikke mer de fulde stop for hvert bette nøk... egojammer. Lidt hjælpeflow og gevinst er til spirituelle barnesko. På det kosmiske universitet går *voksne* m/k'r. Hnf/ej viser det fortsætter mar med, krydret med kh-aggressioner, og trods tegn på mere energi igennem derpå hedder det stadig

personlig omsorg, vent på at den gamle overflade løsnes fra neden af – flytteforspil. - Nå, jeg får da i det mindste besked indefra om at gå i gang, det hjælper.

Kattemor får *også* hjælp *udefra*, jeg kun *indefra*. Det kan naturligvis ikke være anderledes når mit flows veje ikke er manifesterede herude endnu. Jeg går et bette nøk, skaber spor, men så kan jeg begynde forfra med de næste spor efter stop, det letter aldrig, jeg går jo ikke i de lagte, kun videre (endnu?). ”Måske skal du kun gå i de højere lag nu,” sagde xx, og tak, tænkt tit, men hverken gang eller tanke er jf i den ny tid, så jeg tvivler. - Jeg fik gået videre med grundlaget i maleriet, første skitse var for begrænset. Det bliver flot. Den ♥-følelse er al kompensation p.t., når ikke længere ud og involverer noget, kun lige manifesteret i de første penselstrøg. Det tegner natnyt **8. januar**: min oprindelige, s jf er helet og trygt på plads, i nærmeste 3 forberedes en omvæltning, gentagelse af tidligere flytning til en 2-værelses her mhp. ny kh-3. ØÅ melder at alle evner og udøvelse af dem er i top, også i kh (kommer?), og nu må jeg gerne De 5 Tibetanere. MEN der vil være begrænset ny passion fra 1 med dette i vente, kun yderst overfladisk tagen forskud på Dwapara, sidste Kali ligger under og skal aflægges helt først – med flytningen, som kun kræver almen energi.

Xx og jeg snakkede om længsel efter en synergistisk partner. Det føler han ikke. Jeg mener at da ingen af os forelsker os uden videre er alle vore parforhold instigeret dybere inde fra, så at han ikke føler trang betyder vel at der ikke lige er brug for det nu. Enige. Men jeg *ser*; mærker dybere end han, nok. Jeg har heller ikke brug for det p.t., føler dog konstant trækkeret fra min ukendte modpart. Ydre eller indre? Alle bøgerne i denne serie er dokumenter over kommunikation med min højere styring, den vi alle har. Hidtil har vi ligget næsegrus for kanalisering af div. mestre, men endemålet er at kanalisere vor egen, forstå hvordan vi kommunikerer med os selv via drømme og varsler vi skaber lige omkring os. Med den tid vi går ind i som er til synergistiske parforhold ville det forekomme sært, hvis en så udviklet m ikke også skulle lidt i spil igen. Men hvad ved man? - Jeg kom videre med ”Aquarius”. Det bliver hurtigt færdigt, er ikke detaljenusseri som det sidste. Jeg fik også indledt Tibetanerne og vasket/skiftet sengetøj. Der er dejlig fred indeni til aften. Det er om at udnytte tiden når den er vennesæl, der kan hurtigt komme kosmiske benspænd.

Natnyt fik mig til at rette ”skummel” 16.dec, hnfj 3 til ”h-grå” tåge (DJ). 1.kvt. vil handle om den, det der fra skjulet dybt i 1 ”astr/æteriseres”, de tunge skyer vil blive søer og vandløb, og **9. januar** stormer flere mere oprindelige heste (jfr), ikke alle færdigformede men én lys palomino, ud af dem til mig. Nogle har skyggeføl med som jeg absolut ikke vil stå i vejen for, de ku' jo skades! Igen fører en linje tilbage til Kunama og Baringa knap født, vel først mar. Æter hægtes på, og Lissen må kun del- , ikke overtage i proces 11-års genstart (tanken går til ”Potter”, 1. år efter det 10.), det udmatter kun. Der advares om snarlig smårens, det siger sig selv når der hægtes ny, højfrekvent æter på, vigtigt specialarbejde. Al angst ifm. jf (og evt. C19) er irrelevant, det er møje, men flow. Tak for natnyt. Ellers blev jeg skør... som uvidende jo altid har kaldt mig. Jeg lindrer min ♥-jf med ”Lewis” hvor kun **tunge** jf-skadevoldere dømmes. Det desperate ♥, følgen af dem, forsvares før dom. - Motion gjort, der skal males videre omelet, jeg slapper lidt af ved bærbaren, en speciel, gratis bar. I nat lagde jeg *jordbær* på kyllingestykker til at gå over *baren* fra lager...

Jeg har fået en forpligtelse. Ab jeg gik på skrump medio nov har den stået på grøntsagssuppe aften, lavet på en grundsuppe på køl som jeg tilbød xx at tage frit af – efter jul gik *han* på skrump og vi endte med at spise sammen hver aften. Det er en god hjælp til at holde ved... han er *alt* for rund... binding, men OK. Den er midlertidig, jeg får så meget af ham og det er rart at lave noget der værdsættes. Før natten har jeg igen mediteret, gik ind og følte ØÅ på en anden måde. Jeg har læst meget og identificeret og samkørt det med egne oplevelser, men denne var helt min egen. Ikke stort anderledes af den grund og dog uanet mere min, tænk engang. Jeg var også inde at hilse på PS, sendte ham ♥. **10. januar**, ongoing afhægtning og integration, selve Kristustiden er i opfyldelse, forbindes med det OK gamle. **Noget tillært** kristent slippes lettere end andet, men *egen* ØÅ skal regere alt. Sic! Helt i tråd med ”En skygge vi aldrig ville”! Vi HAR ikke kun en ny tid, men en

tid i anmarch som hellig planet (genpåpeget 23.dec, 10.hnfj). Efter et sådant natnyt har jeg ro på til ALT – for kan tiden i dette tilfælde være andet end underlig?

Maleriet, snart fuldført, gav stof til meditativ aften-AHA. Jeg så hvordan alle organiske skabninger hver er et stort, rundt øje (som de i hovedet) som alt sanses og går direkte til ØÅ igennem via samlepunktets ”pupil” i én enorm cirkelbevægelse som åndedrættets (galaxernes rotation!) for så at udsendes igen fra ØÅ, universernes øje, med de vundne erfaringer til revideret belivelse af ny stoffibre som vi igen sanser og erfarer af... herude i det fysiske er ØÅ delt i m livsvilje og k intelligent skabende stof, men de er blot to sider af samme sag, m/f, stoffet ender også med at forsvinde som uendelig fin aske når det har erfaret nok. Derpå tænkte jeg på DJ og det de gamle troldmænd så, nemlig hvordan ØÅ beliver stofkonstruktionerne med de 3 emanationer, og endelig gik det op for mig hvorfor de så lige netop *de* 3 farver, pink, peach, amber: højfrekvent fysisk, æterisk og astral energi, mere af ØÅs spektrum er ikke synligt for én hvis ikke man er uhyre højfrekvent, om nok så synsk. Generelt pink til planter, fersken insekter, ravgul dyr, fuldt logisk, foruden selvfølgelig det uorganiske liv, noget mere ”i familie med os” end andet.

At jeg ikke forstod det med farverne før var vist sprogforbistring. Det er jo klart vi ikke kan se ØÅs fulde spektrum, max vort eget lavere, ravguls undertoner. Og vi inkarnerer naturligvis ikke mere i det gule spektrum når vor bevidsthed har transcenderet det – stoffet kan ikke længere holde os der. Vi har 0 at bidrage med mere derfra til ØÅ. Nu løfter ØÅ/vi dog noget af Jordens liv op i det grønne/blå hvor ”gule” dyr ikke kan se og færdes, så vidt jeg forstår. Ikke usandsynligt bliver det så til at holde ud at inkarnere her igen. Eller et andet sted, nu Jorden er lært. Jo, det var vigtigere at jeg fik malet det billede end at jeg fik spillet igen lige i tiden. **11. januar** skal min fortids-fri adfærd til at vælge farve. Grøn for rød? Lige nu er den sølv (æter)... processen kører med minder fra første *voksentid*, ”en skæv entré og grimme mørke gulvbrædder”. Jeg udskifter basaleste æter, langtrukken, usamlet proces med bilæggelse, slukken gamle lamper og ny, utålmodige muligheds rumsteren. Idéen til næste billede og bogtitel kom i går: ”AIAS ØJE”, afspejlet i natnyt som billedkunstneren Eva, omsorgsfuldt afslappet i C og næsten slanket klar til *videre* videre.

Der var 2 natnytter, 2. udpensler 1.: M dækker op i ukendt 2, men gammel hemmelig ”stofmisbrug” dræner jf, må sluttes før alt nyt, vil påvirke det ellers. K er enig, og id retter Ms tiltag, fjerner drænet (umage dessertske) og erstatter med min selvanskaffede (mage) fra lager som iflg. 10.ds. Al ikke-id ØÅ øver stofmisbrug. Er det ikke slut?... Åh, skjulte petitesser... al dybere eufora/hypnose er snyd/vold, styring udefra. Fordel ved start, benspænd til slut. – ”Aquarius” er færdig, mangler kun kanter, glimmer og fernis, når det er tørt. Flot! Nu skal jeg skitsere ”AIAS ØJE”... ang. stofmisbrugets art **12. januar:** løbende AHA+transmutation af formørket uspecifikt stof foregår mhp. en lysende, trimmet, balanceret m-jf via skriveriet her i A – ikke et *læs*, skal bare ske og afsluttes i nøk, med omhu, ikke forsynes yderligere. Der hentydes yt med gamle skrifter, myter og hypno-teorier fra hele min voksentid og slukkes samtidig for noget ½-lyst jeg har haft til at låne div. gode bøger om myter og sagn på bib, mest af alt for at have noget at lave og samtidig vide lidt mere, men: ”Nix mer af den dessert, det er stofmisbrug!” Javel! ->hælesmak<-

Kali er fortid. Nu gælder det Dwapara, uskygget. **13. januar** bekræftes al skærmdrama succesfuldt forladt (007, ”Goldfinger” og en halvdunkel sangertid), nu er min ærlige M på Dwaparas skærm med lyse udsigter, overflade i opstart med flytning i vente nok midsommer, en tid med spordannelse mellem ØÅ og jf. Jeg har den nødtørftige (2 bikinier, 2 par sandaler!), ”ØÅ-jf i ro og mag er endnu i ferietegn”, men stilheden lakker vist mod ende... jeg pakker den ny, halv-transparente h jf til turen og efterlader den formørkede. ”Goldfinger”, hm, guld er (har længe været) højest skattede metal, i.d. med Sathya/Prema-yuga, kosmisk sommer. Det burde sige sig selv at den gamle ”guldkur” til gigt virkede for mange. Min pegefinger ter sig stadig, men ikke slæmt, og det synes i langtrukken exit. Det synes også som kapitlerne trækker ud, i alt fald siden 6... søn 1 var på besøg, og fb/twitter osv. var oppe. Han ser en del pod-casts på youtube, men vi delte 100% følelsen af ikke at skulle

noget i det pseudoliv. Det er som det gamle liv trækker sig derind – og good riddance, det meste – har trukket sig siden tv blev opfundet – overlader pladsen ude til det ny?

Det ny skyder sig altid *ud* i verden, indhentes så og assimileres af det gamle – når de mere alien intentioner er sorteret fra! – men uanset bevægede *bevidstheds*overfladen sig denne gang *indad*. Start på en mere introvert periode, afspejlet materielt? Håb om plads engang for de der har baxet ØÅ mere skikket til direkte LIV (Lissens Indre Visdom, ;-D) *igen*... der var engang, før tv, da hver større familie musicerede – spillede eller sang flerstemmigt – og man havde spil og lege som alle deltog i når der var fri fra de da mere omfattende fysiske gøremål, typisk omkring højtider... undtagen hos de "fine", hvor det foregik konstant, da ufrivilligt slid altid betød "mindre værd". Mon ikke det vil komme tilbage lige så støt som det forsvandt når energi og passion kommer igen?

14. januar efter en hæsleg nat, jeg sov ikke før ca. 3, efter 4 timers indledning mindst, og da jeg endelig faldt i kan jeg godt forstå Lissen ikke ville slippe. Nøj, et mareridt, gentaget igen og igen. En M ville perforere lille mig med en skalpel ledt med pegefingern mod solar plexus, jeg undveg naturligvis på alle måder, og da jeg vågnede kunne jeg ikke lige se hvad det kom af.

Nok havde jeg spist lidt anderledes sammen med sønneke... nok havde vi snakket om at få slettet alt på skærmen, nok har jeg lige skippet idéen om et lille hjemmestudium af græske o.a. myter (og gr./lat.), nok har jeg i nogen tid sluttet dagen med at meddele ØÅ at jeg villigt slipper og overgiver alt, også mhp. den ømme pegefingern, nok siger natnytter at alt gammelt skilles fra, og nok så jeg på møbler på nettet aften... måske er der altid et ultimativt kip, jo faktisk lovet Jul – kattermor var ikke én sur sild værd nys, intenst tom og passionsløs efter et mareridt. Som jeg lå dér i mits kølvand gentog jeg at jeg villigt lader mig afskære fra det gamle. Det er kun egoets rædsel fra ØÅ's gamle "komet-svigt", jeg vil gerne retur til direkte ØÅ-forbundet inkl. et nu udbygget sind og har jo forlængst skåret mig ned fra Kalis hovedvejs yderkant hvor jeg 26.aug "skøjtede på højre pegefingerspids" til som en af de gamle landeveje udlagt til cykelstier i dag. Nogen tid efter drømte jeg at jeg cyklede der. Desuden nytter det jo ikke at kæmpe imod ØÅ. Hvordan er det nu – "hellere gå frivilligt end hales skrigende baglæns ved håret gennem tjørnekraattet"...

sønneke sov heller ikke godt. – Efter en snak med kattermor sidder jeg og tænker på at hvor vi altid troede at udvikling betød at kunne rumme alle mennesker uanset stadium er det gået lige omvendt. Vi skulle åbenbart kun kunne det i Kali til alle havde aflagt dyret videst muligt. Hvad vi observerer er at vi gradvist mindre kan tolerere dyriske typer, må trække os – et billede på afstanden der skabes på frekvensbåndet mellem stationerne. Men det er jo logisk, i Kali måtte vi være bedøvede med lavere frekvens for selv at kunne være der, i Dwapara er der meget mindre, og vi har aflagt det, lad det agter for at kunne være dér og ikke mindst: skabe den hellige sfære. Det er ikke fantasi, det sker, vi ser det ske. Nok bliver vi som SB, snart PS – tilsidst – men vor opgave er lidt mindre på vejen. Vi danner spor ind i det ny fra det gamle plan, og kun dér er vi. Han skulle, skal stadig, være til stede på dem alle, en over-all sikring mens vi dimitterer til støt højere opgaver. Jeg har en lidt for sød tand p.t., det irriterer mig, så jeg bad om oplysning nat. **15. januar:** på det astr-æteriske plan er der rolig, voxen forberedelse af fysisk kapacitet til 3, og dog, spor skræmmer stadig – lidt.

Sødt er fysisk ØÅ, OK *behersket*, "Mor", polstrer jf. Tja, før en polarfart sørger deltagerne altid for at være lidt fede... og igen: alt er lært til genstart, vel har jeg været ansvarsfri for fysisk flow hos xx men har før taklet det, og gamle spor har ikke ny realitet, er kun spor. Æterfladen er stadig ikke helt klar, fyldes på fra 1 via id. Et par metaforer ses pludselig i et videre lys. Jeg har jævnlige drømte at have forsømt regning/matematik i skole, men at det ikke gjorde noget. Det omhandlede ikke kun fysisk jf, også frihed for økonomiske overvejelser hos xx. Og limbo på stranden = lave spor mellem det mystiske element og det konkrete, ikke kun passiv væren på grænsen. Som det skulle fremgå er jeg ikke just passiv, men særdeles introspektiv aktiv. Ikke desto mindre føles det naturstridigt at sidde stille så længe fysisk, vi indlæres det heller ikke lige i kh. Jeg ved ikke om jeg glæder mig til eller evt. frygter den flytning der synes i opsejling omsider, startsignal på jf – og fysisk belastning..

22.01.0679

NY POESI

**Jordens lysende tågedrøm var skøn og en endeløs gådestrøm
af fuglesangs ekko mod grønt i det blå-hvide solhav i stadig flugt at se på
Uskylds uvidenheds himmelblå øjne bag guld lokked brusen af usagte løgne
En skat uden fylde til glemselens hylde
i poesiens netvæv der modstår forstandstæv
Kun dér kan den holdes uden at fortoldes**

**Og dog, *vil vi/kan* den stivne i standsen, nægte al indsigt i livsdødedansen
hvor fuglene truer og tågerne blinder med farver der bugner af giftige minder?
Når først vi har set det/forstået det/ved det, er lyd, farver, poesi kun at vi led det
til vi så gennem med hjertefornemmen
og uskyld blev skyldig erfaring, fyldig
af søgen mer klarhed hvor skønhed er var-hed**

**Ny poesi fødes af den udtjente med indsigt fuldt værdig og at forvente
oplyser rummet med klange og farver så rene at fortidens kun var dens larver
der krøb rundt i mørket, nu suser på vinger af højsind og dybvid fra Åndens lysfinger
der lærer og hører og bærer og fører
til fibrenes gemmer alting vi fornemmer
af universelhed, indvundet ved frihed**

8. NÅR REGNSKABET ER GJORT OP

Medio jan allerede, **16. januar** har hidtil ret identitetsløse M fået Lewis'. Direkte fra ur-C danner han par med id i 2, retter stofenergien ud med skarpsyn og troskab mod sig selv... jeg funderer lidt over *hvordan 4 vil tage det*, spiontanke udefra, ikke-tro/tillid. For Lissen æter-storrens for jf. Al mig/AlMaha arbejder bagom fra C (gennemskuer) på 2-3 og æterlegemet udspyr den installerede "stoflyv" som går retur, støtten lille ego indsatte da ØÅ "sveg" (nej, vi tiltrak kometen, det var tid). Kun mindet forbliver til at sikre "allergi" imod do, og der sættes ind på Kristus-energi for power. Ikke nyt og dog, her endnu ambivalent ovf. 4 efter div. slut-Kali GODT nyt uanset konsekvenser – M er i gang. Hvor tit har jeg ikke drømt at være spion, hvor populære har spionfilm ikke været, og hvor meget spionage foregår der ikke folk og nationer imellem? Al tillid gik da vi gik fra ØÅ. Der er virkelig brug for omvendte spioner som mig – Lewis. Screw 4, den ændrer sig med mig. Esoterisk kaldes kometer skraldemænd i universet, uroer der i forbifarten tager konfliktenergi med sig. Lander de i en planets paryk betyder det absolut ikke højfrekvens på *noget* plan lige strax. Åhja DJ, der *kom* en uorganisk bevidstheds-rovånd udefra, "en skygge vi aldrig ville" som stadig søger at få mig, prøver, selvom jeg ikke adlyder. Logik: en *så* fysisk højteknologisk planet – med *så* lav ØÅ bevidsthed?! Hvoraf det misforhold? Det er tid at gøre regnskabet op, og det skal jeg snart ud at gøre. I disse dage er det tydeligt hvorfor min lille kernefamilie skulle inkarnere i DK. Her er ikke perfekt, presset ytringsfrihed/selektet info, men et godt socialt net, selvom forskellen på rig og fattig øges også her. Jeg har lige læst en kritisk blog om Covid-håndteringen på stonebros.dk (dem med overgang fra kulhydrat- til fedtforbrænding), enig og puha, men jeg mener fortsat at forholdene generelt er langt værre i Ø, S og SV, især for k. Det er i DK et helt nyt ØÅ-liv er snarest muligt trods køn og mening. Stonebros har kun den alternativt materialistiske vinkel. Hm, bloggen vakte minder, jeg var engang lige så kampberedt ironisk – i min start som biopat. Men jo længere ude, jo mere ego, disintegreret, uvid, magtmisbrug. Jeg vil ikke slås mer, eneste agenda jeg anerkender er ønsket om at hjælpe folk i kontakt med eget C *hvis de vil...* den bedste sikkerhed. Forresten har danske professorer opfordret til at stoppe det her hysseri og gå tilbage til fornuftig accept af jævnlig influenza. De færreste sunde børn og voksne dør jo (og så slipper vi bl.a. for at indånde plastpartikler fra virus-nytteløse masker og få mén af vacciner!). **17. januar** spejler et par dages melankolsk apati. Ventetid er effektivt, synliggør skygger – der kvæler de lysstråler til 3-4 som søger at skinne igennem. Min kunstner må moderere sine forventninger, så går det, ellers tangerer det misbrug af energi her hvor gammel ætfys transformeres. Der er koldt i kh, jeg ved det, også at jeg kun har nok ætfys til øvre ende og for lidt i jf, kun fase 3 og især da med højre fod. Den lille rest gammelt blokeret fra dette livs start er en veltrimmet lille tabbykat (helt uden h) med **9** qabalistiske liv, kræver ro for at afsløres. Nok har jeg skaffet eget, men endnu med præg deraf og uden jf. Den vokser, renses, fuldendes i dette røvsyge limbos C mens id/AlMaha renser manuelt efter tabby-ætfys' "pissen af" ude i periferien. Til slut er den en ny automatisk der er installeret, jf (flyttet), men vi er stadig i slutfasen, 3. Vejen ud er snæver og 100% ØÅ-styret. I drømmegruppen lærte jeg at huskat = "barnlig seksualitet", min tilføjelse: kommer ind/ud/op/ned overalt som den vil, lyder som en baby, en *meget* lille løve, månen mod løvens solsymbol. Jeg blændede op og fik både badet, gym'et, knap færdigmalet "Aquarius" og forgrundet "Aias Øje", så jeg er noget mere tilfreds til aften. **18. januar** – modsat 17. kom et *helt* lysvæld som på "Øjet" og hjalp på 1-2s misforhold til 3-4; det gør ondt at måtte leve som uhel, men netop det forårsager jo arbejdet i 3-4, flytning bl.a. Dwapara cykler ud i 3, endnu ufærdig, Kali svindende, 35%, men en OK andel der forstår, drager omsorg for mine kun lige skoleklare, bange (for afvisning) k talenter til Dwapara (som kun vil blive 50% ØÅ, så 65% manifesteret ØÅ er flot), desuden er der kun gået 4½ år siden slut Torrig. Det er *igen* gået op for mig at de gamle rester helt fra starten i mit liv mest af

alt har haft med m/k-misforholdet at gøre. Fra ganske tidligt af følte jeg den ringeagt der var for k, mit køn. Kun med Kristusenergi som drivkraft står m/k lige.

Klart at Eva ikke kunne overleve her, et rent billede på dette udover hvad hun i øvrigt var. Jeg har lige haft en opringning fra en lignende, en klient der trofast *forlanger* 2 årlige kortoplæg. Han har boet beskyttet ca. 30 år, stærkt medicineret som født forløber for Dwapara. Medicinen tager og ødelægger hans smule jf, vist ikke kun skidt, sløver ham også, men han er ikke dum, bare heller ikke lavfrekvent intelligent, smart. Det er lige før jeg foretrækker hans type i min omgangskreds fremover. Masser af lys og ingen dolke. Bedre end katemors katte. Faktisk er det næsten det jeg *har* i min nærmeste omgangskreds, bare umedicineret og intelligent. Mine sønner, klar til at komme ud til tiden, med nærmest slettede hukommelser for alt gammelt lort. Også noget gammelt guld. Jeg fik lige en AHA via søn 2. Fra nu af hedder det ”den rene, resp. krystal-kanalen”, ikke Kristus-energien, mine energier er 1, deles kun når jeg falder i fra knivsæggen, og ordet er farvet af gammelt. Vi skal *kun* bruge eget, hvorfor søn 1 heller ikke engang kan bruge 2s forslag til meditation, hvilket 2 har haft svært ved at forstå, så det påpegede jeg lige, nu lyset var ”på”.

ØÅ-værdi i samtale ligger i at man *hov!* mærker noget før døvt *uf*, altså ikke følt læst/skrevet. Uanset om man bevidst undlader gamle strukturer til sin energi danner ord struktur. Nu er ”Kristus” ret fint, kun u-mit, men på mit trin en *hæmsko* (bemærk ordet!), altså *uf*. I f.x. norrøne sagn var de meget klare på at ord er magt, evt. skæbnesvanger, og vi ser gang på gang i dag at den forglemmelse har konsekvenser i de sociale medier. Løgn, smæderi, reelt forbandelser hænger ved, visse selvom de kortsluttes, tag f.x. pædofili. Gode skudsmål også, men lys har ikke kortsigtet slagkraft som mørke, følger underliggende, langsigtede veje. Sidste bevidsthed om det har ligget i banlysningen fra tv/radiofladen af usober kommunikation indtil de senere år, hvor der nærmest gås modsat i reaktion mod De 10 gamle Buds ellers ret vise ”vær ren i tale som i hjerte”. Det er som de aldrig var der, ufortjent ignorerede – jeg har lige genlæst dem **19. januar**, de nagler alle vore svagheder da som nu... og følger sør’me Qabalas sfærer fra oven og ned!... måske snarere generelt integrerede og *virkende* her i overgangen, rene karma-hæmmere/opløser, skidt hagler ud...

ses, skjules ikke/kan ikke skjules mere, modvillige bliver tvungne af omgivelserne og 2022, velvidst i forvejen, blot en anden facet. Det er jo bare godt at bevidstheden øges, men åh, hvor længe det pottestadium? Vi er nogle der er lidt længere... til morgen er det svært at balancere på knivsæggen, men kun dér er der lysliv og glæde. Jeg ryster skyggetågen af, påkalder lyset og får lyst til at se lidt nærmere på De 10 Bud. Ja, gammelt, men ikke som ”Kristus”, ældre og altid før kun set som isolerede forbud, kontrol om så hensigtsmæssig, måske kunne de ses anderledes i en højere sammenhæng – de repræsenterer jo tydeligvis lagene i bevidstheden... og så kom der et meget enkelt, effektivt billede frem. Fornyreren Moses – og alle hans mange forgængere – var virkelig ØÅ-forbundne statsfolk som søgte at bringe ØÅ ud i den almene jf. I 10 bud forebyggedes og helbredtes alle et samfunds mulige fortrædeligheder. Så let kan det gøres, hvis altså bare folk overholder budene. Kun 4. og 6. bud er der en speciel situation om i denne ekstraordinære tid hvor så meget skal korrigeres. Her budene i rækkefølge fra ØÅ til jf:

1, Kether) du må ikke have andre guder (*end ØÅ, lavere idoler skader, skygger din gnist af*), **2, Chokmah, Zodiac)** du må ikke misbruge Guds navn (spotte ØÅ, *det skader din id*), **3, Binah, Saturn)** du skal holde hviledagen hellig (jævnlig heling, meditation, *andet skader din organisme*), **4, Chesed, Jupiter)** du skal ære din far og mor (værdsæt hvad nærere din basis, *selv-nedvurdering kvæler indefra*), **5, Geburah, Mars)** du må ikke slå ihjel (ringeagt for andres liv *slår ihjel i dig, skader – næppe veganer-bud*), **6, Tiphareth, Sol)** du må ikke bryde ægteskabet (= ♥ og m/f, *så splittes begge*), **7, Netzach, Venus)** du må ikke stjæle (*grådighed skader alle, ophober*), **8, Hod, Merkur)** du må ikke lyve/sværge falsk om din næste (ovf.+ forebyg 7-8, *hindren andres flow ved bagtale skader dit*), **9, Yesod, Måne)** du må ikke begære din næstes ejendom (forebyg 7-9, *ingen er ens, misund ikke andres status, det skader din*), **10, Malkuth, Jord)** du må ikke begære din

næstes hustru, folk, fæ eller noget af din næstes (forebyg 7-10, *al detaljeret misundelse skader dit*). Intet nyt? Jo, trods alt. Hvert liv har flyttet småt i et enormt tidsrum.

Naturligvis skulle jeg ikke have en agtet højere uddannelses blå stempel, alle evner til trods. Hvordan så arbejde ubemærket bag stoffet, et uafhængigt eksempel? Der vil komme en tid hvor mere end nødtørftig ydre uddannelse er overflødig. Via det indre universitet vil vi finde alt andet og kunne manifestere det. Men så er vi også vokset fra Jorden, behersker den... på vej til ? Lige nu er vi *her*. Qabalas Livets Træ/De 10 Bud, ØÅ har næsten jf, det sker. Derfor den AHA, den trængte jeg til... bud-gennemgangen viste også de sidste skygger, jo, de er der, især dis om 9-10. Det er ikke rart at være nægtet jf og se andre have, men jeg vil ikke have deres sko!... Jeg var som barn platfodet, som også søn 2 og xx stadig er, mens søn 1 og hans far har høj svang. Hele min barndom havde jeg indlæg og gik til barfodsballet for at hærde fødderne. Høj er mere overfladisk smart, fjedrer på unaturlig stenbro... jeg havde brug for al den jf jeg kunne få (4 krummede tæer) i det hærdede helvede. Do xx og søn 2, men ikke 1 og hans far, fod nok smart, men stræbte væk, til natur. Bemærk fødder der altid gik uskoede på jord. *Jeg har aldrig set én med høj svang.*

For letkøbt? Naturfolk går meget, ofte langt, svangen synker evt. som hos de gamle gadebetjente. Foden er stor og har også et andet præg, skønt vægten altid ligger mest på tå og hæl er hele sålen hærdet. Min er blød som en babys, i dag med mere fast svang, men stadig flexibel – jeg fatter ikke at nogen *kan* høje stiletter. De er sindbilleder på ”jeg vil væk!” inkl. anstrengte lægge som vi hele tiden viser os selv, jeg fik omgående kinesiske fødder i dem. Det fis var tidligt aflagt. Så selv mine *fødder* afspejler altså noget mere sundt på vej i overfladen. - Tågede natnytter og tomme dage – jeg afventer mere tydeligt, gør som metaforerne Snehvide – Arwen – hygger mig i ½liv på knivsæggen, bevidner minder blegne i sindet, karma-regnskab der gøres op for en højere sandhed end den tunge astralt-mentale. ØÅ forlader dens basis så korthuset ramler før et bedre nyt og lettere rejses... næste maleri viser det ny formes i ØÅ/AIAs øje hvor jeg er, i fred for kaos. Det afspejles **22. januar** som gennembrud til ny jf ved lyst, ikke seriøst slid – før sket, og så er slid aldrig slid. Specifikt musikken (igen betvivlet) fik *igen* fint skudsmål med hint til ”sommer”.

I går gad jeg intet og undredes over en barne-skråikkerhed på ret dertil, helt rart, og ØÅ ved bedst. - Vi har haft harddisken under sletning længere end som så – samfundet har tabt ur-fagviden for nu-info siden '40-'60. De lidt dybere tænkere er foruroligede, men genlæs 2. afsnit ovf. Alt går bare på lager. Jeg også, knap så dybt. **23. januar** hintes igen liiige klar ”sommer”. Al fikumdik aflagt, men endnu vinter i al forstand, id transmutterer fysisk energi på højtryk for den ny m i C = Charlie, ”fri mand, heldig, dygtig” og checkpoint Ø- og V-Berlin i den kolde krig. Folk rives overalt derude, ret meget mere end at male på ”øjet” orkes ikke, jeg føler mig affældig, færdig. **24. januar** forberedes som vanligt snarlig løsning af både ♥- og ydre bånd på min frie ånd. Jeg glæder mig til at flytte trods maset. Xx repræsenterer både sand nødhjælp *og* 3-4-uro, nu-info i vejen for dybere livs udfoldelse. Jeg er 66 (!!) og bor for 3. gang hos ”far og mor”. Men V-krimierne, det fortløbende karma-regnskab, viser omsider *kollektiv* afsporing. Skrædderne synes dråber i helvede... *synes*, nøgleord. Det gryr. Videre med trækvognen. **25. januars** natnyt...

mere energi, lys til mit krystallegeme at arbejde med. Vi er udkrystalliseret ØÅ, velfungerende liv så længe forbindelsen er intakt, kanal inkl. energistrømmen deri. Teknologi har altid arbejdet med krystaller, nu stærkt forfinet, bygninger/kemi/el => it, på vej indad. Id med ØÅ til slut bliver id med alle krystaller og evne til at manipulere dem som i f.x. Coral Castle. - En snak med søn 2 og igen AHA. Hvor jeg på et tidspunkt *så*, Eva kom fra *min* ånd ned via min sjælscontainer, ”kusine-aspekt” til de lagrede liv deri som en extra hjælp, kan jeg nu ikke *se* konstruktionen mere, sjælen er opløst, alle aspekter inkl. Eva sat fri i universet, AlMaha så id med ØÅ så Lissen næsten = ”AIA”. ”Faderen og jeg er ét” (Yeshua). Stort, før *ment*, nu *set*. **26. januar** understreges igen heling i/arbejde fra 2 med at transmuttere Kali-rester indtil sommer. Vi må slippe ALT i rejsen indad til ØÅ før vi kan gå udad igen og fri blot *spille* rollerne, men så kan vi også som i natnyt **27. januar** efter at

have malet lidt videre 26. gå i hellang guldkjole, manifesteret ØÅ, for så er vi sande hele vejen igennem, og det vil ses. Regnskab opgjort. Omgivelserne vil snart afspejle kjolen.

Jeg så lidt på sjælscontainere i går. De oprindelige dyrearter havde/har hver én med mange aspekter nede i lære. tilstrækkeligt udviklede fortsatte i hominider, senere i div. tamdyr i lære hos/til mennesker, de vilde små søskendes uddøen er ingen tragedie skønt vi *kunne* behandle dem bedre. Ved start som menneske fik/får hver deres egen sjælscontainer til pleje af reel individualitet istf. dyrets meget stramme program, og kun 4 aspekter er nede ad gangen (balance). Sidste forskelle (racer) fra start udslettes gradvis (død/fusion) samt tilhørende sind når menneske inkl. container ultimo transcenderes for – vel i første omgang en større ansvarsrolle end verdensstjerner under hierarkiet, men med dén **batch** nu på vej bliver det ”snart” på hjemplaneter overalt, returnerede som de kom da Jordan var klar til dem, inkarnerede – eller invaderende fra andre dimensioner: de første høje ledere fra myterne, *set* af Sitchin om ikke helt fysisk korrekt. De nævnte 4 aspekter nede ad gangen har sporet udviklingen: savnet af ”noget”, først basale id, sand samkønsmodvægt/-pol, dernæst sand modsatkøns-pol-synergi. Et bevis for ultimativ udvikling er 0 savn, fred.

Fra 1975-'00 fandt jeg støt samkøn anergisk og efter især xy også modsatkøn – hvorpå en fin, samkønnet modvægt kom ca. '00 (kattemor). *Xy var usavnet, vækkede savnrester – der gik væk, så mon ikke også modsatkøn kommer?* Jeg vil gerne modsatkønnet synergi, føler en dyb mangel: jeg er som ØÅ – vil se mig selv, spejles – ren, sund, tak... ***kattemor er min sande samkønsmodvægt, restskygge, dobbeltgænger.*** Hvilket scoop! **28. januar** igen svæveri mellem sov og våg hvor ØÅ's lys fortrænger gammel gift fra krystallerne, angste føj-følelser. Spordannelse og -sletning. I går købte jeg ind for søn 1, der var helt færdig. Indkøbsvognen fundet og medbragt for at lette slæbet blev taget mens jeg fik sedlen. Ikke at jeg sku' la' wær', jeg elsker min søn, men afskyr hjul-larmen og vibrerer længe efter. Jeg forstod jeg skulle slæbe det for min søn, som forældre som xx og jeg må i udvidet grad ved randen af en ny tid – og at det forudsagdes 25. Og fysisk forberedende arbejde er ikke specifikt fysisk træning, kun ved nok energi... som er væk igen. Øv. Arbejdet er det sædvanlige mix af slæb, slap, slib og slip...

jeg skal synge og spille lige nu, krystaller nypræges. Kun id forstår processen, k vil ved gøren, og gør jeg ikke, sker det ikke. På'n igen. - Og showet blev spillet. Rart nok. **29. januar**, fra nu af hedder ØÅ **AIA**, vi er intimt forbundne. Sidste Antahkarana er endnu ikke hel, alt andet end heling er springture, men igen understreges en scenerolle med mit show ved en større begivenhed, så der skal øves i AIAs sikre overlevelselses-periferi mens jf ryddes/dannes. Ja, mit show er nok meget anderledes, so what, jeg *er* hyret, integrerer blot en masse høstede røde *sesamfrø* (”luk dig op, jf”) i æterlegemet, tiltrukne af mit lys i omvæltningerne. Basal gammel jf fjernes, opsuges i AIA lige nu. Når alt er overtaget, åbner AIA udad, og en æske visitkort på brugbare kontakter tages op af skuffen. Kan det siges tydeligere? - Igen spillede jeg showet... og *ved*, dragemyte og psykisk lavfrekvens kom med kometerne, viseforløbet antyder jeg har vidst det intuitivt fra start, men først nu *ser* jeg. Godt nok... mystisk. Men sådan nypræges vel rensede krystaller. **30. januar** gentages at afgørende basalt stof er afsluttet og ryddet væk med lettere forvirring til følge:

lidt konflikt m/k i 2 fordi ny lysbase tilknytted, træg energi (ja!), TTT. Jf forberedes til at køre på ruller længere fremme. Lige nu er bedste valg 1 til omkalibrering. - Natnyt cementerer metaforen for den ny lysbase, afbildet så ofte i denne tid i mine kort: ”Fersken”, den unge pige. Hun vil være velkommen i denne halvdød. - Søn 1 tvivlede på at vi vil komme ud i overfladen og virke i vores levetid. Jeg nævnte de bedste indikatorer jeg lige kunne komme på, ikke mange... så jeg lavede en udførlig liste, se efter kapitlet. Vi er tæt på 1.febr, gammel s-magisk højtide, og søn 2 spurgte om der lige har været et angreb. For 1-2 år siden var jeg ikke i tvivl om kørselen af s ritualer. S, h, nu er alt kun energi, boost, enten kommet 27.-30. eller i vente. Jeg mærker ikke opræk. **31. januar:** alt mit er i gry, men skal være totalt indefra, alt udefra slettes. Stof til jf haves, rent guldstøv, afventer kun tiden. Lige nu gælder det totalt æt-fysisk balance. - En snak med xx om politisk uregelmæssighed i

regeringen ifm. Covid-start opklarede hvorfor jeg opgav kunstindustri- og handelshøjskolen som ganske ung. Der krævedes aktiv politik, magt... hvorfor i alverden dog det?

Det var da den *faglige kompetence* det drejede sig om? Jeg var ikke til spil, politik, tog så isolerede roller som muligt på kontor/med rengøring/på messer fra spillere, mødte og taklede dog min del, endda ret godt med tiden, i den sidste ende mest af alt ved at trække mig... min mening er samme i dag og ikke naiv, blot højere udvikling. Dén AHA gav en dyb "ahhh!", fysisk følt lettelse. Xx fik en meget sundere opvækst. Havde jeg... jeg, k i en m resttid, skulle have en usund, lærte en masse og kom rette vej alligevel. SB sagde engang at politisk styreform er yt ca. '25. Det ser jeg frem til. **1. februar**, natnyt kaldte AHA'en en ny, ukendt, viis harmoni, nu gamle hypnoser suges ind i helingen. Moster var metaforen, overfladespil-expert – det så så smukt og ægte ud da jeg var barn, jeg elskede hende, social, livfuld – det var ikke helt løgn, men på tid så jeg at hun var en egoistisk opmærksomhedsrøver. I min generation min søster, så hendes datter. Åh, sølle overlevelse fra fødsel hos formørkede overleverere, og formørkelsen stammer i lige linje fra den komet m. flgr. – det indledte patriarkatet. Måske skulle man se nærmere på nedslagsesoterikken...

ret beset en 1200 års højfrekvent befrugtning (kosmisk ild, mineralsk/uorganisk bevidsthed, direkte Ånd, trak naturligt først tilbage mod dyr), vejbrøder for den humane fases dybere arbejde, og vi tiltrak den selv underbevidst: frekvensnedgang = behov. Lige tiltrækker lige, og homøopati er altid kuren. Jorden er ikke et sommerferieparadis, men en arbejdslejr, og extra udfordring skulle til i overgangen til Threta Yugas nedtur fra Sathya Yuga for 13K år siden. Vi har skuldret den, det går opad igen. Set sådan slet ikke så ringe. At de første 1000 år af Aquarius' optur vil præges af dimitterende mestre herfra er vel heller ikke sært sammenholdt med de 1200 års nedtur – med mestre udefra. Gode chauffører til skarpe sving. At det er spået en velsignet tid er den åndelige vinkel. Overflademennesket føler det anderledes barsk, nu extra lav frekvens igen trækker/udlever det behøvede kaos – vi tvinges hjem og indad, som nedturen jog os i huler. En komet der skal hostes ud af alle celler igen kræver sin k som en der proppes ind kræver sin m. K er "det vigtige køn" i den tid vi går ind i, Maria vil forlange sin ret, den balance med m der har manglet.

Den skabes, højre pegefinger mærkes støt mindre øm, men efter slankeuren har jeg stille taget noget på igen. Der var filet lovlig meget af, og det duer ikke i kraftige processer. Apropos skabelse, både "Aquarius" og "AIAs Øje" er færdige, mangler kun fernis. Hvad kan *så* males? I AIA er der kun krystalklare halvformer som de jeg har malet. **2. februar**, "svæven", hedestigninger, også natnyt meldte om mere forening, altså mer AHA i dag. – Mon det var qua søn 1, der skulle komme her til frokost? Jeg rokerede malerier om fordi jeg ville vise ham forløbet siden '19 og fandt mit ældre yin/yang-farvekridtbillede og et krøllet et af Kundalini i sækken med sidste lærred... lige så krøllet som en gammel T-shirt jeg drømte om nys, begge melder genopstandelse... systemet vil nu hjælpe ham ud, ikke til job men heling, og det gren vi lidt ad, da det var ham der forårsagede at jeg lavede listen efter kapitlet. Som de hjælper ham vil han lære dem via sit valg af ny forbindelser til overfladen. Inspirationen til det sidste lærred kan komme snart. Da vi gennemgik malerierne forstod jeg pludselig bedre et jeg har haft det lidt spøjst med, det første maleri efter Torrig...

sær mix af en ildgylden plag og en drage og kaldt "Førfønix", flyvende over/i havet. En ny jf *måtte* jo se sådan ud, præget af kometen der blev den vingede drage, alkymisternes symbol på Jorden – brændende den ud igen på vej ned til genfødsel af jf. Se på den dér drage ved broen i Da Nang, Vietnam, den *er* da en komet! – Jeg har gym'et og gået sangtur, den første lææænge – kold, men dejlig selvom stemmen lod noget tilbage at ønske på de høje toner. **3. februar**, og div. 2.feb er som et velfungerende fly, dvs. korrekt. Opgaven er at gøre det kendt, nu det gamle er forladt (i mig). Og det kom jeg til ovf. kattermor, som var ude af den over nye, idiotiske s-tiltag i hendes regi, 666-reaktioner imod AIA. S-højtidens ritualer har kørt nu, resultatet ser skræmmende ud på overfladen, men er kun tegn på at gammel ego, angst, Kali, komet-energi kæmper for at bevare kontrollen og skygger for AIAs sollys – til det fordamper. Jeg har mailet kattermor listen + "Førfønix".

(IN?)DISKUTABLE TEGN PÅ NY, BEDRE TID 'OM HJØRNET' I JAN '22

- Aquarius er spået velsignet, med *mestre i 1000 år* af de viseste overalt, i skrift og sten angives astronomisk 1960-2040 som overgang og vises galaxecentrets direkte indflydelse – siden 1960 er Jordmagnetfeltets puls øget – Kali Yugas slut er et faktum og vår, Dwapara Yuga, hvor s/h balancen stiger til 50% mod før 0-25 med accept af spiritualitet vil følge... over 3000 år, altså
- *den første tid er selvfølgelig ikke nem, mestrene trænes i at gennembyrde det kollektive mørke*
- videnskabens bevidsthed øges overalt trods modstand, alternative beviser kan ikke dæmmes op for og vil tippe balancen til sidst - ”Atlantis dukker op igen”, fysisk + metaforisk
- der er masser på Jorden i mesterproces (iflg. Adamus o.a.), det er ikke set før, tipper vægten indefra – esoterik: styringen af Jorden overgår til *jordiske* mestre og Gaia trækker sig
- min egen proces/drømme + andres bekræfter, også net-astrologer og kortlæggere, men *fuldføres den ikke med pers. jordforbindelse nu det kan gøres, ændrer det ingen kollektiv do* – Ånd er altid miljøbevidst, det ville være spild ikke at udnytte alle mestres examen 100% på falderebet
- *kollektiv uro* er de tilhørende omvæltninger: Ånden trækker stikkene og forbinder nye veje bagom, alt skidt bliver synligt som det vælter ud og falder væk, *karmaregnskab sluttes kollektivt*
- Covid o.lign. som vi givet vil se mere til er karmisk 666-oprydning i overfladen *hvor tung oprydning sker, så mestrene (der gjorde det selv) er trukket ind på beskyttet lager til snart*
- *de 3 Sai Baba'r er her ca. 100 år før/efter 1960-'40, støtter den skrøbelige overflade, os, i overgang til ikke kun nyt tegn og Dwapara, men epokeskift Fisk til Aquarius og løft til hellig planet*
- Prema Sai fødtes påsken '19, Aquarius startede helt julen '20, når PS o.a. f. '19 er døde er al Kali slut, alle her draget ind ”i det hellige land” (Moses kom ikke *ind men levede det, som vi vil gøre*)
- internettets opfindelse er sindets ultimative manifestation i det fysiske, krystalbaseret som også vor finstoflige konstruktion er det, processen er kort sagt på vej indad i den, trækken sig fra overfladen ind i tv, net, os selv er start på gøren-plads til nyt liv i yderste lag
- vilddyrenes (de mindre søskende) uddøen for mennesker med husdyr og tæmnet natur viser løftet
- krimifilm afspejler yderste lag bedst, psykisk forstand er øget stærkt på 30 år, Star Wars og al Fantasy er vise esoteriske metaforer, Narnia, Ringenes Herre – Elverfolket, Potter
- de store corp's istf. kongehuse nu har større magt end mange lande, 666 – afhænger dog af bunden der ændrer sig, *kan* evt. splittes i små enheder, dø af voxeværk, mgl. jordforbindelse da *den fysiske strøm, repræsenteret ved penge, støt er mindre ”med” powertænken = topstyring vs. individuel*
- religion uddør for åndsbevidsthed, alment levet viden istf. tro overalt – tyranni udefra falder derved
- miljøbevidsthed breder sig nu hurtigere end svinemiklerne, blomstrer i butikker som i alle projekter og regeringer i N, V, presser S, Ø, utænkligt for blot 50 år siden
- 'Big Brother' er ikke kun skidt men bevidsthed, *hvidvask og lusk bliver støt sværere, suges indad*
- regeringer i N, V nødes til m/k balance, overgreb pers/koll. hænges ud, vil også ske S, Ø (p.t. 666)
- folks tænken i konspiration er faktisk et sundt tegn på intuitionsvæxt, de mærker *noget* galt
- i både GB, D og CH er der nu alternative hospitaler, ligestillede med allopatisk-medicinske
- den uforklarlige udmattelse mange oplever skyldes at deres energi bruges til ombygning bagom
- hvis der tidligere har været *så* mange mennesker på Jorden var det før for 13.000 år siden, men det er ikke så sandsynligt, og de er her givet for at opleve løftet til hellig planet
- generel information om hæsleg storforurening er højere bevidsthed, trin 1 i oprydningen
- folks fordøjelse/luftveje bliver generelt sartere, tegn på gåen mod finstoflighed, der bliver også flere fintbyggede, hhv. høje, tegn på højfrekvens som har eskaleret den teknologiske udvikling – inkarnation af højfrekvens vil ikke ske på en planet der går mod lav
- med komet + kometregn i 1200 år ab 13K år siden fulgte uorganiske rovvæsener, en extra udfordring - bevidsthedsnassere. Vi tiltrak det med lavfrekvens og sank endnu dybere af det, men vinder nu over dem ved at afvise lavt og søge højt – kometen ”kommer ud igen”, det er det vi ser her i dommedag
- Brahma, universets sjæl, er 51 af sine 100 år (vedisk vid), ej ny mer, topvæsenet homo sapiens heller ej

9. ALTSÅ VIGER DEN LANGSOMT

– og det glæder jeg mig til at opleve, kapiteltitlerne spår jo. Der er en fejl på maleriet ”AIA...”, øv – eller er der? Højere oppe er alt enhed uden bratte overgange, og det er ikke det store arbejde at korrigere. Jeg mindes beretningen om Shirdi SB der helbredte en m ved at gå ad en stige op på et tag, over det til et andet hustag, henover det og ned ad en anden stige. Set overfladisk er den nonsens, men ikke hvis man læser *metaforen, ser.* Så tog ShSB m's ånd ud af en gammel jf-konstruktion og med over i en anden der var klar lige ved. Sandheden er altid den samme bagom, men har forskellig form alt efter lag i løget. I det konkrete lag er ”konstruktion” en bygning, væren. I næste en flexibel grålig-transparent rammeform, sult – så begær fokuseret, emo-farve-power – så mental, højfrekvent hjerte-lyst som regnbuefarver – så ord, årsags-lydmønster – så inspirations-lys – så vilje... skabelse baglæns. Komplementærfarver er noget andet: gå i stærkt solskin og græsset mellem fortovsfliserne bliver rødt istf. grønt i det fysiske øjes forsøg på at balancere, en lateral funktion. Ved en opadgående vertikal proces indledes næste niveau med lysviolet...

for så at starte forfra i fornemmet højfrekvent pink, fersken og lys ravgul, dets laveste planer. Historien om at AIA satte regnbuen som tegn på en pagt med Noah om aldrig mere at udsætte Jorden for en sådan katastroferække stopper med at være vrøvl *set.* Udviklingen var nået til en højere proces for mennesket, dets lavere udvikling dyret skulle aftage. Det vidste AIA/de vise godt for 13K år siden, desuden, i 1.200 års sodskydække og frost har der næppe været mange regnbuer, først da solen brød endeligt frem igen. AIAs børn kunne også sagtens selv ødelægge, viste det sig jo, præget af først ”Maters svigt”, så ”Paters”. Men det gamle indre skydække spås altså væk mar-apr. Ikke at det betyder fred, ro og ud, der meldes stadig hi... det blev **4. februar**, og linjen lagt 3.feb fortsætter, vi har jo også nu 2.hnf/ej. Jeg er samlet, udadrettet, liiige i startposition, og 3 er i modning til jf for mig, opgaven stadig balance, dog snart fuldført. Skønt ikke helt *nede* endnu er den ”skoleklar” lyse fremtid i tiltrækning, balanceret velklædt til den vintertid vi trods alt stadig befinder os i i Dwaparas vår... pludselig AHA om søn 1:

vi var altid let irriterede over at han havde *så* svært ved fokus med pligter ift. lystopgaver. Men det er jo spirituelt! Passionen driver. Pligt i rimeligt mål *blev* lært, mere er pres – al power, +/-, spærrer passion af => kronisk blokering af selve AIA. De kreatives snublestent altid, de kan ikke lave noget ikke-id uden at føle støt død/disintegration, i sidste ende gælder det egentlig alle. Heldigvis døde kun hans smittede overflade, han blev drevet ind bag den så den kunne falde af ham. Nu hjælpes han ud igen. **5. februars** natnyt har masser af aktiv fusion af gammel m/k i én episode af flere, sidste minder mig om 12.hnfj's, AIAs gyldne lys er i/om al struktur i arbejdet med at skole den til 3 via væren. Jeg har lige rettet i sidste kapitels slut, ritualer kørtes givet ca. 1.feb lige efter at AIA var trængt yderligere ned, men jeg fik først en hentydning i nat, mest bekræftelse på at også neg. energi booster mig. Gamle idoler knuses, tømmes ud, også smukke, det er en noget blandet fornøjelse (hm, lakridskonfekt!) at fortære det smittede stof og jeg kan ikke klare det lige med det vuns, men det er OK, der er tid til jeg skal flytte ud i den 3 der forberedes jf til mig i.

Jeg så ”The Tourist” fra '10 med Depp og Jolie i forgårs og har tænkt noget over *den.* Johnny hvilede i sig selv, Angelina? Det mest depraveret extreme, ukvindelige kunstprodukt, en så ”smuk” Barbie-dukke at hun var grim, slet ikke *var* der. Surrealistisk Kalislut. **6. februar**, travlhed i mit Øst med m/k interaktion for jf i 3. En bunke m/k-klip fra ”agentjobbet” i 2 dukker ret uhøjtideligt op til afvikling mens ny, mere udadvendt jf udvikles dybt indefra. Jobbet har været meget krævende, at medvirke i noget totalt u-id lænses, skræller. Kattemor og jeg vil gerne gøre det vi er gode til, men orker ikke nu, slet ikke uden aftagere at danne kredsløb med, flow. Hm. Jeg læste lidt DJ og faldt over at CCa skal respektere, hhv. undskylde for den vold han gør på de planter han samler, ellers giver de igen med sygdom, evt. død. Do svampe/vira, insekter, dyr... vor grådige despekt, voldtægt af Jorden = os => jordskælv, tsunamier, sult, pest, Covid. Århundreders

karmaregnskab opgøres. DJ har ret, vi har (forlængst) gjort alle naturens elementer til vore fjender. Bevidstheden derom er sent ude, og dog er jeg optimist. Kun de skyldige, dvs. også de ubevidste – rammes, at være ubevidst er højst tilnærmelsesvis uskyld.

Jeg har længe vidst det, men det er første gang jeg *ser, ved* den fuldstændige sammenhæng. Egen helhed = alhelhed. Der er ingen uskyldige ofre i *det* regnskab. Apropos, fortidens menneskeofre for helheden forstås lige en tand bedre. Vs.: rene Balder, en Yeshua i Nordens krønike (se AS kap. 13+14). Iflg. den dræbtes han af *mistelten*, højhellig og styret højere oppefra end Jordens gudinde Frigg – og navnet på et tryllesværd, Mistilteinn, igen guddommelig metafor. Læs: hvem AIA har behag og udvælger kan ingen jordisk magt holde her. **7. februar**, travlt natnyt forsvandt i tågen, tilbage blev kun indtrykket at alt er indhentet, stoppet, taget fra mig, også følt ved dag. Sønner og kattermor føler do. Det er også overskriften over '22's 1.kvt.: tømning. Jeg mindes SB-drømmen fra '10: mit lokomotiv udrangeredes og kørte støt langsommere i ring til SB trak bremsen til og vi forlod det for skoling i noget nyt, for det er den anden overskrift: påfyldning af energi, NB! DJ: uro, lyst til at passere et område/en fase hurtigt viser dræn af energi. Giver den føles ro, hvilelyst. Javist. Så kan vi udsendte tanke op til mer AIAs extase herude, sinke retur-id'n med AIA inde.

Begge sker p.t. i forvirrende vexlen. Kattermor mindede om feb-porten 02.-22.2022 oveni alt det andet... som nævnt gider jeg ikke rigtig mere andet end følge med uanset kh/kosmos/numerologi. De *er* årsag, hvordan *er* interessant, men virkningen i nuet er *arbejdet*... ret nederen til aften, er det ikke mere realistisk at pakke sammen – gammel, farveløs, færdig, skrinlagt? **8. februar**, pitstop i 2 på vej til 3, *mit* Kali næsten aflivet, nyt liv med at hjælpe andre dertil forestår, kun transmutation af sidste stof henstår (halsbelægnings), træls sejtræk. Selve opvæksten ved "Sorte Hest" ikke langt fra Valby (galge)bakke aflægges... id er lige begyndt at beame en "helt ny Edda" ned, fortrinsvis i medlyde (som jeg nedskriver natnyt), *æterrammen* til selvlyden, AIA, til min fornyede inkarnation. Åh, at komme ud af Kalis (k)ramme... tak for xx som aldrig har ønsket "krammet på" nogen vha. sin fysiske energi (gamle pengestrøm), fritflydende hvor min & sønners afbrød/gik i overlevelse og den ny knap flyder. Kattermor *piner* hver extra gammel kr. ud af "krammet på" for overlevelse... som esoterisk hvidvask, hendes ny flyder lige så knapt her i svinget.

Jeg har guset en krimiserie om GB omkring WWII. **9. februar** – i aftes tog jeg et større overblik. Moses indledte (gradvis erkendende!) bruddet af blodlinjernes magt, men det slog først igennem med USA, så Frankrig og gennem WWI+II frem til nu, folkevalgte diktatorer overtog i karmisk oprydning. Blodlinje-princippet indledtes titusinder af år tilbage med "gudernes" blandede blod med jordiske lederslægters, nu har det udlevet sig. I+II der førte til gentagelse af komet-traumet med bomberne+Abomberne skulle i sandhed stoppe al krig, traumer genåbner traumatiske sår så pus fra dybet kan søge ud, og det har det gjort: både godt og dårligt er blevet støt mere synligt, vi *er* ved at starte et helt nyt kapitel. På min personlige front er al passion væk for kun individualitet, tæt på id med AIA. Jeg drives til at skrive – berette, ikke forfatte, en afgørende forskel. Og smerten ned i hør. lår og i pegefingern er omtrent væk. Så min pakken-sammen-følelse er ikke "The End", uanset hvor "end" den føles. Jeg mener, som barn dreves jeg til al mulig kunst udover at jeg bare var mig selv, nu hvor jeg kan dem har jeg ingen drift dertil, er bare mig selv – faktisk lettet.

Nyt liv uden karma. Kunst er det eneste jeg kan forestille mig, men det står hen, den basale mig skal heles færdig, have ny jf. - Jeg opsøgte Wiki overfladisk for kendte klassiske vismænd der mere prækede republik end blodlinjeledelse. Den nærmest Moses (1.500 fvt.) var Homer, 7-800 fvt., alle andre ligger ca. 500 fvt. Stort set alle klassikerne var højsociale til adelige. Overfladisk set er det beskæmmende at viden endnu forbeholdes velstand, men soklen *skal* kunne bære den, og tryk velstand er garantibeviset. Før der nu tænkes på kræfter der holder selvskrevne kandidater nede i armod: *resten er karma*. Visdom er i klassen ovenover med fred til at tænke, sokkel og kvist bør ære hinanden idet al lykke betinges af modpartens, så gid alt landbrug var biodynamisk. Alle er ikke til dyrkning, jeg er ikke, men jeg ærer og køber deres der gør det godt og behandler min og

andres sokkel, kroppen, godt. Såre enkel visdom – har taget årtusinder at bundfælde og vil fortsat tage nogle at manifestere generelt, men der er gode chancer for det ab nu.

Tiden løber fra alle gamle politiske systemer – folk ændrer sig indefra, spillene falder. Demokrati, monarkiets extreme modsætning, er blot et andet tyranni – demokratur. Det *søger* moden midte, mere og mere human indsigt og vurdering må til, samtidig ses naturligvis autoritære kontra-tiltag, et autoritativt system klemmer os i voxeværk, individuelt selvansvar = fravalg af megen *generel* service. I AIAs assimilering af det løbske, opblæste sind må vi der har befriet os skulle støtte andres befrielse, deres flow vil så tage over og det gamle blive lige så irrelevant for dem som os – henad at leve i 3 fra hinanden isolerede verdener som Adamus sagde. Overblikket er der. Det er også alt. **10. februar** spejler, alt er i ind-/udflytning, vent, hyg, pas soklen, centrer fremfor space ud. Basis er fin og M i fuld gang bagom. OK, jeg spassede vel lidt ud i går, men fik dog også overblik.

11. februar ymter igen isoleret afventen bedre dage til show... AIA trænger æterenergi ud, jeg kan max. klimpre nu min rene natur-jf byggemodnes. Ny æterramme til energien skal til før ny passion kan fokuseres, så den gamle tømmes. Tak. Det gamle pis' smerte i pege og lår er væk.

I kapitlets 1. afsnit står skabelsens faser baglæns, som mit & co's hidtidige liv har båret stærkt præg af i Kalibefrielse helt op til AIAs vilje. Nu går det forlæns: vilje => inspiration ned i mørket, idé => årsag, udtryk, ord => hjertenslyst, passion => emo-begær, power => psykisk form, instinkter => fysisk konstruktion. Lige nu er jeg næsten kun vilje, skriveskaber ny rammer, rækkefølgen ovf. er for lineær, visse øvre planer arbejder tæt sammen med nedre, det sås tydeligt i baglæns modus: **konstruktion + vilje: svækken..... psykisk form + mørke/lys + hjerte: opløsning..... emo-begær, power + udtryk + mørke/lys: ufokus** – hjertenslyst sorterede i alle for balance til passionen, gradvis trukket helt ind. Den vil formodentlig gradvis søge ud som alt opbygges ved aktivering forlæns af de fremhævede energikvaliteter, i styrkelse, formning, fokus. I alt fald spåes jeg jo at '22 er et genfødselens år hvor jeg flytter til ret mage ny jf-konstruktion for relancering... næste år. Alt jeg har at holde i **12. februar** som jeg sidder i denne sære 0-hed og overvejer om jeg egentlig vil det eller uviljen er udslag af 0-heden nu alt det gamle er fuldbragt.

Jeg orker ikke mere konflikt, vil kun vise vej til AIA, for det er hvad vi, jeg er. Som 6-årig *så* jeg AIA, ved jeg nu. En tandlæge gav mig lattergas, mit livs skønneste oplevelse. Jeg hørte sfærernes musik som et stryge-orkester, den ene vidunderlige harmonibølge efter den anden som jeg både *var* og *så*, lysende rosa, orange og gyldne tåger, typisk ♥-vision, og jeg var ked af at vågne, eller rettere stof-genbedøves – men var ikke af de der lærer flugt vha. div. gasser. Det kan man ikke med ansvar til mellemnavn. Hm – jeg har jo nys malet synet: ”AIAs Øje”. Lykkefølelsen er sværere at opretholde/videregive andet end i småbidder. Det eneste jordiske udover vel netop strygermusik der kan måle sig med den er harmoni + synergi i parforhold, og er alt her ikke om det? Jorden er ♥-center for alt, og synergi er alt jeg mangler at opleve. Sker det, er det når alt andet er på plads. Det må det så komme. - CCa... ♥-løft i at DJ's viden (10 planer m.m.) = Mose ur-Qabalah og Vane-, senere Forsete-præstinders samt Levi, Fortune, teosofi. Tidsspand hindrer ikke sandhed, tidløs bag alt. Og s kan kun nå max. ½ op, til højstralt-lavmentalt, h kan nå alle 10 planer.

Jeg så en ældre krimi om hypnose til mord... den påstod at alle kan hypnotiseres. Nej, det afhænger af hvor C de er. Risikogruppen er de såkaldt suggestive ubevidste, tæt på at starte på *vejen*, ikke jordbundne typer. Stoffet beskytter ubevidste noget, spærrer for alt for let besættelse = suggestion. Traumer disintegrerer æterrammen og løsner stoffet/jf'en, søvn o.a. eufora skubber den ud, svækker, derfor er de blevet brugt til at lette programmering af f.x. agenter. Bevidsthed er eneste modgift, plan 4 af de 7 (6 af 10) er esoterisk kendt som sikkert. Det siger noget om folk på *vejen*. Skønt alt er kaos om dem er det i forsvinden og kun udlevet stof destrueres, altså ingen grund til frygt – selvom det ikke er så skægt at gennemgå (xy, sønner). **13. februar** mild alarm, æterlegemet får let jf til ny inkarnation, 3, men forsinkes af fortrøden ego. ♥ vil gerne, men lille ego ”hænger” af at iværksætte handling for ingenting, hundetræning uden kiks. Det kræver mestre – handlingen selv er

lønnen, tegn på fuld AIA foruden Jord – at danne spor. Jeg må hellere handle som en i dag så... tibetanere, gym, gang, sang og spil. Som altid har jeg det rart efter ♥-troskaben.

Hm, der skal øves op igen... og igen og igen, hvornår vænner jeg mig til det? 1) 0 fokus kræves idet lys søger ned, fortrænger gammelt pis, skaber ny rammer til nyt stof som 2) indsættes korrekt ved korrekt fokus, retur til 1)... måske alt jeg skal fra nu af, for hvor ville mit passe i 4? Det er lidt som xx, han afslutter alt han i sin tid startede. Det har faktisk kørt siden '10 hvor jeg drømte at SB hårdt sagde: "Det lyder ikke godt og du vil ikke få succes med det!" Jeg vågnede i chok... det tog tid at *se* at han blot satte fokus på min selvtvivl, vokset stor af div. skuffelser i 4 hvor mit absolut ikke skulle noget *da*. Jeg er lige uenig med den og må følge AIAs stemme via id og ♥. PS ville være enig. Altså ved 2) igen som for 2-3 uger siden. **14. februars** natnyt spejlede min dag som en fremskudt forpost med omfattende, stærk integration... og stille hendøen af den gamle generalprøve-fase bag. Flytteri, tiltro fremad igen – jeg *ser* hvorfor jeg ikke *ser* nemt i 1.att., andet end med fantasien. Ikke alene transmutterer jeg gammelt stof til frihed men også til det ny. Først integreret vil jeg kunne *se* for det evt., for det sker for alvor nu og står i en sky om mig.

Fødte fremskudte forposter må konsolidere Aquarius. Hvordan ellers? **15. februar** understreges nu fase 2), altså 3. Belægningerne på stemmen skal vel bygges væk, ikke med slid, bare rette udtryk. Jeg kan ikke synge frit, forsøgte i går på gåtur, øv, og blev for træt til showet, skal prioriteres i dag... 5 Tib., bad og let rengøring, så til søn 1 som jeg skulle by-hjælpe, og det nu jeg så ham i døren til hans bolig var al energi pludselig væk, jeg *slæbte* mig ud og hjem. 0 spil i dag. Nå, så vil jeg elaborere lidt mere over at *se*. For den ny atlantiske mennesketype som CCa/mig vs. div. naturfolk spærrer stoffet så effektivt at det næsten kræver eufora at åbne for "direkte syn". De *traditionelle* urte-eufora til genvej stresser mindre trods evt. langsigtede uvids-ulemper, de løfter det *samlede* tempo iflg. DJ, skiller ikke ad. Fik jeg mon den stærkt styrede 6-års-oplevelse mhp. nu?! Iflg. teosofien er den "ny type" fordelagtigt mindre suggestiv, men også mere sårbar mht. stoftab. Det vidste DJ. Så alt i alt er der blevet passet godt på mig, og mit fantasisyn er udmærket. Resten ser jeg i drømme til den dag alt stof er blevet omsat, løftet, hvis der er nogen logik.

Det giver fuldt mening nu at "vogter-metaforen" af den astrale tærskel (*syn* direkte) er en myg (DJ): s/h og klar ramme, klækket i stille ferskvand (ego-), "svømmer" i jordnær luft = astralgrænsen, en ubevidst miniskadevolder/røver af fysisk livsvæske, "stolt af det" (SB), slutdetalje at transcendere før passere, insekt = alien ift. al øvrig dyrisk evolution. – **16. februar-natnyt**, travl start/slut næsten oveni hinanden. Jeg ser tilbage over et liv hvor de støt gik hurtigere. Urolig nat, tit halv vågen med kølige skuldre og fødder i mit lune rum: "fysisk-energi-eksem" af start/slut. Hver aften overgives stadig alt til AIA som jo bestemmer i forvejen. Det hjælper til at slippe de sidste små agendaer. **17. februar** sagte skoling, h, nok kedelig neutral, dog voxen start 2-3 med fokus på showet, evt. metafor for *mig*. En serie tykke, gullig-malede jerndøre åbnes let med et puf hver, passerer, jeg *slipper* mig ud af "Kalis bankbox" til Dwapara. Jeg fik leget lidt med guitaren og smagt på showets første del trods stemmevrøvl; men **18. februars** natnyt siger jeg er for tidlig, "klatrer på væggene", udskifter internt stof endnu – via halsen. Krimiserien "Innocent" fra '21 er ren psykodrama...

en uskyldigt morddømt hhv. m og k renses – passer fint til karma-slut/nystart Aquarius og kapiteltitlen: intoneren, stigende stress i afviklingen, opgiven al kontrol/ren, klog fremadskuen. Alle ofrer og befries hver på deres trin, det højeste tydeligvis modsatkøn, indtil ? **19. februar:** omstigning, 0. Hele kroppen reagerer, hals, også tarm renses nu ud, skuldrene har "knikket" nogen tid. Lissen resignerer, kun AIA er glad. **20. februar**, første af sidste numerologisk extreme dage i februarporten. Myggeri, kun basalhuman, zombier, slår *Sherlock* '10-'16 med Cumberbatch og Freeman (Hobbitten). **21. februar** og natnyt melder Antahkarana bygget ud til 3, altså adgang, men fra *ungdomshybel*, ingen 4-forbindelse – no worries, det vil ske. **OVERBLIK:** fra '86/'98-'12 kasserede jeg gammel virkemåde, '13-'19 dens sidste modsatkøn og trak bevidstheden fri helt til kr./rod '20. Ned/opstigningstjek-efter – al karma ryddet '21, gammel konstruktion slettes/bygges '22

til et frit liv længere fremme, lige nu i øverste jf, æterfase, modsatkøn. Vel ikke sært at jeg føler mig dehumaniseret. – søn 2 bad mig *se* hvad jeg kunne om galaxe-centeret.

Hvad der forekom mig en selvfølge ifm. astronomi/-logi/teosofi *så* jeg nu direkte, en interessant oplevelse. Ved stillen ind på vor sol mærker jeg tydeligt impulser ud til Jorden, skjult bag disse også indad lidt. Med galaxe-centeret *kun* en kraftig maskinagtig sugen. Det passer fint med at videnskaben mener, vor sol er meget yngre end centeret som nok er et sort hul. Yderligere med at AIA suger vore oplevelser til sig for at vokse i bevidsthed (DJ's troldmænds s/h "Ørnefigur"), og med at AIA *er* tyngdekraften, træk mod Jordens C for materielle, mod eget for spirituelle = svag jf. Desuden med at når vi udsættes for direkte påvirkning fra det som nu, '60-'40, suges alt lavfrekvent ud af os ("ørne-ædes"). Vi ville være uddøde uden nedtransformerende lag vha. himmellegemers "støj" til nok var højfrekvente nok – selve Jordens udvikling har transcenderet lagene for mere massive doser end døgn-/års- og kosmiske års-. CCa fortæller situationer med DJ & Co. hvor han blev løftet op i lag hvor han var naglet til underlaget (Jorden) og døden nær. Har vi ikke aflagt Jordens lavfrekvente stof, opfatter vi kun at vort liv "suges ud" på højere planer.

Højere bevidsthed opfattes som dum af lavere (og omvendt!), den er langt enklere, men befrielse af det lave kan kun ske nede i det. I min krop mærker jeg nu solen i panden hvor før i ♥ (dyret mest solar plexus), galaxe-centeret ovenover issen og universets ovenover dette, en væren, ellers over min fatteevne – til vi er færdige med Jorden. **22. februar**, sidste feb-port-dato, konfliktfyldt natnyt enig med alt ovf. En for sød tand p.t. er reaktion på at *helt* rene gamle mønstre tømmer skidne med ud/op i rar (røvsyg!) integration, forberedelse via omsorg for basale evner alene. Kun skriveriet er vigtigt endnu dertil, al anden passion *venter*; *er* der altså. Uro op til/inkl. astralplanet, vredt opgør med Kalis program at "du skal **gøre vores**, ellers er du uacceptabel." Det lærte mig at forstå, rumme – og opgive i dén grad – men **NÅK** er **NÅK**. Jeg var en vred teenager, ikke besejret, blot bøjet af overmagten fra ca. 4 år, og det har spøgt lige siden. Hos kattermor veksler vrede og opgiven også p.t... at leve sit livs drøm, konstant se den truet *og* have PTSD... så hellere min sikrede rolle, dog som planlagt før inkarnationen psykospirituel støtte for hende, xx & Co.

Alle C19-restriktioner er nu ophævede, men kattermors elregning er nær x 3 stadig. En udfordring som jeg *ser* handler om at de knæk vor tillid til AIA led på de tider vore egoer måtte ombrydes til noget større nu helbredes med mirakler = chok i modfase. - Jeg tibetaniserede og gik en sangtur i dag. Stemmen var bedre end længe, sært nok. Rart. **23. februar**, Antahkaranaens krystalkanal integreres støt med jf bagom, endnu uset i overfladen, men det vil komme til syne inden længe fordi betingelserne er der: m/k-balance, ikke slid – så vil lyst til div. sandt komme igen, rent kagebord. Tilsvarende ser den internationale scene lige lavpsykisk ud. Putin manipulerer for at genskabe et U.S.S.R. "ved fredsbevarende invasion" i Ukraine... ikke *helt* løgn, men samme gamle sang. USA, Canada, Australien, Europa blokerer penge og handel, Ø's sandhedslyst-udbrud er nær. Kattermors "veninde" lånte hende penge i en klemme, "invaderede" hende dermed = 0 hjælp, anden klemme, ser slet ikke sin lige så høje gæld til kattermor for gratis ydelser, Kalis synd overalt: "veninden" = Putin. Jeg glæder mig faktisk/næsten til et opgør. Gangsangtur igen, som slippen lidt fri.

24. februar, pas på hvad du tænker, Putin har lige erklæret Ukraine krig. Rense-idiot. Natnyt er samme alt-i-et, 3-nyskoling, arkiveren Kali, afslappet harmoniseren af basale atomer til det ny (80 : 12,5 = 6,04, snart 7), AIAs indtog, første forsigtige hultagen på Dwapara – som brun sæbe i mig, tag det roligt, drivmiddel + køling (åhja, hals og tyktarm tømmer ud), Sars muteret med corona til C19+nektar/indisk ur-visdom samlet. Søn 2 fik stærk ♥-reaktion i går, som punktering, udvidelse, jeg havde ♥-flimmer i går og forgårs, ellers længe siden. For Putin altså "nu bekender jeg kulør". Sandheden slap ud. - Natnyt **25. februar**: min biologi fornys kraftigt i støt overgang fra Lissen til AIA, forbindelsen er der hele vejen ud, noget ru, men det vil bedres. Derpå drejes ind i et flow fra 4 til den ny, trygt integrerede cyklus... "vejen, ikke destinationen tæller." Jeg smager lidt på evt. gåtur igen men er vist for mat. Imens tak for DJ som træffende beskriver mit & Co.'s trin i proces "man

m/k of knowledge” (oplyst) efter troldmand m/k (magiker). Jeg hverken kan eller vil leve mere som kriger, en overstået fase i afventen AIAs vilje, lige opover... og glædes over at russere overalt i Rusland og Ukraine protesterer (ulovligt!) i gaderne i chok over ikke at have gennemskuet Putin før. Han vil væltes af civil ulydighed, jeg aner også kronisk nerveforfald, snart vil hans net ikke mere få ro til sammenhæng, al power vil tømmes ud af ham i år og '23. Jeg så på ham/Rusland for søn 2 i går... senere resten af verdens sorte felter. Alt ca.-følges, men vil så meget tage få år? **26. februar** fortsat kraftig ud/indtømningsrens, opgør med ego alt inkl. Det med hals og tarm varer nok noget. – Tanker om udviklingskredsløb: 1st ½ fase tonser alt ind udefra, 2nd ½ tonser alt ud... startet, = 0 store kometnedslag. Vi vil ikke tiltrække flere (bomber selv! Samt fravælger kollektive så småt...). Prisede *Sherlock* '10-'16 nævnt 20. slår alt tidligere undt. skandinaviske ”Ørnen”, dog stadig kun overflade-kradseri ift. mit enkle shows plot... til aften kom der inspiration til det, det var svært at sove for al mulig uro. **27. februars** natnyt fuldender 26.'s, inspiration = transmureret ego, misbrugsblokade ifa. kontrol aflægges, bevidsthed tillægges, skumle mindreværds-rester registreredes passere over dagen uden jeg gad spille grådenergi på det. Indenfor få uger har jeg *tilfældigvis* set serier hvor jeg har genset nøglespillere, ydmyge hobbitter fra Ring-filmene. Men *tilfælde* er et ord for det yderste egos vagina-misundelse. SB sagde at AIA er eneste m, alle andre er k – jeg vil lidt længere ud. *Tilfælde* er et dumblindt udbrud, sagt når lille m yderst vil fortrænge at enorme, skræmmende f under har knipset et af dets *tilfældige* korthuse om der stod for fald, som nattens ego. Sammenlign *slagtilfælde*, et og samme. AIA er heldigvis ret ligeglad, gider ikke engang græde på vej ned i banken, gensynet afbilder oprindelige yderste lag på vej ud gennem Kalis, som i filmene: i sidste scene i Minas Tirith ragede hobbitterne op over... Tolkien vurderede vist ikke sin hobby særlig højt fra start. Dog fik den jf til slut. Evt. også mit show, jeg skal lige have rettet i det og ”Merlins ny Gry” først i AS, *AlMaha* kan dog ikke rettes til *AIA* dér, kun i visen. Og så fik jeg lavet et kapiteldigt – jeg kan endnu, selvom der ikke er epokegørende (eller netop?) at skrive om p.t. – og forberedt til det ny kapitel med dets interessante titel... ikke så ringe et dagsværk. Så til **28. februar**, sidste feb-dag: jeg er lige irriteret over uvirksomheden men informeres stadig at kun centrering, ro og omsorg duer p.t. til den højere frekvens' indskift som nok færdes frit nu i de øvre sfærer, men ikke nede i de lave. Irritationen er gamle rester som kun opløses på denne vis, og før de er væk kan den højere frekvens ikke holde indtog. Og det er krævende, alle kræfter er fokuseret derpå, der er kun undtagelsesvis overskud til *alt* andet. Fortæl noget nyt snart. Men, tjah, mar skulle fortsætte linjen, om så nok så meget styret af AIA. – Jeg har ofte tænkt at efter processen må jeg vist lave en bog der koncentrerer alt efter DsD for overblikket. Samtidig er jeg konstant obs på at den ikke vil kunne vise meget mere end ruten, altså evt. må have henvisninger til proces-bøgerne. Er jeg (stadig) langt mere *bevidst* interesseret i dybere proces end de fleste? Alt andet lige er den altid ens egen, og dog har der længe været salg i *følelseporno*. Film er i høj grad proces, og serie-succeser som ”Innocent”, ”Ørnen” og ”Sherlock” '10-'16 har bevæget sig meget indad. Inden længe kan den dag komme hvor jeg ikke som tidligere vil se mange gyse tilbage når de studerer mine malerier... Det lader til at Putin allerede har rigtig meget vrøvl med sit folk over invasionen af Ukraine, både dér og i sit hjemland. Mange soldater troede at de skulle på en intern øvelse og er rystede over at finde sig selv som invasionsstyrke, har søn 2 fortalt mig. Han er især bange for Putin ifm. atomvåben, og ja, Putin og nogle få andre i styringen er skrupelløse nok hvis de selv bliver klemmt tilstrækkeligt i et *forsvar* af hjemlandet, men jeg har en udpræget følelse af at hændelserne ikke vil følge de gamle mønstre men smuldre over i noget helt andet, så jeg gider egentlig ikke rigtig ofre det særlig opmærksomhed. Vi får se hvad der sker.

22.02.0680

DEN UKENDTE EDDA

Urkometernes sod trænges ud af os
Solens flammende vind går på den los
snarlig vil skydækket splittes
En ukendt Eddas impulser sendes ned
medlyde formes i sprækker af sjælefred
som rør-krystaller der glittes
altimens karma forløses i livtags
tomgangs akkumulerende frisags
esoteriske vaskeri
Solildens stofrenseri

Blodliner brister som tyndslidte landtrosser
i AIAs selvlydes syngende vårfosser
rovpolitikker udløber
Patriarkerne glemmer helt grebet
lyset røber det længe har knebet
ny skikke entrer, løskøber
byggemodner den rene ny lerjords
forjættende skød med sit fristende festbords
frugt af frit flows trylleri
skabt ganske uden magi

10. STYRET AF AIA M/K

I. marts, natnyt indleder med status: Kali er afsluttet mht. kontrol, power i væren og handlen, men skønt overfladen er stærkt fornyet har den stadig lidt gammelt at udtømme for styrkelse – via hals og tarm. Følelser af opgivelse er overhængende, skal vel netop til. Som søn 1 sagde i går: ”Der er vel en fordel i ikke engang at have kræfter til irritation eller utålmodighed.” I disse tider hvor kometen exit'r igen faldt tanken i går på Ægyptens 10 plager ifm. jødernes udvandring. ”Vand til blod og frøers mængde, myg dernæst Ægypten trængte, utøj, pest og bylders nød, hagl, græshopper, mørke, død.” Jeg er uvidende om hvad der foregik i regimerne udenom; men remsen udtrykker en større naturkatastrofe som også må have ramt dem (xx melder arkæologiske beviser). Afrikas jord er rød, jernrig, ”vand til blod” tyder på en vandfattig, dyndet Nil, frøerne har været trængt sammen og har invaderet beboelse, myg klækkes i trægt vand, vandmangel i tæt beboelse giver forurening, ergo utøj og sygelighed, hagl er evt. meteoriter fra når Jorden passerer asteroidebæltet mellem Mars og Jupiter over sommeren (eller vulkanudbrud i f.x. Nicaragua – Ægyptens/Kleopatras fald).

Græshopper, sommer/høsttid, er en plage ved mangel på vegetation = tørke. Mørke tyder på sod i atmosfæren fra meteoriter/vulkaner, død på mere sygdom. Førstefødte er gerne stærkest, det minder om den Spanske Influenza der typisk tog de med det stærkeste immunforsvar – udnyttede det, C19 har lignende træk. Moses, præst, kosmolog m.m.m., vidste et slemt år varsledes. Ægypterne var vant til jævnlige tørkeår, om sjældent så extreme, beretningen viser blot Mose store spændvidde (AIA + ego) og evne til at gribe chancen, skønt resultatet ikke blev det han ønskede: hans lille kup sløjfedes for et langt større. Det minder jeg hele tiden mig selv om. Agenda duer ikke, mine evner skal måske bruges helt anderledes længere henne (så'n a la Moses!). Jeg kan kun se ad, og det bliver mere og mere OK i nuet hvor alle 10 plager synes som en spådom om grådigt selvskabte tørker, insektudryddelse og forurening der rammer os selv ifm. den gamle komets udrensning i små-til kæmpebomber, sygdom/død, flugter og rensekonflikter over 80 år ('60-'40) i skiftet af jf. Alt gentager sig, intet er nyt. Kun omfanget og natnyt antyder globalt varige ændringer.

Hvad søn 2 og jeg så ang. Putin lader til at passe, også C19. Putin har skudt sig i foden mod Ukraine som viser sig sejere end ventet, C19 er nok lige smitsom, men blevet mindre aggressiv efterår-vinter. Måske er den slut nu... jeg ville gerne have set mere brok over medicinalfirmaerne, men det må nok afvente øget bevidsthed. I toget hjem fra tandlæge i dag tænkte jeg over folk i kupéen/kh og mig. Jeg kan kun leve, forske som jeg gør, fordi de bakker mig op. Kupéen kunne være enklere som i tidligere tider og ville stadig være god nok til mig, men uden blev det ulige sværere... og uanset om den fatter det eller ej er jeg et lige så uundværligt lokomotiv, kun p.t. udrangeret af AIA ifa. SB siden '10 for reovering. Det sætter lidt i perspektiv, men må og kan kun være kærlighed pr. distance. For ca. 30 år siden fik jeg det ofte psykisk skidt i tog, altid på vej hjemad fra Kbh, følte mig fremmed, udstødt, mærkede de andres anderledes følelsesregister forstår jeg nu. Jeg var udstødt fra start – nu har jeg fred med distancen. Alt falder på plads i accept og forståelse af ens korrekte plads i toget. Kvanteforsøg.

Ifm. asteroide(-og Van Allen-)bæltet genkonfronteredes jeg med *konspiration.nu*: ”månelandingen i '69 var et falsum.” OK, nu skal alle hypnoserester have jf: 1) hele møllen bygger på overfladens bøddel-offer-redderspil, drama, misundelse, ønsket om at ses, værdsættes, 2) konspirationer vokser hvor der er nok afstand til info så de risikofrit kan udvikles, sindets speciale i forsøg på kontrol i usikkerhed og angst. Positivt et bevidst forsøg på at finde sandhed bag alt det svindel og rov vi min. intuitivt véd at være udsat for, en indledning, men flugtpræget, bæredygtig. I sidste ende bliver konspiranterne lige så meget bøddler som de anklagede. Disse svarer sjældent særlig igen, og gør de føles de *sandes* exakte info kedelig ift. de usandes – for mig bedste jf-målestok. Som at dechifrere Moses-historien. Hvorfor skulle seriøse forskere også gide svare på det fis? Modsat de andre bruger de sig selv korrekt, rumviden udvikles stadig. Svaret er i alle fald C, pas dig selv inkl.

nærmiljø, dér får du jf. Har du fod på det – efter div. tilgivelige fejl – kan du også lodde info længere ude (clairvoyant jf!), hvis du ikke ønsker mere direkte.

I sin essens lige hvad kattermor skulle høre i de desperate grublerier over hvordan den forfløjne elregning skal jfs så mirakellivet ikke evaporerer: C + tjek overfladen *nu* (sandhed dér er flygtig). Hvorfor er konspiration oppe? Jeg mener – begrebet er fra *ur*, men kom på banen i går 2. gang efter en tid, først via søn 1, ”konspiration er mere interessant end sandhed.” Ja, jo, kreativ *tordensky*, i høj grad som religion, angst/svigt/vrede-hypnosen der erstattede tillid til AIA, tabet af forbindelsen – som vi selv tiltrak fordi det var tid at blive selvstændige ånder, en gentagelse af det aller-urste traume af at forlade Riget (Ssp kap.11). Fra fuld ubevidst forbindelse udvalgte steder til fuldt bevidst (adgang overalt) via Jordens mellemstation. Skønt broen nu faktisk er trygt passabel truer skyen om den. Den er os selv, en grå tåge af konspirationer lig den i hnf/ej mar der tømmes ud (via hals og tarm) for ny, stærk AIA-jf... væren helt flydende i puppen. Mht. de mere bevidst falske må målet være midlet værd. Løgn må stives meget af med sandt for at stå, er svag, og tiden hjælper løbende (Putin!) mindre, selv teknologisk. **3. marts** og intet nyt – støt proces gry.

Nymåne, Mars følges med Pluto (Yyydrk!) og Venus (mildner) i Capricorn, Saturns hjemby. Pyh. Xx har haft influenza sidste lille uge, nu jeg. Det har murret længe, se ovf, og renser jo. **4. marts**, alle ældste internaliserede m-temaer *brænder* ud af mig i ny m's gennembrud – støttet af kattermors dagsnyt + søn 1s – hans kommunale iganghjælp er en højspirituel k, noget *helt* nyt. Ang. støtte, jeg kan knap holde mig oprejst. 15 min. og besvimelse nær. Nyre/blære-meridianerne (bagside og ben-underside) er den fysiske energis hovedvej, og der er næsten 0 trafik. Jeg har døjet med nakke/lænd fra teen, ♥-folk understøttes skidt af kh's energi men her hvor sidste sølle rest aflægges kan vi nærmest kun kravle. Bare nyt *sker*, jeg husker mors vilde rygsmerter de sidste 20 år. Godt at vi ikke ønsker berømmelse, for det er sjældent vi får det for vort psykospirituelle stamcellerarbejde. **5. marts**. Nogle syger er for bedre at kunne fortsætte fjolleriet. Andre for at omstille til nyt, som her. Jeg har skabt de nødvendige betingelser og renoveres til øget livsenergi at møde fremtiden med – rask, altså. Underlæben er barometer – natnyt viser den næsten helet.

Også fra teen har jeg haft tiltagende til helt vildt skallende underlæbe – nu i aftagen? 54 års hamskifte. Et kik på Qabalas Livets Træ/chakrasystemet placerer kh på en usynlig bro over svælget mellem opryddende Mars' sfære og Jupiters, Aquarius' herskers opbyggende/halschakra, og Mars kunne først starte *globalt renseri* – der er forskel på gamle og ny krige og Mars er også sygdom – når nok var forbi Solen (♥, Buddha, Yeshua). Jeg taler kollektiv psykisk udvikling, ikke tidsspand. I vor tid har ♥-folk kun personlig erfaring, intuition og vise mestre at holde sig til, men er noget bedre? **6. marts** – jeg skal *ikke* bo evindeligt sammen med xx. De sidste 2 dage har han kærligt sørget for aftensmad – som jeg knap kunne spise. 0 sync. Næste tanke: utallige gange har jeg drømt at *lysets* m var undervejs de sidste 30 år, der var ikke fantasi til *så* megen mørklægning først, men natnyt: Jorden foretager et udvidelsesryk p.t. ifm. helingen, de gamle fastholdte mønstre hovedsagelig fremkommet ved det fysiske syn dækker ikke mere. Hammen sprækker, udforsket (h) 2.att. ses igennem, de ny opdagelsesrejser går *indad*...

men før ny inspiration og manifestation drænes den gamle ud af et nu næsten mørklagt æterlegeme, det er ikke tid at fjerne den gamle overflade, en værdifuld flydebro (xx!) indtil den successive *indsparkning* af AIA i for mit vedkommende det æterlegeme jeg har liggende klar, p.t. sovende, meget henad sønner. Ikke alle har det, og apr-jun vil bære præg af at disse mister det gamle som holdt hele deres liv i definerede rammer: kaos, panik, sygdom, puha. ”Gud er ikke ond!”, sagde kattermor i går. Nej, AIA = kær-lighed = Alt, integrativ vilje mhp. indsigtens lighed ind/ud (inkl. al død) = id med karmalov, da alt der sendes ud returnerer til udsender en dag. Vi var alle dage selv ansvarlige for hvad der er sket på Jorden. Hver gang vi følte nyt skulle til gjorde vi rent bord med en global/lokal katastrofe (tanker til Lévi 11.okt-**9.nov**). Visses længere pine var aldrig ufortjent, kærlighed = balance, alt ekstremt er ergo det nærmeste til ondt og total stupiditet. Efter just afsagte

dom trøster det at jeg kun *hænger* karmisk med en rest ”jeg skal ikke forkæles”, lidt for lange gå- eller solture og for meget slik aot., i øvrigt under hurtig afvikling...

influenzaen har hjulpet med, standset en slikstime og unødigt (nu) træning. For hård pillen-læbe aflægges, tandbørsten er udskiftet med ultrasoft og hårspændet sættes mindre hårknækkende stramt. Ting som bare er sket. Kattemor arbejder en lidt hårdere rest offer af. Hun har fået al tilladt hjælp til det, hendes livs drøm ligger manifesteret lige for næsen og vinker forjættende selvom hun ikke får lov at nyde den før arbejdet er gjort. Vel ikke så forskelligt fra mig. Underligt, som ting dukker op om hende i mig p.t., ikke noget jeg inviterer, vi *har* bare en speciel kontakt (27.jan). Iflg. DJ sjældent at finde selv, skønt en af hans k lærlinge havde gjort det. De andre havde han fundet dem til: ex- og introvert N, S, Ø, V. Naguals har måske meget nok i sig selv, jeg har (fået det!), men kattemor er absolut mit alter, extroverte ego. Da Naguals rummer alle ”hjørnerne” behøver kun extro-S altså en kærlig hånd, for kattemor er en højtudviklet extro-S (ikke s) k. Vi hjælper hinanden det sidste stykke vej, hun får den kritiske støtte, jeg sættes til den, usentimental, kærlig – og begge bliver derved balanceret selv-omsorgsfulde... til tiden.

7. marts, hastig remission, ”asyn”, skidt nattesøvn. Et bad, første længe, gjorde underværker ifa. indre ro til snaplur med yderligere bedring. Hals øm stadig, udskiller, øm gane/inderunderlæbe, næsepudsefase. **8. marts** og meget passende natnyt til en fødselsdag: AIA har nu helt overtaget den gamle æterkonstruktion, frikøbt og tømt den, jeg har kun liige jf (for 4 kr!), men id ”samler bonstrimlerne til en retfærdig ny jf”, den sædvanlige beroligende bekræftelse. Og ”skønt id nu har personlig s/h balance kan den nemt druknes i kh-oversvømmelse af friset s stof en tid frem i 1.att” – næppe bare fra *min* influenza. Brug flydebroen, de gamle ”skjolde”, *hyg med at se dem synke stadig mere ind til de er væk, se det gamle liv forsvinde ind i tv*. Suk. C19-cirkus startede maj som xx og jeg havde det feb '20, influenza nu kan varsle ny sygetid i kh som antydnet 6.ds. Endeligt grundskud for Kalis div. traditionelle modi: ”egos suveræniteten ex AIA”. Øget AIA må betyde kronisk CNS-sygdom, evt. død for de stærkt fokuserede/kontrollerede. Evt. første langtidsskader fra vaccine-festen kan vise sig i svækket immunfunktion ifm. influenzaer...

eller folk kan have udviklet sig så meget at omstillingen går lettere end ventet. Nok lidt af hvert. Der er i alt fald mange syge derude lige nu, erhvervslivet jamrer. **9. marts**, fortsat forberedelser til det ny liv med samme kostelige potentiale, retfærdigt, uproblematisk, endnu lidt smerte fra forløsningen, men jeg vil snildt klare mig når fortiden er helet færdig i jf. Starten er overhængende. Hm. Jeg døjer rigtig meget med en borende smerte i 3. øje som hindrer ret megen fokus – *sparket* fra 6.? Søn 2 drømte at han var et lig. Højre ben brækkede af ved knæet og han syede det på igen. Læs: yderste ego brød engang med helheden men han har nu forenet det med den igen og alt stof er løftet, hvad død i realiteten er. **10. marts**, tidlig optakt til det ny liv med dybens og konstruktion, det gamle blegner endnu, småtterier på det personlige bord – et livs håbløs, sorgfuld kamp har efterladt en frustreret, selvdestruktiv skyrest at arbejde med... den passerede, jeg mindede mig selv om alt hvad jeg har vundet og fik det godt igen med det hele. Og tænkte igen lidt over fysisk kærlighed, dens rolle i lige min situation – hvorfor en modpart må være nødvendig.

Var der alle mulige veje for mit i overfladen var den ikke. Kredsløbsforbindelserne dér skabes via stærk ♥-id med andre (gerne med sexuel integration), for AIA skal helt med ud for at få manifesteret ”ny børn” i 4, derpå er det nemt for andre at følge. Jeg havde et passioneret indre kredsløb, men det fortvivlede af at rende panden mod muren ud. Det må føle sig virkelig ønsket derude af min. 1 nu. Meget som Cumberbatch's *Sherlock*. Hvad nytter geni hvis ingen vil have det? **11. marts** i gang med at designe mit ny liv 3-4 indefra. Æterfasen er næsten afrundet, passer med remission. Jeg er stadig på ferielejre med alt mit i 0, dog viser ”overview” at de gamle Kali-prægede m'r er væk, den indre m udskiftet med en fri og den ydre afventer manifestation, hhv. attraktion. Dén natnytbearbejdning var nok til at give boresmerter i 3. øje. Der ud/inspireres, der *er* kun 4 kr. til fokus... alligevel blev jeg fristet af det skønneste solskin til lige at stikke næsen udenfor – huh, det var kun

skønt indefra, iskulde bed i de sarte bihuler, hjem igen i en fart, men jeg fik dog taget *lidt* hul på at være rask igen. Det er et spørgsmål om få dage nu. **12. marts** er ikke enig...

jeg anbefales fortsat at holde mig nær sengen fordi basale æterprojektioner trækkes ud af verden i helbredelsen af alle extremer skønt for mig nu kun løse træk i et opretholdende livsflow. Desto mere effektiv kan jeg så være som kollektiv støvsuger – kreativ *afskaber*. Mit liv bliver støt mindre humant. ”Mit liv” er AIAs, punktum, sådan opleves vel foreningen når lille Lissens verden slippes, kollapseder (for retablering lidt længere henne for videre liv?). - I ”Journey to Ixtlan” har CCa to syn jeg genkender fra mine/andres drømme. Det ene af en sti gennem en skov med enorme træer, et logisk syn når vi gennemrejser jf på vej ud af kh, det andet af en tågebro mellem en -banke og ”det bagved”, en bro DJ siger CCa en dag skal gå over. Jeg har tit tænkt på den, så synonym med den bro jeg har beskrevet vi skaber med sindet og vil ende med at gå tilbage til forbindelse med AIA ad, fristende at kalde *regnbuebroen*. Jeg kan ikke finde noget gods i andre bøger end dem om DJ mere, og skal de syn nævnes – hvilket jeg synes – er dette kapitel inkl. titel det mest passende tidspunkt, foreningens tid. **13. marts** som 12., energispild udfases for højere frekvens...

kun tålmod og m/k balance duer til ny jf. Vise ord en dag så tom at min inhumane støvsuger løb så fuld af kh-skygger at jeg nær blev håbløst blind. Jeg bad virkelig AIA om info. **14. marts'** svar: det er en meget svæve-tom proces at samle AIA/jeg til 1/1, en død. Æterlegemet skoles til 1/1 AIA-jf hvor før ½ (!), den direkte C adgang skygges endnu af det gamle men(s) fysisk stof klar til løft til den ny cyklus transmutes (luftveje, tarm)... der er ikke andre veje for mig, sønner, kattermor. DJ: ”Når den indre dialog der opretholder kh stopper er vi ex jf, det er skræmmende – forårsager al mulig humørsyge fra sindet/kh for at retableres.” Her er vore ”skjolde” fra kh en hjælp, at skrive som jeg gør, som CCa gjorde, stadig ”flydebroen” fra 8.ds., indtil 1/1 med AIA. **15. marts**, min fremtid er i AIA, ren, klar, men rest-harmoniseringen i C's ild har al priori. Dehumaniseret, savn/ikke-savn af passion på/id med mine ellers så agtede kreative reskaber til jf. Hvilket sært liv. - Jeg fik vasket, rengjort og vasket hår – og blev svimmel... der er stadig meget lidt jf. **16. marts** synes at indikere at en bedre, C balance er opnået i livets krimi.

Jeg er nær bange for ikke at drømme, al aktiv jf jeg har nu udover omsorg er skriven, alt kreativt den kreative her har. **17. marts**: løse ender bindes bag Kalis døds mørke-tunnel af AIA. Alt er klar til glat ny start ”til tiden”, der er fødsels-lys for enden og jeg skriver mig derhen... Lissen/tonal fløj hele tiden op efter kl. 3 i nat i ren overlevelse 1-2. Ting tager længere end ventet om så i slut/start, seriøse spirituelle på net melder do... grå tid. Jeg kan liiige sørge for disciplin til vedligehold og renholdelse, alt liv føles meningsløst uanset *viden*. På 0 drev indefra til mer tonal, gammel som ny, bliver et bad en sjælden overvindelse. - Nå, i dag kom der da lidt inspiration, vel af det nøk mere i AIA... jeg føler mig ærlig talt lidt dum. Jeg har hævdet at f.x. traumer ikke kan lejres i stof og gives videre over dna. Hvad har jeg tænkt på?! Stof er drøm som hele resten. Hvis div. oplevelser ikke lejredes i det vi kalder stof ville der ikke muteres (arvelige syger), kunne udskilles (div. sygdom) eller opereres. Og hvordan skulle psykoterapi kunne hele? Princippet bag stamcelle-forskning: celler kan tvinges til at af- såvel som udvikle sig, set med cancer celler i utallige år.

Mere behøver vist ikke siges om den sag. Søn 2 havde haft en heftig drøm som jeg sled med og tolkede, men den kan åbenbare endnu klarere. Med visse drømme må jeg have længere tid til at fjerne slør... **18. marts**, vågner svimmel med natnyt ref. til MG, 25.jan '20 hvor ”kejserinden” blev smidt på porten, men lovedes hentet retur og genindsat i fornyet glans og værdighed om ikke så længe. Det er ved at ske, skybroen passeres, en færdigrænet M ledsager en fornyet kejserinde tilbage til slottet bag broen efter krigen, alt som forud bestemt. Direkte forbundet med ”Riget i C” (Ssp kap. 11) vil sidste gamle konflikter forsvinde som planen får jf, endnu vårsart, men i gang. Nåda! Rimer fint med søn 2s drøm, med individuelle forskelle, selvfølgelig. Hvilken velsignelse har ikke Eva & sønner været i min uddannelse, deres karma, kh via dem – k's undertrykkelse og nu genoprettelse til ære og værdighed vil ske overalt... til tiden. - Jeg ser at jeg vist er blevet meget

koncentreret over tid. I underskolen var der for meget fyld i stilene. Nu er der for lidt! Jeg MÅ skrive en mere læsevenlig bog en dag om det hele.

Jeg har stadig stor glæde af CCa/DJ. Det præger natnyt **19. marts**. Jeg har jo længe været ked af mit låste fysiske syn og genlæste noget om det i går. Som skrevet 15. feb er mit fantasisyn da udmærket, jeg *ser* bare ikke godt nok for *mig*. Øjnene er den ultimative lås for AIA i beskyttelse af den skrøbelige tonal. Optikerne siger, der bliver støt flere bebrillede. Logisk i betragtning af hvor mange højsensitive/spirituelle der er her nu. De er nødt til at tvinges til fokus, som jeg blev, og jeg tvivler på at konstant fokus har hele skylden. For længe siden sled jeg med øjenpunkter og -øvelser og drømte så at løsningen var spirituel. DJ: at *ville* forløses, og det vil jeg, så det sker, og natnyt illustrerede. På min kvali fremtids-skole til falderebet aflagdes sidste *extreme* "øjenskygger" én for én uden den store ballade selvom der undervejs blev antydnet sygdom. Den skide tarm opfører sig stadig som en forkølet tud der må pudsес flere gange daglig. Det afspejler ♥ og pandes proces samt æterlegemets, kontrollortnok vs. flyden, dvs. samme sagt ovf. på anden vis. Festen er i hug men foregår stadig *hjemme i ro* til sidste skyggespor er transmutteret.

Og hjemme si'r sig selv når man ellers let laver *bremsepor* ved mindste motion, øv. - Covid spørger igen. Kina lukker storbyer/områder, oversvømmet af ny tilfælde. Det ventede jeg jo, og så er det vel snart også her igen. Det er hidtil gået lettere henover f.x. Afrika end ventet. Dér er ellers noget at rense ud, fri mig for et m/k-syn, slem sygdom og s magi overalt, og styrerne! Skulle de gå ram forbi?! Men der *udleveres* jo konstant, det når nok ikke at bundfælde sig til en pandemi. - Det myldrer med tanker i dag. Mest om sønnernes modsætninger, dybere erkendelser er kommet til som også er givet videre. I den forbindelse har jeg set at min egen igennem tiden meget varierende holdning til følelser er blevet mere negativ. Vi er endnu i en post-patriarkalsk tid, det er svært at takle noget der nedgøres/skamroses hele tiden (når det vinder!); men alt er ét og lige. Følelser er *noget* vi flyder med på, ikke kan konstruere, kontrollere, noget basalt f som hæftes "manipulation" på, selv "kontrol" har et overvejende bedre ry skønt blot "m manipulation" og kun derfor mere stueren. Heldigvis i aftagende, der flydes fra Rat mod Silk på *rensede* følelsers strøm.

Begge redskaber kan bruges balanceret, med traumefri agenda, så behøves ingen skældsord. C er stadig svaret, også **20. marts'**, der igen pointerer at min ny entré i verden vil være med kendte virkemidler, musik, sang, blot er i sidste transmutterende forberedelsesfase. Hm. Og det *hm* siger alt: jeg har passion på det, det er bare *skuffet* endnu. **21. marts** har jeg igen fået *GO*. Stemmen er mere fri, jeg *kunne* være startet måske, gider bare ikke. Trist. For at fylde steder må jeg være i top igen, men minder om tomme steder, afvisning lammer. "Fortid!" Jo tak. Men – hvorfor stopper det mig i blot at udøve for glæden, som engang? Hvorfor føle at jeg ikke duer hjemme fordi folk valgte mig fra ude i deres gode ret? Og hvorfor gjorde de det, for kun få – ligegyldige – har ment, mit var skidt? De kunne ikke rumme *syntesen* følelser/drøm/klarsyn. For koncentreret, for vidt, derfor u-fængende (sagde xy også bl.a.). Men det er jo den jeg er og kan inspirere med. Måske skulle jeg dele foredraget op i en indledning om følelserrevision, en kulmination og et forløsende klimax. En 3-trinsraket kunne give plads til lidt mere barmhjertigt fyld? Nej, ikke sådan...

foredraget er ikke underholdning. Jeg overværede "Elisabeth" for 2½ år siden, kedeligt. Dygtigt, men samme fortærskede kærlighedstema. Så tredelt, ja, men *foredrag* må understreges. De 2 ældre foredrag hvoraf 1. fik en rimelig modtagelse i sin tid skal bygge op til "Merlins ny Gry", men der skal ikke skæres i *det*. "Fyldet" er de to foregående gradvist mere vidtgående og så vil tiden vise om det 3. vil ønskes, så kan jeg ikke tage gidsler... jeg har ergo arbejdet med foredragene i dag, og resultatet synes godt. Visetexterne revideres, do valget af ledsagemalerier, og *så* kan jeg vist øve igen, stemmen er vel så også bedre? **22. marts:** renover endelig foredrag til nylancering mens overfladen fornys i 2 via lidt bratte kursændringer og ♥-sår fra den indre WWII med lavfrekvent m heles i ro (hals, tarm) – det renser "armene", vil give lyst til at udøve musik igen. Rens alle det gamle sejrstrofæs detaljer – og slap så af. Ikke synge. OK. Nå. 1 side mere, og hele marts er med.

Måske. **23. marts** og lille, weird natnyt-episode. Sammenholdt med især i går giver den dog god mening. Seneste tid har jeg set nogle krimi-dokumentarer istf. -fiktioner.

Begge glorificerer den analytiske drama-opklaring og kan stille sig kritisk an, exponerer og især koncentrerer tidstendenser. Dybere forfattere et al kan skabe virkelig gode drømme... til at *sælges*. Fiktion er sløvet uanset hvor god, dokumentar mindre, sandhedens skarphed *mærkes*, hvorfor jeg oma. foretrækker den nådigere fiktionskoncentration. Det gode ved begge er at de er første/sidste trin bevidstgjort materie, krystaloverblikket vises os *foretaget*, udvikler psykisk uanset, og da jeg aldrig vil *bar* hypnose ser jeg altså dem, ikke underholdning. Hihi, følelsesbevidsthed fortrængt i den analytiske skole undervises i på skærmen via krimi! For de der vælger dem. Der har sneget sig andet ind der underviser psyken, både fiktion og dokumentar, men "been there, done that". Det gælder yderste trin jf for mig. Dog hurra for at leve i en tid hvor 666 exponentielt stigende sættes i gabestok og tendensen yderligere går mod at afsløre det før: charme er fint, styret af etik, ikke 666. Ellers bliver det uundgåeligt til C-harme. Vejen henimod syntesen følelser/drøm/klarsyn nævnt 21. åbenbares (via CCa/DJ) = Vedas, *er* jo Idakalala/Shushumna/Pingala-vejen til AIA...

DJ lærer CCa at være ufokuseret når han går, for så overvældes hans tonal af info, den indre dialog stopper og AIA får indpas. *Det* trick er passé. Vi har skabt en kollektiv info-tsunami (helt ud i fysikken!), tonalerne bryder sammen nu, AIAs hav er ved at invadere. Stille venten – som en net-spirituel udtrykte det: som at afbrydes ved pc'en af opdateringer... downloading... downloading... Xx' medarbejdere er syge, én dybere, nyresten (og flygter!) kattermor lempet propper ud af tarmen... jeg har kun futmås. Min sunde krop opløser restaflejringer og skyller dem ud. **24. marts**, der skal tiltrækkes, ej opsøges (svar), smårens, kontakter knyttes bagom til ønsker ikke klar. Ætertrøjen stumper, skiftes, usikker jf, dog kører kæden nu i halvllys. Alt er "Putinsk", jf på bristepunkt af pres indefra på for snævre rammer, fødselsveer! Kattermor fik til elregningen. *Jeg* lider ikke nød. **25. marts** mange tanker. Valg træffes af AIA, ikke ego, og nu 6 gange i alt har jeg, ikke just rig, skullet give én penge. Det skete altid op til et løft psykospirituel, indvarslet hos begge, og jeg var altså indre-basalt rigere – strømmen gik dén vej. Kun xy betalte alt tilbage på samme plan...

= DJs *worthy opponent* der rydder tonalen afgørende til sidste træk... siden før første gang har jeg ikke prøvet pengemangel; dog er det ikke *så* enkelt: "Jo flere givet ud, jo flere retur." Da jeg villigt, stadigt går mod højere frekvens får jeg igen over den. Sjældent manifesterede jeg penge direkte via talenter, først kontor- og rense-talent – i messetid alle, men altid med bilhjælp fra xx, model for korrekt samlet jf i Kali, en stadig nødvendig mellemmand, fuldt vidende om at få igen på et andet plan. Jeg har kort tænkt at kattermor sidder i sin pine af en grund, trækker jeg den ud? Men da jeg hørte mig (uopfordret!) vælge at nødhjælpe min lige, rene samkøns-modvægt monetært i går var det uden redderi. Så hvad skal ske? Vi rensede den lille samfundstonal, valgte en større konfiguration, blev h hexe, dog var det stadig en jordisk konfiguration, ikke total enhed med nagual, AIA. Vi er nær AIAs brohovede, sidste ego skal indordnes, ikke blot for at drage væk, men deltage. Knap fysisk jf af egoets talent-trosser er et nødvendigt, smerteligt vacuum, suger os over afgrunden (Qabalahs *Daath*), vi er forud for kh (se 5.mar). Barsk, uvurderlig gunst.

Sikken/'t Mar(t)s/kapitel! Et indblik i sønnerne viser dem samme sted, hurtigere igennem – de behøvede ikke den *værdige modstander*, den var integreret ifa. mathed; men hos alle har **skyld** en stor rolle. Hvad *er* skyld? At føle karmas manifesterede kropsvægt tung, årsagen til inkarnation. De sidste liv *vil* være traumatiske, lektier koncentreret, fornys til regnskabet's time. CCa fik al Ånd bevist praktisk, unødigt på vej retur, spor/drøm er etableret. Indsigten følger sporet, resten kommer på vejen til totalitet eller som følge og er så *viden* om at udfolde opfattelsens vinger i pandecentret. AIA har følt ret mild ved mig kan jeg sige nu i bakspejlet, det ville min modvægt kattermor nok næppe sige. Men hvad vil ske? Qabalahs Binah/Chokmah-sfærer nærmer sig, at opløses/samles, en vingernes proces, tåget beskrevet af Fortune sidst i "Sea Priestess" og klart af CCa sidst i "Tales of Power", nu skal jeg vel beskrive, en ny version at læse for nogen en dag?

22.03.0681

DWAPARA-BRISTEFÆRDIG

**Kali synker ind i virtuelelektronisk minde
selvskabt plage suges med til vacuum indeni
skaber kraftløshed og inhumant afskabt vansinde
i forenings overleven, kaos, død og tvi**

**Find din rette plads i toget, pas dig selv og Jorden
Mars far' frem med sygekrige på dens flydebro
til balance brødre, søstre, Ø, V, S og Norden
Kejserinden vender hjem til Riget, sand og tro**

**Verden, bristefærdig, vil den fødsel som det bringer
sukker efter farbar bro til Riget indeni
Tågeskyers opløstthed er AIAs åndevinger
varsler om det evigt ny utæmmelige, fri**

11. SÅ JORDLIVET IKKE OMSTYRTES

Dejligt vejr, lidt imod bedre vidende gik jeg en tur – og vaklede snart udmattet hjem. Øv. Jeg havde en drøm kort før mors død (Ssp, 11/9-'17) som viste alt jeg ved nu, en for klejn tonals jf skulle absolut ikke understøttes med mit fine æterstof, henlagt til senere integration af nyt mens gamle, astrale temaer var på vej til regeneration i 1. Xy viste mig det hele tiden, men jeg forstod ikke, for jeg havde den (korrekte) tro at støttede modsatkøn hinanden ville kræfterne være der – synergien. Ja, men nix med for lidt ♥ og uhel basis. Den er først ved at hele nu og der kræves *kun* omsorg *så jf ikke omstyrtes*. Visetexter revideret, pause igen. **26. marts**, g.d. AHA = gamle hæmmede modtagere fjernede, men der er lige mange velforbundne tilbage til M, blot ikke fuldt udvoxne. Transmutation af for s æter kræver ro, lige knap nok æterlegeme sulter alle andre projekter end omsorg – godt til det store projekt p.t., at hænge *nok* sammen til fremtiden, så mine småprojekter har først medforbindelse **onsdag**... midtugedag, mest s dag, flyvske Merkur (Odin) og 30.ds., hmmm. CNS summer af 25.s AHAer, store, ildgylndne, klarvingede fluer...

små pandevinger, fluer er ikke kun fluer på hjernen. Disse resultater af trans-form/mutation ligner *næsten* møl, vingerne er *klar(e)* (det mørkgylndent støv-vingede møl er AIAs bud iflg. DJ), jeg er på vej, men de fysiske redskaber rækker ikke. Fluerne entrer strukturen, bevirker væxt, mere af den rette æterstyrke tiltrækkes til det store projekt p.t., evt. mit sidenhen. **27. marts** afspejler en stærk drøm søn 2 havde 16.-17.ds. oppe tit siden, nuet hos alle, så skidt at vi har hver vor tydningsvinkel, han fra m, jeg k, begge har ret. Vi skal aldrig have den forvrængede Kali-k mer, balanceret passion lurer i baggrunden, en større integration af æt/fys forberedes tilsat sidste ”gamle suppe”, mildner, jf. Tilgang til de sunde projekter på lager fås efter ildrensningen i mar, Kalis sidste 4 kr.'s ”hænder” på dem fjernes fulgt af heling, æterlegemet (M/AI) yder med glæde energien til det, *men de forlader ikke lageret*. - Jeg mangler kun at tjekke malerierne til triple-foredraget i den ånd alle vise understreger: ”hav aldrig agenda.” Alt er AIAs. - Jeg har leget lidt. 29.aug '18 (Kry) gik ”Den røde Vampyr” over. Hvad søn 2 og jeg da så var at han var sutteflaske for en højere entitet.

Njo, det var en stærk k s mager fra matriarkaterne som ikke ville over og lever som jordbunden ånd (det kan gøres på flere måder men *vil* ende hvis der ikke fås nok livsenergi – DJ's ”lejer” lavede en mere positiv, lignende aftale). Jeg har set mageren. Føj, hun snappede efter mig. Hun er desperat, kan ikke få nok, de svagere redskaber tilbage vil, som al s, ikke styres oppefra, vil selv sidde i top, kan ikke besættes som blodtud. Hun tvinges over sep '25, en lettelse mere af *rang* burde ske da. Mange tanker om liv/død, åndedrættets skaben ind/ud, Evas livsboost til mig siden 24 år, ultimativt i '12, hvor langt mere samlet processen er nu ift. DJ's metodik som ville sinke. **28. og 29. marts**, fri fred i omsorgsmodus på vej til ny jf, fokus øget æterlegeme, modsatkøn, ”rugen på større æg”. **30. marts**, den famøse ons: urolig nat, morgen-angstkriller om navlen (hænder holdt over), AIA har noktømt al k basis, sløjfet min *007-rolle* og iklæder jfs ny retning ny æterhud. Læbe og tarm ligg på plads, hals endnu lidt belagt. Fint at alt dette, *set* forlængst, *omsider sker*... nåja, så *overlever* man jo også. **31. marts**, 100% overens med hnf/ej for apr i anmarch. Dybt suk.

Al træning slut, også knæbøjninger for lidt adræthed... æslet her har vidst det længe. Natnyt: kun f omsorg duer under integration af sidste Kali som kræver *al* fokus, hvordan ellers suge *alt* væk? - Igen 1000 tanker, DJ bekræfter uafvidende (?) Atlantis' m/k stadier (nu på faldereb), tv koncentrerer vor psyko-fysiske byggeklovsdrøm op til broen som sønner/jeg/kattemor, også xx står på, vi er i gæld til klods-drømmen og støtten fra den og betaler, kaos findes kun ifm. modstand, seriøs kaotiker = spirituel da AIA er årsag+virkning i alle lag, orden. Vi har overgangskaos, udbrændthed, div. andre powertab, CCa erfarede do da han ”mistede sin form”, *vi* startede bare pr. auto. Faktisk var mine menses-smerter 1. reaktion – over 50 år... jeg begreb først i klimakteriet. Vi havde ikke mere noget valg. **1. april**, opgivelse af sidste træneri gav større AIA-kontakt, strax tydeligt ifm. nogle dokumentarer: knivskarp mht. hvem deri jeg ikke stolede på. Én var om frømandskorpset, et

diametralt spejlbillede som jeg følte stor id med i deres extreme proces. Transmutationen medførte selvfølgelig en reaktion, Lissen søger typisk hen i mismod for at bevare jf..

der er så meget jeg gerne så og ikke ved om når at komme osv. I går så jeg at én årelang konstant meditation af søn 2s er en klar forlængelse af DJ's metodik for at nå lyslegemet. Jeg bruger en lignende, men følger nu mest med, mit liv *er* extra meditativt, lyslegemet undervejs. Sjovt nok har jeg aldrig tydet en refereret CCa-drøm, men gjorde lige og så at jo, dér har jeg også været, i *Askeby!* Hæmmet af dagstygde eller opleven alt på højere plan gigantisk er også velkendt, og man *skal* ikke se sig selv sove i drømme for at nå næste niveau. Man kan gå i seng der og næste nu være deroppe, som da man faldt i søvn. Mange trin *er* foretaget, hos mig har 1./2.att. i alt fald aldrig været så separerede at jeg ikke kunne bruge 1. til at bearbejde drømme og strax se 2. svare dag som nat med øget bevidsthed. Søvnvæggen er jo kun en fix(eret) idé, flytter sig ind i 2. med udviklingen... alt er, *bliver* AIA. **2. april** efter sen, urolig søvn af yderligere afslutten mundant gammelt i kølvandet på hele 2 film der *tilfældigvis* var om højere genstart efter sorg og kaos. Højt, klart solskin... naturligvis. Men hø. knæs sener piber efter knæbøjningerne, så jeg sparer gåturene.

3. april, "på hospital" – kun overfladisk rens, blegnen gamle rester af manipulation for ren genstart – 5. dimension. Smådetaljer, og centrering er midlet. I aftes, og nu, fandt jeg mig bare glad. Først da jeg slap alt derude der gav glæde kunne jeg jo reelt *se* at det var i vejen for den, bundet til en idé om samfundsforbindelse som det var blevet – jeg *ser* i det hele taget klarere. "Bliv som børn påny." ->Klik<- efter et kik i CCa's "Eagle's Gift": om man trækker 1.att. over i 2. eller omvendt er ligefedt, resultatet vil blive at tungt, afstivende stof erstattes af lettere eller forsvinder helt og power ikke mere er en option, vi bliver "mere flydende" og ellers drømme-kompetancer a la DJ bliver mulige, som at flyve eller løfte monolitter. Det vidste jeg jo, og nu *ved* jeg det. Naturligvis vil vi gradvis spise lettere og mindre, vi går imod en oprindelig, mere æterisk tilstand vi havde, blot med større bevidsthed. Den som ikke vi, kun "guderne" kunne administrere, men også skulle have renset. Ellers var så mange jo ikke faldet i magtens og begærets fælde på individuel vis såvel som vi, "de yngre". Åhjo, de skulle også igennem Jordens skole.

Iflg. alle vise bebudes højere Ånd internt af frygt/blæst (ja!), externt vind til storm, larm til torden, mørke+lys. Tanken går fra lyd/mørke ved påkaldelse af lavpsykiske ånder til Thor og "lydmuren". Mon ikke det er *så* enkelt: lydmuren (Mach 1, normalt 1.225,5 km/t) er som lim mellem det fysiske og hurtigere æteriske plan. Faktisk lever de fleste af os i laveste fysiske frekvens (helvede er højere!), men mange er ved at nå grænsen op... klart at mange så vil dø af sygdom og ulykker med alle de lavpsykiske u(r)hyrer i sigte – katemors yngste søns svigerfar fældede lige et træ + sig selv, fin illustration af det og kapiteltitlen – overgangen kræver *nøgttern parathed*. **4. april**, ovf. beskrev glimrende arbejdet med at få sat befriet energi bevidst på plads for jf ifm. lyslegemets stærke indstrømning, 1.att. skal fungere, blot ikke dominere. Gamle fiberresters transmutation (spindelvæv i håret) højtryksstøttes og kræver fortsat *kun* omsorg og ledighed... og intet validt stryger med ud i denne ultimative 1-3-proces. - Det fysiske legeme dør uden det æteriske, så lyslegemet DJ oa. taler om at færdes i, våg eller sov, må *overvejende* være astrallegemet (variable mængder mental-).

Vort løgs lag hænger sammen, æter altså også med det astrale på den anden side, og energierne overlapper i alle mellemlag. Det lav-astrale lag er derfor ret æterisk, som planter: manipulerende medrivende/forførende, instinktivt – det er dødsens alvor til vi har udviklet os via den dyriske og humane psyke til højere bevidsthed over den sikre zone i mentallegemet. De psykotropiske planter kan max. række til at slå hul på astralpsykens mur. - Jeg kom til det svovlgule plan i CCa igen, *solar plexus, astralgrænsen*, og eneste indsigt siden DgK i DsD og Ssp er at manden der søgte mig i døden i sidste ende var det ny æter/lyslegeme der skulle komme – og gør p.t. Hm, jeg gik let ud og ind i DgK. På DJ's tid (længe!) kunne kun visse k'r do. Patriarkatet tog alt fra k – deres da slutudviklede m side, selvtillid, værdi, tømte den til det ny m der arbejdedes på og endelig er klar. Jeg bad om at *se* min, evt. andres boble i nat, men **5. april** så jeg hele drømmelegemet – rent,

balanceret. Gamle powerprojektioner i pande/krone er hjemtrukne, slut, dødt ryddes. Klogere svar end spørgsmålet. Evnen afdækkes med død af mit gamle i denne på alle måder dødstid.

Lyslegemets status: buddhi-atmisk... i arbejdet på 1/1 befrier man sig til at *se*, beherske og løfte sit lavere stof, ikke være kun id med tonal. Jeg er nær, men endnu ikke helt nok AIA, nagual. Vi fødes til 1.att.-træning af fys/æt/astralt til Jorden og glemmer typisk al 2.. Alt efter nakkestivhed træner vi os tilbage til 2.att., universet, fra enden af den astrale, dyriske fase over vor mentale og *kan* nå 3.att. over broen buddhi/atma til begynder på Brahmas plan ("AIAs Øje"), tidshjulet. **6. april**, halvmørk, balanceret nyskabelses start på pandeplan. AIAllys samles med bevidsthedsfibre i 2 i det små. Alt er uvist og skjules for 3 pga. angstspøgelser dér, "én bavians hale". - DJ's extreme træning af CCa prikker. Først var kønnene som dyrs, så udvikledes vi fra C til ubalance i k's favør til for 13-10K år siden, så trængte m k over i skyggen til ubalance i m's. Troldmændene indsatte "bogmærker" i f side til hjælp. Blot 50 år efter CCa's læreproces har k især i NV næsten opnået ligestilling – på m's præmisser... hvordan ellers udvikle m fuldt i k? DJ's gamle *rule* (ikke viden) overflødiggjordes, kontakt retableres på alle planer til den forlængst fuldførte f side.

Vi ser m/k balanceres i alle konflikterne om os; men som altid (stadig) er dimission ikke for de mange, ses derfor skævt til i uvid – åhjo, jeg holder mig inkognito og koncentrerer mig om den ene bavians hale, udtryk for Jordbinding – én. Mennesket er haleløst, født til frihed. Omvendte frøer! - De sidste dage har jeg oplevet sving a la for 20 år siden fra ét synspunkt til modsat, ved nøjere granskning modreaktion på ryk ind mod AIA. I går gav det undren, i dag chok både på vej ud og ind igen, når ♥ er involveret i et ryk ud 10 år tilbage er det ikke rart. Men jeg *valgte* korrekt. Mit liv har, som menneskets karmiske kredsløb, rummet dyret, k's f- og m-udvikling med undertrykt f/overexponeret m foruden det de fleste mangler, "dødenilivet": henten f op til balancering m/k, generalprøve i udøvelse (støttet af xx, senere ryddet ved xy for *evt.* relancering) i Aquarius. Rykkeri er tegn på et løst samlepunkt, lidt labilt af kortvarig frygt (for aldrig at opleve at elskes for alvor for den/det jeg er), men bevægeligt, forudsætning for al udvikling og forvandling.

Ikke at det egentlig er noget nyt, jeg har altid oplevet sindsstemninger gøre mig stærk, svag, grim, smuk osv. i et nu, bare ikke *vidst* at styre det. Det gøres med fuldt indlevet skuespil, og det er det emotioner skal befris til istf. at de styrer. "Fake it till you make it". Al træning på Jorden drejer sig om indlevelse i roller til man kan indleve sig i, blive alt. Som SB engang sagde: "Forskellen på Jer og mig er at jeg *ved*, jeg er Gud." Det er *altid* tvivl der hæmmer os... jeg er anbragt hos xx, det bedste sted til processen: han vil 0 med mig, al binding til en ufærdig m ville være fatal, trække mig ud af C. Kun den helt rette, færdige gør ikke, og jeg skal selv være færdig til ham. Sic! Jeg forstår at xx/jeg bevirker høj frekvens her på stedet som jeg ikke ville kunne forlade for at fungere i matricen, så lidt som sønnerne. Xx kan – liiige. Det = DJ's pleje af CCa+team, som hans "træ-sarkofager", blot instigeret direkte af AIA for at slette alle slæbeankre. Alt mit småtte blegner totalt i visheden om at alt dette er arrangeret udenom Lissen/xx, så viist, kærligt, perfekt til processen. Vi *er* elsket for dem vi er – blot universelt fremfor jordisk. "AIA er stor." ;-D

Natnyt 7. april, småpunkter overalt i overfladen påvirkes ved ovf. ryk, priksår lyn-opstår og -heles. *Visse* fibre erstattes for øget kapacitet. Den ny, balancerede/lysende/rene/velforsynede og elskede jf, den jeg altid var, vender hjem til ny start – "Hanne", hebr.: nåde/ynde. Hannah var mor til profeten Samuel der modvilligt (folkets ønske) medvirkede i valget af Saul, første konge i Israel efter Ægypten... vil jeg Jorden mer? Der skal komme et til/påbud jeg ikke kan afslå. I dag er Han/ne/a også et m-navn... **8. april**, stadig ryddes, slettes astralminder via omsorg. Min brugte cyklus (mc) er fornyet/-bedret, power-m har sluppet. Den kører uden næsten, men jeg kan kun styre mens sidste "power-pomp" kører hjem (imod) på den snævre vej, hvilket udvider den. Cyklen er til 5. dim. men har et lille hængeparti – kobl ud, tålmod, fysisk styring af flowet må læres! Intet om brugen er jf, men jeg er forberedt, skal bare starte, og cyklen er kostelig, kun personlig udvikling

kunne skaffe den. Ab xy har jeg styret astralkraft kyndigt (Kyndbyværket, kul udfaset '23), vejledt af mystikken – nedtonet overdreven m, afbrændt gamle minder, kølet ned...

den fase forlades for start ud i det blå på snart kun ♥-energi. Hvorhen? Jeg havde lige en klient, klar til at trækkes helt fra matricen. Ab nu skal hun ikke betale, sagde jeg. Det var kun mens hun tilhørte matricen, nu er det en ♥-situation. - 5.ds. skrev jeg: "AIAs Øje" (tidshjulet). "Tid er rum", sagde Einstein, DJ sagde at tid er opmærksomhedens essens – så vidt jeg kan se er øje = opmærksomhed og Antahkaranaen = tid/rum. Div. vise har kaldt det hjul med stigende antal eger efter existens-niveau, CCA's nagual-k kalder det en tunnel med furer i siderne, div. existenser, opgaver med uendelige muligheder. Jo nærmere et mål, jo bedre ser vi det selvom vi endnu ikke er der, jeg ser at tunnelen er Antaåhholdop, har *malet* det. Id med en fure, 1.att., kan vi kun se, være dén, og oplever tiden rinde væk som opgavens kredsløb sluttet. I 2.att., fra midti ♥s mentalfelt ser vi tiltagende både tid komme og gå og kan evt. hente info fra tidligere liv i furearkivet (Akasha), men ikke hæve os over det, først ude af det humane plan i 3.att. hvor vi kan hente ting fra furerne eller ubesværet skabe alt selv, som f.x. Silvio fra DJ's team kan. Der er et stykke vej endnu.

Flere vil dog snart fødes med at kunne ting der går over vor nuværende forstand, evner til at udvikle sig videre. Vi har altid set exceptionel kunnen, også af og til den slags, men det bliver meget mere "magisk" i den kommende 5. dimension som hjælp til dimission. Jeg er spændt på søn 2. Han har altid villet være magiker og slider med... at tillade AIA. Søn 1 **må** bare! **9. april**, mærkedato for DK, måske præger også *det* natnyt, et besatheds-mareridt. "Også", da det klart godkendte det med klienten (indvandrer), åbenbart nært forbundet med min bavians hale – *den* rod vil ikke op: stærkt tankeoprør jeg ikke kunne sove for før kl. 3. Et endeligt opgør med basale ur-m/k-spor er nær. At hjælpe klienten fri vil sætte *mig* fri. Examen. Tankerne var om at hun skulle følges meget nærmere og hvordan. Jeg var jo slet ikke færdig med sessionen! Jeg har taget kontakt – det var godt. Det var lige tid. Og en ganske sjov oplevelse: det giver mening nu med bøger, digte, billeder, de skal til at bruges åbenbart, også mit gamle kursusmateriale. Jeg gennemlæser alt snarest...

jeg skulle ikke "koble ud", jeg skulle træde koblingen for at sætte i 1. gear 8.ds.! Hurra for alle bavianer (snarere berber-aber), nu sker der noget. Typisk for dem er faste kønsroller i socialt hierarki, men denne ene-hun er frataget rang og flok og omplantet fra S. Klienten er ingen abe, fin, men meget ene i Ns kulde. Det er da hende der figurerer i hnfj 4 – og spejler mig, Huh, huh... **10. april**, *min* udviklingskole søger ud fra C i 2, mer "krop" følger. Øgede ildveje (astrale) konstrueres qua erfaring i klog ressourcestyring (kraftværker), gamle rester (kul) omsættes i genstart (altid) = omsorgsfuld sporsletning, lys(legemet) vælder ind fra 1, opvarmer, fugtig-kulden indeni hele mit liv luftes ud via ♥... vil det lykkes nu? Jeg er træt, ikke just entusiastisk. I går hørte jeg xx spørge søn 2 ifm. snak om Putin: "Kender du forskellen på strategiske og taktiske våben?" Jeg ku' ikke dy mig nede i stueetagen: "Nej, hvem F gider også det?!" "No ska' do pass' lidt å dernede, ellers – " – får jeg et Stingermissil i røven, jaja – hvem i helvede gider det lort?!" Men jeg kender jo svaret: Putin'r (Puh, tinsoldater). Det er nødvendigt endnu. Og det blev **11. april**..

hovedrengøringen før nystart er i slutfase – lageret om de kostbare erfaringer. Processen kræver kun tålmod, min situation er mhp. helt AIA (som jeg som altid før søvn hengav mig til). Gulvet er fint, men mentalflowet hæmmes nær jf af skjulte Kali-rester: løs halm. Ikke Torrig-minder, men den gamle, håbløse Torrigplan opløses i fibre. Korpa: foreningen installerer lyslegemet, jeg skal bare hygge og glædes, det er alt der mangler før ? - Jeg mindes "De 3 små Grise" og "Oz" fugleskræmsel af halm. Gamle husmandshuse var af kalket cob (ler + halm og sten). Hvornår var det eventyr fra? Halmballer er glimrende byggemateriale, især i mere tørt klima end DKs, men det virker fint også her og giver et fantastisk indeklima modsat nutidens murstens- og betonhuse, der nærmest er som plasticposer. Cob/halm lader huset ånde men isolerer godt, jeg skulle bare kun afslutte Kalis kapitel alt inkl. Alt, byg op, byg ned, kræver at man engagerer sig fuldt, og det gjorde

jeg. Fint arbejde. Der er kun den svageste ladning tilbage i det, som også hnej 4 spæde. Karma fra Cro Magnons mere patriarkalske del afsluttet med alt.

Jeg har en drøm. Jeg vil så gerne det samme som DJ, lade ilden indefra opsluge mig, drage væk på den måde, frisk til det sidste og uden at efterlade særlig mange andre spor end de der duer til al fremtid. Det ultimativt bevidste åndedræt – hvad er det andet end vejen? Nå ind, nå ud. Jeg er specielt bevidst om det hver aften, *føler* med i drættet – nok medvirkende til en usædvanlig lang hjerteflimmer i morges der endte i både svimlen og sortnen før afsluttet med et bevidst dybt drag. For skønt jeg *føler* med i lige grad på ”ud”, fokus, så er netop det **NU** hvor det skifter vel specielt udfordret p.t. Samlepunktets lyspunkt er også åndedrættet, hvor ydre AIA interagerer med indre. CCa meldte konstant om sortnen og tabt pust når DJ flyttede hans samlepunkt indad, flimmer = ryk ind, de trækker os pionerer fra traumer, på egne eller kh's vegne, vi usynlige inspirationskilder for kh til at befri sig. Stærke ♥♥! AIA har længe holdt os skjulte, også på det indre plan, forældet lav forsyning ift. vor æterkapacitet hindrede løse extreme astrale spil i at *se/angribe/besætte* os og støt færre orker spillene, de opløses af ”sult”. En milepæl er nået, siden lyslegemet nu får indpas.

Jeg gennemtrawler nu sidste del af ”Ledestjernen”, mit kursus som aldrig fik vinger men hvoraf meget kan bruges til projekt berberabe. Jeg er ret stolt af standarden – og glad ved at registrere den extra erfaring til en sikker/nødvendig korrektion af sidste del trods løs halm – i hovedet? Nej, på gulvet, lige til at feje ud! Hvorhen vil AIA *så* blæse mig og mit? **12. april** = kursets sidste del skal ”klædes ordentligt på” som jeg, for tungt fysisk stof opløses, for utilstrækkeligt æterlegeme tilvokse, uddannes – balancering. Omsorg er i alt fald ikke utidig udfaren. Hjemmearbejde! Jfs gamle blokeringer, ”lunende vrangforestillinger” afsløres, bl.a. at sidste kursusdel (anet dengang) jo *var* for tidligt ude, en skitse – fuldføres nu. - Det er som hele mit liv til nu var en skitse. Jeg drømte om xxx som metafor for æterlegeme/overflade (det rager en smule ud fra det fysiske legeme). Han er af ret lille statur og kloger sig stadig på ting han ikke ved nok om (ups!). Det støttede meget at han var så instinktiv, men aldrig nok. Igen tænker jeg på hvordan jeg altid har frosset. Det legeme var altid underforsynet, altså ”for lille” eller uudnyttet mht. kapacitet, logik for perlehøns.

29.+30.nov skrev jeg om det sidst, ”omgivelser dræner dig” er uomtvistelig. Al info om det har været det om jeg så ikke forstod så godt som nu, f.x. at energien løb den anden vej fordi jeg var lavet til at dræne/give i processen. Deraf følger også at fokusraften ikke var tilstrækkelig = nærsyn (astral sans), og at jeg ikke kan *se* tydeligt heller (samt PMS, forsøg på fokus uden nok kraft = kramper, udmattelse), og at jeg som nagual ikke har haft den styrke udad jeg burde have haft. Jeg kunne hente kræfter indefra til at fortsætte længe, men aldrig til powertemaer. Det at min astrale energi sattes i arbejde andetsteds fra start (ved traumatisk oplæring til godt redskab) har så tvangsudviklet føle/æterlegemet kraftigt i compensation, den første væxtproces mhp. at bære det ny, men også tæret på det fysiske. Jeg blev tidligt gråhåret. At jeg i tiden oplever at min forståelse bedres må skyldes øget astralt inflow/lyslegemet som tager øget mental kapacitet med. En anden måde at beskrive foreningen af div. legemer til AIAj på. **13. april**, rykket ind forleden har haft stærk effekt overalt. Sensitive kattermor blev voldsomt udfordret og helt fra'en.

Stofankre/vrangforestillinger skjult i selve strukturen falder væk og det ny, stærkere lysstof/-legeme er kun lige ved at jfs, ikke *klart* endnu. Natnyt: nødvendig proces så fint højfrekvent stof *til lys* kan udskilles af den gamle ramme som opsuges nu af krystalvejene i jf. Omsorg, tålmod! Rejsens *synsperler* tæller, ikke *målet!* - Sjovt som ting ordner sig logisk helt ubevidst og man kan opdage det år efter og forstå noget: Eva som jo var fra *min* bevidsthedsenhed før sjælen opløstes fik mit sølvbestik i dåbsgave. Hendes navn er ingravert lige under mit på alle 3 dele. Da hendes død ifm. min levendedød forudsagdes i DgK lagde hun sig lige vsa. i mit astralfelt. Når jeg aot. har været i tvivl om min konklusion har det hjulpet at huske disse sære ”tilfælde”. Eva var meget ”tung”, materialistisk omkring en udtalt spirituel kerne. Dét fremtidsmakkerskab kunne kun epilepsi og skulle dø, *min* fremtid af det islæt. Hun varslende det hele. Da hun var 7 fik jeg et absence-spell jeg

tydeligt husker, gik rundt ”bag en film” en hel dag. I arbejdet med kursusmaterialet får jeg mange klarsyner, navnlig ifm. et doc jeg lige er ved at bearbejde helt til bunds:

Jeg decideret *mærkede* nedsænkethed i materiens dumblindhed med kroppen, og det førte mig ind i et samlet klarsyn via doc som var om Yeshuas betydning, Atlantis, GT, esoterik, Sitchin m.fl. Jeg tror, Sitchin havde ubetinget ret i at Syndefaldet handlede om et gentiltag for at forlene os, da sterile hybrider, med frugtbarhed og dermed kredsløb, skæbne, ikke lige populært blandt de højere ånder. Esoterikken har længe sagt do. Vi fik et kraftigt løft ved genkrydset med dem, men den dyriske andel af os trak den højere ned – Syndefaldet. Vi kunne ikke helt løbe fra den udvikling vi burde have haft og sprang over ved krydsningen, måtte nedad i Qabalahs Livets Træ, (genial urmodel over/redskab til proces liv), have opgøret med dyret i os selv, løfte det op. Jeg har nu gjort det, og derfor kan det lyslegeme der er min højere dels arveret endelig installeres, bliver det. Jeg mærker at jeg trækker mig op af sumpens blindhed, kulde, mørke, berberaben, de sidste simiane træk, halen. Åndens forudviden gør ydmyg, alt står i hnf/ej apr. - Endnu ét: har du bemærket at alle afsnit har 11½-¾ linje? Næsten 12, total forbindelse... det følte bare korrekt, var ikke bevidst.

14. april viser alt ovf. og understreger atter nedskrift, derved kanaliseres det løftede, frigjorte stof ind i lineær bevidsthed, deltager i den fysiske konstruktion til fremtiden. Der transmutteres og manifesteres på højtryk så *krystalskæl kager i øjnene!* Omsorg. Jeg ser DJ's enkle grafiske model for udviklingsvejen for mig og tænker på at han satte tale (dermed skrift) som mellemlid mellem tonal og følelser/drømme/syn, direkte forbundet med nagual og ufatteligheden bag, ikke opfordrede generelt til at nedskrive som Adamus, så det som CCA's særhed. Måske største forskel på da- og nutid: AIA jfs i den ulærde masse. Hvad vidste DJ om ”sult-historien”? At vor aura, lysboblen, var mere ægformet oprindeligt, men top og bund svandt lissom væk så de er bobler i dag, og at mange lavfrekvenser ønsker en bid af *kagen*, vor stærke energi (udover vores egen art!). Troldmændene kendte til uorganiske væsener der kom til Jorden (7.-8.kap.), *jeg* mener med kometerne 13K år siden. De *så* små børns bevidsthed blive ædt så tærne kun lige dækkedes med tiden og hvordan det dummede os i de højere frekvenser (ikke teknologisk).

Heldigvis *så* de også at det kunne retableres/stoppes med personlig udvikling. Det stopper det astrale energirov. Det er interessant her at se på hvordan de clairvoyante jeg har kendt var. De allerfleste var bundmaterialistiske og spillere, selv de der brugte ♥ godt, og mere instinktive end intuitive, men man må jo starte et sted, og de var på vej. Forskellen på os var vist at jeg havde lært at ignorere mine instinkters guide (ikke at jeg ikke var modtagelig), så jeg var tvunget til at søge intuitionen. **15. april**, næsten 0 natnyt men lys og uladt: ”ud af noget udbrændt til noget færdigt (Eva), retur til SB (barsk tid p.t.!)” – begge døde, slut, fint, og PS på vej ud igen i ny, høj form. Læben er OK (hvis jeg ikke piller!), knæet også, men jeg ”doppler” når jeg går og det er ikke noget som fokus lige ændrer. Ro indeni, svagt vemod bag jeg ikke roder i. Knap og nap jf. - Næsten færdigt kursus – alle udviklingsmodeller jeg kender har bakket hinanden op, men intelligente tvivlere ville sige at det ingen sandhedsgaranti er hvis de har stjålet fra hinanden... søn 2 brugte dem aldrig, spurgte mig meget lidt til råds og skabte sit eget system via clairvoyance.

Søn 1 gik i psykoterapi, men har også en egen filosofi. Begge blot ny indpakning. Natnyt **16. april** afslører noget unævnt oppe de sidste dage: sexmanipulation, charme. Den slags foragtede jeg fra start men havde svært ved at værgе mig imod og begyndte faktisk på i ministil i ægteskabet med xx for at glæde ham, tilføre lidt spænding. Allerede mens vi var gift blev jeg drømmeprikket om at ophøre og forstod ikke hvorfor, hvad F blandede Ånden sig i mit uskadelige privatliv for?! Men det er ego-hypnose, trækker ned – magi på det plan (sex, magt) trak ur-Atlantis ned, noget *sidste* skal væk som det var først. Løsning nu? Ignorer det mens det passerer i auraskiftet før festen, bagateller der afdækkes her i fangelejren hvor nada kan skjules. Ønsker om at forblive ungdommelig inkl.. Hvorfor? Sundhed er nok. AIA vil ikke spille kostbar energi/tid med unødige sideryk, sørger desuden fint for alt i forvejen. Enig – jeg gider heller ikke andet mere.

22.04.0682

ABEKAGER

**Alt er på stop, gem væk og delete
007 på pension grundigt slidt
sidste gæld blegner for evigt**

**Mach 1 passeres først tur så retur
af astralenergi for at bryde det bur
Atlantis fik skabt til nedtur**

**Dyrtider kappes med stadige indryk
tom væren-til med tidshjultidsindtryk
Synergi kræves til nybyg**

**Ilden derinde bag udvider veje
lyset skal følge til ny bedre lege
uden at spille jEyeh**

**Aber fra Syndflod udfases med klager
bevidsthedskrystaller udfældes i kager
skønt stadig alt er på lager**

12. AF KRAFT INGEN KAN FORSTÅ

Skyldes øget erkendelse at kønshormonerne svinder eller stimulerer dette? Fertilitet er en stor stressfaktor, og at kunne få børn i sen alder som mænd kan er kun materiel binding. Givet kun naturtilladt fordi (den yngre) k tager sig af barnet. Det eneste modsatkøn-bånd jeg nu ville acceptere er et begge vokser i bevidsthed af. Jeg har erfaret at et sexuel forhold i sig selv bestemt ikke behøver at trække ned og jeg ser mit kattermor-bånd som synergistisk basisheling. Humøret er noget nusset i den her intethed som ikke lige er hvad jeg forstår ved et liv, jeg delte min humørsyge med AIA før søvn og fik vel svaret **17. april:** processen som fuldførtes over xy og efter er næsten fuldført, temaer helt fra ur harmoniserede (isbræ tøet), resulterende i frilagt jomfruelig jf forude, men frisat stof formørker æter- og mentallegeme, giver grålig atmosfære. Jovist. Apropos, via kurset har jeg igen haft det kosmiske kredsløb (ekliptikas N-pols præcession) oppe først omtalt i Kry 13, så AS 9-11. Når et nyt starter, præger det første tegn vi da er i, f.x. Pisces. Et kredsløb tager 25.776 år efter nyere beregning (IdA 11.jun, 12 x gnsntl. 2.148 år).

Hvordan præger? Ved hvert nyt kredsløbs start hælder nævnte akse N-pol så vidt jeg forstår overvejende mod hullet i vor galaxe ind til centralsolen (sort hul) i ca. 80 år, og første tegn baglæns (præ = før) i zodiakken (nu Aquarius) renses/fornys i storstil, hele grundlaget for at tale om en ny epoke, ikke blot et nyt år eller en ny tidsalders start med et nyt forårspunkt efter 2.148 år. *Baglæns?* Set fra N-polen drejer Jorden mod uret, fra S-polen med. På N halvkugle synes solens bane at gå ve.-hø. når vi ser mod den i S (før urets tid kaldt *medsols*), på S vil det være omvendt. Man har derfor vedtaget at aksens kredser baglæns i det astrologiske system vi bruger i N. Det er logik at der om ca. 13K år må komme en påvirkning fra S-polen i Virgo. Der var for 13K år siden i Leo: komet, Syndflod osv. Tal og systemer skal ikke tages for seriøst i den sanselige verden, men vi skal prøve at få noget fornuftigt rationelt ud af det alligevel for vor egen jfs skyld. Jeg måtte squ have blyant og papir frem og tegne en model før jeg *vistnok* fattede mekanikken, ikke lige min force. Men kursusarbejdet har gjort mig yderligere imponeret over DJs troldmænd.

Den ørneform de *så* var jo det sorte hul med Ørnetågen foran! Det er selvfølgelig rigtigt at man ikke skal beskrive AIA sådan, at *oversætte* energierne til kendt form trækker ned, men det er da plet, min karakteristik ”støvsuger” i *processen* (*fremad*) også. Jeg har altid haft svært ved at gøre det de dér gjorde bevidst, andet end metaforer, og så alligevel... AIA ude/inde suger så vi nær himler og folk som vi skal gøre meget i C og omsorg for jf. **18. april.** Indianernes livshjul har en rød jordisk rute S-N og en åndelig blå der krydser Ø-V, mestendels post-mortem, hvis forstået ret (hm, Vedas 3 veje!). Som lille foretrak jeg kongebåle og følte at den mere end grøn var røds modsatte (senere foretrak jeg mere h)... natnyt placerer mig i V før genstart og med spøgelses-skygger i forbifart, forberedt til snarlig, rig start med kendt efter det hårde bagomarbejde, lige nu på lidt tynd vårsuppe. Hm. Der var klart et ydre spejlingspunkt omkring 2000 for alt, få år derpå var det at kattermor og jeg (og xx/xy) begyndte *reelt* at suges ud af kh, sønner inkl. Hvor jeg skulle stille på lager fik deres evner aldrig jf i matricen, det skal de formodentlig/-håbentlig først have nu – på deres vis.

Jeg er *teoretisk* ubekymret for om de vil få drev til det. Før jeg helt fandt hvad jeg ville som 35-årig fik jeg ikke, og skønt det blev afbrudt kan det komme igen. De fik kun liiige smagt på deres før de måtte trække sig. Igen ser jeg det hensigtsmæssige. Ude i kh modtager vi hele tiden tyngende stof, visse smider også uønsket stof i andre eller tyvstjæler, og vi *mærker* det fysisk. Hjemme kan vi roligt hele og udskille. Det foregår hele vejen nedefra og op. Små byttedyr har specifikke spil, dør gerne af dem: rovdyr lærer at gennemskue/terminere alle mulige forskellige spil. Større byttedyr lærer at udmanøvrere rovdyr, helt op til hominider, sidst rydde sig selv fredeligt. DJ var fuldt bevidst om at han indsatte stof i aspiranterne der løftede dem. Jeg *ved* at vi gør det selv i psykospirituel udvikling m/u vejleder og at det sluttelig bedste er u. Når DJ talte om dødens proces som noget der absolut ikke var fredfyldt handlede det om de totalt ubevidste som må føle det

knusende at entre de højere energier tynget af lave, især i utide. Har man rensset sig *helt* inden er det intet tema, døden er transcenderet og man kan lade sig opløse i lys, som han gjorde.

Er vi knap så langt, tiltrækkes vore energier til AIA automatisk fordi alt jo kom derfra, AIAs C er tyngdekraften i højere form. Desuden er hele AIAs intention at løfte sin bevidsthed via os, uløftet stof sorteres fra, efterlades til en ommer, løftet har større frihed pga. synergi. Når vi har løftet os nok ud vha. inkarnationerne begynder vi på et højere plan som aspiranter i administrationen, så f.x. måner, planeter, sole hvor vi lærer at styre stof universelt, ét, flere, senere i system. Når Jordens sol har løftet sit op til galaktisk niveau dimitterer den med de andre – igen ild indefra, hvid dværg, s hul. S huller ”inkarnerer” som C i vor galaxe (henad mig!). Når den er færdig med universet færdes den bag som Brahmastøtte til det niveau er passeret – på vej op til Maha Vishnu-niveau. Det er i det mindste sådan jeg lige *så* det. Så jeg skal ikke tolke energier mere end på faldereb nu, jeg skal fornemme dem, søge opad. Jeg skabtes med det formål som billedkunstner og musiker. Der er intet i verden jeg synes er mere AIA fuldt manifesteret, ramme, lærred, plastisk stof, billede, lyd... med udtryk der afslører kunstnerens udviklingsniveau, dvs. andelen af ♥.

Uanset hvor høj human bevidsthed i vore smådrømme til Jorden, så er de til den, skal vi dimittere må vi lære at tænke henad AIA, og den her lille spekulation viste bl.a. at vort solsystem er meget højt udviklet, vor galaxe do, skønt ikke så stor. Større afslører snarere lavere udvikling. Vor meget fysiske Jord rummer alle 4 elementer og existenser og snart 5 dimensioner... jeg må give mestrene ret efter et *syn*. Der er højtudviklede planeter + liv – intet som Jorden – endnu, og naturligvis ligger visse agenter i systemet lige på grænsen til hellig planet, Jorden, Månen, Mars, Pluto (vist en af Neptuns måner engang, aspirant!) og Solen. **19. april**, AIAj tilfører lys via Antahkarana som led i den absolut uskadelige proces, hvilket bevirker ovf. - Jeg har svært ved at finde klog tv i tomheden. Jeg gider ikke filmstjerner mer, ikke engang garantierne for om jeg gad en film før. *De* var ikke just lavpsykiske, jeg kvalmer bare ved alt socialt hidtil, skønhed, sex, tit følt så misbrugt. Nyere serier er ofte bedre; men alle er for meget Kali. Det er blevet særlig klart her i Påsken, spækket med gamle og nyere film. Hellere bruge tid på at forstå noget højere.

- Egoet provokeres i denne proces, det fodres overhovedet ikke, DJs gav dog *lidt*, men min er total skrump. Jeg har længe færdedes normalt i det lag CcA var i når DJ havde bragt ham i højere bevidsthed, men ikke *erfaret fysisk* som CcA. Det er klogest (og sikrest!) at det sker tilsidst, enig, ret genialt at man ikke kan lave et egocirkus da man ikke kan bevise noget særligt. Max. betalt stand-up clairvoyance – evt. yogi-feats... som fristede troldmændene til afveje? Nej tak. Egoets sult må bare leves med. - I dag havde jeg hvad der kan kaldes første, milde session på mere kursusbasis med min klient. Det var fedt. Senere på dagen havde jeg en anden som jeg også satte til mere målrettet medarbejde... god dag. Cyklen kom ud af skuret i mere end én forstand, skal bare have luft i dækkene. **20. april** advarer imod at smide barnet ud med badevandet (?). Åh, de mange spildte kræfter for mit i matricen er kvalmen ovf. Skønhed, charme *er* yderste kvalitet af attraktion til C indefra, atrallegemets lys. Mine favoritter mellem filmstjerne misbrugte det ikke, brugte det bare, og tiden var til dem. Det var den ikke til mig. OK, så. Tilbage på sporet.

Skønhed er at lade det indre skinne ud gennem stoffet og tiltrække. Naturligt er ikke misbrug og gøres i alle aldre, skal bare deles med korrekte modtagere. Den er *ikke* stoffets form, der er smukke frastødende og grimme tiltrækkende, og skønt min var smuk kunne så mange åbenbart have hverken-eller, eller omvendt: stjal stygt. På det tidspunkt var der ingen, heller ikke iblandt de alternative spidser, der vidste at sige vent, tiden er ikke inde. Tværtom. Det hed ”klø på, vær tro mod alt hvad du har og er, ♥, så vil det lykkes”... næ. Det sætter spor – man fristes til at misunde de der synes at *føres* igennem – eller gøre som en smukt formet m: skinne afvisning pr. default – blive humørsyg og tørre af på andre – slukke lyset – eller blokere det med et fedtlag (begge klienter er overvægtige på skrump, og jeg har taget på igen!). Med til lyset hører naturligvis hele min måde at udtrykke mig på, musik osv. Jeg aner ”spil igen, balancen er der nu”, men det må godt føles

stærkere. Vi ser, når neglene på hø hånd er længere. **21. april**, stærkere, det får konsekvenser at ignorere for lang tid. Tankemylder morgen i går, lettere frygt og ♥-banken i dag...

jf + ny (føl, Baringa!) hjemtages "fra græs eller skov" og nyetableres, gamle rester forlades, nyt skal skaffes, integreres, men jeg er i god tid. Mange tanker igen sent i går, lidt åndelige, mange jordiske. Jeg sanser ny signaler længe i anmarch hos søn 1, søgt af ham, men undervurderet af, tja, os alle skønt jeg har aset for ikke at gøre det – hans vej er så meget mere jordisk enkel end vore, selv xx', og hele nyhedsområdet er (*også!*) under forandring. De gamle, respekterede formidlinger er valide, men alt for begrænsede, nyere en jungle. Der skal læses mellem linjerne, faktisk uden ord, nøjagtig som jordelementet selv (det skidt!), dog er det dér alt nyt vil gro op fra. Det duer ikke at se ned på det som "vi højere udviklede" altid har tilbøjelighed til af frygt. Jorden sætter ting meget hurtigt og kompromisløst og dog intelligent på plads hvis krævet ("med kraft ingen kan forstå"), og så er det jordisk-intelligente typer der overlever. Åndeligt har det åndssvage spørgsmål længe luret om AIA er udenfor eller indeni, og i går sprang det i øjnene. Vi færdes i AIA, men må ind at opløse den lille selvopfattelse for at se og forme en større udgave. Meget apropos.

For nu at blive i sporet, jeg undrede mig i '10 over at SB bestemt afviste min opløsning i Åndens hav, jeg havde hørt det var muligt, træt af liv i alle former det havde haft for mig. Da jeg igen var inde på det i Kry, 13.feb så jeg at Veda havde 2 veje, det eller at bibevare individualiteten, men det var en taget forståelse. Den almene fys/æt hverdag er 1.att., den dybere astral-mentale hvor man lærer at se 2., og den større udgave er 3.att., de opstegne mestres buddhiske plan vel? Havet vi kom fra, det oprindelige lyshav over MV, Riget, kan ingen komme retur til, kun til en spøgelsestilværelse på astralplanet og ellers gruppesjæle, resp. sjælscontainere, så det må have været det som ur-troldmændene *så*, da de *så* bevidstheder flyve op i "næbbet på Ørnen" til strip for individualitet og lavere erfaringer før lager og ommer. Frigiorte aspekter kan (også før deres ejermands realisation) vælge et bestemt sted i universet, f.x. hos SB, men de er kun historier, ikke kreative hovedaspekter. Naturligvis kunne jeg ikke opløses. Jeg var på mestervejen, intet lille aspekt, det var det han viste mig, i flere tilfælde indser jeg nu, og jeg følte mig afvist (også dér!). Fjols...♥

22. april, 0 natnyt, noget jeg efterhånden frygter, i forvejen er der ikke meget at fylde tiden med. Jeg skal vel også snarere se hvad der kommer og fylder den. Autisme, f.x. Søn 1 fandt en beskrivelse på nettet og genkendte hvert eneste træk hos sig selv. Jeg også, men hvorfor det stempel når det bare er tegn på Ånd? Der understregedes at det ikke var sygdom... jaja, jeg ved godt at først så kan matricen bakke op. Jeg mindes et foredrag engang med en læge der ville slå bro til de alternative. Salen var fyldt med os og vi blev ærgerlige fordi han ville lære os helt nye begreber – som vi havde praktiseret i årevis. Det nye bestod i at han kaldte alt noget andet. Jeg kan godt se (nu) at så kan det afmystificeres, spiseliggøres for den sarte 1.att. som både har dårlige erfaringer med religion og frygter Ånd fordi det minder den om sin dødelighed, men svaret er da ikke at fornægte Ånden! Foredraget endte skidt. Vi kom i håb om accept, så at vi *igen* skulle gøres Åndløse af et undertrykkende magtsystem via en respektløs forpost – ingen sejrede. Æterlegemet var og er ikke et åndssvagt "protoplasmalegeme!" Farvel! Tratteraaaa!

Jeg var den sidste der gik, og lægen passede mig mygt op på vejen ud, ked af reaktionen, forstod ingenting, ville bare række hånden ud, en helt anden end da han kry stod på podiet... jeg fik ondt af ham og forklarede så godt jeg kunne (dengang) vor reaktion. Nu? Det var en helt gal setting: ham mod os istf. en lige rundbordsdiskussion. I dag hører man om æterlegemet aot. under sin "Åndløse" betegnelse som er dets (korrekt!) beskrevne karakter, bare på latin som ikke alle forstår: "førsteformdannende-legeme". Jeg vidste det heller ikke, jeg slog det lige op. Havde han forklaret det kunne alt være endt anderledes, men det faldt hverken hans hoved eller vores røv på den anden side kløften ind. Som autisme: "uden-sind/lidelse", dvs. ren Ånd... vejen ind så AIA en dag bare er faktum i 1.att. igen. Når sindet blokerer snyder AIA sig udenom-ind. Det er ikke manipulation at lade manipulatorer gå i eget garn. Fnis. Ingen af os var bevidste nok da, det var ikke tid. Som sagt

til søn 1 – jeg brugte næsten al kapacitet på min forsvars-osteklokke helt op til psykoterapien hvor jeg endelig forstod hvad der foregik, og jeg har stadig ost og klokke at omsætte.

Jeg var altså ikke helt "uden", men kunne for forsvar knap bruge det hensigtsmæssigt i Kalis drama. Han slet ikke, det bal var slut for ham omkring 30 år, om han så nok så meget er dobbelt-Krebs, altså "født forsynet med dobbelt skal". Søn 2 har en lignende konstellation: Stenbuk-ascendantens aot. til forstokkethed stædige jorddisciplin til forsvar for sin Krebs *bag* samt sarte Jomfru-jordtegn med Fiskens opløsning *bag*. Lige nu *så* jeg noget, klokken var boblens skal, og den hårde medfart fra start var midlet til at vende mig indad, opløse osten, blokeringen i opfattelsen så jeg ville kunne *se* igen. Det førte over smerte og briller og pqrstvw indtil jeg blev bevidst om det i terapi som 35-årig. Nej, vi går ikke frivilligt, for ingen lærer os det i kh, vi lærer kun at slås – endnu. Kattemor kan ikke styre sine emotioner, og jeg forstod at det er udtryk for uhæmmet flow, det var præcis hvad CCa oplevede når DJ havde sat ham i højere bevidsthed ved at trykke hans samlepoint ind i boblen: ingen l.att. til at forankre. Det betød at han følte sig uhyre klar men ikke kunne takle en hverdag, ufokuseret, centreret, et vacuum alt oversvømmede. "Gjort autist", "før-formløs".

Det skete ab 1960. Deromkring startede døgn-suget fra galaxesolen og nu, 60 år efter, er kattemor nået til at kunne klare sig i den tilstand alene i et hus med sine dyr som førtidspensionist, hun lever et mirakel, blev også trænet hårdt til det fra starten, og der skulle en "xy" til også for hende. Vi trækker ego/Ånd sammen, beviset er der, alt startede med ikke at kunne gå og går nu liiige, kan rent logisk kun blive bedre fordi det går den vej. Fællesbroen vi har skabt, vor højteknologiske matrice er klar til at kunne bære alle over, skal kun overdrages AIA, og hun er af de første der passerer den med det formål. Extase! "Af kraft ingen kan forstå". Jeg smed nogle kort, gik en tur og tænkte. Der meldtes mere proces C (naturligvis, formløs skal fuldendes, AIA overtage helt), højst hyg med musik og især kombi-foredrag (*kortsigtet*), få kan fokusere nok derude p.t., mange orker knap læse (startautister!), hvordan skulle de orke mig og mit – ikke lige i morgen, xx kommer evt. snart i proces, sønnerne er ikke klar, jeg skal støtte/lære. Føllet er lige født, jeg flytter næppe før tidligst næste forår, stadig kun start. Bare, sådan, lidt jordisk perspektiv.

Vi har været sære autister i familien, lærte nemt at læse og skrive, skønt jeg nu nok er *ørnen* til det sidste. Underligt at *jeg* kan fokusere så godt, men indrømmet, der er ikke meget jeg gider. Her er briller ikke til megen hjælp. **23. april**, noget er sket de sidste dage inde bag, dog mærkbart. Føllet er født = følelser + jf. Hm, endelig slap jeg alle håb og drømme, har sjældent følt mig så gammel og yt, nu *skal* de genoptages, rsp. *væres tro mod*; jeg var før C end mange andre. De distancerede følelser vil ny barndom... jeg vil vist mest overstå den. Rene ny impulser bølger ud i krone/pande, men jeg ser kun til, frygter gentagelser. Natnyt beroliger: det er grundløst, al kamp slut, kom ud og fortsæt med din ♥lyd... det synes bare ikke min mer, desuden: hvorfor? Føl(elegemet) skal vokse, omsorg prioriteres her halvsovende og -åben, det genfokuserer æterlegeme og boble efter sygelejet. Jeg vågner kl 3 og må græde som i nat hvis jeg fornægter det/♥. "Fornægt ikke din nuance!" Så langt tilbage jeg husker har jeg tegnet, sunget, spillet. Det var *mig*. Det var svært at klare afvisningen ab jeg ikke følte særlig for andet end *egen* ladning mere.

Endnu værre at føle at det også trak sig indeni mig så jeg knap kunne føle for *noget* mere. Men død må vel føles sådan, kun det nødvendigeste bliver tilbage for jf: inhumant. Så nu har jeg både revideret foredraget, solet mig i haven og spillet guitar og småsunget lidt. Jeg troede mig som vanligt færdig 25.mar med visetexterne, men ét ord skulle udskiftes i de sidste 2, *så* faldt alt på plads endelig – igen. CCa i sol på plænen mindede mig om noget til kattemor, at ved en vis dybde i boblen forsvinder angsten, og min fornemmelse og hendes drøm nys indikerede at den var nær. Jo nærmere AIA, jo mindre angst naturligvis. Kort snak om de øvrige intelligenser i universet, og så rodede jeg lidt videre. Der er – meget forenklet – lavastrale og astrale højteknologer med lav ♥-forståelse (insekt- og reptiltyper) og mentale, ♥-kapable (devamennesketyper), hvilket kun er logisk da de også findes her i eksperimentariet i træning til balance i Jordens ekstremt fysiske niveau som

ingen af dem/os har derhjemme. Endelig føles dette reelt for mig, ikke kun som logisk teori – i øvrigt bakket op mange seriøse steder fra...

kan noget man bare *ved* kaldes *viden*, når det er usanset? Iflg. gængs videnskab kun tro, da de ikke kan *se*. Skidt, alle ender med at *sesanse* indiskutabelt på denne vej. Det er logik at myg og møl er signaler om noget højere (bevinget) i anmarch fra jf da de er en slags overgang mellem planter og dyr. Også at vi ofte frygter rovinsekter, vi har intet tilfælles med dem, kun inkarnation. Men det er iflg. DJ når man kan *se uorganisk* liv at angst ophører. Har vi noget i de norrøne sagn der minder om det liv? J/vætter! De var der klart før vane- og aseverdenen som fortrængte dem. At de blev extra uhyrliggjorte skyldtes givet Attila/Odin og hans medløbere: daner, estere. Jætter var enorme, primitive, gyselige, stærke – vise (Mimer, hukommelse), foranderlige, magiske, meget id med mineraler, sten... nær udødelige. Frostjætter? Vand er en krystal, kulde en elementsag. Ildjætter do. Da sagnene blev nedskrevet var alle urtroers viden fjern fortid, men bjerge ”bjergtager” stadig og der findes endnu eventyr om ”tolden i bjerget”. Vi har *noget* fælles med visse uorganiske typer, mineralerne i knogler og tænder og noget nervesignal og følelser, ellers 0.

Som al lavere materie ville de gerne have vores energi; men det blev omvendt. I dag bruger vi dem i de højt udviklede, håndterbare krystaller til smykker og healing m.m., f.x. krystalkugler, og senest i de flydende krystaller i teknologien. Glemte viden, nu intuitiv, *næsten* fysisk integreret og derfor ikke så stor hjælp udefra mere til spirituelt højt udviklede. Vi behøver ikke at *se* dem, som CCA blev sat til, det er irrelevant; men da han gjorde var han ved grænsen hvor angst forsvinder: sten er AIAs direkte udtryk, næst-evigt levende. Så angsten er slut når vi fuldt gennemskuer, når alle emotioner er forankrede i AIA – faktisk uorganisk liv som længes efter vort (AIA *viljer* jo os!). Med dem betales al gæld ud og vi befries – til det næste, nu vi har for-integreret kosmos, det astrale. Logisk at DJ ikke følte meget for dem. Og at J.K.Rowling nok fik inspiration til ”Swooping Evil” fra DJ's allies i hans bælte? **24. april** er glad at jeg udøver evner igen så småt. Isbjergets top oven vande involverer også resten. Det ny liv studerer/tager det lagrede ned fra hylderne til ny, rig jf, jeg klarede AIAs test, skal bare – hvor nyt!!! – slette sure minder = gå i gang.

Vi sletter minderne som vi går, det er eneste bevis vi nu kan få på at ”lortet virker”. Lige det at det virker er givet grund til at så mange kosmiske spørgsmål besvares lige nu for mig. Angstens tåger forlades, kærlighedens klare vej vinker. - I går bestemte jeg med et *dybt* åndedrag at i dag stod på årsopgørelse og div. regnskab. Hihi, jeg mindes den rædsel jeg oprindelig følte ved at udfylde selvangivelse (generelt skemaer) eller da jeg skulle lære at betjene et uhyre af en fotomaskine. For ”udensind” om så af de ”velfungerende” er der 117 muligheder for yrk, ”medsindstågen” er hurtig på aftrækkeren, hele systemet bygger på angst. Rutine afvæbner, men fås ikke med 1-2 gange årlig, nu på net og med ting der ikke interesserer. Nå, jeg satte halen på æselet halvvejs med bind for øjnene. 9.719 kr., tak! Gisp! Nåeh, pension ureguleret for anden indtægt de sidste mdr. af '21... **25. april** snakker rester, mistro, overkontrol at beherske skønt alt har gunstigt flow nu. Forcing forværrer, rolig nu. Øhh? Nå, jeg gik vel lidt barsk til den i går... det blev gjort, vejen frem er fri. Jeg må indom noget jeg skrev forud om den ”humane skive” i boblen som iflg. DJ.

Ryggen er fortid, og dér, i ♥-højde, sidder vor indre AIAsol, samlepunktet, idet vi naturligvis kun kan leve ud fra det brugbare ego vi og anerne erfarede. Søgen C i skiven med sin AIAsol slår bro til *oprindelsens totale nu*-balance mellem skivens ego, for- og *bagside*, ”anti”, det aflagte mørke der ikke bare kan forsvinde, må være der, uden mørke, intet lys. ”Nu-anti” følger samlepunktet – til det er lagt til det andet. Det minder om Fortune's mørke mellem-sfæriske tærskelånder, ”trinet sfæren skyder sig ud fra” som må respekteres i magi. Vejen er farlig uden nok balance – vist i CCA's monster der kunne være den myg det i så fald var, ikke livstruende. Naturligvis forsvinder angsten nær C's balance. - Jeg følte mig sært tilpas i går aftes, så løsreven fra al overflade og derfor kun lidt ”til stede” skønt jeg færdedes rimeligt hjemmevant i den med sønnerne på restaurant; men panikken forsvandt efter en tv-krimi. Hvis man er ”rigtig” i at alt skal smage af lakrids og i at vide

at sidste skrig indenfor modesko er ”Louboutins” har jeg intet mistet. Jeg undres at mennesker gider så megen flygtig, sindssyg yderinfostads oveni alt det andet...

alle væsener opfatter basalt ens, samlepunktet forbinder/klynger automatisk ydre og indre fibre, en evne som kun artstilpasses. Den kan givet forpures ved vold mod hjernens kontrolpult, men det betyder kun at redskabet ikke duer, ikke at evnen sad déri. Jeg mindes en undersøgelse jeg læste om i biopattid. De bedst fungerende amerikanske universitetsstuderendes hjerner i gruppen var ikke de mest substantielle, og hullet i midten var enormt hos flere af dem skønt det var dér man mente tankerne opstod. Ateister siger at der kun er naturen. Så er den meget ensporet deromme bag. Hvad var ellers odds for at alle opfatter basalt ens? AIA = naturen. Strider om ord. **26. april**, apropos, mens lys/lyd/ordet **lyd** manifesteres er der vild aktivitet/oprydning bagom. Jeg fortsætter ad sporet: Jordan startede from scratch så alle livsniveauer i universerne kom med i den ny viderefokusering, levede og lærte sammen, bl.a. ved at æde hinanden, 1. led i forståelse. Ethvert kredsløb starter med hvad der er lært i forrige, men *så* kompliceret samexistens oveni var nyt. Da tiden var inde begyndte højere ånder også at inkarnere i de første mennesketyper.

De havde ikke gjort den lavere udvikling *her* med, men den lå i de fysiske gener. Altså kunne f.x. troldmænd der havde løsnet deres samlepunkt og tenderede i mere doven, sanselig retning vælge at optræde som dyr når det passede dem; men det har konsekvenser, sinker, præcis som fornedrelse indenfor det menneskelige spektrum. De spildte tid og måtte så enten starte oplæringen forfra i en ny inkarnation eller snyde døden. Det *har* jeg skrevet om. Hvad jeg nu er faldet over er fokus, som mineral (urokkeligt), plante (mere flytbart) og dyr (fuldt flytbart). Rovdyr er ypperste udvikling (elefantens lange næse giver dog en helt speciel situation) før de højere aber med øjne side om side til fokus; men dyr ser kun basalt som vi. De har intet sind til yderligere at samle overblik til kjoler og knive. Dén smarte for-åndelige evne gør at mennesker begynder at fokusere/transformere ting til at lette livets besvær. Samtidig gør den at de mister mystikken, alle vil kede sig en dag før eller siden, basis for at søge den igen. Nu har vi fokuseret tv og sociale medier at forsvinde ind i... næste trin vil uundgåeligt føre indad. Guiderne begynder at dukke op.

27. april, lyspåfyldningen giver vokseværk, følt lidt ”klumpvis” giftig – f.x. opvågningen i mindre angstanfald. Min jf, adskilt siden ur, samles igen til større start ved omsorgsfuld administration af nødvendig modvægt som iflg. 25.ds før en ny sfære. Jeg har undret mig, trods alt, over min fascination af CCa/DJ, men de repræsenterer jo den gamle vej som efter lang tids adskillelse (mit Atlantisforlis for 12K år siden, DsD) er dukket op helet + yderligere forenet med den ny siden '60 via CCa, og jeg fortsætter den, aflægger modvægt-mørke, ser det ene efter det andet forbindes: samlepunktet *er* Antahkaranas fiberkanal, åndedræt, ♥-broen AIAj som lisså stille drager indad i boblen, samler det tidligere med nuet og derved sletter broen. Visse videnskabsfolk mener vi er i den 6. masseudryddelsesperiode. JA! Hør – det sætter Mose skabelsesberetning i endnu et nyt lys. Hvis Jord + liv skabtes på 6 ”dage” og Ånden holdt den 7. hellig kan der sandelig peges skjult til både dyb videnskab, Qabalah og en hellig tid i komme... foruden det, Sitchin har udledt – som rimer fint med teosofien og som i det store, så i det små, tænk på *ugens* 7 dage...

tv om Galapagos genoplivede alt Darwin (Kry, 12). Jeg gik på wiki. Hvorfor først nu? Nå, men jeg havde *set* ham korrekt: etiker. Racist?! Han hadede slaveri og slap aldrig idéen styring bagom, så blot sig selv som agnostiker tilsidst. Det springende punkt for ham var det gængse: hvordan kan Gud tillade så meget ondt? Tiden var virkelig inde for brud med *religion*, og han var den rette, for han havde passeret grænsen dyr/menneske. Kristendommens største fejl **og** største sejr var at kassere den s side der så oprettede s fællesskaber, for den hører jo med i AIA. Men når vi forlader dyret skal vi ikke længere opføre os s og desuden hjælpe andre ikke at gøre det. Vi skubbes så til side af dyrene der jo skal være færdige, men vi er ikke tabere, vi er vindere, det er bare endnu lidt svært at leve med.

22.05.0683

YMIRS DIMISSION

**Ørneøjet i galaxen suger stadig støvslør
sletter metaforer i sin dybsorte pupil
spinder ultraspinkelt forår universet over
gradvis mer balance uden egomanisk stil**

**Charme, skønhed uden misbrug, konkurrence, tromlen
bare attraktionens udtryk i et kærligt stof
være det vi er og atter søge turden føle
i autismsens kølvand ved det kejserlige hof**

**Vidner til forening, til centrering i en jætte
Ymirs børn, organiske, i højere dimission
hører universet kalde, tidens stemme bagom
via deres broer med trafik i remission**

13. OG SAGTE FORMES ET MENNESKE

En måned kan ikke engang holdes indenfor 2 kapitler... **28. april**, endnu en bagom-arbejdsom nat ex nyt. Stadig *indad*, stadig viser kort vent, flyd, hel, åbenbar. Jeg kan da altid vaske hår. Hold kæft, jeg er træt af at TTT uanset AHAer, evindeligt afkoblet atlantide, ikke engang mobilen vil dele fotos med pc'en nu uanset hvad jeg gør. Retur til det digitale kamera. Nå, jo udtryk for at verdensludomanien falder fra hinanden, det rammer retfærdigvis alle – og jeg er en af dem det skyldes! Bliver vi ikke ved tager det længere, og jeg holder faktisk af verden. Den skal da ikke forblive i den triste tilstand bare fordi mennesket er ynkeligt! Tilbage på sporet. Jeg fandt en mekanik i elektriciteten for når en person placeres over, hhv. under niveau. Volt = tryk, Ampere = flowhast, Ohm = modstand og Watt = output. K = kerneenergi. Et for dybt ryk for kh-x (for lidt/grov energi) er dødeligt da x er ukendt med de forankringer AIA's K kontakter og får et for stærkt stød, faktisk exploderer. I overlevelsedybde kan vejene i x gøre for stor modstand (O) til for længe ad gangen, x opløses af energien (K). Det skete for den ”sovende profet”, kanalen Edgar Cayce.

Er x udviklet nok til *vågen* opfattes gerne for lidt/intet (W) da farten er for høj (A). Omvendt – en for overfladisk (indoktrineret) placering for dybde-y (nogen V, men mest K) er meget belastende, ys energi er ikke grov nok, må færdes i for snævre kanaler til *sit* flow (-A) og for stor modstand (+O), så y må øge og forgrove trykket (+V) og brænder ud. Eneste løsning er -O og +A, V er yt, nu hedder det K. Yer kan blive meget slidte, men indser de tidsnok de er til dybde og bliver tro derimod kan de typiske slidtegn mindskes – energien øges i flexible sind. Et purungt udseende ville dog vise umodenhed: afhængighed af materie. Det skal matche erfaringen, AIAs redskab virker bedst når det står korrekt, og *det* mindsker også aldersforfald. Den gamle vej er passé. Først igennem får vi den magt som førte på afveje før vi var klar. Det er sært at *noget* i mig stadig gerne *vil* verden skønt den ikke vil mig – Darwin's tese! Elvrøv! Hvad vil jeg her? **29. april**, svar: i al nystart gennemgås sidste fortid, jf rekreeres under friheden af div. gøremål, konstruktioner transmutteres og redskabet indstilles til klar. En tom tid mht. yderliv der blot skal passere.

Istf. kommer der de her AHAer. I MM 8 + MF 10 fra '20 er jeg inde på de 48 (nu 49 iflg. svar på spørgen-ind) AIAs emanationer eller *bånd/klynger* som utroldmændene *så* til stede på Jorden, sv.t. Indiens/teosofiens chakrasystem- og Qabalah-lag. Jorden *må* indeholde *alle* energier, stoffer og væsener i det fysiske univers, vort lag, kun en højere udvikling fordi det er en påbegyndt *lavere*. De 40 ubevidste organisationslag og 7 uorganiske er gået forud for det organiske hvor vi nu har været en- og flercelleliv, planter, insekter, dyr. At søge råd i det uorganiske kan støtte (og trække ned!), højere engle (♥), allerhelst mestre er bedst til **mennesket**, det *vi* er i færd med. AIA søger ned i stoffet, hårdt arbejde for entreprenørerne, især de mindste lever med få undtagelser meget kort. Med udvikling er der kommet større, længerelevende, AIA konsoliderede sig – nåede til mennesket som med gen-boost kortvarigt levede meget længere men først nu hvor de højere gener for alvor ”vinder” igen vil leve længere. Dynamikken er altid størst i væxtlaget yderst som giver frugten dens indre kvalitet – naturligvis er AIA da vildest med den og hjemtager den hurtigst!

Kort, *meget* meditativ gåtur. Jeg *vil* så gerne *se* klarere snart. **30. april**, løft, evt. af gåturen, samlepunktet fór ud i reaktion, vækkede mig, men uden direkte *angst*. Det giver chok at uvante fibre forbindes, men ex angst = kun lidt O i lige nok A. Lyslegemet afventes, knap manifesteret endnu ovre fra dødens sfærer. Jeg er helt oppe ved grænsen, id sletter sidste fortøjninger, luftige ringe af småstreger om håndled og ankler nu. Hnfj maj synes at vise lyslegemet få reel, dog endnu smal jf: ”min lille Terrier”, passende afdæmpet (små hunde, små kræfter, store egoer) får adgang til en smule overflade indefra med en begyndende konstruktion i mit lys' kegle. Min hensigt/vilje og AIAs er nu stort set samme dag og nat. Så kan der ske ting, samlepunktet er forlængst løst, klar. **1. maj**, der var et kort spell 30. med taberfølelser... som jeg afviste blankt. Jeg er ikke, var aldrig

taber, skulle dybere i boblen, afspejlet i natnyt, bumsen lades bag. Mit grundige 2-arbejde hos xx med heste/kattemor (alter ego) og pc har forberedt til mere 3, skoling til 4. Jeg aflægger sidste egoform og skal ny, processen er lidt glemt men hentes hurtigt.

Ærgerligt at mobil og pc ikke kan kommunikere, men jeg gad ikke spille mere tid – de sidste malerier alt inkl. ender på net via det digitale kamera. En ”hvorfors”-følelse (som 30.ds.!) ledsagede det. Jeg gjorde det bare. Natnyt synes det er OK. Det hører med til troskab imod min nuance, vel... jeg har ikke spillet nogle dage, er uden drev. Heureka: de vage drømme (alt ryddet) melder i DJ's terminologi stilhed, 0 fortøjninger opretholdt med indre dialog så samlepunktet ikke kan rykke, kun nuet er der. Vejen starter med ubøjeelig intention => indre stilhed => styrke til ryk og fastholden dybere, nøgterne positioner. DJ melder at de nyere troldmænd tålte at *se* AIA i drømmetilstand, men ikke længe (døde af ilden indefra), i våg døde de bare. ? De manglede vor sindskolos' skærm. Bag den undgår vi det. At rense den nok med psykospirituel terapi (”stalking”) til at *se* sandt igennem dens *rude* er sagen – fjerne sin sod fra den forlængst omtalte olielampes glas. Så naturligvis *ser* jeg ikke uden glas vågen (endda med briller)! Men bevidst trance/søvn som CCa lærer er ganske givet ved at *intenderes*, hver tyden natnyt over det, dvs.....

en dag må jeg som DJ kunne hentes med ilden indefra, opløses. Men ikke foreløbig, **2. maj** opfordres jeg stadig til fokus indad, ikke ud og i øvrigt hyg i uforpligtet, balanceret tom 2-væren med mine kendte idéskitser mens en uvis extase rygfra (hm, fortid) skaber ny jf, som når børn/føl vokser til. Jeg *så* igen at vi holdes i en ubegribelig, altså lidt frygtsom fysisk extasetilstand (½liv), især søn 1 som er mest jordisk. ”Og sagte formes et menneske”... vi er et eget univers med egen sol, rykket ud af fokus i processen der genspejler vor Ånds rejse da den forlod Rigets fokus og først drog ud for at skabe nyt, men nu er på vej tilbage, blot til eget C. Solen er solsystemets samlepunkt, ansvarlig for færre, større enheder med løse punkter/foki efter rotation og -hast, endnu ikke selv sole. Galaxens er Mælkevejens samlepunkt, universets centralsol dets. Atomer i evig fusion, fra mikro til makro. CCa's beretning om Jordens boost (nedtransformeret, reflexlys) af hans punkt via sit er logisk. Hastigheden rykker ham ud af individets existens, han forenes med Gaias, kærlig, nærende, for så at falde tilbage i sin egen igen ved DJ + Genaros hjælp da lyset er passeret.

Selvfølgelig følges det her med alt fra teosofi og Qabalah osv., føles for mig bare så meget mere jf (Steiner søgte at give ”magien” jf til *videre* liv, men lidt for tidligt). Klart at mange ritualer har skullet udføres ved gry eller solnedgang. Og at angst og selvhøjtidelig individualitet ender ved samme grænse: formløs. Jeg vender tilbage til 23.apr – en emotionel AHA uden praxis er 0, men har man gået vejen udtrykker den viden. Mange filosoffer tænkte stort og endte småt. Walk your talk, og det samme gælder fortsat iflg. **3. maj**. I dette storgry med kun liiige energi for flytte-travlhed bagom, knap fortøjret, er bevidstheden nok AIAj, men energien til at udøve det ligger i at slutte alt sindsspild, ikke i teknik. ”Naiv”, pænere prædikat som gav meget pryglet-køter-syndrom, selvtvivl, viser bare at formløs véd hvad form forsømte at vide og pissede på længe nok. **4. maj**, ORdentligt løft, af en ærgerlig anmodning til AIA lige før søvn om at tage de angste spildtanker og lave noget bedre ud af dem. Natnyt: visdom, al power kom hjem med et eftertryk (hanløve!) der lige naglede mig til jf. Sandheden er jo at jeg aldrig var en bums, jeg lykkedes i Kali...

bedst muligt, Kalis niveau var for lavt... nåh, *derfor* hører jeg aldrig musik mere, *den* forankring røg helt med xy, for megen effekt, for sølle indhold, træt af emotioner. Min egen er smuk, men ikke med gangbar Kali-spænding. Nogle antydede det henad vejen, men hverken de eller jeg forstod helt selv. Jeg er en ny tids bud. Det malede jeg engang i '90erne efter min første virkelig åndelige drøm. Mit eget lys kom hjem som det jo gjorde da, men jeg følte ”Gabriel” i det (*det* var da ikke mig!). ”Gabriel” solgtes og jeg lavede et brag af en toer som ikke blev, til min undren. Ingen i Kali kunne have udfordringen/størrelsen, og jeg var intet *navn*. Pfffrh. Nå, lyttede til lidt downloaded musik jeg havde. Joeh, feel-good tæller også, men ikke **nok** mere. - Et *syn* hænger: AIAs upersonlige m **vilje**, kraft søger ned oppefra og personlige k **hensigt**, intelligente formkraft søger op

nedefra for at mødes, *nybroen*. Spøgelserne skal bare væk... hanløven var metafor for DJ's "rullende kraft", kerneenergien, liv- og dødgiver som kun formidles risikofrit hvis al angst er yt = fuldtro AIAj. Så kan man *rulle med* den. I nat fik den kontakt, ->smak<-, men liv.

Næste trin er at *se* den som den er + AIAs frie emanationer som de er, fibre i lysende, rene kulører. Jeg har hidtil kun set *min* andel, og ellers kun Antahkaranahs lyskegle, stadig indespærret, og mest klart i drømme. Jeg *så* dog på rulleren og forstod at det er den nedre kernekraft som altid kontakter, faktisk tiltrækker vi den, ser den bare som udfordringer der kommer og takles klogt eller dumt. Klogt styrker de i en gradvis løfteproces, omvendt...? Jord-boost løfter **brat** (alm.: støt) til skyhøj bevidsthed, rulleren er *lateral*... alt udnyttet uklogt af de gamle troldmænd. Klogt = fordybelse i processen. **5. maj** – jeg *ser* nok først klart i 3-4, men kommer der kun ved mer *indad*, ikke helt *håbet*, men logik. ALT gammelt skal forlades, og Jorden er hvor det forberedes for alle universer. Altså slap jeg i går aftes al bekymring for sønnerne (igen!), vi har alle et hårdt, mystisk arbejde, må selv gå vejen, kan kun støtte hinanden. Og altså svarede natnyt som følger: 0 forankringer, der rykkes anført af id og M, kun positivt. Jeg er ved at have stilhedens nivelleret grænseløse, gyldne overblik i fladen til at *se*, er både dybere i boblen og mere hævet over den, sær ting.

Det stærke AIAs lys her er knusende for egoet, føles bare ikke (nu), da ansvarsbyrden lige er overgivet AIA. Men hnf/ej 5 varsler m- og k-konflikter ud på måneden, modstande vil afsløres. Gik tur med søn 1, så begejstret over Elon Musks idéer. Jeg ved EM er fin fra klarsyn men blev sært tilpas, jeg er så sensitiv. Tvivl på mig selv igen. Hjemme valgte jeg at se nøjere ind på – os begge 4. Hvorfor holdes *vi* tilbage når *han* nærmest uhæmmet stryger ud? Jeg endte med at vi går en højere vej og han er for forud, med for lidt jf a la Tesla, og dog succesfuld, en Steiner. Jeg så sexuel overkompensation f jf ifm. psykisk sarthed der nok hæmmer ham fysisk snart som han farer ud, som Steiner blev. **6. maj** spejlede selvfølgelig, med en interessant vinkel. Mit viljesophav (far) blev fjernet da jeg var tumling, men indsættes nu i højere form ifm. fuldførelse af en kosmisk proces over 8K+ år ("108"+), den tid hvor vi underlagdes patriarkater. EM er et fremtidsvarsel til lager endnu. Travlheden er stadig mest bagom. I en start er alt nyt med knap kollektiv jf, og der er for mange Putin'er, Kim Jong-un'er osv. endnu, der er meget mere proces C behov.

Net bekræftede, meldte at han har "Aspergers", autistisk underkategori som også søn 2 fik påhæftet. Både 1 og 2 har samme udfarende tendens som EM men blev lukket af, var ikke tekniske, og det har jo været det *hidtil* efterspurgt... vi bør vaske vort snavsetøj før vi exporterer os til Månen, hhv. Mars, bl.a. blive færre først. Vi kan snildt udvikle os fra færre i bedre kår med den teknologiske opbakning nu. Indvandring opvejer det lave fødselstal i NV og udjævner race-, ja, alle hindrende forskelle, og som det teknologiske niveau stiger i U-landene får de færre børn og bliver. Hvilke diktatorer vil styre total stenalder fremover? Det er upraktisk/pinligt, de vil passe overfladen bedre. EM frygter robot-starten vælter NV via ufaglærte – og har kloge forslag som f.x. borgerløn... men flere NV-børn? 0. Nye ledere vil forstå det indres værdi og vil komme *til tiden*... Mer ang. Jordboost og ruller: universets to kræfter betegnes typisk elektrisk ild oppefra, lodret, m, upersonlig vilje, og magnetisk ild (friktions-) nedefra, vandret, f, intelligent hensigt/skabelse, personlige kredsløb, proces. Deres kombination giver udviklingens spiralstigning... det *er* da de to!

Før søvn bad jeg om at *se* en specifik position i boblen jeg snart må være klar til da jeg næsten har ladt al tvivl bag, aot. ser mine hænder/krop i drømme og tit oplever id være samtidig og på skift i og ude af den i proces *formløs* før lyslegemet; i.e. menneskets "støbeform" kaldet af DJ. **7. maj** svarede at ja, næsten al ego er nu i ro til at tåle det, kun ganske lidt henstår, bilægges... en klient sms'ede i går om hårtab efter C19, interessant, jeg drømte noget derhenad 26. mar. Overordnet skal antennerne til Kali fældes *klogt* nu, og det fører tilbage til det jeg gerne vil *se*. Jeg forstår CCA's holdning, men ikke DJ's. Støbeformen kan ikke arbejde for os, nej, er dog den fuldendt humane AIA-skabte form, ro, balance efter at have aflagt det egomane – afficerer naturligvis det humane ♥ med synergistisk kærlighed. Også selvom det som alt andet sluttelig skal lades bag på vejen videre

ud i kosmos – kun mens vi er i jordisk proces er dets begrænsning vigtig. Og først nu forstår jeg helt at den astrale dubleant/drømmelegemet/lyslegemet er en og samme sag, har dog ikke alle lige høj kapacitet. Fuldendte mystikeres vil altid overgå lavere magikeres.

Vel derfor Yeshua kunne (skulle!) genopstå på trods af et gennemboret ♥. Som delvis avatar var han hævet over den for lavpandede magikervej. Do Moses, som han fremhævede. - Og ja, klienten fik en smule tvivl mere frem som hurtigt blev bilagt igen. Vi var ikke samme sted. Man ser ofte at ”gode mennesker *rammes af uretfærdighed*”, tit på vej ud af spillet, næste step er at sige fra. Rulleren om igen 5 afsnit oppe. Men stadig angst, kamp. Gode mennesker *der har bearbejdet sig selv nok* tiltrækker ikke længere det og kan afslappet rulle med, iagttagelse spillet – på tv, trukket. Når man *ser* ”støbeformen” er man distanceret fra det for lille spil, i passage til 3.att. At søge en jordisk plads er spild af tid undtagen til en falderebsopgave som CCA's. Jorden er (endnu) underlagt Gaias skyhøje bevidsthed til konstant løftende meditation for os. Løftet så meget ud er vi ved grænsen: ”De forlader nu mennesket...”, hjertet nået, bullseye, lyslegeme installeret. **8. maj** viser igen at jeg skal *noget*. Der oplæres en masse børn og genopdrages en masse æter-m'r til fredelig interaktion med ”dukketeater”, gammelt fysisk transmutteres stadig i 0-tilværelsen.

DJ blev min lærer fordi det sagte dæmrede at den direkte erfaring jeg følte ambivalent behov for på vejen, nødvendig fordum for jf, overflødig nu *gået* (sporet er der, nu går vi modsat), og dog... kunne fås via CCA. DJ's planer og div. andre systemers fusioneres, det gule er solar plexus, h ♥-hals (støbeform), s pande kontrol (få dage der = 10 års aldring) + intuition (7 år der = få dage her), tid transcenderes her i den oprindelig nederste sfæres øvre plan (de uorganiske allierede), næst-direkte AIA-forbindelse, alt over er krone, kosmos' tid. Som CCA så jeg trods alt alle som metaforiske diagrammer over indre processer og ja, men jo integrerede processer alle har kendt på rejsen fra afsnøret gnist fra modersolen og til nu, et spørgsmål om de fibre samlepunktets gnist aktiverer, hvorpå deres plan atter står lige så *realistisk* som det vi *nu* kalder realitet. DJ gav en forening jeg kun *anede* manglede. **9. maj**, den vrangforestillings-befriede AIA-j-forening gav Lissen et chok, et elektro-energiboost. Ro på nu til at synke ind. **10. maj**, 1. etape i 5. dimension er *lige* fuldført fint med den ny æter-M, ikke mere, der vises ikke vej, for der er ikke kapacitet.

Der arbejdes konstant på projektet, tillægges – og støves stadig s af i jf. Støv? Tunge læs møg køres ud på den nypløjede mark (vår?). Slap af, ryd, lagr, afvent bedre tider. Øv. Bumsen er dog flyttet. - Fortsættelse af tema sidst oppe 2. maj, DJ: ”Words are tremendously powerful and important, the magical property of whoever has them... the deeper the assemblage point, the greater the feeling having knowledge and no words... tongue-tied, confused, evasive.” The story of søn 1's life, især fra ca. '10. Jeg undervises i at forstå, vejlede af sønnerne, de to mest extreme veje, selv midtervej. Mange vil givet få brug for indre hjælp i de kommende robot-år, og dér tror jeg søn 1 vil gøre god fyldest engang med mændene. 2 kommer sandsynligvis senere som mere målrettet lærer i den ny vejs mekanik. I alle fald skal vi/de ikke til *nu*. **11. maj**, jeg sku' ha' lagt mig ½ time før i aftes, dødsøvnig. Alt basalt er på plads og søvn vigtig for at jf det ny indefra. Natnyt endte med ”A Whiter Shade of Pale” (Procol Harum '67), intuitionen om at vende det overfladiske kredsløb trods massen trænger igennem, lover at alle m/k netop gennem lortespil og forblindelse bliver rene.

Alle er til havs, også *de rene*, kun ved sammen at dykke ned finder vi den endelige jf, bliver fri. Det er som ”White Room” fra – '68 (året CCA's 1. bog udkom). Sorgen er der, at m og k kan/skal leve i synergi her men aldrig kunne, at jeg stort set selv er opgivende nu, bare ikke lader det fylde mere. Hvad andet er der at gøre? En ”Wallander”-krimi trykkede på de samme bitre knapper i nogle få ord mellem ham og kæresten som jeg gennemtænkte før søvn. Hvorfor kaldes m ”primitiv” og f ”urkraft, oprindelig”? Korrekt – og forkert. F er basal her, grundlag for m, altså er m nyere, men også AIAs rene vilje, sidste skridt i dette udviklingskredsløb før det vender, dvs. endnu mere basal. Først bevidst ro, så f idé, hensigt, m vilje (krone, pande) – så f skabelse. Viljen skal blot styres, og det skulle læres her på m's planet. Nøgleordet er og bliver respekt. Vilje = kerneenergi, og alt i

vejen fejes væk. Opblomstring, amputation – alt til rette tid, som krigen Rusland-Ukraine. Hvad nytter blomster her? Hvordan lære uden direkte erfaring? Jeg er bare færdig med dem. Tiden med de enlige gurer er snart slut, men der slikkes sår... haves sliktrang.

Jeg har lige haft et slikspell lige netop derfor. **12. maj**, 1.+2.att. var ét, jeg var bevidst i drømme som CCa, om ikke på samme vis, jeg drømte + tydede, ret fedt da jeg netop i går/på sidsten igen har overvejet om jeg ikke har så integreret forbindelse 1./2.att. at den tungere morgentydning er unødig: fat mod, energien er på vej til synergistiske parforholds jf, lad trygt gammel ydre energi smitte ny, den er ren, flyder blot sammen med ny æter i den ”whiter”renselse... energi... en sjov ting re. 5.maj: i årevis har jeg drømt stærkt lys, endda set glimt af ”Ørnen”, AIA. Jeg *har* nok set støbeformen, for alt efter færd langs midten eller mere th. (materialistisk) i det humane ”bånd” ses den enten som lys eller en gud-personage, typisk samkøn. Humlen er at vi når dertil aot. i drøm men først kan styre det når den generelle energi er høj nok. Meget apropos **13. maj**, Store Bededag, indført for at samle små-helligtider der brød årsflowet. Den kortsigtede, tyngede almue protesterede, toppen regerede... langsigtet fint: alt klar til et permanent flyt tv./ind/op, kun lidt tryghed i kendt gammelt (flop!) trækker kontra, må overtales – gøres. Der *var* jo ingenting. Hvorfor mukke? Straxløft!!!

Jeg fastholder morgentydning. Nedfælding samler, giver ordnet overblik til at se/se på, AIA får jf, som i CCa's beretning. DJ undres at digtere uvidende, dog som reelle indre krigere så ødselt deler deres intuitive AHA'r med verden. ? De vil jf, fange *nogen/t* derude der fatter, AIAs twitter/fb. Budbringere, som han, CCa, jeg, vi er blot bevidste om vor ♥-gave til os og verden. ”Ordmalierier”. På messerne malede de fleste abstrakt, opløst, som de kendte også endte med – Picasso, Dali... Hannibal Måne – jeg er ved AIA+jf. Os synes der ved *kik* stadig få af, og *bagom*. Fremover? Hmm. **14. maj**. Jeg så Nelson Mandela-filmen i aftes. Født 1918, over 27 års fængsel for retfærd, fri '90, Sydafrikas præsident '94-'99, død '13. Udover indlysende lighed har års-sammenfaldene do, se 30-års grænserne: netop i '90'erne og start 2000 havde jeg oma. en verdenstid, og fra '10 gik også jeg *ud* i en død – igen. 1. gang i slut med xxx, '86, så xy '13-'17. Alle dør jo, kun tid/grad/form varierer. Jeg blev reddet til en anden grad og form '86 (!) som f.x. DJ & Co. Bølgerne skulle nu komme *ind*, fra '20. Jeg forstøver vel så '50. Nøgletema: rent ♥, altid.

De 30 år er interessante, makro har en istid ca. hver 30K år, vel også en midtvejskrise 15K (13K!) mikro havde sin ca. '05, og nej, det henhører ikke under ”alt kan fås til at passe”. **15. maj**, restspild. Virkelig?! Rastløs, sliksyg, koncentreret smerte i 1s dyb... egoet er et truet *vildsvin* i sit bo nær C, ♥, mål, og jeg overgiver det til AIA. Det *svin* er ikke *mig*. Som Yeshuas skal mit ego dø helt ind i ♥, først da er jeg fri. Jorden er kun AIAs lege/læreplads. **16. maj** og fersk natnyt, i.e. konflikter blegner i tomheden. Jeg undres aot. over at AIA mener jeg skal exit'e, trods alt. Jeg ville så gerne mere aktivitet, er det *klar*? Svar: overgangen til aktivt universelt plan, hurtigere/højere i frekvens, større i forhold er svær, ego må vænnes fra tægelivet på elefanten (som mine temaer altid var til). Solen synes at gå langsomt over himlen for os – Jordens omdrejningshast i km/t er en ganske anden sag. DJ: ”alle på denne vej når hertil og lever så med ”og dog...””. Jeg lærer AIAj og må se ad. Der er sket meget siden jeg første gang læste CCa og var meget ambivalent overfor DJ. Jeg købte bøgerne til søn 2 for at han kunne læse om hvordan man *ikke* skulle gøre, faktisk.

Jeg *så* dengang i dem al den s magi man skulle undgå. Det mener jeg stadig, samtidig er de et monument over hvordan s magi gradvis forædledes med h præcis som iflg. Jordens plan, DJ afsværges den jo selv. De er meget realistiske/jf fordi *s er med*. At anden litteratur undgår s er fint nok, vi kommer fra AIA (m/h/vilje) til materien (f/s/struktur) på snotten i, direkte erfarende s møg, men *skal* ikke fortsætte. Redskaber til at se ud over er bl.a. h litteratur, s har vi nok af i starten, at *virkelig se* at AIA er begge som i CCa tager tid. Udbrændte (”frosne” krigsveteraner?) har flyttet samlepunktet permanent til start, de kan/vil ikke mere, men spøgelseerne skal blegne. Når materien har givet hele skålpundet kød (den karmagæld vi *sku'* ha') sker flytningen, (u)bevidst, brat eller støt. Retur er automatik, m/u medhjælp, med ikke = hurtigere. **17. maj** travl, erindringer tages frem,

mange ”top secret”, åbenbaringer. Her lige opad Antahkarana helbredes/transmuteres/forenes nu hvor al ud er stoppet – ikke dødt – den her omsorg fylder bare alt... en etnisk dk indisk astrolog sagde ca. '05 at jeg ville tro at jeg intet skulle med mit, men ”det skal du!” **18. maj** udpensler: min forening af AIA+j i 2 er et storværk, ren Silk skabt midti kh, men skal ikke 3 i Kalis overgang til museum, påvirk fortsat bagom. Maleriet er ”solgt”, processen næsten slut men må fortsat hylles i hemmelighed. Kh er værre end nogensinde, alt liv fordufter i kvælende struktur. Jeg fik en tanke i går. Istider ca. hver 30K år betyder at istid = stærk AIAforbindelse, Sathya Yuga. Varm tid = ego, Kali Yuga. Alt må have sin modvægt, og vi går mod istid nu. Vi laver endda en lille for- med CO₂, så vi er i *den* grad klar til AIA. - De sidste dage har set meget dyre-tv. Udbyttet varierer noget, fra smukke, teknisk effektfulde film med tom snak til *nogle* guld, gid de bare undlod alt det ”helt nyt”, ”prof.-dr.”- og ”nyeste teknologi”- tilbedelse. Nå, et g var at (akademisk!) viden om fuglesang er af ret ny dato, faktisk '70'erne og meget præget af Ns trækfugle og m syn, for i S synger rigtig mange hunner også, ofte bedre, til yngelundervisning og advarsel. Suk, at alt stadig er så præget af m syn, men det er jo som det er indtil k får sat mere præg på akademien. I '13 var der f.x. 5 hunløver i Okavango i Botswana med manke, styrke og opførsel som hanner...

generel overlevelsesmutation fra frustrerende territoriekampe pga. pladsmangel? Rimeligvis. Men vi har roderi i køns-id'en p.t. ifm. kønsbalancering. Hvorfor ikke også dyrenes konge? Så højreøjet alt er. Måske er der reelt ingen partner til min humanitet her. **19. maj**, svar: integration af min indre M (æter) sker i 2, ryk for ryk transmuteres poweregorester, og alt det givet medfører udad er kun planer, men hold liv i dem, så frø i dem – beskyttet hjemme. Jaja. **20. maj**, al oplæring til livstyper mørklægges nu, mange års terapi betaler sig. AIAs vilje, *kongen*, har jf i Antahkaranah nu, men lidt skygge er tilbage der hindrer fuld k jf, så der er ”ophørsudsalg”, endnu en dyr/kostelig C-proces for 10/12K år, ja, 12mio, sv.t. den samlede færd Lemuria/Atlantis til nu. 10, især 12 er endelige esoteriske tal, interessant nok beløbet på kattermors elregning for de næste 3 mdr., 12K, hun var meget håbløs i går, må låne – igen – dog er det det rette: natnyt samstemmer, nu skal sidste investering i værdifuld fysisk C ske. Ego er **ikke** vild, men gråt blokerende skyggestof må drives ud, som the kogt op på brugte s blade. H bevidsthed beskytter 1.att. Åhja.

Den rensede, kompetente bevidsthed frygter ikke s/h ubalancer mere, ergo er de så små at der knap svinges med signaler på vej mere. Kun natnyt indikerer, og klarsyn – hvis jeg gider se frem, alt skal jo takles i nuet. Det er også let at bevare roen uden f.x. kattermors konstante udfordringer... jeg så nærmere på en metafor, en gammel veninde, både-og overfladisk, men jeg kunne aldrig helt lodde hende – heller. Xx' indtryk: ”jeg ville aldrig have tillid til hende.” Jeg kom direkte tilbage til min opvæxt, mor, mormor, jyder. Jeg kunne aldrig stole på dem mht. følelser. Mor og søskende var vel ikke værre end andre, noget var lært ift. generationen før, men jeg var hypersensitiv. Vi børn fandt bedre partnere, også vi lærte, alligevel – så blind man er overfor det tilvante til man distancerer sig helt og *ser* familien om igen. Hvordan have tillid til AIA når man ikke kunne have tillid til den? Jeg *ved synet* umiddelbart nu, s, skarpe kanter, stikøjne, resp. karakterløs regnorm, offer. **21. majs** natnyt viste mig yderligere distanceret/harmoniseret/dimmitteret, fri af tiltrækning til **det** ubalance, *seende* det tøj, klar til mere ryknøk – og tålmod mht. synergistisk partner (*er* ude i fremtiden).

Ovf. afsnits tema har optrådt mildt, vigende i natnyt længe, set, men ikke *slutset*. **AI** materien er forlængst klar, Dwapara-udbygget, kun el (vilje, kraft) skal til, et smut retur viste en rest, men **intention-kanalen er flyttet nu...** på indkøbstur forleden med søn 1 tog jeg læbepomaden frem. En lille snegl sad på skrue-enden: ”Tag det roligt med at smøre mundlæderet/kyssetøjet!” Det gren vi ad. Men jeg har så travlt med at hele overfladen at der kan spildheles over noget der skal ud, og så kan jeg pille store flager af. Intet kan – bliver – sprunget over når AIA styrer, heldigvis. **22. maj**, ”glem alt om at trække dig helt, undervurdér ikke dit guitar spil”, 3. nat i træk signal om at tage foredrag op igen, ”sidste lille knast væk”, AIAs vilje har rock-solid jf, ”Stairway to Heaven”... jeg er dødtræt af start-stop siden '69 (min første guitar og Led Zeppelin's debut) og klemte en tåre.

22.05.0684

HIMMELTRAPPEN

**Bagom, indad, tålmodig tidstro, postbudet følger sporet
Åbenbaringers opløsning fjerner spøgelseerne i koret
lige på dødlivets rand hvor Steiner og Cayce krydsede ordet
opløstes lige som Musk også vil hvis han ikke kan styre sig ved bordet**

**Fortiden slettes før ny jordforbindelse, heles og transmutteres
Redskaber omstilles, højere lavfrekvens kræves, må investeres
Jord'ns sidste kalifrugt opsugs af AIA og ny ankertov rekreeres
Solbevidstheder udsletter spænding i bude der snart præsenteres**

**Lysmen'skets hjerte, fri af Longinus' spyd løfter sig op, støt hvidere
fra skygger der dømte fantast om alle umanifesterede Ovid're
Kongen har jordforbindelse, skygger i lyshavsnød bli'r kun blidere
Parole: hav tillid til AIA, familierne sveg fordi de var lidere**

**I våren forude står synergien og venter hinsides broen
som starter og slutter med stentrin for hvordan dog ellers bevare roen
Budet klatrer ad trinene ned og samler spiret med zoo'en
uden at forsømme ét trin på vejen til himmelens bal i loen**

14. SOM LA'R DYRET BAG I RESPEKT

Hnf/ej 4, 5, 6 m.m. antød ny jf da i '22. Åbenbart ikke fysisk *bolig* – endnu – fysisk *grundlag* er jo også betingelsen. Titlen herover antyder do, Jorden er proces som aldrig slutter, men den kan nå en slutfase man **gider**, altid et håb: ”Opgiv aldrig hvad du føler for.” Led Zeppelin's ”Stairway...” er om en k der er overoptimistisk om sin ulovende fremtid, men kan også læses anderledes spirituelt og har lige stor succes i dag. Interessant at det klart siges nu at den kan læses spirituelt når pionerer, især spirituelle, gerne først fik posthum anerkendelse. Med rock afhænger alt selvfølgelig 100% af melodien. Havde den ikke duet havde ingen bemærket digtet. Jeg har nævnt jeg tabte meget følen for at male/musicere i '08-'10's tomrum hvor SB ansporede mig, ”det *er* dig, lev dig”, og naturligvis. Men sliddet *udad* blev ikke mindre post-messtid, og jeg mister altså lyst-momentum alene på stejle bakker. Malerier, digte og viser er intimt forbundne. Malerierne fik ros aot. men ingen ville resten. Jeg forklejnjer ikke min/mits værdi og alt er klar, men hvorfor gå i gang? Hvor er ønsket, lysten til det (som udefra)? Uden lyst, ingen vilje, ikke omvendt. Jeg har slidt nok.

Ja, man skal investere ♥ totalt for at påkalde viljen der skal manifestere, og det gjorde jeg. Det førte til messe-sejre i 15 år, derpå slid, skuffelser, nix mer Kali, tak. Så hvad nu? Tiltrække – hvordan? Jeg spurgte *meget* ligeud før nat. **23. maj:** jeg lærer formulering (krystalveje) til ny 3, uden, uha! '23 loves mere varieret, evt. trykkes bøger – jfs til 4. Lige *nu* afsluttes ”dyreego” i søvn/rens omsorg, næres æt/fys, fokuseres på jf til gennembrud, det forældreløse dyre/barneego transmutteres til total AIAj i halvdøds-extase, føjer sig kun, her er lyst i vejen. Det ene ♥-chok på det andet skolder overlevelsens dyriske emotioner af til tynd arhud, men opad-nøkkene forløser, heler, ”PTSD” er til grin. Efter vil lysten komme, drive værket. De stadige hentydninger til musik og foredrag er altså (endnu) ”viljens vejbane”, ikke ”udøv”. Kapiteldigtet lige nu var svært nok. Men krystalvejene er AIAs kerneenergis – og ordet er den magiske formular, nu alt inkl. Urolig dag og nat, **24. maj** siger goddag/farvel til WWII. AIAs udredte krystalveje – et støt øget lysgardin fra oven – tilknytted (kun!) jf. 12 (!) års skoling i frihed fører til en afgørende fase.

Selv den rene h form var for grov, aflægges for en finere som lystens fe kan virke igennem, lige nu er der sinds-/stofudfældning som lukker al gammel og giver frygt – at feen aldrig returnerer. **25. maj** rykkes. Mit instrument mangler kun viljens kernekraft, der er rigelig energi til 3-smut nu for fysisk jf (gå/gymture til at bane vej for lyst?), AIAj økonomiserer fint, distance, balance, tålmod. Til videre. Efter en snak med søn 1 *igen* meget frustrerende ”Modertænkeri” om at få sønnerne til at respektere hinanden... HOV! Ren ego-spild. Det er ikke min/t men deres proces/ansvar, de er voksne, på den vej kommer det, og hvis ikke er det utid. Faktisk takler de det godt. Jeg slap og gav det til AIA, og naturligvis bærer **26. maj** præg deraf: integrationsextase (i let protest) af sidste små m/k temaer i AIAs tomme lys. På kongevejen ud skal *al* egostyring overgives, det tanker energi, én stærk karakters tiltrækken og fastholden (krokodille!) erstattes af en hel flok der vil tiltrække meget mere kærligt. Nørj, der er gang i al mulig kommunikationskonflikt, direkte som digital. Kattemors proces er som altid helt i rødt med netbank osv. Merkur går først ret igen 2. juni.

Nys kunne jeg ikke få fotos fra iphone til pc som førhen, en app manglede. Den er nu installeret så bluetooth sør'me *kan...* skal evt. bruges til MITid der pga. bøvl er udsat til okt iflg. myndighederne, ikke desto mindre havde DDB uden videre blokeret kattemors NEMid og dikteret MITid! Banken har for stor magt og sikkerhed er snart værre end risici. Alle regninger betales via netbank, virker det ikke nytter nærmeste hovedafdeling 0. Jeg ser fordelene, ingen bankrøverier, pengestrømmen nem at tjekke, kriminalitet at afsløre... selvom den bare flytter, næppe mindskes meget, eller? Der har altid været bande/stammekrige. - AHA ifm. AIAs tomme lys og 12.ds., vel nok status på starten i AS mhp. at *realisere* Rishistadiet – det stærke lys betyder at jeg nu *er* helt over sjælen (= DJ's gudepersonage) i ”det hvide land”. Ikke at alle små detaljer fra livene er passé, kun tilstrækkelig

mange. I slut AS bragte jeg flg. ultrakorte resumé af de første 8 bøger: **DSD** afsluttede første steps, **Ssp/Kry** var examen gamle liv og startskud Rishi/*AlMa*, blev dagbog, "Røde Vampyr" røg, PS/jeg genfødtes, **Ff** bragte skærsild, "restgæld", SB: "Død går over DK nu", *AlMaha*.

MG, "restgæld" lander "Karlsvognen", *AlMaha* = *Merlin*. **MM** fortsat xy-sorg, C19, Krone nås, **MF** æg/Binah, sorg, 1/1, *Merlin* = *AlMaha*, *Rishi*, slut/start, lyslegemet rykker ned, dybdehistorie. **AS** astrologi, holistisk tidslinje samt "GO" omsider... ud af alle personlige/race- og religions-historiske bånd før mirakellivet, fortsat i **IDA** og her i **A** hvor **ØÅ** blev AIA jan/feb og det 12.feb dæmrede at jeg så AIAs emanationer under narkose som 6-årig. Nu er jeg nær ved at se dem i drømme, har nået DJ's *hvide verden*, himlen, *sommerlandet*. Da vejen går ned i lavere frekvenser som hentes op i højere i en konstant bølgelinje repeteres selvfølgelig, støt højere bevidst, til al færdsel er i det højere spektrum. **27. maj** overhaler transmutationen Binah, MF, se ovf. Vor inkarnationens Moder overser restubalancens gennemlevelse i jf = slut med søvn i nat kl. 3. AIAj synes færdigetableret, j opsuges, uroen er til grin. Ego alene er en itubruds marmorsøjle på jorden, dog er jeg endnu ikke helt udvokset til universet. Det kræver resten af den tid AIA synes jeg skal være her. Hm, der må gerne ske lidt mere i den. **28. maj** lader ganske enig, den uvisse fremtid i overfladen *er* i fokus.

Jorden påkalder Dwaparas balance, *set* i urtid, nu i fusion, et udsøgt dessertmåltid *er* på bordet, forberedt af mig, men sidste extreme urpassion presses "ud af kødet", gennem kronens tragt/si. Et meget C arbejde i angst for at al ♥ siver ud af det på bordet, men i 1s dyb er viljen, hidtil fokuseret på afdækken al ur i jf, på vej ned i den fra bjerget ifa. en rensed, endnu ret tilhyllet Sean Connery (succesfuld nærmest til gravens rand). Lidt som Moses. Intet nyt er godt nyt, siges det. - Jeg tænker tit på det med at "vide hvad vi taler om". Hvor kommer viden fra? Ligegyldigt hvorfra bygger den altid på opfattelser. Hvad der er vigtigt er hvor godt vi kender os selv og er tro imod det, for så vil vi opfattes seriøse. Det vil vi ikke hvis vi bruger os forkert. I vort samfund er exakt viden meget præmieret. Jeg søgte i en årrække at være med i koret og fandt ud af at det kunne jeg godt opgive uanset hvor omhyggelig jeg var. Mit sind var ikke til den slags overblik, men til et langt højere som jeg så har fulgt. Exakterne: "Duer ikke, useriøs, taber!"

Prøv at gå min vej, så kan vi tage det op efter. De er kun de fleste. Musk's twitter-køb er lige gået på hold da noget info vist tilbageholdtes. Det anklager han åbenbart "the Democratic" business for som strax påbegynder smæderier fordi de er bange for hans slag for ytringsfriheden – iflg. søn 1. Søn 2 siger at Musk ikke ved hvad han taler om, en noget vovet udtalelse. Har søn 1 forklaret det korrekt? Jeg gider ikke det selvhøjtidelige egopjat. Jeg gik en tur og tænkte, nåja, 34 og 40, hvor var jeg selv da – og hørte nattergalen. Jeg ved da godt hvorfor den er så feteret. Dens lyde er meget menneskelige (som kattens!), på ♥-niveau. Solsort og drossel kvinkelerer lidt mere. Mht. sønner – selvfølgelig kan de ikke kommunikere. Kan noget? Alt falder fra hinanden herude, vi med. **29. maj** disintegration, næsten formløs under "uniform" giver uro, ny sand form i vej indefra, AIAj manifesteres... om få dage stemmes om EU-forsvarsforbeholdet, og jeg føler klart NATO er nok. Uafhængighed. Xx syntes ikke, hans argumenter var som vanligt kloge til kh, men *jeg* er færdig med alt det. Alligevel stemmer jeg nok nu, for DK er et foregangsland i EU.

Tiden går mod 0 dyrisk magtspil mere, det er jeg exponent for, skal være tro imod, også via stemmesedlens jf, "en samfundsfjende." Eneste måde jeg kan deltage på i kh. - Jeg foreslog søn 2 at tjekke Jim Self mhp. materialisering forleden, så jeg har lige købt hans/Roxane Burnett's bog på amazon.com, "A Course in Mastering Alchemy" for selv at konstatere dens evt. validitet. Strax derpå kom der kummertanker, "hvorfor fik han lov til alt og jeg ikke", ørkesløst. Kosmisk er vi samtidige/lige, og hvor deres bog så vidt vides lige nu er et upersonligt kursus kanaliseret fra mestre og ærkeengle lidt udenom egen bevidsthed, men redigeret af dem og bakket op med div. øvelser online (som jeg fik det af Lone og også har i kursusmappen) har jeg gået vejen og beretter/kanaliserer om den alt inkl. lige fra traumeri til fri, afgørende forskel. - Kattemor havde hørt et perfekt udtryk

for hidtidige partnere: "stepstone soulmates". Var ikke alle det? En impuls til at spille guitar kom og fulgtes. Av, sarte fingerspidser nu, men lyden havde fylde som nattergalens – uden lystens hypnotiske s skønhed bliver det dødt klimpreri i ørerne... og det siger alt, ikke?

0 s tiltrækning, 0 manifestation af h vilje. Der fulgte en let svimmelhed med, og **30. maj** viser da også et integrationsnøk, en hemmelig forsmag på fremtidsformen og retur igen, suk. Jeg forventer ikke mere lyst lige strax. Kommentar til sidste afsnit: min s Kali cykel havde værdi. Selvfølgelig. Fra den udvælges hvad skal med videre til ny 3, men der vil ikke spildes tid/energi i den ny form nu. Den er klar, men hellere vente til den skal flashes i 3, til al Kali-ham er aflagt. Der er meget brug for rene, aldrig traumatiserede kanaler som div. AIA taler igennem mhp. oprettelse af skoler folk som jeg kan have tillid til. Samt for de der har været gennem hele min mølle *med* dem på sidelinjen og nogle besværlige talenter. Vi er alle fyr i mørket. 1.dec/12.mar/1.apr var jeg inde om CCa's drømme, ikke tydet målrettet før. Da jeg nu igen læser "Art of Dreaming" var der endnu én. Den er klokkeklar, en "spejder" (vink) fra en anden position (chakra/sfære fysisk) forfølges, og havde CCa tydet istf. som DJ at takle så direkte, havde han fået noget info han vist godt ville have haft. Ikke at det rent praktisk gjorde noget, han gik *vejen* uanset. Men det er sjovt at *se*:

i AIAs butik søger han noget ur-ægte, ser et spadsrestok-håndtag, udskåret som hoved/skuldre af en abe, nok en af de små, og informeres at det er lavet af iridium, et af de hårdeste (korrekt) platin-tungmetaller på Jorden. Han synes det mere ligner jade. Sælgeren kyler det forarget i betongulvet for at bevise sig. Det knuses ikke men boostes, flyver ind i en skov og borer sig i jorden, nu en hel, mørkegrøn/sort stok, ikke til at få op, så CCa graver grundigt omkring den, men den disintegrerer, først til en pyt grønt vand, så helt og flyver væk som en h boble. End of story... CCa søger ursandhed i AIAs værk, svares "tag fat" i øvre, angst-stivnakkede ego (sindets abe) der støttede vandrigen og afskar sig, bedre end jade (også hårdt), knuses derfor ikke ikm. jf, vilje booster, øget energi/fokus fører til det der skal gøres skjult, via 2.att., hvad CCa *har* følt *helt i skoven* (begærets søvn). På rette position, jf her åbenbares hele staven (egopower, Kali-♥), den fjernes stadig ikke med rod ved direkte angreb, grav imidlertid forankringen rundt om væk og den transmutes, opløses til en rensed h, let *boble* der løftes op, væk. AIAs sprog er metaforer, varsler...

CCa's kamp imod den uorganiske forfølgelse er klart om sejren over de lavere følelser, præ-emotionelle instinkter i vandlementets domæne, en gullig tåge (træer, planter) i starten af det astrale gaslige (DgK). Iridium ("regnbuefarver, -broen") er sjældent og utroligt syre- , men ikke saltbestandigt – Jordens salt nedbryder, himlens ilt ikke. Der er tit relativt mere i meteoritter, og de 65mio år gamle geologiske lag fra dinoerne uddøde har de største forekomster (!). For CCa hint om at uddø/slutte, sig selv og måden, efter DJ skal en ny til. At *se* er min største fryd, som det var DJ's. Desuden er jeg vist nær ved at have passeret CCa's stade på vej ud, men også ind i jf igen som det ny der skal til, så det giver god mening at jeg lige læste det. - Jeg ville være obs på evt. lyst til at spille og glemte så alt om det, men inden nåede jeg dog at overveje at supplere med det mindre smertefulde klaver. **31. maj** omfattende lyslegem-integration mhp. sand udøvelse, og overvejelsen bakkes op: "Retablér det sande fysiske flow der så irriterende mangler." = spil eller "klaveret" er ved at etableres dertil? Melodien var min, "Vendepunkt". Kh spejler en hel del...

i større men lavere målestok. Så *måske* lidt spil, men alt udenfor den helt nære nu-sfære skal jeg lissom bane vej hen til, jeg tog nogle inde- og ude-hængepartier først... satte ramsløg i et dunkelt havehjørne, lige dem, i silende regn, øv.... tør bør det være let at nærme sig klaveret. Og jo, jeg må bare have styr på *hvad* jeg skal spille. Jeg fandt "Vendepunkt" skrevet til klaver i '12 frem, smukt profetisk vemodig (xy), og *stavede* mig igennem. Nå, kan genlæres. Jeg spillede flere viser for xy på klaver i starten i håb om at inspirere et samarbejde, men han forekom bare skræmt i stedet. Jeg har vel altid valgt mindreværdige m'r i rent mindreværd. Xx var ikke – heller ingen konkurrent. Der er mange Åndssvage (?) måder at værne sig på. Hurra at det slutter. **1. juni**, fortsat meget æt/fys integration, længsel efter lyst, jf, men i utide. Hvad er lyst *nu*? At spille? Jeg må afvente ny

overfladelyst. Naguals kan gå meget længere på deres dybere vilje/lyst hvor andre opgiver. Det har, som søn 2 i går ekkoede (SB '10 + mig selv), været vigtigt at få malet/kreeret den ny konstruktion overfladelysten skal virke igennem først, og det har jeg så gjort.

Jeg tog en lur formiddag og de første strofer af "Your're Just Too Good to Be True" blev spillet på guitar for mig af den ny æter-M, så jeg gik på net for hele teksten. Det er tid at elske sig selv totalt. Jeg husker ikke lige om jeg har skrevet en sådan kærlighedserklæring til mig selv, så jeg satte den ind her om lidt. Sandhedslaget aktiveres. Jeg har længe drømt *undertøjs*-revision. Iflg. Hnf/ej 6 retvendes, vrang(forestillinger) blokerer ikke mere for ret: krystalvejene bag er *næsten* udredt. Dwaparas gule festkjole hænger klar, som forlængst den kongebå figursyede frakke. Lovende *næstenproces*. Syg 3-4 siver endnu hjem til 1, lyst vil oftest medføre gammel stofhorm stadig, er derfor utidig. **2. juni** fremhæves at 50 år gamle ♥-sårs skygger evaporerer efter flere flag i natnyt. En kæreste torterede mig målrettet psykisk nogle gange, *de* giftgasbobler stiger nu op fra den stille mudderpøls bund. Mit ♥ så mange beskidte sko, spor børstes væk. Godt at jeg gjorde karriere i AIAj og ikke kh, stoppede såkaldt kristen venden-anden-kind-til i de situationer. Det kan først gøres med sand virkning når man er færdig med at sige fra og helt martyri-skyggefri.

Søn 1 har taget på de sidste år. Ved stress hamrer hormonerne løs, den typiske modreaktion er udmattelse fra for lavt niveau. Fred! Uændret adfærd fremover, især *uden* psykisk forståelse, og det kan blive kronisk. *Med* kan samme ske fordi man løftes op i frekvens. Der er højt stofskifte til kamp/flugt unødigt, hhv. AIA sætter det ned (udbrændt) for at holde én i ro så skidt kan forlade kropsindet. Det giver konflikter AIA-j, man skal vænnes til at spise mindre og være koncentreret om det for bl.a. fuldt sanseligt udbytte, og maven kan brokke sig af modi, her associerede med rugbrød. Alt er energi, rugbrød = hård indsats, f.x. med at ignorere gamle minder istf. slippe dem. Ego-livssult bliver let til trøst med enten for meget madhygge eller overdrivelse ved skærm/bog... at styre spisning er svært i vores hverken-eller-situation. Det videregivet fandt jeg at jeg selv havde kvalme og herpeskløe i ve. mundvig... den gamle kæreste skulle *op*. Jeg satte mig og rydede – ALT der boblede op – med dybe åndedræt + hoveddrejning hø-ve på ind, ve-hø på ud. Hvorfor ikke tilsætte lidt DJ? Vi svimler, får "drejesyge" helt automatisk når jf humper af mangel på C, *vilje*...

som kan bruges bevidst til at kurere samme: AIAj scanner/indtager skraldet fra hø, er lettet fra ve. **3. juni**, godt tiltag, mere, men forsigtig – og glem så al uro for kommende ur-jf. Hvor overlever den bedre mhp. *til tiden* end hos Almoder Binah i 1? Stof renses stadig for at udfri lyst til AIAjs cykel, scan igen, det er direkte vilje og bedrer lystlyset i 2. Sic, og ups, oversete minder... det må evt. gøres en tid, helt overens med Hnf/ej 6. Nørj, hvor blev jeg træt. Lurnyt advarede, ikke for meget mere, så svipser jf af mangel på *stof*. Knivsæg-vandring. - I drømme ses tiest umanifesterede 1.att.'s energiformer, *kun* metaforer som klart viser hvordan de (mis)bruges, og at blive tro imod tyd for ryk i 1.att. er sikrere end at mase ind på 2.atts. astralplan og afsløre det – vi har glemt megen auto-urviden om 2.att. på vejen ud. Metaforer, evt. traumer, skulle i fortid meget *leves* som *set* hos sovende, her retur afsløres. Retur *før* tid var kun for shamaner, og de fór netop derfor let vild i umodenhed. Lyslegemet heles/øges. En dag er 1.-2.atts. slør væk. Jeg glæder mig – restangstens blokering skulle gå ind, væk over sløret i dec. Vips **4. juni**... men vokser vi for- eller bagud?

Den vise opfattelse kan næppe *være* mere i den kendte jf foran mig. Væxt lader i høj grad tid bag (nu) og sommerfugle befrier sig bagud af pupper. Drejeriet overgav dybt, tungt psykisk arvæv til AIA, lyslegemet bygges, vokser, forenes, *loves* drev i den afventende jf. - Jeg afinstallerede app'en til Bluetooth igen. Jeg ville kun have brugt den lidt og blev chikaneret konstant for at abonnere. Det koster ikke særlig, men måden går mig på. Jeg finder andre veje... så jeg gik en tur og sang lidt på sidsten. **5. juni**, rette M anes forude nu Kalis blegner – dybere lag kalder, *bestyrelsen* har mere baby-æter til (kun) 2 ("Paradis-/Pengetræ") som jeg forbinder til mig som dets ny muligheder opdages og knopper frem. Et nyt afsnit tages hul på, ½ saftig frugt af det store arbejde for et større lyslegeme til Dwapara rækkes mig, en forsmag, resten kommer efter. Lovende. **6. juni** er enig med

(0685)You're Just Too Good to Be True

Frankie Valli and The Four Seasons

**You're just too good to be true
Can't take my eyes off you
You'd be like Heaven to touch
I wanna hold you so much
At long last love has arrived
and I thank God I'm alive
You're just too good to be true
Can't take my eyes off you**

**Pardon the way that I stare
There's nothing else to compare
The sight of you leaves me weak
There are no words left to speak
But if you feel like I feel
please let me know that it's real
You're just too good to be true
Can't take my eyes off you**

**I love you, baby, and if it's quite alright
I need you, baby, to warm a lonely night
I love you, baby, trust in me when I say:
Oh, pretty baby, don't bring me down, I pray
Oh, pretty baby, now that I found you, stay
and let me love you, baby, let me love you**

You're just too good to be true...

I love you, baby, and if it's quite alright...

kort som længe har meldt *bryllups-travlhed* nu (med lyslegemet, vel) så at gamle ♥-sår er på bordet igen, se forrige afsnit. Slap af, lad kærligt passere for større sikkerhed i proces ny fysisk fremtoning som også indebærer altomfattende, men mere bevidst defineret s/h udrensning.

Min underlæbe skaller *igen* extra, så ja. Tørre læber = angst, 0 ♥-opbakning, sandhed. Engang var de kun tørre vinter, udrensningstiden. Faktisk skaller hele kroppen mere, især lemmer. Biopater brugte i sin tid en art løgnedetektor (virker via huden). En af klientens energibaner sattes via Biotronens sonde på et middel, og et hyl var ”ja!” Et monstrum, snart udskiftet med mig selv + det mere flexible pendul. - Det blev noget af en dag. Søn 2 var meget præget af genleven Kalis ♥-sår. Det var som at høre ham som barn, al sjov gav kun et kort løft over sumpen: ”Gid jeg var død!” Spådom... vi på randen dør hele tiden. Jeg havde hele molevitten oppe at vende for ham, men nåede tilsidst til at det blot var en stor bølge der skyllede skidt ud. var *det* den lovende frugt?! Hver gang jeg venter lidt ah kommer der mere øv. Nå, jeg er kun lige ved at forbinde mig med baby-træet (Livets Træ) til den ny cyklus. **7. juni** spejler uroen, ubalancen – det ny livs basis rykker ind men har stadig Kalirester at befri sig af og angst i uvisheden, men jeg styrer igennem det mens det helt ny sover og vokser bagom til senere. Rette M banker (uofficielt) på til jul mhp. udad.

Natnyt viste lidt mere Kali-bums at rydde. Det gjort tænker jeg at det eneste jeg har imod DJ er hans *utilstrækkelighed* mht. hvad *han* kunne lære af CCa om især human kærligheds rolle fremover. Da jeg altid har forfulgt det spor er hans kommentarer sølle. Han klappede CCa i når han ymtede sine fornemmelser i den retning, kunne nok ikke andet som repræsentant for et kapitel der lukkede totalt fra start, men jeg er på vej til AIAj på Jorden, i tilbageblik startet med at vi blev udskilt fra vores ånd i universet og inkarnerede, 1. led i en integrationsproces. Dernæst guddommeliggjorde vi først elementer, mineral/jordånder og planteånder, tegn på instinktivt savn af noget vi faktisk selv var og så tilbad i stedet. Det distancerede så vi kunne meditere på det, transformere det til højere planer, dyre-agtige humane guder, engle/mestre, menneskeguder – idolisering er ikke lige heldig befrielse!... men transmurationsstadiet indad må starte et sted, vi hæver os så over kun ego og løfter det hele/os til et højere plan, lyslegem-processen. Ender den ikke med at vi realiserer vort menneske hernede + evt. lige partner må der simpelthen mangle noget til den ny tid.

Apropos, Tolkien's ånd var så stærk at den overlevede ham i den grad at en ret tro film skabtes over hans værk. Deltagere undrede sig – alt til disput havde det med at ende som *han* havde *set* det. Jeg kan ikke lade være at sammenligne mig med ham og Sitchin. Alle meget spirituelle, de i den gamle version. Men hvor Tolkien skabte en historiemetafor (meget fri af *tro*) ud fra gamle skrifter og myter der endte med at deltagere forlod den, og Sitchin søgte at afbilde den sande historie bag ud fra samme men uden det at *vi* vil forlade den, søger jeg bevidst via samme overordnede historie at fri mig af den og skriver om *det*, **min** livsopgave, evt. mere en Sam. Også jeg vil evt. skrive en mere enkel bog over mine foreløbig 10. Tolkien siges at have hadet allegori, hans historie var ikke en skjult hentydning til f.x. WWI eller II. Det ville have været alt for begrænset, han skrev en intuitiv verdenshistorie... graffitien har *næsten* ret, ”Frodo lives”. Han fik visionsliv via os. Jeg mindes ”lejerer” som CCa møder via DJ. Han (som andre urtrodmænd) *havde* realiseret små egne verdensmetaforer, perfekte helt til menneskene deri, et koncentreret skaberarbejde af rang.

Nogle har undret sig over de mange enorme kosmiske anlæg i Nordamerikas landskab oprindeligt. Jeg finder det sammenligneligt med hvor mange og hvor meget P. Jackson's projekt inkl. publikum involverede. Et værdigt præpunktum. **8. juni**, jeg advares mod sjusk med sidste bumse-integration. Der er mere, men gamle ”små s kæledyr” slettes i den uvisse proces i god ro og orden. Projektet er stort og de dybe processer giver uventede sindsoprør i oprydning og heling af det knuste ♥. Så jeg fandt og har ”drejet” lidt mere bums/♥-sår ud. Kattemor melder lignende i sin kreds. **9. juni** og både xx, kattemor, søn 1 og jeg bliver kaldede til noget nu. De første vågnede begge ved at høre deres navn kaldt, søn 1 har lige været til kostvejledning via kommunen og **SB besøgte mig i nat**. Alt som blev afbrudt synes nu klar til at arbejdes videre på at forbindes med, udøve det fornyede

æterlegeme, men extasen blokeres. SB: tæm/dressér det, lyset snyder *alle* forsøg på at spærre af (selv egne!), ”jeg ser dig” – starter dig. Vejen? Det ny og omfattende forberedes til indtag, viljen skal i gang... **med mit genopstandne, livsbekræftende viseforedrag igen.**

Det var omsider tydelig besked. Men alle kort siger at det vil tage år før det er ude og i hug... ét skridt ad gangen. Mine tanker går igen til Tolkien (tidligt forældreløs, meget lig Frodo og mig). Først høvles vi ned til halvlange, stort set kun ego + *lidt* historie men stor affinitet for jf. Så skal vi rense ♥ for alle sår, støn... men iklædt sandt sølv (truesilver, mithril), beskyttet imod nærmest alt, se også CCa's iridium-drøm 30.apr. Er ægte *Ånd/trylleri* = *mithr* på elversprog? Gandalf = Mithrandir. Tolkien var linguist. Da Rom valgte ny statsreligion vaklede det mellem Mithras-kulten og Kristendommen som var hinanden meget nær i praksis da, undtagen mht. sex. Det var svært at få *det* f aspekt kontrolleret, men det fik man så (?)... sex måtte have sidefløb i prostitution, s magi og frustrationer, men overfladisk blev det tæmmet hos den enkelte mhp. integration på ny vis. Mithras-kulten m.fl. i Middelhavsområdet, rest-matriarkat, forvaltede sex før år 0 klogt har jeg læst, lappede vist endda indover jødedommen nogle årh. efter langsigtede Moses forbød dem – og *lykkedes* tilsidst. For det indre tempel skal selv styre sex. Og det er stadig svært.

Men Tolkien kunne. Så var stavelsen ikke velovervejet var den sandt intuitiv. - Jeg fik spillet næsten hele foredraget samt lidt klaver. En positiv oplevelse. **10. juni**, administrationen forbereder udvidelsen inkl. fysisk konsekvens til et liv i *Paris* (= ”sagnfigur”, bosættelse fra 40K år) nu sidste æter er fjernet – efter 10 års *sygeleje*. Jeg funker snart igen... har alt, dog endnu ikke i 3, min cykel må vente mens stærk astralstrøm fjerner gammelt mit der aldrig var til Kali, opløser, opsuger det i jf lidt ad gangen. Så meget er uvist. Hvordan *ikke* være forbandet utålmodig? - Jeg *skal* da vist *udøve* nu – klaveret som ellers er lydløst med hovedtelefoner i er det pludselig ikke, jeg må skru ned istf... dette sidste tegnede også resten af en lovlig aktiv dag: skru ned... **11. juni, og SB sagde: tæm.** AIA ved mine svagheder, og jeg vil liv = vil, men der kal vælges nøje *hvad*, så det forvildede gamle ego ikke forstærkes igen. **12. juni** efter stille dag, atter ½ bevidst nat om dybt 2.att.-arbejde, Binah og Chesed-sfærerne udvider. Da Binah = Saturn/Uranus, Chesed Jupiter vækker det tanker, for Saturn/Jupiter/Uranus/Venus/Mars står lige strax på linje, et kun ca. hvert 20. års fænomen.

Afgørende i natnyt er begges stærke *vilje*. Jeg tænkte meget i går på min evindelige angst for at pensioneres ihjel, skrev et digt derover, se efter kapitlet. Natnyt beroliger konstant, men det er jo uhåndgribeligt (søn 1): nystart, værdifuld konstruktion renoveres, får øget æterlegeme, 0 skal rives ned, proces fuldført med glans til videre, væxt må blot ske i nøk, der letrenses og transmutteres stadig – i direkte dybdesamarbejde. Ur-troldmændene brugte alle slags traumer for at komme forud (= bagud), hang f.x. med hovedet nedad længe i et træ (Odin!). Princippet, ikke visdommen, var fuldendt. Hvilket ego kan forudse langt nok? Som nævnt 5.jun fór de ergo vild. Traumetiden er slut for mig, men det er også svært at sidde og lade ske. En åbenbaring kom i morges, ét sekund hvor jeg forstod alt oppe lige nu, altid fantastisk, skønt ikke nyt. Og naturligvis var det = indholdet i næste CCa-kapitel. Afregning af sidste karma. Kattemor årsag til at sidde så hårdt i det, hun betaler sidsten af det vi aldrig ville have fattet vi skulle igennem, som Kina i Tibet (xy for mig).

13. juni, jeg har bare ikke tillid til ego, altid til belejlige omveje, mest derfor tyder jeg stadig natnyt. Og startede gen-innoverende uddybning og flow i foredraget. Da jeg ville spille var der strømsvigt, og guitaren er hård ved fingrene her i genstarten... natnyt: slap af, æterledninger justeres, alt jeg gør er OK (næsten), indses konstant, AIA styrer j så godt at jeg uafvidende bare gør ret, i høj grad altid har men især nu, kun spøgelses forfølger. Før søvn gennemløb jeg alle jeg har kendt fra nu til fødsel. Småladninger tilbagestår, men er der, så jeg går ind i det. En liste over alle jeg husker er nu skrevet. Da jeg troede mig færdig kom flere til – midt i badet. Selvfølgelig. Det endte med at jeg hentede en blok. Nu skal listen bare gennem/*levs*. – Der er nok mer bølge på vej, både kattemor, xx og sønner er udfordrede. Det er utroligt at jeg har så megen fred. Min uro kommer mest gennem sønnerne. Men for mig at se er det der sker nu omsider starten på det vi gerne vil se ske.

22.06.0685

KLIMAX-VISHED

**Jeg har stoppet og startet så tit
i død og i fødsel konstant
Det må da være livets essens
mellem ligegyldig fjas og tant**

**Jeg tror der er noget jeg skal
med det jeg skabte af den proces
essensen har form og liv og lys
hvordan er *det* egos exces?**

**Er AIAs mål at jeg skal forstå
jeg skal 0 og en prut på Jord
blot slide for AIA bagom
mod endelig død uden ny sølversnor**

**I så fald er AIA ikke det
jeg mener oprigtigt det er
Hvis det er kærlighed: snydt, haha!
har jeg snydt mig selv grundigt her**

**Men nej, det føles så helt forkert
selvom AIA ser stort på meget (m-ego't)
Jeg føler jeg ikke skal væk herfra
før klimax af min leg er leget**

15. VÆRDIGT TIL FREMMERE TIDER

Hvordan sove når solsorten skråler sit mer- og alle andres mindreværd ud fra kl. 5 lige udenfor, jeg må tit lukke vinduet... **15. juni** kræves listen fra sidste kapitel brugt – omgående. Roolig nu – jeg er da hidtil blevet tilsagt alt gjort og slap af osv., hvi den hast? Dog helt i tråd med hnf/ej 6, så jeg klør på. - Helt uventet kom Evas død op, jeg græd lidt, nåede derpå ned til ca. 1/5 af listen, videre eller vent? Det er jo stærk kost. – Søn 2 humørsyg. – Eftermiddag kom et dyk efter borgerservice med søn 1, ellers godt, de er helt kravlet af ham nu, og... men alt ukendt efter ombygning her. 0 jf. Fanden heller – hjemme tog jeg resten af listen. Kun lidt dér... dagen stod tydeligvis på endelig fri. Aften så jeg sidste del af ”Ringene” og tænkte over Smeagol=>Bilbo=>Frodo=>Sam. Jeg ville gerne Sam, men tænker støt oftere på om jeg må acceptere Frodo. Tolkien var ret viis. Ringene er det smukt forklædte, dyriske kredsløb startet længe før Atlantis' forlis, de halvlange skjuler, hhv. indleder afslutningen, Sam, næsten upræget af det, er en ny tid, som mine sønner. Bilbo og Frodo er enere, Frodo er ikke Bilbos søn, linjen er brudt. En fortids historie i nutid.

Siden Tolkien var så skarpsynet kan han også få ret i at det vil gå brat fremad. Ab nu. **16. juni** bekræfter at accept istf. flugt (fra sidste sandhed bag) gav gennemlys, ubehag. Egoets æterlegeme er klar, men vejene umanifesterede i 1.att., 0 jf, kun lysveje – *som er der*. Det (sønner) klager til det større legeme i 2.att. over at der stadig er m modstand imod f, ergo for lidt energi dertil, og svares *hørt*, men med *det* bevidste fokus kommer det. Modstanden giver humørsyge, men samtidig er den det afsæt som vi via vor afvisning af den hjælper os selv til at skyde os ud fra med det ny, såvel i vor personlige manifestationsproces uanset niveau som med evt. jf af den, hjælpEN. Så længe Frodo orker. Den runde, meget kunstigt opdullede sagsbehandler (indvandrer) i det ombyggede borgerservice hed (hvis det staves sådan) Iznah = forårsbrise, og rummet vi var i – og forlod – hed ”Kulminen”, og når søn 1s lige indledte 3-års helbredelsesforløb er slut står den ikke på flere prøvelser, men nok førtidspension. Fri! Modsat katemor skal ingen af os kæmpe direkte mere. Det vi evt. skaber vil næppe angribes, som hendes dyrehold bliver. Vi er helt ude af det gamle...

selvfølgelig ikke af det ny, men med flow ingen kamp, som f.x. i den 1/2 time jeg spillede klaver før nattesøvn, en vise fra '05, rev. '17, ”Vendepunkt”. **17. juni** som lovet mere energi over, gammelt, stort fysisk-energi-rov returneres fra dybet. Det gav halvsøvn fra omfattende justering, angst/uro fra udfordringen i at samle en gammel, længe fra-/adskilt musisk del med jf. Lyd skaber, og mit lyslegeme ”kan *spille*”. Genstart, uøvet, stort men længst manifesteret, tag fat! Ros til stykket. Jeg tjekkede teksten og fik en øjenåbner af de 2 udgaver. Jeg havde glemt deres dybde, første i Kali, sidste absolut til NU. Jeg (AIAj) er jo genial! Sandelig ”værdigt til fremmere tider”. Jeg bringer ikke sidsten her, for den står midti Ssp. Meget passende, proces startet '18 slut nu. Et glemt partitur dukkede også op. Experimentaltid... med humørsving. **18. juni**, reintro af det jeg opgav i tiden før (og med) xy trigger håbløsheden, men nu lettes den, det justerer videre, alt jeg skal bruge til at blive sikker haves (genoptræning). Lyslegemet vil lede evnerne trygt ud. Jeg vågnede igen i angst, men trak vejret roligt igennem det. Hele kroppen snurrede.

I '10-'11 spurgte SB mig i drømme om jeg ”ville på det store anlæg” og viste mig en m som ville hjælpe mig, xy. Jeg har gennemgået håbløsheden over at fratages håb om jf derude, håbet om at det ville lykkes med ham, håbløsheden da det forsvandt helt med ham, maset med at hele for bare at være mig og skal nu håbe igen... det er næsten for meget. Samtidig var alt jo sandt. Xy fik mig på *det store anlæg*, alt *ku'* være indenfor rækkevidde nu. Jobs historie: lille succes=>mødning=>stor succes. Tro er ikke håb, men forhåndsviden, og vi fik, så alt det ophobede egoets ur-angst-energi-spild-piv – kunne vi ikke bare have haft tålmod istf.... angst = primærdrev for nedstegne mestre i lab'et, *vacuumlængsel* der kalder *vilje* for at bevidstgøre, kærlighedens poler. Lidt piv er OK, Jorden er universernes hårdeste tjans – nyt, bedre er på vej ad krystalvejenes sølvsnor, bevidsthed

der ikke kan ædes mer af uorganiske skygge-testere nu lyslegemet og det æt-fysiske næsten er id og det sidste derfor vil løftes. Jordlivets udvikling: først lagdes al fremtid udenfor (frø/æg) uden megen omsorg som så øgedes til den endda først gror indeni, tilsidst "folder den sig helt ind".

Til trods for at spilletræning igen er in går det lidt trægt, især når solen bager som nu... så vil jeg hellere smide mig i haven med CCa. Magelig, træt. Jeg fik dog spillet klaver aften. Jeg kan slet ikke huske det genfundne partitur. Skidt, jeg genopøver de jeg husker først. **19. juni** beroliger: genoptræning efter indre genfødsel, ydre ufødt, dybe åndedræt inkl. bug- og bækkenbundsøvelser anbefales, senere De 5 Tibetanere, p.t. samles jeg... de smed Kali-restfims ud, som en blæsebælg. Dem fortsætter jeg med. - Tanker: alle i DJ's linje sprang i en afgrund efter at have lært nok basics, også CCa. I forvejen var de på det lavere livs sidste vers, *nominelt* døde. Disse gennemgår én til ("Dø, før du dør" – dør evt.) før ascensionen. 1(/2) fra matricen, 2(/3) fra den større tilværelse (afgrund/kors/formløs) og 3(/4), lyslegeme. ((/ = indivielserne, MG efter kap. 6) Men 1) og 2) sker mildere nu pga. udviklingen, om mere langtrukken. 3)? Jeg fornemmede indivielsen strømmen i '19 og inviterede xy med, men han var stadig ved 2) og jeg på vej til 3) (Daath, Qabalah) vha. Aquarius-impulsen, katalysator for mange. Indtil 3)-ilden indefra er jeg vel en slags kunstner-CCa.

Drevet er der nu, jeg har spillet meget, men qua 2 afsnit ovf. medfølger angst, forvrænget til 0 fidus til at komme ud, ringeagt af mig/mit/alder/stil osv. da jo ingen trygge strukturer er skabt. Det er slemt **20. juni**. Natnyt melder mig i periferien af et rigt flow i 3-4 med et oprigtigt ønske om jf deri, og min højere (egne) heling anbefales utvetydigt til den ny cykel, bare klø på trods al utryghed. Jeg har mange tanker oppe om ånderne der kom med kometen. Kometer er en slags skraldemænd i vort levende univers, flyver ind og ud af solsystemer og tiltrækker/frarøver div. astrale energier som desuagtet er livsenergi, nødvendige. Jeg skrev om de naturligt tilstedeværende skralde-ånder på Jorden allerede i Kry, men suppleret udefra tipper balancen. Aldrig tilfælde, før tiltrukket, men højere balance tager tid, f.x. 13K år før bevidstheden kan løfte sig ud af deres stadige vampyri, nu godt fysisk systemsat ved visse mennesketypers holden andre nede a la slagtesvin i farme så det kan fortsætte (konspirationEN). Her, på selve min friheds tærskel, spørger de med sej modstand, uhyrliggør angsten. Kun højere energier, vilje dur, sætten foden ned og nyskabe.

Deres ankomst triggede vort åndelige immunforsvar som før/i dino-tid. For at undslippe den astrale smerte og støt mere færdige med den søgte vi automatisk opad, forberedte den fysiske basis til at kunne hæve os over det lav-emotionelle. Hvad vil de så leve af? Vi bliver uspiselige, festen forbi. De må uddø på deres vis, uden stof at drage videre med, en betingelse, så de stritter imod; men ingen kan trodse AIAs skabervilje, af- eller udvikling, vi er alle AIA = kærlighed. Den astrale livsenergi de vampyrerede på var af høj kvalitet. De fik del i noget evolution via os, uddør for noget højere, princippet bag rituel kannibalisme. Det gælder også omvendt – dyrene lader os æde dem for at få løftet stof og ånd. Så "disciplin, 007, disciplin". - Jeg genså "Little Drummer Boy" på youtube med "Pentatonix" og fik derved en øjenåbner: fremragende sangjob... bandet fedtet ind i religiøs hypnose. Jeg sanser det dér lykkelige, pæææne uvidt langt væk, ADR. Nu ved jeg alt om hvorfor jeg slap andres musik op til 2000. Nej, jeg har ikke dømmesyge, blot skelneevne. Suk. Bør jeg søge ud? DJ: "Krigere opsøger ikke, de lar komme." **21. juni** svarer at M er i sving...

styrer afrens af sidste løsnede stof i den gamle 2-3-struktur, mere træls sejtræk end anstrengende. Lyset oppefra samles i rene æterlag på jf og medfører uro, AIA tiltrækker s stof, *det* påkalder gamle småskygger – men de er "solsorte". Mit liv re-tjekkes indeni, spørger i 1.att. (ovf.) i legemernes forening. Tjah, mit sejtræk er klogt, der fornys ikke med forældet til afvisning som hos kattemor, nattesøvn er det bare skraldt med fra kl. 3½, især her **22. juni** for "the new black" der melder sine fortræffeligheder som i ethvert forår. Det er så betingelserne når man har valgt levendedøden for at starte uden fysisk genfødsel i det ny, "værdig til fremmere tider", og da jeg lige forstod solsortene lidt dybere og rettede teksten ind derefter blev jeg helt kvik. Fin erstatning for 0 drøm. Så er der plads til andet... var/er folk aot. forud for trolde-m/k'r/videnskab/top? De gennemgår tidsånden

ubetinget (Yeshua: ”de første skal blive de sidste) og meget (jeg, vi!) gemmes i mængder. Mit eget eksempel i kap.1 i DsD viser tidsånds-oprøret da, **de ses** af få fast forankrede, det tangerer idioti at tro sig alvis på AIA. Ledere skal desuden være nuets, overvættes bag/forud dur ikke...

begge dele har historisk væltet regimer, er kattermors grundproblem. Hendes energi ”hænger” til mirakellivet, måtte ”lånes”, AIA narrede hende ind i det som altid når vi er klar. Alt desuagtet har det nu alligevel været trist med ikke ét officielt alternativt pip under C19. TV-oversigten har ”vaccinens helte” på – det vanlige Aum for egoets power-teknologi. Meget er sket, men ikke *så* meget siden Fortune's ”Secrets of dr. Taverner”. Sund fornuft (*fornemme*, ♥, ikke *tænke*) er stadig i mangel pga. komet-vampyrer. Det er ikke hos flertallet de nu bliver solsorte. Til aften oplevede jeg stilhed indeni. Det har jeg før, men det her var anderledes, dybere. **23. juni** – jeg flytter et tomt, tungt (lille lastvogn, grå), blokerende sind op i indre stilhed. Sejere end ventet men gjort, og den ny jf holdes i kort snor, do styrende tendenser = ingen søgen-ud. Spil, tanker om for sen må ofres for det større lyslegeme ifm. examen hvor mit emne er kage, desserter (slutmad) – ikke lige mig. Jeg vil hellere... men nej. En sidste lille blokering vil presses ud dermed. Min fremtid må lege i 1 (som i de sidste 10 år) under nu konflikt mellem gammel æter og fysik ifm. lyslegeme-integrationen.

Jeg bevidner det og får igen signaler om forening jul. Hm! Og signaler om at ♥-mangel i kh vil forårsage blokeret energiflow overalt, vinter. **Pos.:** indespærringen (ab 13K!) bevirker at sidste modstand gradvis forsvinder i viist gennemliv. Jeg håber på ♥ nok i 2 til at brænde restæter af så sidste dinoer dør. **Neg.:** der kan forventes mere uro, kosmisk/mental storm i æt/fys i 1. Ikke så sært at vi vågner 3 nat, det er godt at være beskyttet, i ly i 2 under dette. **24. juni**, og det kom til at passe vuns. Skt. Hans aften endte med at søn 1 skred i raseri over 2s respektløshed. Sønnerne er fuldstændig nat og dag. Begge værdifulde, men kan kun afløse hinanden, aldrig samtidige, aldrig se på samme vis qua deres hhv. måne og sol. Nuets er under solens regimente, og den forbindes mest med m. At være m og måne er svært, agtes lavt. Man tolkes ”fejlkon” eller useriøs, og det har søn 1 (og hans far) været meget udsat for. I urtid var månen primær guddom, bevidstheden sov, dyrisk, mystisk, mørklagt, forførerisk. Det sære fysiske vi var født ned i var uerfaret. I dag menes det deklareret, klassificeret, lært, men det er en hoven illusion.

Vi er lige mystiske, og vi er ved at genopdage det på et nyt og højere plan. Søn 2 studerer det, men på solens præmisser. Søn 1 *er* det og vil meget forståeligt ikke finde sig i at blive skåret ned mere. Solen kan sige nok så meget at dit er korrekt og dat ikke, men har jo kun sit lys at gå ud fra. Meget skjuler sig i skyggen og mørket som den intet kan vide om, men den har mere sprog og tryner så månen, der ikke kan forklare sig, kun *være*. Skønhed, en smuk solnedgang er ulineær, men gør livet værd at leve, lineær analyse og kynisme ikke, og skønheden er blevet misbrugt i tusinder af år, til sidst kun feteret hvis den fik succes i matricen, som visse (få!) kunstnere. Jeg skældte søn 2 ud for ukærlig fremfærd og tænkte så det knagede da jeg blev alene. Hvad var det positive ved at dette ikke just uventede skete? Jeg tror at de hver selv nu skal have det de hidtil har set i hinanden i deres jf og må være for sig så længe det nu vil tage. Det kan ikke helt jævnføres med at månen her, jeg distancerede mig permanent fra min sol søster og co. Det skyldtes spil. Jeg håbede derfor at mine dybe sønner kunne enes henover kløften, men det vil de først evt. kunne når den er krydset.

Ens børn kan kun erfare selv. Det nytter ikke stort at *jeg* har indset at være så månet at kun få forstår at værdsætte mig, mit, at jeg gør bedst i at klappe i generelt offentligt, som min drømmelærer fornemmede. Måner skal virke ved at være, kan ikke ”sole” på anden vis. Jeg prøvede, blev trynet, indså at jeg selv bad om det. Vi skal til at træde mere frem som søn 1 ganske rigtigt prøver, men ikke kappes med dem, bare være der med en kommentar aot. Faktum er at vi skræmmer dem. De oplyser os, men vi *er* de urdybder vi ikke engang selv kan måle, kun være, de kan kun oplyse begrænset og søge (som 2) at lære mere – i respekt fra begge. Hvad er mørke uden lys og omvendt? M uden f? ½ der søger 1/1, AIAs evige universers arbejde. Sønnernes slid i den dybde de har er meget vigtig for Aquarius... den positive besked til **mig**? Se ovf., mer konflikt, storm oppe/indefra-

ud mhp. overfladeheling, M, (Covid, krig, finanskrisen vi har forudset?) Modus: end mere tro imod C som må føre til at integrere mere sol/måne for at blive klar. **Gennembrud!** Dybere syn til min *viden*. Jeg har aot. anet at søn 1 er længere end 2 (hans far do, blot stækket af spil).

Han har virkeliggjort det f i sig så meget at han *er* det, 2 slider stadig for integrationen. Xx har pæn balance. Det er tid at anerkende søn 1 og kattermor mere. De er faktisk som SB var tilsidst her i start, Jordens stof på krykker, udbrændt. Og *tilfældigvis* lige her efter "Vendepunkt" til ret tog jeg fat på at revidere/spille klavernoden til "Den dumme Blondine". Texten er lige i øjet, se omelet. Søn 1 rang morgen og jeg fortalte alt det ovf. Jeg kunne høre hans ordløse lettelse. Søn 2 rang eftermiddag og genfortalte fra forleden at have drømt at nogen sagde: "din bror er ikke din bror mere". Nej, han skal selv være den kvalitet nu, hente den hjem fra Paris' katakomber, slut på "Klokkeren fra Notre Dame". Det sagde jeg så. Ikke fordi... de fornemmer jo alt selv, jeg støtter kun, bevidner. **25. juni**, gennembrud korrekt, der arbejdes specifikt på yderste stof nu efter braget, transmutes power-rester fra nu 3-4, lind trafik mod C. Det er stadig fint at lege med musik oa. i 3 men med 2-ro og fred, det/AIAj vrider mere gammel 3 ud for lyslegeme ind. Det giver virkelig god mening at skulle støtte sønnerne her – det uddanner os alle i lyslegem-funktion.

Jeg musicerer hver dag nu, men irriteres over manglende flow, vel især på klaveret. Der var aldrig helt, uanset hvor meget jeg sled. **26. juni** kan temaet vist udvides til at min, hhv. kh's æt/astrale energi aldrig var helt mig til jf. Det sættes på plads nu og "vrider det gamle ud" imens. Altså må jeg leve i konflikten og hygge mig. Hnf/ej 6 passede totalt, jeg *flyttede* – og retter mig ind til 7 som siger at nok er paratviden osv. klar, men æterlegemet integreres fortsat. "Dum" proces for helt fred. Klaver, derpå nodeleg på plænen i diset sol... budt på cykeltur i det gode vejr. As, mas, hjem og bad i solen i en balje. Hvorfor blev jeg mon svimmel?! Der er ikke megen jf. Stadig, timer og et godt måltid senere. Jeg så en udsendelse om de mange lag over hinanden i Istanbul og en fra the Met i NY. Ultra-nøgen/sensitiv følte jeg ét tonstungt, ♥-løst historietraume – "kultur", phint ord for lav-ego. Alt endte i rov – gør endnu... Met oa. har dog bedre ny toner. Min Kroatienstur var første og sidste rejse til *kulturrige* steder. Div. musæer er også fini. Jeg bliver dødtræt af tyngden af kontrol, hypnoser og grådighed i alt gammelt, og ny kunst, selv smuk, er ikke dyb nok – til mig.

Som hos xy løfter kun natur, men i lille DK er der ikke mange ugenerte pletter, godt der nu er fokus på at genoprette natur og mindske larm, også selvom vi bliver færre + robotter til mer fred. Den sædvanlige indsigt følger: det jeg ville gøre gøres af andre vha. mine og andre liges impulser. Tak eller misundelse? **27. juni**, natnyt som 26., og der advares mod kontrol. 0 mit kan skabes i s' spæde start, alt roder i fortidsprægede småstykker. Dumhyg! Jaja. Det er jo fantastisk at leve i en sådan tid og endda være beskyttet, og hvilket ur er AIAs *nat-ur* ikke? På slaget 24. juni holdt solsorten op at *skråle* fra kl. 3½. Den hygger også nu. **28. juni** fortsat forening/rensning, slap af, 1.att. er en *si...* skriveriet forankrer AIAj i små nøk. Jeg prøver til stadighed at by-passe mit fysiske syn, se energier direkte, men kan ikke, Kalis vinteris vil ikke bryde op. Intuition siger C forløser og at jeg arbejder meget dybt for *helheden*. Det passer godt med længsel efter jf, efter kun frihed var jeg vel væk. - Nu er "Mastering Alchemy" (29.maj) her, jeg er i gang. Hm. Er jeg misundelig på forfatterne eller for stolt? Evt., men ikke 2 liv har jo ens bane. "Kanaliserede mestre og ærkeengle..." hm.

Jeg ville altid selv, dog gav de altid et puf... vi har alle temaer. **29. juni**, ovf... vist bedre styr. Lige til jeg kom mere ind i bogen – i vurdering den/mig triggedes angst for at være for sen/tidlig, var/er valget at leve så trukket OK? Ultrasensitiv, øv... men uden konstant vurdering var jeg jo dum, tunge minder, PTSD!, spøger bare stadig fra sidste Kali – kun smal accept for mit, for tungt/meget slæb, nyeste tiltag fik klap i, xy, luk i. **30. juni** beroliger, jeg ruger kun på min ny, større tids æg, overvejer bedste næring... = styr emotionerne, spøgelse på en utidig tærskel. Alt forberedes, alle forhold på vej til/i 4 er *igen* trygge, men jeg må have mere stilhed for at målrettes... indre fred er sindssygt undervurderet. Min støt øgede ro siden '90 har været en velsignelse, mere kun do. Fulgte en indskydelse, gik på daninfo.dk. Ja, dér starter jeg givet igen. - Stærkt kommunikativ dag med

sønner og kattermor – hold op, der er udligning af konflikter mellem planerne for heling. Det lykkedes kun lige at spille, men der var energi til både klaver og guitar så. Følelsen af at kunne se en vej ud igen, om ikke lige omelet, gav virkelig drive. **1. juli** afspejlede selvfølgelig...

og understregede hvile- og klaverværktøj til de ældste onder i mit liv, mave- og bensmerter, åh, nu forstår jeg. Klaveret var intimt forbundet med den fortid. Nu ”spiller jeg mormor og alt det gamle k uvæsen over”. Klaver har optrådt tit i seneste års natnytter til min undren. Modsat guitaren, ”mig” strax, blev *det* aldrig trods 10 års kadaverslid. Jeg kendte fra start ikke andre instrumenter men *ville* spille, nød det altså bedst muligt, men måden og den indirekte strenge-kontakt hæmmede. Lone opfordrede til at følge natnyt mest muligt, opsøge/undgå fremhævede personer, fødevarer, gøremål. Naturligvis. Forståelse følger. Alt er ladet med, *er* energi. Jeg lærer nu klaver som jeg lærte mig guitar, på *min* måde, dette ny yderlag jeg fra start fik med traumer og nu heler, forenes med. Dette startede i '05, så kom der xy-pause, nu fortsætter jeg på et nyt klaver. Det er interessant som klaver er i en klasse for sig, kan stå alene mere end alle andre instrumenter. Den mere flexible guitar synes for mig næstbedst i så henseende, men jeg har på sin vis overført barndommens klaver til den + rytme-effekt aot., døde strengeslag, trommen. Mit ”orkester”.

En dag hvor jeg efter indkøb for søn 1 kort gav efter for fortvivelse ved at se ham så sølle, min smukke søn, hvad har han dog gjort for at fortjene osv. Kort fik mig op fra 3D til 4 igen. Han mærker alt med alt han er og renser do og *vil* blive helt fin igen om ikke lige strax, så ikke for sent. Sært flad var jeg kun mental resten af dagen. **2. juli:** endnu en 3D-løgnkæde slettedes da den var uforsvarlig. Det har næppe kun været i mig. Typisk proces: 1.ds. skrev jeg et digt+mel. om en fornemmet tone der varslers våren, ”Den ny Tone”, stille gennembrudsjubel, det var en dag med hint om det glade flow der vil være der når modstanden er renset ud. 2.ds. var dens konsekvens. Det er der ikke endnu, kun efter ”Blondinen” inden næste kap. Videre med klaver, guitar og – istf. blev det Jim/Roxanes bog, MitID oa. net... min læge (?) er holdt op... godt at være sin egen, det var håbløst at vælge ny, jeg opgav. Xx: læge-kaos, de vil lukrative karrierer på specialafdelinger, afstand, ikke tjene andre i en praxis, uddannelsen er afsporet, medico-industrien grådig. Som alt andet i kh ego, ♥-sygt. Det rimer med info via klienter oa. gennem årene, er ikke blevet bedre. Endnu.

I lettet MitID-succes gik jeg en gymnasangtur for at genskabe reel jf. Ang. jf, mink-kommissionen konkluderer ansvarlig statsminister men pinligt/rodet embedsvælde under. Hellere lade folket tale end køre en lang, dyr sag siger Radikale og kræver valg. Fint, det skulle vi alligevel snart have, og det rydder op. Mette er lovlig egenrådig, det skaffer fjender; men jeg har ikke ondt af minkavlerne, at holde dyr sådan, bare for at pelse dem! Godt at der (selvfølgelig!) var mere Covid + ny varianter i områderne med minkfarme, en god grund til at stoppe svineriet. **3. juli** ekko igen, mere gammelt astralt over, aka. formløs. Jeg havde en drøm i Torrigs kølvand, SB sad i min h bus og vinkede i *bagruden, med*, men også: sæt dig *bagi, tillad* AIA... gjort, i nat f.x. Bogen er foreløbig som en tjekliste over hvad jeg har retableret af den jeg reelt er. Tærskelen til 5D. På klaveret står et musikstykke jeg skrev '05 men ikke husker, klar til gensyn: ”Tærskelen”! Jeg er umanerligt søvrig og forstår søn 1. Han, spirituel slamsuger i astralsfæren uden at kunne løfte sig over den bimler rundt, sløjere end 2 og jeg der kan, men vi auto-mediterer, *sover* alle 3 i det. Gjorde altid.

Heldigvis bagom nu hvor det **fyger** rundt, sluppet, på vej ud. Jeg mindes brat en indisk vismand der i '98 sagde ”all this confusion will go away” i sidste del af mit liv. Alt sandt trækkes ind/op så alt usandt dratter af, vi får energi-udvexling istf. kontanter, f.x. I nat drog et s/h tordenvejr jeg drømte d. 3. igennem - **4. juli**, lyslegemintegration + status ny jf: et kvalitetsføl, lige vænnet fra + kongebå bro! Blid start, søvn, omsorg, smårens, *benene* udskiftes. Sær dag. DMI lovede skyet, men solen bagte. Jeg ud på plænen, øjeblikkelig trak det truende over. Ind, kort efter sol igen. Glem det. En aftale med søn 1 gik skævt, jeg gik alene. Tour de France har kørt første etaper i DK som får ros i hele Europa for frivillig tilskuersdisciplin, 5 min. efter slut i Sønderborg plastres alle nyhedskanaler til med én idiots skyderi i Fields på Amager. Det gamle tillader ikke... men vil blive nødt til det.

05.03.0365

BLONDINEN

Hun fejer forbi os lyset, våren
den dejlige dumme blondine
som alle vil ta' - de færreste ha'
en fe som kaldes en gine

Den glæde hun gi'r følges altid af sorg
vi gemmer os for hendes gækken
forsker seriøst i hvordan og hvorfor
og tror vi fik stoppet lækken

Men lige midt i omhu og kontrol
sikre bag skranker og gøren
drejer vi hovedet stadigvæk
når vi sanser hende i døren

Der står hun og strutter med æbler med mer
såkaldet gale og gode
Vi vælger - ofte med skyld for vor drift
på dualitetens klode

Men hvor'n sku' vi være her uden det
der driver os til at erfare
og uden erfaring hvor'n sku' vi takle
sindets lineære snare

Til alt held kan skønhed ik' gør's lineær
kun skældes ud for' forføre
med vældig, ja med guddom'lig passion
- hvorfor la' blondinen høre

22.07.0686

DEN NY TONE

**Der er en tone,
bare anet, ikke hørt,
som lys, ny vår i vente
der mørner alt fastkørt,
og inde midti tonen
sidder jeg og leger tøj,
vibrerer og bli'r løsnet,
lar dødsstivhed dø**

**En skøn forløsning,
jubel og dog fred
som aldrig førhen,
uden klemmer med
Fri, fri flyden,
ubetinget, hel,
af lysets kærlighed**

**I tonefloden
er der næring til nyt liv,
en aldrig før set fylde
vi nægted' os i kiv
Fornyede lunger
spiles ud og lukker ind,
forstøver gammel vemod,
heler sår i sind**

En skøn...

16. NÅR SÅRENE OMSIDER ER LÆGT

”Mastering Alchemy” er en god investering, præget af mestre – samler og målretter det jeg selv har fundet frem til enkelt, viist. Jeg springer skimming over og nærlæser/bruger den, spændt på natnytkommentarer. Et nyt kapitel på mange måder. Aften-disput med søn 2 satte noget på plads, han er skarpere end jeg, og det sagde jeg til ham. **5. juli**, MA? + han *gjorde* noget, natnyts vanlige info om dybrens-proces ved ild/lys + hint til vår for start åbenbarede mere for mig. I transmutation af karmisk energi er sønner/jeg ved sidste, tynde 1. manifestationslag = halsbroen. I går var stemmesvigt igen aktuelt på gymnasangtur. Senere klagede søn 2 over halsondt under meditation, og først så jeg ikke klart... vi har haft tendens til at presse andre/os, sidste skal væk. Søn 1 som soldat i tidligere liv, meget lidt i dette. Så udsattes han, forsvarsløs, for gamle ekkoer for at rense karma ud. Hvem har ikke karmiske urenheder fra start... søn 2 slog sig på sin stærke vilje fra ca. 11 år, fik epileptiske grand mals som Eva, konflikt ånd/kh, jf der ikke rigtig ku'/ville her – 1 har en slags konstant-mal i udbrændtheden. Alle ”læger vi sårene omsider” til 5D hernede.

Nøglesymbolerne i chakrasystemet er meget apropos, solar plexus'▲ og hals'▼. Imellem er hjertets 6-takkede Jødestjerne, trekanterne over hinanden, faktisk på vej til heling. Når ▼ når helt ned og ▲ op har vi ◇, en diamant, ånd/stof integreret, velfungerende krystalveje. ▲/▼ er urtegn for m/f. At jeg ikke så *det* før... MA er et rent spejlbillede af hvad der sker: *imens* jeg kørte en meditation i går jeg har skabt ændredes den (sket før) ifm. erkendelsen af at være mere samlet til en *jeg læste i bogen i dag*. **6. juli** efter meget klaver g.d. opfordres til endelig at fortsætte, udøvelse af evner er essentielt for legemernes genforening til nyt, større. Det gamles protest er næsten stilnet. Ikke hos kattermor, jeg hjælper hende gøre det i stort pres fra alle sider, døende (skæv)katte/energi/økonomi... **7. juli**, søn 1s fødselsdag, signifikant meget 7, – natnyt: tillid til pause! Ny version **vil** være fuldt tilfredsstillende! En gammel klient i morges skulle trække stikket med ALT. Det gav mange tanker, klienter er også beskeder til en selv. Pt. tager jeg nogle dråber også hun skulle have. Nu **8. juli** er de i *fuld* gang, slap af, lad virke for øget energi til projekterne efter! OK, så.

9. juli – jeg ser evt. deres effekt i sidste afsnit, *ser* ting uset før, MA trigger. I oldtid ristedes skåle og ▲/▼ i klipper. Vi har haft det med at tro forfædrene ubegavede fordi de var *fysisk* uteknologiske. Hvad siger det om *os*? Få – frimurerne f.x. – bevarede vid om den hellige f geometri, indbyggede den i katedraler overalt, Gaia-livmødre med vagina-indgang og æggeledere inderst. I urtid havde huler i/over Mor Jord samme rolle. Triangler er ½cirkler og religionernes metafor mor/far/barn er den fysiske triade for energien bag: far, solar plexus, vilje, mor, hara center (fys.extase), barn, rod, existens, egentlig lykke som ikke kunne blive det for overlevelse – før. De højere triader starter over ifm. chakras, 1) ♥/thymus/hals, 2) pande/div. Thalamus/medulla obl., 3) krone/8. chakra over hovedet/sjælscontaineren. Jeg har verificeret/følt/brugt alle, MA samler kun. Qabalas Livstræ kom i fokus, her er (0+)1.+3. fint gengivet, 2. knap, ”Daath”, og det stod igen klart at chakras kan tælles på mange måder (MF 8, 28.aug), $2x3+2x\frac{1}{2}$ start/slut+5=12 f.x. Mht. at *se ved* jeg nu at det er en (irriterende) **hjælp** ikke at *se* ånder m.v. *Det* er ikke mit tema, derimod er **ned igen fysisk**.

Alt syn ser metaforer, ”oversætter” opfattet energi til noget acceptabelt. Jeg er dyb, by-passede pr. auto altså det fysiske syns farvespekter-traumetyranni på vej ind til *mig* igen... i undren over kun at *se* h-gyldent lys i det højere! Højfrekvente farver er kun (renere) opfattelser før 1/1. Som 1/1+selvunderkendende gik jeg vist ned i andres (sande) hjælpeinstallationer. Alle farver er AIAs *kvaliteter*. At jeg ikke *ser* æter/astralplan direkte = blokeret opfattelse dér stadig, sært nok, løses vel når jeg *er* nået ud så kun fysisk syn ikke mere behøves til jf-hjælp. Apropos er Jordens sjælsnavn **Gaia** (som i *geo-* og *Jord*), selvfedt? Hm, *jAIA/AIAj* er diskutabelt. **10. juli** spejler min lede ved igen at være uvirksom... forsigtighed, konstant justering må til på vej ind i en så stærk lysstrøm med stadig trafik mod C i æt/astr forening – men gå i gang igen. OK – først lidt MA. Div. årstal er

genkendt, at 400 lysarbejdere genindsatte Kristus-stjernen i ♥-rne efterår '11 vidste jeg ikke men fik stærke impulser (DsD), 8.-10. stråle autopraktiseres uvidende forlængst, triadernes automatik *vidste* jeg, tænkte bare ikke særlig på, de er så lige set, Helligånden...

ikke før forbundet med ur-triade-metaforen Matriark/mor/datter, øjenåbner – jeg voksede op med! Triaden ekkoer helt fra matriarkaterne, *naturligvis* primært samfundssystem i menneskets basale overlevelse i div. istider efter faldet, dvs. længe før og noget efter kometen, indtil mændene ikke mere kunne have det og vendte det i deres favør: Patriark/Helligånd/søn. Nu kommer *den forviste kejserinde* (MG 14, 25.jan '20) tilbage, i fuld gang iflg. kap. 10, 18.mar., intimt fb.m. lyslegemet som hun jo er, ingen M uden. De 7 stråler er chakra-systemet, et forlængst integreret værktøj i mig. Øvrige skal næppe ind særlig bogligt. Intuitiv *vid* er altid bedst, men det er interessant at vide at 8. dybrenser/stabiliserer (Binah, urModeren i Qabalas livstræ) og 9. er lydølgeforståelse (Chokmah, kosmos' skabelse) som jeg jo bruger til viser. Søn 1 præges meget af 8. ift. 2 og mig, men vi er alle i mesterprocessen forlad/genstart ny Jord... 10. er div. designs (Kether). I dag så både sol og klaver igen, ahhh. **11. juli**, AIAjs geniale ordspil! Praxis-j øger æter-kapacitet, fint nok, men borax? Blødgør vand, øger flow, renser, hjælper i uds melting af guld fra malm istf. det toxiske Hg...

Bo-rask! Min musiker! Sanger-xxx spillede altid klaver og guitar efter gehør ;-D... klaveret må have større betydning end jeg har tillagt det længe. På med det. - Jeg er ked af for lidt energi. Søn 1 og jeg udvexlede at vi altid var som indstillet til mere, *ved* det, og så bare løber tør. Jeg må hele tiden vælge male *eller* klaver *eller* guitar+sang, max. 1-2 timer daglig. Kun skriveri, formulering får mere, som tegning da jeg var barn. Nogle kan musicere en hel dag! Så ren skulle der da være hul igennem? Man kan ikke sammenligne. Jeg genbygges stadig større qua sidste del i MA. Alt går glædeligt harmonisk iflg. kort og natnyt **12. juli**. Tja, jeg kan kun tillade og holde kursen ind/ud. **13. juli** do + et digt, "Udløb". Meget passende. Alt er ekstremt ufokuseret, dør, vælter op – **14. juli** blev det lige – men *jeg* har fået velsignet ro indeni. Uroen er udenfor, kan så nå mig via frustrerede klienter/sønner/kattemor eller som i nat: kun 4 timers søvn fordi xx (altid på vagt) blev ringet op af et gaslager med kix i styresystemet... hele huset runger af hans stemme, da især tidlig morgen. OK, 2 timers transmutations-ånding imens. Kommer jeg en dag ud igen? Måske.

Jeg ville gerne *noget*, men stille indre arbejde har større effekt derude, hvor meget ego end længes. MA nævner ikke trukthed *direkte* før i allersidste del, og dér er sønner og jeg, som de lysarbejdere jeg engang læste om i fjerne ashramer i konstant meditativ holden illusionen på kursen, nu i selve matricen mens vi øger lyslegemet. Det kræver fred. Vi må hygge os bedst muligt resten af tiden. Jeg kunne skrive meget, inspireret af bogen, om øvre farver/kvaliteter, om auraen, uorganiske elementer o.a. som iflg. DJ+norrøne myter ikke kunne stoles på inkl. de der kom med kometen og forkrøblede os... fordi *vi* var blevet underlødige men nu løftes igen af os i medskaben 5D; men hvad virkelig slår ind er den direkte linje til Qabalah/Tarot, alle logers byggesten, uden at nævne det med ét ord bortset fra alle de urkendte symboler og så bogens tilsnit, $21+12=33$, Kristi tal og det højeste trin i enhver loge. Der er 22 Trumfer i Tarot, men det ene er 0, sv.t. Daath, formodentlig. 3×7 for triaderne, 12 for disciplene/DNAets strenge som genoplyses nu på vej til 5D. Mest speciel er følelsen af altid at have vidst det her... **15. juli**... og se det i mit liv:

altid så fremmed for de jordiske måder, bag en "glaskuppel/væg", kunne kun nå næsten ned på messerne, *så* ånder/farver tåget fordi jeg var *færdig højere helhedsopfattende* ift. de der kunne (*nede* på vej *op*), asende for at komme ned – ja, men ikke til *de* forhold, tågen jeg bedrøvet så xy gå ned i den hellignat '19-'20 (MG 12). *De* skulle *op* i kuplen som jeg støt øger iflg. natnyt nu jeg har fjernet nok blokerende 3D-skidt. At jeg ikke følte for andre end MVs udsending SB bliver logisk: 1) isoleret deroppe, på lager altid afventende det her, 2) sku' selv – **16. juli** – som fortsætter mod målet, forening og drømmeliv. "Foragt ikke hyggeriet, det forløser jf efter "WWII", det vigtigste p.t." Helt efter hnf/ej. **17. juli** d.s., æteropgradering, udskilning af gammelt... som klaveret er "det ny s", populært sagt. Det sidste stykke jeg skrev ca. '05, "Tærskelen/Den sidste Mil" (!) huskes kun svagt,

og jeg *hørte* altid specielle klange, så det kræver at spille mit – ☼ – ☹♂♫♥! – skal udvikles, talentet som aldrig helt lykkedes pga. tung 3D-blokering, fjernet i 16.ds' natnyt! Tiden er inde! En anden ting jeg længe har tænkt over faldt også lige på plads helt fra DJ via CCa.

DJ sagde AIA egentlig var derude, ikke indeni (skønt han ventede på "ilden indefra"!). Jo, dér er *manifestationen*, AIA, vi er den, men den kom derud via os i større, på Jorden mindre form: idé => struktur, alt. Jorden skal vende os ind mod, samle os med AIA, alt ude skabtes på vejen lige lukket ned i mørket, væk fra AIA. Max. returværktøj før ny og bedre skabelse. DJ's "rådførens-sig-med-døden-bag-ve.-skulder" er klogt, men for småt. Kærligheden, dens *udspring*, er uendelig meget større. Det indså "lejeren" – efter et par tusindår! Jordisk, sand kærlighed er en værdifuld metafor, ellers var der 0 ♥-sorg. DJ var TÆRSKELbarn af den gamle skole, vigtig til at forstå vore rødder. Nok er universet en stor metafor i tid/rum af det bag, dog kun den spinkle = dødelige overflade (skønt størrelse ingen mening har dér: "Hvor mange engle kan sidde på spidsen af en nål?"). **18. juli:** i bygning af den *ordentlige* forbindelse ud til jf vil viljen (el) nu svigte lidt, dvs. 0 lyd, oplevet som svigt på/af klaver/stemme – som mobil aot. med kattermor (do proces). "Nys indledt lyslegem-integration har afvist fysisk stof udefra i 3 dage m.flg. svigt *nu*, hyg dig bedst muligt fortsat."

Jeg gik på fb for at "snuse", slog "AIAs Øje" op OG meldte mig på "spirituelle i DK". Forsøg. Jeg kan jo melde fra igen hvis det overvælder... apropos: strax-reaktioner på billedet som lige *måtte* besvares... nej, jeg er ikke klar til derude... efter at have læst videre i MA så jeg på "AlMaha" på væggen ("Merlin 1-2-3s" forside) og konstaterede lyslegemets lag på vej malet dér før læst om – 4. *øje på vej ind og kuplen over hovedet* nævnt næsten sidst tydelig i Ørnens hals! Vi afdækker kun. **19. juli**, og qua natnyt rettede jeg sidste linje i afsnittet før. Jeg tydede g.d. – lovlig hastigt – at AIA ville have kød udeladt, evt. fordi nød-jf kunne spærre nu... nja, jeg skulle støtte mig grundigt fysisk den næste tid. Jeg kaldte "Aquarius" "AIAs Øje" på fb. Svigt 1... skidt, det er ikke langt fra. **20. juli**, ja, alt har svigtet i disse dage som spået – for *alle* jeg kender. Jeg har igen rettet i 18.ds. (selv datoen!), gør det ellers nødig, A skal være en sand dagbog. Jeg fattede simpelthen ikke natnyt ordentligt. De sidste 2 dage har været rædselsfulde, uovervindelig tvivl på al mig og søn 2 – har vi overset noget, fejlkurs osv. – tom angst, alle spirituelle redskaber til trods.

Vi er ikke samlet endnu, tydeligvis. Alt har varslet 0 jf ude som følt indeni os. Uf. I retrospekt var 17.s advarsel ret tydelig – hvorfor *så* jeg det ikke? Forsvar, og alt liv er bagklogt. D.d. natnyt ("stoler du ikke på dit indre barn?!") spejlede en skrækkelig tv-serie om 3 små børns pålagte skyld i 30 år for mordet på en kammerat *de* ikke begik. En psykolog nævnte et **trend** i 90'erne om total fortrængning for overlevelse man i '20 har forladt... ja, traumer *vil* op, godt det nu vides også i kh... det triggede noget i mig, en urgammel offerblok kollapsede i tomheden inkl. en grim modvilje mod at *matricen* nu ved frihed er mulig... lortet skylles kollektivt væk og jeg mærker det... noget faldt i hak, min svoger fik "Aquarius" downloadet fra fb/msgr på mobilen til sms til min søster, et fint dagsvarsel. Hvordan hun kunne få det over på sin mobil har spøgt i 2 dage (+MitID for dem). Alt ovf. er tyk symbolik for indsættelse af ny jf. **21. juli**, "gå trygt videre med det projekt." "Hullet" medførte megen dyb opgivelse, men kun fordi gammelt faldt af efter løftet – nu er 1.att. smukt, dog kun delvis startløftet i C *nær 1*, altså nu *inde* i 2, men ikke en *helet 2*.

C viser et hautrelief som de i vand ved div. lydfrekvenser, ringe, buer, blomsteragtig farvet mandala. Der kan ikke stå projekter på 1.att. nu den løftes, kun hygges. Forlængst viste natnyt, Antahkarana var nået helt ned, det troede jeg = *færdig*, men det betød kun at snart ville *stoffet* løftes... sker. Jeg prøver om klaver og gym passerer for hyg – i morgen. I dag hygger jeg med den kloge "Ring" – igen. Citat: "Fortvivlelse er kun for de der *helt* uden tvivl (?) **ser** enden på alt håb"... **22. juli**, den personlige bearbejdning i 2 renser/samler stille og roligt m/k mhp. 3-4 og den automatiske "dessert-integration" – sidden hos xx er givet lige så auto-planlagt, med umærkelig virkning ifm. den travle C-aktivitet: fortsat (sejtrækkende!) rensen i proces 1/1, uundgåeligt løsrivende af alt gammelt. Det føles hug/klip hæl/tå, av, adr, men først når al oppe/nede er trukket ind i ♥, dets sfære omgiver alt og

s stof er på plads i bunden kommer 3-4. Skønt æt/astralt nu heldækker fysisk må en hel del mentalt (♥) væxt-natnyt endnu over skrivebordet, fri af Kali, have s/h-balance inden. Det styres ovenfra, ses ”gennem 4. øje højere oppefra”, lille hint til gode MA. Den er os...

satte kærligt neutralt lidt ord på det jeg i forvejen så. On-line kurset behøver jeg næppe. Fik rørt mig, klaver, stemme (hvæs). **23. juli** ovf. fortsat. Slap af, plej. Alt fint, klar, men ”ikke lige nu.” Nej, med *det* mindreværd og *den* slimfrakke på stemmen?! De kan ikke ”synges væk”. Jeg noterede mærkesager fra sidste steps i MA og printede ud.... og ser ting i ”Ringene” før usete. Sær grammatik for en sprogprofessor samt lidt vrøvl. Hvilken klog kriger går rundt med knækket sværd – eller for langt hår eller skæg? Nå, det har indikationer af anden art. Sent på dagen fik jeg skyld over at læse og ikke spille, skønt jeg kunne. Jeg gad bare ikke – **24. juli** – og det tegnede natnyt: det er klogt, tid og min ret at lege, afslører gamle rov-installationer (skyld) mhp. øget bevidsthed! UD – så sand knap kendt jf kan genkomme og ny, ophøjet ankomme fra lyset... næste bog skal hedde AIAj, meget passende nr. 11 i rækken... forleden spurgte jeg AIA hvem jeg dog var, formløs, halet ud af al jordisk id/passion – vidende at kunne noget... **småt**. For AIA, men da ikke j? I dag følte det klart en installation jeg kunne trække mig ind i frihed for: ”Nå, og?”

Var Tolkien's eventyr det ikke også? (!) I dybsyn er hele MA i det, alle 7 lag prøves i de rejsendes processer = hver af os. Gandalfs er i *den* grad lyslegemprocessen. Forskellen på Tolkien og mig er at jeg *er* historien, metaforfri. Mindre af den grund? **25. juli**, leg løfter ud... og henter alt lagt på 1-køl ind til udøvelse nu, hav tillid, det bliver ren ”Pata-pata”! ”Du blev trykket som barn, dog musisk bakket op”... ikke lige hjulpet *ud*, slet ikke med *mit*. ”Det var ikke tid, glem alle de døre i synet.” Hm. Ku' jeg bare ha' undladt at mase på? Nja... Miriam Makeba: exileret Sydafrikaner, senere også af USA pga. borgerretsaktivisme, døde *på scenen* af ♥-svigt i '08, 76 år (af g.m. en Black Panther-aktivist?). Jeg er *oprindelig, i exil*, ikke helt i *det ny land, døde* fra gammelt i '08, barsk år. Alt toges fra mig (+ søn 1!) da. *S power* skulle ud af ♥. Det gjort – revisit. Makebas **passionerede** ”Pata-pata”, sangen om en fri dans, var en øjenåbner i sin tid. **Jatak** til den slags! **26. juli**, næsten alt helet, rent, trygt i lyset kendt/ukendt, sidste sider i projektet/MA, kræver *kun* hvile/omsorg, ideelt til t/r-proces i afsløring af vrangværdirester (+ små pustler næse/hage!)

AIAj er usikker, der trækkes stadig ind, hyggegas blot ud, så bog 11 bliver AIA, 12 AIAj nok. Mht. én samlet bog – digtene tegner jo hele processen ab nr. ca. 560 (knap 130)... jeg skriver den nu nok. ”Ringene” fortsætter med ting før *uset*. Frodos stjerneglas er diamanten! Han et al, i alt 4, er det rene hverdagsindivid, Frodo/Sams sidste prøve Shelob, Merry/Pippin har deres dødsprøver, alles alter ego er Gollum. Gandalfs er Saruman, prøven Balroggen. Aragorns (kongen) Boromir (dør af sin), prøven ”De dødes Stier”! Legolas' Gimli, men de er mere elementaler under Aragorns vilje (naturligvis). Alle regnbuens stråler behøves til at løfte Jorden, kun individer kan udelade visse forfuldførte i et liv. Men det almene, tjenende har den fysiske byrde. Vise tanker! Hvad er al vid og visdoms sorgen for veje uden de der går dem? Søn 2 ex søn 1? Der er ingen grænser for hvad vi kan. Alt der kan tænkes kan gøres, det drejer sig om *viljesvid*. Men uden en sanset verden at dele med er her kedeligt. Den må løftes, med det hele, pjank, sex... jeg lærte noget af ”Livingonlight”: nok kan man leve af lys, men jeg vil hellere have et sanseligt måltid aot. Det er sjovere.

Intet nyt under solen: fødderne bærer alt og foragtes stadig, efter mio. af år. AL mindreværd må UD! As forside er lavet og jeg kom mere ind i ”Tærskelen”, rart, men jeg skal ikke lave ret meget, nej, for ”ledighed er forbudt”, får alt installeret op: ”De dødes Stier”, nøj hvor det passer. **27. juli**, fri af alt i høj proces, 0 passion men undervejs, leg kun men husk, afslapning er værdifuld som iflg. 26. Min længsel efter jf tiltrækker, ny skal ikke *hales* ind. **28. juli**, ren Gandalf-lysproces, jeg ser den h ”powerbluse” stumpe, hhv. lade s/grå lag trænge ud i det hals- og æt/fysiske i M. Et varsel ang. **al fysisk energistyring**, men mhp. åben fremtræden: ”Kongen vender tilbage”. Der er stadig s/gråt (blokeringer) nok at udskille i det kollektive. Det er som i ”Ringene”. Lystjenerne fylder ikke meget omringet foran Mordors porte, men har et skjult fortrin. **29. juli**, ad ovf. ”Du vil ud, have

sund jf, men vrangforestillingerne... slap af, gå C.” Dér er travlt, jeg træt. **30. juli:** ”intet er vigtigere end mission mindreværd, fedt ikke i detaljer men få ordnet, samlet, også lydskrift (noder). Ny passion kræver harmonisk enhed, ikke sociale- og internetskyer (har tænkt lidt over p.t.)...

kun C er relevant, får li'så stille trykket den usikre lille s æter-bundprop ud. Leg sikrer 5D mens AIA løfter dig op til *sikkersamlet*.” Færdig med ”Ringene” igen vurderer jeg Tolkien lidt nærmere; skæve øjne hos *onde*, ”given land” – til urbeboere!, øh?, ”*lesser men*”, *grumme s folk*, hvad F?... han, ”Ringene” er ikke helt 5D, dog er han katolik/teosof/(qabalist), se tallene, 7, (9!) – 4, 3 bedst, 5 troldmænd, 1 brun jf, 1 grå i løft, en falsk h i fald + 2 knap nævnte (højere?) = 5 triader (menneskets tal) og den Enes sol, stærkt afskygget, s/h- og farvevid, sølv, guld, måne(Elrond, Galadriel)/stjerner, det h træ og forståelsen at den Enes oplysning udjævner de 3s magt pga. balance... så viis og **de** hængepartier? GB-empire-rest? **31. juli** – jeg *så* det faktisk ved første læsning, *glemte* kun, for det er ikke overfladetema, lurer bagom – som al mindre/merværd (fortvivlet/stolt) blot overlevelse: ukendt = utrygt. Tolkien er tilgivet, giver overalt udtryk for bedre forstand, derfor passerer det så nemt. Alle har værditemaer, de *er* liv/død, syndefaldet, sløret. Ingen undslipper ”krigen indeni” understreget i de halves oprydder/fornyelse efter Saruman **hjemme** i kølvandet.

Solbrun = sund, omend overdrev er hårdt ved huden, det ved jeg alt om, rød, fregner, h-prikket, men brune-evnen er fra *s S-urforfædre*, og sollys helbreder føleligt – alt muligt. Samler. Lad os. For *ukendt* kommer af *køn* (kending, konnung, konge), betyder altså basalt u-integreret. Syndefaldshistorien banker på. Vi ville AIAj, integrerede 1. kundskabs-qabalah-æble – faldt, for det var vejen, og det første vi følte var *nøgenhed* uden auto-AIA. Disintegration kræver pol-forening ja, men *køn* var ikke skammens årsag, den var over *os* = *dyriske*. Og vil vi AIAj skal det helbredes *helt*. Mer eller mindreværd er blot udtryk for energibevidsthed om sig selv. Hel er det intet tema mere. Lige nu føles AIA tydeligt ovenover mig, min fysiske krop trækkes op i lyset; men når det er fuldført burde AIA føles midti hvor jeg først følte det, i ♥, blot nu på højere plan. Lidt chauvinisme-humor til slut: iflg. min mor sagde forfatteren Thit Jensen (præstedatter, spiritist, kvindesag) engang at havde Eva ikke taget initiativet og det æble, så sad vi nok endnu som analfabeter i Edens Have! Da vi jo startede i matriarkater, havde hun givet ret. Wiki nævner at hun kom i Danielskirken...

hvor *var* jeg indoktrineret fordømmende engang, skulle *aldrig xyz* – uvidende om det – og alt blev jeg halet med til, hurra for det, f.x. Spiritistkirken, *i.e. Danielskirken*. Efter Frank Munkøs død gav jeg selv hhv. en gang clairvoyance og et foredrag der. Verden er lille. **1. august**, præg af gammel s højtid? Forældede, lavere værdier belaster: ”Virker ikke = forkert.” Nej, uforstået, ex modtagere. Mødet mellem større top- og bundæter forberedes og kræver *mer* bagom-kh-energi, *mer* løb/rensud, *mer* 1-2. Denne evige modstand imod glad udfoldelse... men hellere dø end misbruge stoffet. - Jeg var med søn 1 til intro på et tilbudt personligt forløb for tilgang til fastlåste ressourcer, ikke mhp. jobklarhed mere, men helbredelse. TAK! Det følte godt. Endelig kommer noget imøde derude, og hjemme kom ny inspiration til foredraget. **2. august** viser naturligvis do i mig, rolig i gang med at samle lys på/til den tomme hovedvej. Igen er Sean Connery metafor for succes, modig, stædig, tro kriger. Dyblysforbindelsen samles, der udredes endnu bag, men ørkesløs flagren idé=>idé uden jf vil slutte, nu arbejder lyset målrettet på ”fodlåsens” åbning. Qua hnf/ej 8.

Foredraget er ændret. Meget bedre. **3. august**, ad ovf... disintegreret, 0 humor... efter den lange lagerproces ud af Kali befries fødderne igen, men til bevidst gang, først indset i '11 (liiige). Håb er umodent, selvisk fokus, tit på ydre fantasibegær i fremtiden, skuffes derfor oftest. Mestre fokuserer bevidst viljen i nuet på målet i enhver skabelsesproces = disciplin = vej, ikke resultat, tiltrækker alt, 0 worries. Jeg samledes til stærk igen mens jeg *så* det, jeg ville ikke have det anderledes – mer. Jeg spillede alt i dag, fulgt af mange tanker om korrekt brug af vilje før og nu. Ét blik på den slidte række af ”succesfolk” i slutkali siger det hele. Matricen må stadig have modtagere til mit før flow kan ske... **satte** lidt i gammel, håbløs fodlås, men svaret er altid disciplin – af ♥ slags. **4. august**, nat over den spirituelle ferieproces. Sidste mindreværdsdessert hygge-integreres, har 0 fremtid. \\0//

Det er værdigt at slutte A med. Den næste bog, AIA, bliver om den endelige samling AIA+j. Der er faktisk en følelse af at bøgerne snart også vil slutte, en afmatning – eller de vil i alt fald ændre sig. Det må jeg sige jeg også mere og mere ønsker de gør. Man kan få for meget af det gode.

5. august, efter en alvirksom, god dag har jeg transmutteret angst i nattesøvn og morgenvåg, var jo også advaret 4.ds., vi er nær ”løvens port” 8. som lovedes skrap i år, ”følt siden 24.” Leo er AIA på Jord, Solen, hvordan kan det undgå at drive vrøvl ud? Det chokerer ikke mere, er bare ubehag at takle på kendt vis. Jeg fik nogle tanker op i går om at skabe: der må vides hvad ønskes skabt og være et stærkt ønske om det for at viljen kan virke hele vejen. Det har især været gældende i Kali hvor sidste del af manifestationsvejen har været så korrumpet. Kunne man i Kali, kunne man nok nårsomhelst. Sidste trin i lyslegemprocessen er meget sejt og handler om ikke at gøre noget, lade AIAs stilhed virke gennem sig; men det forårsager at alt begær forsvinder. CCA's DJ siger at Silvio Manuel kan skabe alt, men må reagere på de øvriges begær fordi han intet selv har mere. Den største herre er den største tjener hedder det, og det virker logisk, en leder bør være sådan, tjene helheden, ikke sig selv – etisk. Dion Fortune fortæller en episode hvor hun i raseri og hævntørst ubevidst skabte en helvedeshund som hun så måtte afskabe, suge ind i sig igen, meget fjøj.

DJ kunne ikke skabe alt men lærte at skabe visse ting, også levende. Hvordan tjene hvis man ikke har lyst til verden? Søn 2 ønsker at kunne skabe. Men hvad? Det ved han ikke, begærer intet derude særlig, så han søger at skabe sin kropsform som han vil have den, nok det allersværeste uden fitness. Alle spirituelle beretninger melder samarbejde for at løfte og skabe nyt her. Der må komme et kald til skaberne, et ønske. Hvis de ikke er Frodos slags, altså. Og det kan søn 2 jo vise sig at være. Så har han løftet med, men skal så ikke yderligere? Jeg mindes det billede jeg solgte en terapeut der arbejdede over ♥ til ”arbejdsbillede” i klinikrummet. Efter nogen tid klagede hun over at det rosa blegnede over i blåligt. Et andet hun havde købt hang ikke i rummet og blegnede ikke. Billedet arbejdede med og løftedes derved selv, blå er højere frekvent end rosa. Desuden var det på sin vis et portræt af mig, så jeg arbejdede med i hendes rum! Jeg ønsker ikke at skabe noget mere selvstændigt levende end viser og billeder hernede, det ville udelukke mig selv. Jeg vil gerne have kontakt med andre, og mon ikke han også vil i sidste ende? Så lad kaldet komme snart...

Kærlig hilsen *AIA+j*

22.07.0687

UDLØB

Når alle drager fuser ud som rasende kometer
igennem vore solsystemer er det blot profeter
om større liv med mindre gråd
og konflikter for vor fod,
bare ikke lige nu
hvor uret går af hu

Vi ser os være, føles et og gøre noget andet,
for overfladen ter sig mens den løber ud i sandet,
den kræver tåbelige ting,
i ren panik går den i ring,
klamrer sig til alle strå
ser ikke den vil få

De kom fordi vi gik itu og tiltrak konsekvensen
Vi vælger det skal være slut nu hvor vi helt har kendt den
Hver rydder alle hylderne,
tømmer alle bylderne
for igen at blive hel
og ta' bedre del

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i alle universer, jeg ser det ske i og om mig, Ånden er 1... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden i baggrunden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber m.m. og 3 børn + div. alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, multikunstner *er* hun bare) for nu at give igen i nærværende bog. Det var aot. barsk, men ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det? Only God knows – and he/she won't tell!